

رومان

سنوور بی سا

ژیان جه هانفهرد

ئپاسى وشە ك ھەنای ھانە لای یەك سنوورەیل قەیبەر كەن
ئپاژن، ژیان، ئازادى

هه‌رچه‌ن زه‌ینه ک زه‌مان و مه‌کان قه‌ییر که‌ید و بر‌یگ له ئیوه له
 هه‌ورشه‌ی ئه‌و پشت‌سه‌رنان منین، به‌لام ده‌رچ‌ین له ده‌س من هه‌ر وه
 ئی ر‌حه‌تییه نییه. وه‌رجه هه‌ر فکه‌ره و ک‌ردنیگ، منم ک له ناو
 سه‌ره‌یلدان مه‌نه‌ر دامه و ناخوداگادان جی گه‌یش‌توگیل هه‌رایه‌ری
 منه. ب‌ی یه‌گ له هه‌ر هه‌وره‌و ک‌ردنیگ هه‌ورده‌و ب‌ون، ه‌یل‌یگ له
 که‌له‌سه‌رکه‌یلدانه‌و تا دنیای خه‌ون و خه‌یال ک‌یشامه و ته‌نیا خوه‌مم ک
 ده‌س بر‌یگه لیان گرم و ک‌یشمانه دنیای ر‌اسگانی. وه ئی م‌دووه‌سه ک
 وه‌رجه وه‌زوان‌هاوردن هه‌ر هه‌ور و خه‌یال‌یگ، وه‌رجه وه‌تن هه‌ر وشه،
 وه‌رجه به‌رته‌ک ن‌یشان‌دان هه‌ر قه‌وم‌یان، منم ک شایه‌ت‌یده‌ر ر‌ق‌وداوه‌یلم.
 له‌یواسه ک زه‌ینه‌یل و ته‌نانه‌ت ئام‌رازه‌یل ب‌ی گ‌یان‌یش به‌شیگ له
 ر‌اوییه‌یلن.

سنوور، زایه لّهی تابووت و ته مقوره

I

وه بان دەس خەلکەو لەریامەو. چەن جاریگ دانانەم و لەینوو
 ھەلگرتنەم. شەوێکی شەفەق لە ئامبۆلانسێگ سواردم کردن و چەن ژن
 گۆران وە ملما لەپسای موور ھاوردن. وە رێیگدا داجمیا یمن ک فرە جار
 وە پێیا وە پڕ و وە خالی ھاتمە و چیمە. باوجی کار من ھەر یەسە.
 ئایەمەیل لە سە کامەتی سەر ئەو دیار من نیە کیشن، ھەر یەگ لە لێیان
 مرد، ھەلای من کەن و وە بان دەسەوگلم دەن. فرە جار ئی پێیە پریمە،
 ج وە ماشینەیل ئەرزانی وای و چ گران قیمەت. ئەمانی ئیسە بریارە دی ئی
 رێیەیلە نەوڕم، ئرا یە کمین جار و دوا یین جار بچم ئەو ژیر و لە ژیر خەت
 ئەرکم وە جی بارم. پاسی بخوازین یە بریار و خواست من نەبۆ،
 ھەرچە نیش بی مەیل نییم و تا تەنانەتێگ مەیلە وارم و لاتەیل و ناوچەیل
 تریش بۆنم، یان خاسترە بۆشم لە ئی ھەبۆن ئیسەیی خوەمە مالاوایی
 بکەم. گاجار خوەزی ئەو برێگ لە ھاوڵە ونە گانم لە ولاتان تر و ئایینەیل
 تر خوازم ک تەنیا یە ییجار ئەرکییان وە جی تێەرن؛ تەنانەت لەی سالا ییل
 دوا ییە لە ناو زووڕم ھەر ئەو کوومەلگە یلێشە دی ھەووە جەیان ئەو ئیمە
 نیە کە فی.

لە یە کە یفخو شەم ک دی لەی ولاتە زیدەلکەن بووم و گەھا لەو دیم ئرا
 ھەرایەھر بوومە بەشیگ لە خاک. ئەگەر جارتر پەوزەو بکەم، خوەشەم
 تی چارەم بگۆرە پێد و بوومە سازێگ و لە باوش تەنکە دۆتەتی جیەو بگرم

تاگه ری ترازیان مهردم له مردن بونم؛ گاهه س ئرا گرگیش بوه له زهوی
هه لگرممان و وهلا بوه مان و تام شیرین زیان بچه شن.

ژنه گان گاجاری ئه سه ریلانیان وه دقچگ سه روینه گانیان سپینه و،
تماشا یگ وه دهر و ده یشتا کردن و له نوو دانه ژیریا. ئی کورکانن و
شین و پوو پوو وه سه دان جار دیمه ک گه ل گه ل و پهم پهم ئافره ته یل
پوته پ تینگه یلیان له بانم کوو کردنه. جار به کم هه رجه ن ئاره خا بوم و تا
پاده یگ ئلاجه ویشم هات، وه لی ئیسه بیزارم.

دهمه و نیمه روان گه رمیگ بق ک سه ر له قه سه وه ده رهاوردیمن. ژنه گان
له دقای گرگی هچانه و خواردن، له نوو دانه ژیریا. شه ش هه فتان له
پیاگان چینه و ژیرم و وه نه رامیگه و پام هاوردنه و. هه ییای سای دارنگ
له پهنجیا متری خوارمانه و کردن. دانانه م و بر پر ئایه م له ده ورم کووه و
بو. به کینگ له پیاگان وه ناو بهرزوو ک چشت که میگ له دومتر نه یاشت
و هلا یه عمری شان ناوده ی **هه فتا و پهنج** ساله و، دو سی متریگ له
مهردمه گه دۆره و که فت و له خانگی نزیکه و بق ک له پشت شیشه ی
ته شاوییه گه یه و له دوقه ی ئه و بان پولیس یگ له تی دیار بو. بهرزوو هه م
گه ورا و سه رییشه و و هه میش ئه و ریخه ر کاره یل بنه ماله و که سه یلینگ بو
ک ئیسه له ی سه ر سنووره زوورمیان له ده ورم من خپه و بونه. بهرزوو ئی
هه یمه یه وه چهن گام بری؛ له کولا وانچه گه نزیکه و بق و ونه ی دهنگی

هات وەت: «جناب سەروان یە تەرم خوارزامە، بایەس کلی بکەیمنەو
ژیر!»

هاتی کەمتر لە دەقە یگ و بەریاؤد ک سەروان سەری هەلگرت و وە ئی
پرسیارەو و جواوە دا: «یانی خوارزادە و تۆین لە عراق خاکی بکەین؟»
«نە، هەر خودی منال ئەو دیمە»
«نەپەسیمەو، یانی ئیرانی نییە؟»

«کورد ئەو دیمە! خانەقینییە! لە نەخوەشخانە ی کرماشان عمری داسە
ت؛ ئیرنگە تا خوەربان فرەتر سۆەرەو نەو، بایەس سپاردە ی خاکی
بکەیمن»

سەروان لە کولوانچەگەو سەریگ کیشا ئەودەر، چریبەو یەکیگ لە
سەربازەگانی: «سەرکار وەرچە یەگ پاسپۆرت ئەو مەیتە موهر بکەم،
بچوو بەن سەری، هەم پوویەتی بکە و هەمیش عەکس و ئەسەر
ئەنگوشتی بگر و بەورەو...» لە شوونییا سەرلەنوو دەم کردەو بەرزوو و
وەت: «خالووی زامەت ئەو پاسپۆرتییە بەیە پیم»

بەرزوو لایگەو کرد و چریبەو ئەودۆایان: «مەردمەگە! بزەن ئەو
پاسپۆرتییە ها لای کامدان، بارینە ی» جواویگ لە کەسیگەو نەهات.
وەل یەیاگ ئرا دویمین جار چریبەو پیان، خوەشی دەسیگ دا لە
گیرفانەیل وەرقدو و لارانییەگە ی. لەپسای نزیکەو بقو و وەت: «تا
ئەورەگ بزەنم، پاسپۆرت لە لای من نەو!» و پویم کەفتە ناویان و

هه رکەس له شوون پاسپۆرت گەردیاد یا نۆن و گومان دیاد. بەرزوو دەمسا وە هۆردە نوورپیە و زۆرگ بۆرگ گیرفانە یلێ کرد و شوونێ لێ وەدی نەکرد. پاچگ و پیچگ هاتۆد ئرای و لە پرومانتیە و دیار بۆک تا رادە یگ دله راوکی گرتۆدە ی.

گشت بی دەنگە و بۆن. چەن سانیه یگ و یه ریا، و پرویم کە فته ناویان. قە یە مەخەر ژن بەرزوو ک لە وەخت تە سفیه کردن کارە یل نە خوە شخانە لە کرماشان، خوە ی وە دیار تە رمە گە یا بۆد، کردە و جواو: «هەنای تە رمە گە ی دانە پیمان، کە سیگ پاسپۆرتە پیمان نە یا!»

بەرزوو وەت: «پوورێ لە کرماشان پەرە ستارە گان فام داو و پاسپۆرتە گە ی لە هۆر پیمان چۆد بە نە پیمان؟ یا دانە سە ی پیدان و گومی کردینە؟»

«تا ئە وەرگ م بزائم کە سیگ پاسپۆرت وە پیمان نە یا یە. چشتی ک هە وە هۆرمان نە وە، پاسپۆرت بۆ»

ئە وە دا یانیش دە سە و گرتن و لە پاسپۆرت بی ئاگا بۆن. بەرزوو لای کردە و هەفت هە یشت گامینگ لە پۆلیسە گە نزیکە و بۆ، وەت: «جناب سەروان چمانی پاسپۆرتە گە ی بۆ سە تکی ئاو و چییە سە زە و! گونا دیری جنازە لە بان زە و گیر بە ید. بیل لە ی پیه لە بیە پرنیمنە وە ی. تماشا بکە! ئە وە دا لگ و خوە یشکە گانییە لە و لای تە لە گانە و ئارام و قرار لێیان بریا یە»

سەروان كەمىگ دەنگى بەرزەو كەرد و وەت: «نە خالو گيان، لەيوا چۆن بوود؟ مەسئولەت دىرى! من چۆن تۆەنم ئايەمىگ وە بى پاسپورت لەي مەرزە رەد بکەم؟»

«ئرا نەود، ئرات كارىگ خوو نەيرى»

«خوو هەوەنتە نىيە!»

«جناب يە دى ئايەم ئازاي نىيە، مردىيە، تەرمىگە، لەش بى گيانىگە! چ

پاسپورت بياشتوود و چ نەياشتوو بايەس خاكى بکريد»

«ت بۆش هەفت سالة مردىيە و مەشتى سقانه! خالو رى نەيرى. يە

قانون ئەو ژىرپا نانه.... م حازر نىيم هەفت سال سىيە ئى كارە بکەم.

خوو وە دەس من نىيە»

«ئىزىگە ئىمە چو بکەيمىن؟ جنازەيگ ها رە دەسمان و لەي گەرما ئايەم

تەو کەي، مالمە خەيرد»

«خوو وەتم وە دەس من نىيە؛ يە قانونە. بووسنەو راو هەمرە جناب

سەرگورد تىد و وەگەرد ئەویشا قسە بکە...»

لەي هەيمەيە ک بەرزوو لە يەك دو مەترى وەر دەم کولانچەي

پۆلىسەگان وساقودە پاوە، سى چوار کەس تەرىش لە پشت سەرى رزار

بەساقون. لەيوا ديار بۆ تواسن بچنەو ژىر. سەروانەگە دەنگى بەرزەو كەرد

و وەتە بەرزوو: «خواهشەن دەم رپىيەگە مەگر، كەسەيل تەر هەن ك

بايەس پاسپورتە گاننيان موور بکەم»

بەرزوو لە شوونەگەیی خوەی دەس دا وەگەز و هەلسا ئەو پا. لە ناو
خوەیان بۆ وەریمێیان. بەقیش لەوای ئەودقاییان چەو بپنۆدە ژێر
خەت. هەرچەنێ پیر بۆد و گەهایش پیری لە سەر سوومای چەوئ
کارگەر بۆد، وەلێ لەیوا دیار بۆ چەوئ خاس هەلۆریان و لە وەر خوەیەو
یەک دوجار وەت: «شیرین... شیرین...!» لایگەو کرد، بآل چەوئگ
هەلۆردە قەبەمخەیرا و وە کزێگەو وەت: «دالگ فرە بیچارەس!» ژن و
زایی ک لە دەور من خەرەو بۆن وەل یەیا گ قەبەمخەیر پاودانگێ نا،
دانەیی لە ژێر شین و وانگ هەلۆردن. دی دەنگێ لە ئەو دیا نەژنەفیا.
یەکیگ لە سەربازەگان هات کەفتە ناوەیان و دو سێ جار وە دەنگ بەرز
خۆریا ملیاناک بێ دەنگەو بن. هەنای چەوئیان کەفتە سەربازێ ک
لەیوا کرد، کەمێگ ئارەمیان. سەرباز نا وەر پایان ک لەیرە ئجازە نەیرن
لەیوا دەنگ هەلآلن و تەنیا توانن لە وەر خوەیانەو وە بێدنگ بگیرن.
هەرچێ گۆزەریا، سام گەرما فرەترییەو کرد. هەرچەنێ هێیانێ سات یانزە
و نیم وەرچە نیمەروو بۆ، ئەمانێ سام سۆەر گەرما سێر هەرکام لێیان
داؤدەو ساپووکی دارێگ یان پەستۆ دیوارێگ. زوورمێیان هەر لە ژێر ئێ
دار کالیتووسە جەمەو بۆن و گۆرپان ئەرەق تێوئ و دەمچەوئیان سێنەو.
پشت هەرکام لێیان بۆد و پیم، دڵگەگەیی چەوسیاؤدە ناوشاتییەو یا گۆل
گۆلەو بۆد.

سارووکیه که کوله و بود. خوهر له پسای له ناوړاس ئاسمان نزیکه و بود. چیزیک له منیش که فته وهر مارانگازی و گر وه گر، گر که رماگهی فره تر هس کردم.

ته و قهره ک ئی خه لکه له مردن بیزارن، من هزار برابره هه زه و مردنم، نه مردن که سینگ! مردن خوه م. خوهر شم تید هه رچی زوتر سه ره و بنه م و دی دهنگ ئافره ته یل و سه ره ژنه یل خه مگین نه ژنه وم؛ دهنگه یلی ک دهس خه نه ناوړگ یار و نه یار، دهنگه یلی ک هه نای تبه نه و بان، دل کوچکه یل ئاو که ن و چه وه یل به جهر بیان له دهس ده ن. ته مانی من له نه مردن خوه م شه که ت بومه و ته نیا همییم ئی سه فه ره سه. سه فه ریگ وه ژیر خه ت، گاهه س ک منیش له وای ئازاد سه ره و بنه م و دی ئی ئه رک چه ندین سآله له سه ر شانم بکه فید. یه ئاوات سآله یل له یه وهر من نه بو، ئه وسه هه زه و مردن بوم و پووژیک که سینگ نه مردیانا، بی تاقه ت بوم و ئرا هه ر ئی دهنگ شین و گهرمه شین ژنه یله دلته نگ بویام، دهنگی ک خی داومه و پیان. ئه وسه له بی مردنی خه لک هس وه نه مان کردم و وه ل مردن هه ر ئایه میگا گیان په ویا پیا. وه لی ئیسه ته نیا هه زه و مردن خوه م، ته نیا خوه م.

ئایه مه یلی ک گشتیان وه دیار منه و بون، هه ر کام داونه و ژیر سارووکییگ. هه نای تاو خوهره که له پسای کرده مه کوله و و وه ره و دوقه یم هات، وه چوار دهس هه لگرته م و هه ر یه گ هه لگرته م، ژنه یل

لەنوو پاودانگى نان. لەى دەمه ك جىوازم كردنه ژىر سەيوان دارەگە، سەروانەگە چىپىيەو بەرزوو: «خاڵوو بەو تا ئىرە، ئەو سە جناب سەرگورد ھا تىيە سەو، خودە وەگەردىيا بۆش!»

بەرزوو وە گورجانە يگەو خودى تەقانە دەم کولانچەيا و لە شوون پووژە خەيرى، وەت: «تا گەرماگە لە پا نەدرارتىيە سەمان بىلا ئى مەيتە کل بکەيمنەو ژىر»

سەرگورد بى يەگ تماشايگ وە بەرزوو بکەى، ساي سەري ئەو خوار بۆ و لە جميان دەسەيلى ديار بۆ ک لە پساي دەفتەر يا کتاويگ پەپە دەى، وەت: «بايد از تابوت بيارينش بيرون تا رویت بشه».

بەرزوو لای کردەو و وەل يەياگ دوبارە دەم کردەو سەرگوردهگە وەت: «جناب، مردییه! چۆن لە ناو تاقسەگە بدراريمنەى. تۆنەين بان سەري بەينەو، بەنە سەربازى ھەر لە ناو تاقسەگە عەكسى بگرى»

«آقای متحرم. نمیشه. اين دوربين اينجا ثابتە، بايد حتما بيارينش»

بەرزوو ساي سەري داخس و ھەلگەردياو و لە وەر خوھەيو ھەر وراوھ کرد: «ئەر يە قانونە باوھ گورزەين خودى بوورپيدەى...» قسە و وراوھ گانئ ئەو پەرتەخ نەوردبۆد ک پەسيە لای من. تەک دا وە دارەگەو و گرپگ مقىيەو برد. بغز قورگى گرتۆد، لام تا کام چستى نەوھت و بى يەگ تماشاي ئيلا و ئەولا بکەى، دو گام ھا تە نوا، ليم نزیکەو بۆ، بان سەر جنازە داوھ و ئيسفايگ جنازە گرت. چکەيگ لە ئەسەرگەى کەفتە

بان کفن خوارزاگهی و له وەر خوهیه و وەت: «خودا ئەو ژیر ئی نەقیه نەچوود» ئەو دۆایانیش وەل چەمیان بەرزوو وە مل جنازەیا، چاتمە ی دەورم دان. مرای و عەلی ک له دەنگ سەرگورد وە گووش بۆن، وە یە ی هەلمەت چینه و ژیر تەرمی و قەیه مخهیر و بەرزویش دەسمیە تیایان دان و نانە ی ئەو نەر شان. تەرم سفی پووشیگ وە بان دەسە یلیانە و له هارە لەقی بۆ و له دەم پەنجەرە ی بۆلیس ک هلایه بیس متریگ له منە و دۆر بۆ، نزیک و نزیکترە و بۆن. شەش هەفت گامیگ ماوَد و دوان پیای سن سالدەر له نوایان بۆ ک له یوا دیار بۆ توان پاسپۆرتە گانیان موور بکەن. لە ی هەیمە ی پانزە بیس متریه، قیافەیان وە خاصی دیار بۆ. یه کیگیان بنە پریش ماش ویرنجیگ داشت و ئەو هەکی تر تا راده یگ جواتر بۆ. له پسا وەل یه کا فارسی قسە کردیان. مرای ک له ی تاخرە و وساقود، رۆ له دالگی وەت: «ئی فارسه یله ئسفه هانیین، رەئیسە گە ی ئیمەیش له پتروشمیه گە هەر وە ی له هجە وە قسیه کە ی»

سەرگورد تماشایگ وە جنازە یا کرد و وەت: «فعلا صبر کنید تا کار این دو نفر پو انجام بدم. بعدش نوبت شماست''' سەرگورد دەمە تە قە ی فرهیگ وەل ئەو دوانە یا کرد و له قسە گانیانە و دیار بۆ ک تاجرن و ئیسە یشە له شوون بارە یلی چن ک کل کردۆنە ئەو دیم. لە ی به ینە ئەو ی ک سن سالی فرە تر بۆ، و نە ی دەنگی هات و ناو سەرگورده گە وە رەزا چری! دیار بۆ فرە وە یه کە و گورساقن و یه هەر ری هەمیشە ییانە.

جەمەتەت ئىك چۆنە و ژىر جنازە، چەن جارى ئى دەس و ئەودەسى
 كەرن. لەيوا ديار بۆ ك ھەم شەكەت بۆنە و ھەمىش تاوشت وەر
 خوەرەگە نەگەرن. گەي ئەو پىيان نەكەفت. وە دەسىگ تەرمەگە گەرن و
 دەس تر كەرنە سەيوانىگ ئا دەمچەو پىيان. سەرگورد و ئەو دو پياگەيش
 ھەر گەرم قەسە كەرن بۆن. چارپىيان ناچار بۆ، لە ئەنجاما پاى جنازە
 ھاوردنەو. مرأى و عەلى كورەھەلمەت چىنە و ژىر ھەنگلى و وە ناوړاس
 خوەيانا گەرنەي گاوە ك لەشى بان خاكەگە نەگرى. لەش ئازاد، لەواي
 دەسى ك پەل بۆد و لە قورسى خوەي ھەمگير نەود، گورپان لە ناولوو
 دەسيانا سۆلە كەردىاد و سلافات لىيان سەنياد.

ھالايە ھەفت ھەيشت دەقەيگ و يەرياقود ك سەرگوردەگە، ھەر سەرقال
 قەسە كەرن وەل كابرايل ئسفەھانىيا بۆ و ھيانى پاسپورتە گانتيان شەقل و
 موور نە كەردۆد. لەي ئانە چوار پەنج كەس تر لە شوون جنازەي ئازادا
 سەرە گەرتون و ونەونييان ھات. مل بۆرنە وەرا و ئيسفاي ئى ئايەم
 كفن پووشە گەرتيان ك لە ناوړاس دو ئايەما لە نوايان وساسە پاوہ.

مرأى و عەلى لە ژىر جنازە، ھەر جەم جۆلتيان بۆ و نوای بېرنگ ئايەم
 گەرتون ك وە تەما بۆن ھەرچى زۆتر ئى مەرزە بووړن. بنەمالەي بەرزوو،
 وە ژن و وە زا، ھەفت ھەيشت مەترئە و دقاتر لە كەمار ديوارىگ وساقون
 و ژنەگان تەپلەسینەيان بۆ و گورپان لە وەر خوەيانەو نووړ و نفرين
 دەولەت و پزىم كەرديان.

پهنگ بهرزوو بۆده جاو چهرمگ و له وهخت قسهکردن له ئەولەهرین دهنگی نیشان دا چەنئ جرییه و بۆه. چه و له بان تهرم خوارزاگی هه‌له‌گرت. گوران دەس خوهی ولای و له شوونه‌گی خوهی ئارامه لی بریاؤد، ئەمانئ هیچینگ ئەو بان دەسئ نه‌هات.

عه‌لی و مرای گوران عه‌ره‌ق تیولییان س‌پینه و وه‌ل هه‌ر عه‌ره‌ق س‌پینا، له‌ش ئازاد س‌لافاته لییان سه‌ن و له‌ ناو ده‌سییان و وه‌ ناو‌پاس هه‌ردواتیانا س‌په‌ کرد و ه‌لایه‌ چاره‌کی خوهی له‌ زه‌مین نزیکه‌و کرد. یانیش گورجانه وه‌ چوارده‌سی کورپه‌لمه‌ت کیشانه‌ی ئەو بان. هه‌ر جار ک دیار بۆ، له‌یوا هه‌لکیشانه‌ی ئەو بان، ده‌سییان له‌ بن هه‌نگلی جیواز کردن و س‌فتتر قه‌له‌په‌نجه‌ کوتانه لی. له‌ ناو که‌متر له‌ ده‌ ده‌قه، هه‌ر کام‌پیان چه‌ندین که‌شه‌ ئی کاره‌ کرد.

سه‌رگورد سه‌رئ له‌ ده‌روه‌چه‌گه‌وه‌ کیشا ئەو ده‌ر و وه‌ ئشاره‌ په‌سانانه‌و ک بانه‌و نزیک. وه‌ل یه‌یاگ س‌ی چوار گام‌یگ نزیکه‌و بۆن، ئیسفایگی گرت و وه‌ت: «کفن پو از پوی صورتش کنار بزنید و دستشو باز کنین که‌ همکارم ازش اثر انگشت بگیره^۷».

به‌رزوو وه‌ل ژنه‌فتن ده‌نگ سه‌رگوردا هه‌لای جنازه‌ کرد. لایگ کرده‌و و وه‌ په‌ر ده‌ربال شه‌وه‌گی عه‌ره‌ق تیولی س‌پیه‌و. کفه‌گه‌ له‌ ده‌ور سه‌ر و له‌شی دام‌لکان. ده‌سه‌یلی په‌ق بۆن و خه‌م و چه‌م نه‌کردن. به‌رزوو، ته‌کانئ دا وه‌ ده‌سه‌یل وشک ه‌لاتگی و نایانه‌و بان ده‌زگاگه‌. کلکه‌یلی

لە یەك نەچە كیان. سەرگوردەگە ھەر ئەو پالەوھە ك داقۆد، جەمئەك خەسەو
خوھى و وەت: «انگشتشو اشتباھ گزاشتى. دوبارە...»^v چەن جارى
دەزگاگە رەد دا و لەیوا دیار یۆك پەنجەموورى نەخوھەنیا. بەرزوو بى
یەگ لام تا كام چشتى بۆشى، پەر شەوگەى خوھى ھەلماى و كلكەیل
ھەشك ھەلەنگى پى پاكەو كۆر و لەنوو نایانەو بان دەزگاگە. لە شوون چەن
جار دىپەكەو كۆر، دەس ئاخىر پىزانەى. دوو سى گام جەزەگە
ھاوردنەو دۆاتر؛ سەرگورد ئیسفايگ ناو چەو بەرزوو گرت و وەت:
«این از این، حالا پاسپورتشو بدین تا مهر خروج بزیم»^{vi}

بەرزوو ھەل ژەفەن ئى قەسەیا لا لە لى ھەل كۆر، گریگ وسا، بى یەگ
تماشای بکەى دا جەمیا و ھە ناو رپیەو ھە دەنگ بەرز وەت: «خودا
خەیر بەى، لە شەوھەكیەو بۆور ئرا گا خوو نەژەنم، مە نەقۆشم
پاسپۆرتەگەى گۆم بۆ...»

«پس پاسپورتش كجاس! نكنه بدون پاسپورت اومده این ور؟»^{vii}
بەرزوو لە شوونەگەى خوھى گریگ وسا و وەت: «گۆم بۆ. ئرا
نەپەسیدەو؟ مەر شەوھەكى ئرا ھاوکارەگەد نەوھەنم؟»
«خەب دیگە ھىچ راھى نەدارە تا پاسپورتشو نیارید. ما كە اجازە نەداریم
ھەمىنجورى از این مرز پدش كنیم.»^{viii}

بەرزوو لە شوونەگەى خوھى سەرلەنوو سەرتاوە كۆر. چوار پەنج
گامیگ نا ئەو دۆا ھەروە دەم كۆلا وانچەگە. وسا دەم كۆلا وانچەگەیا و

وه تنه مه زه وییگه و وهت: «شهرم نیه که ی له یوا که ی؟ من ئیزنگه له کوو پاسپورته گه ی په یا بکه م؟ خودای زانی هه ر...»

دره جه دار نه یشته ی ک قسه گه ی تمام بوود، وهت: «پس یه فرصت بهتون میدم که هرچی سریع تر پاسپورتشو پیدا کنین وگرنه نه تنها خودش، که شما هم به جرم قاچاق انسان و خروج غیرقانونی از مرز بازداشت می شین^{ix}»

به رزوو بی یه گ چشتی بوشی هاته و ئرا سای داره گه و وهت: «تف له بی ده سه لانی. ئی تخم باوگ خوهی نه وه له یوا وهل منا ئوشی، تف له ی بان زه وه!» ئارام و قراره لی بریاوود و چریه و پیان: «چه وهری چوه وساینه؟ ئه و مه یته بارنه و ئرا ناو تا قسه گه ی».

سه ر لیان شیویاوود و وه ده ور جنازه یا ئاو هلاوردن. هه ر که س چشتی وه تیاد. که وی خوهیشک به رزوو، ئه مشیر بق تا بچوود ئرا کرماشان وه تله و پاسپورته گه ی. له ی هه یمه یه هه ر مشه وه شه یان بق ک عه لی ده س کرده گیرفانتیا، سوویچه گه ی ده رهاورد و وهت: «خوو میمگه ده ی به و سوار وه تا بو ده مه د».

حه یران ک خوهیشک هاو پشت که وی بق و فره تر له گشتیان شین و وه ی کردق، له ژیر دار کالیتووسیگ له سی چوار مترییانه و له بان خوه له گه بی هاز که فتوود وهت: «ئه ری رووله عه لی! وه لئیا بچوو. مبابلیش خوو دیرید، خاسه توه نیمن تلفیون بکه یمنه پید»

قەيمخەير ژن بەرزوو وەت: «ئىمجا ئىرە تەلفونخانى نەيرىد، وە چوۋە وەو تەلفون بىكەيمىنە يى؟»

سوورائ دەسسى دا لە مۆبايلەگەى ك كەردۆدەى قەى كەمەرىنەگەيا و وەت: «م مۆبايل دىرم، ھەر وەختى ھەو ھە بۆزەنگ دەيمىنە يى».

كەوى وەل خوارزاي وەرەو كەماشان دا جميا.

سات ۱۴:۵۰ى دقائى نىمەروو قولتسىەى گەماگە بۆ. جەماعەتتىگ ك لە شەو ھەكەيەو وە ديار ئى جنازەيا ملەقئيان ھشك بۆد و گوران ئاويەخ ھەلقورانن و ژنەگانىش ھەچان ھەچان موور ھلوردن. مۆبايلەگەى سوورائ زىرگ لى وسا «ئەلئو، دا! تىنىد؟ دەى... دەى... ئرا؟... ئھا... خوو پىيان بۆش ك... باشە بان چەو... بى خەو ھەر نەيلەمان... جارى...»

ھەر يەگ سوورائ مۆبايلەگەى قت كەرد، بۆە ورويميان، ھەر كەس پىرسىار كەرد: «كى بۆ؟ چوۋە بۆ؟ چوۋە وەت؟»

«دالگم بۆ، وەت پەسىنەسە بىيارسان. لەيوا ديارە يەكىگ لە پەرەستارەگان لە بەش پەزىرش ھەر ھاشا كەردىيە و وەتتەى ك ئىمكان نەيرىد پاسپورتەگە لە لائ ئەوان بوود».

بەرزوو نەھىشتەو پائ و وەتە سوورائ: «ئەو شمارەى كەويە لەنو ئپام بگر و كەمىگ دەنگ بەى يى»

سوورائ شمارەگە گرت، ناىەى بان سىپىكر و داىەى دەس خالووئىيەو.

«ئپام بۆش كەوى، كام پەرەستار بۆك لەيوا وەت؟»

کرچه له که سینگه و نه هات و گشت گووشه قولاً خه و بون ک بزائن که وی
چه توشی. دنگ که وی هات ک وهت: «ولا یه یه پهره ستار دریشدر
ناوبروان ترشیگه؛ خاس جواو نه و دهس که س نیه ی...».

بهرزوو وهت: «خوو زانی چوه بکه، بچووه پووش دویم، بوش
وتاقه گهی دگدر مرادی نیشانم به یه ن، گشت دووسیه و به لگه گانی ها
لای نه ق».

«دهی خاس. قتی مه که یه سه که متر پرسمه پووش دویم»
بوه وپ ویمیان و قه یه مخهیر وهت: «تو توشی ههر پاسپورت وهلا
هاورد ق؟»

سوور او ک که می لئیان دقر تر بق و پشت دا قده بن قوتوو داره گه وه
خوهی ریک پاسه و کرد و وهت: «خالوژن! من خودم وه لئیا چیمه دکر،
پاسپورته گهی دا بیمارسان و وه گوره ی پاسپورته گهی، ناویشانی
نوسان» لهی ثانه دنگ که وی له موبایله گه وه به خشه و بق و چمانی
دهنگی له بن گولمه و هات: «خانم پهره ستارا! وهل دنگ که وییا،
دوباره بی دهنگه و بون و ئرا قسه یلی گووش لاره و کردن «وتاق دگدر
مرادی کامه؟»

گا جاری وپویم پهره ستار هات وه لی که سی نه پره سیه و ک چه توشی.
بهرزوو تاوشت نه هاورد ک پهره ستاره گه شوون به یده و دهس که وی،
وهت: «چوه بق که وی؟ چوه توشی؟!»

كهوى گپىگ جواوه و نه يا و ديار بۆك گووش له پهره ستاره گه ته كنئى.
 ورويمىيان تمام بۆ و دهنگ كهوى بهرتره و بۆ: «ئۆشئى دگلر مرادى
 شه وه كى شيفتى تمام بۆه، چنیه سه و ئرا مال. ئىرنه گه له يره نيه.»
 قهيه مخه ير ژن بهرزوو تماشايگ مهردمه گه كرد و وهت: «لهى كوړ
 مردگمه! ئمجا چوه بكه يمن؟»

خوه يشك گه وراى بهرزوو ك له دالاهووه و هاتۆد، دى له پيرى سه ر
 قول نه گرت و هه ر وه ئه و شپوه ك دانىشتۆد، له نوو پاودانگى نا: «ئای
 خوارزا بئى كه سه گه م، نه ئيران و نه عراق ئه و خوهى نيه گرئده د، له ولات
 خه ربوه گه م.»

لهى ناوړاس مانگ تاوسانه، شپه و بۆن و هه ر كام لنيان خوهى داۆده و
 ساړوو كيگ. لهى مه ودا گاجار دهنگ ژئىگ له و لای مه رزه گه له
 هه يمهى سه دمتریه و هات و له ينوو دهنگى كزه و بۆ. گاجارىش دهنگ
 كپيا و چمانئ به شه ر لهى سه رحه ده نه ژيا.

بهرزوو له جنازهى ئازاد نزىكه و بۆ و وه كارم ئىيارمىگه و بووئىگ
 هه لكيشا. ده سپاچه بۆ و چهن گامىگ وه ژۆهر سه رما قهيه مره يشتان كرد
 و له ناكوا چرپيه و كوړه گه ي: «رووله به و وه ماشينه گه ده و بهر سه نه مه
 قه سه ر!»

«ئرا چوه؟ قه سه ر خه يره؟!»

«رووله به وه پئده و، بهر جد كار مهمىگ دئرم»

سوار ماشین بون و داجمیان. ژنه گانش هه رکام داونه و په سۆږگ وه په ر
له چکه گانتیان گوران وای خوه یان دان. دقوی دو سئ چاره کیگ،
به رزوو هاتهو، له ماشین داوه زیا و چری: «دهی دوان سنیان دان بانه و
میته تم تا ئی شه خته یل یه خه باریمنه و خوار» جه ماعه ته گه بقه ونه و نییان
و تازه په سینه وک به رزوو ئرا وه هه له په له هه لای قه سر کرد. ئه مانئ من
هیچ بوو ږگ هس نه کردم، گاهه سیش وه خاتر یه بوو ک ئی بووه یله دی
ئرا من وه سالانه عادیه و بونه یا به رزوو که فتوده و رځ حساو!

قه یه مخه یر له وهر خوه یه و هت: «ئهرئ ئیمه ئرا له شه وه کیه و وه فکر
یه نه و من! مه شیا زقتر ئی کاره بکردیا تایمن». یه خه گان نانه و زه وی.
به رزوو ههر وه سهر پیره مه رديه و خوه ی وه میله ی ئاسنینگ ک له ناو
ماشینه گه ی سووراو وه لا هاوردقن، ههر قالبگ لئیان کرده په نج شه ش
له ته و؛ هاته بان سهر نازاد و هت: «دهر تا قسه گه به نه و لا و ئه و له ته یل
هقورد و ئه و تر ووزیای یه خه یله داکه نه بانئ»

مینی بووس که وږگ نه په سیده وه دژمانیه گه وسا و له ی دهمه بقو ک
بنه مال له ئسا پووسه م خالووزای به رزوو ک نیشته جی کفر او بون، پا
لئ هاوردنه و. ههر یه گ داوه زیان، ئسا پووسه م و دو سئ پیان تر له نوا
و سئ چوار ژنیش له شوونیان که فتونه رپیا. دوو سئ گام ئه و دواتر له
پیاگان بون و هاتن ودره و پیا. هه میله ی ئه وان تا لای ئیمه که متر له
سه د متر بو، چقون له وه فره تر نه هیشتن ماشین نزیک مه رزه گه بکه ی.

دەسەى ژن و بياگ وەرەو پىمان ھاتن. دۆر نزىك مەردمەگە كردن. ھالاىە
 ھەفت گامىگ ناوہى ئەوان و رز بياگ و ژنەىلى بۆك وە شان بەرزووا
 رزار بەساقون. بياگەيل وسانەو و ئسا پرووسەم وەت: «ئەوھل و ئاخىر
 يار»، بړىگ لە مەردمىگ ك وە ديار تەرم ئازادا وساقون، لە پاشخوانا
 وەتن: «ئەوھل ئاخىر يار» و بړىگيانىش لە وەر خوہيانەو فاتحە خوہنين.
 ژنەيل ھەر دو سەريش دەس نانە سۆرەت و دانەى لە ژىر گەرمەشبن.
 ئسا پرووسەم تەمۆرەگەى ماچ كرد و لە بان سەر ئازاد دەس كرده ژەنين
 مەقام (فانى فانى). تا دەنگ تەمۆرە ھەئسا، ئەسر وە چوار پەلگى لە
 چەو ژن و بياگىيا بى ميارا رپيا داگرت و ئرا گرپىگ چمانى كوچگ لە
 قىرەى قورپواق خسى. بىجگە دەنگ تەمۆرە و «فانى فانى» وەتن چەنان
 بياى ك پا ناؤنە سن، ھىچ دەنگىگ تر لە كەسىگەو نەھات.

II

من ده ساوهی دهس ئسا ئه سه یلام^۱. ئسایگ ک له سه ردهم نه وجوانی، له جلوس چوارده پانزه سالان خه لقم کرد تا زوان وا بکه. زوان واکردن من هه لگه ردیده و ئرا ئه و ساله یله ک خوهی گرتهمه باوشه و. هه رچه ن من و ئی تاؤسه نزیکه ی سی و هه یشت ساله له یه ک جیاوه بۆمنه، ئهمانی وه سالان فره یگ و وه دریزایی ته مهن دار توئیگ، له ناو تابووتیگ خه فتۆم، تابووتیگ ک گیان داشت و ئاوره سن گشت لق و پوهیل تر دار بۆ. له شهیل بی گیانه ک کیشیده مان وه ره و یه ک تا یه گ ئیجاره به ش تر له خوهم له ی سه ر سنووره بۆمنه و وهل مه قام (فانی فانی)^۲ سیا لی نزیکه و بووم؛ به شیگ له خوهم ک سنووریگ وه هه یمه ی مان و نه مان ها له ناوه مان.

له شه وه کیانه یل زۆ، له خوهروه یشتانه یل نیمه رووان، له خوه راوایل خه مگین، هاوده میگم ئرا هه لسان ئرا ژیان و ئرا مردن. من رح و گیان ئنسانه یل ئارامه و که و له مردنیش بوومه به شیگ له هه بۆنیان. له ی ولاته هه نای پیژووکیگ له زگ دالگی ئه وزینه که ی، ئرا یه نه مرید و

^۱. ئوستا ئه سه یلا: ته نبوور ساز و مه قامزانگه و رای کوردی یارسانی.

^۲. مه قام فانی فانی: یه کیگ له هه فتا و دو مه قام ته نبوور.

پڅي له جهسهي بئاره ميهي، يه ئهرك و وهزيفه ي منه ك پڅ بده منه پيا.
له يواسه ك يه كمين وهقه له دوون نووي بووده كلاميگ و وهل دهنگ
منا ئامېته بوود.

تاؤس دهس په وانتيگه ئا له شهيل بي گيان و منيش ئيسه هاميارنگم ئا
پڅ بي له شيگ ك دوباره بايه س هه ر وه دهنگ خوه م ئامېته ي له ش
تره كي بكه م. له يواسه ك من له دارنگ كه فمه و تا پڅه يل سه رگه ردان
نه ون و له يواسه ك له دارنگ تاؤسيگ كه فيده و تا جهسه يل بوو نه كه ن.

(فاني فاني وهن يا مهولا، فاني به تال بوو يا داوو

وهي زه مانه وه يا مهولا، ته يموور سه رمه سه ن يا داوو

فاني فاني وهن يا مهولا، فاني به تال بوو يا داوو

ته يموور سه رمه سه ن يا مهولا، وه زه مانه وه يا داوو،

فاني فاني وهن يا مهولا، فاني به تال بوو يا داوو

به ش باتنيم يا مهولا، وه بارخانه وه يا داوو

فاني فاني وهن يا مهولا، فاني به تال بوو يا داوو

سه رمه سيم له دهم يا مهولا، شاي چلانه وه يا داوو

فاني فاني وهن يا مهولا، فاني به تال بوو يا داوو).

له ش من و دهس پينه به ساي ئسا پرووسه م، پڅ جياوه يو ئازاد له جهسه ي
سه ردي نزيكه و كه ي تا به لكه م جار تر بتوانيم ئي پڅ سه رگه ردانه قوته
به يمنه له ش سارد و سري. يه دوايين هه ول دانتيگه تا يه گ پڅي دووباره

له ئی لهش خوهیه گوری بگریډ یان ئړا هه میسه بیلیدهی جیهه و تا له وهل جهسه ی ترا له دالگه و بوود.

وهل ژنه فتن دهنگ ته مقوره یا، دهسه یل سهر د ئازاد پرپیگ دانه خوهیان، په نجه پریز گرتن؛ ناخوینه یلی له بزماره یلم گیر کرد و کیره ی ناسازیگ لینیان هه لسا. بزماره یلی ک مارتاژن لهش په ق و سارد و سپر من کردنه.

لهش ئازاد له ژریر کوومه یگ سه هوول لهینو و کهنه و جم جوقل. من بی گیان، سهر دتر له جهسه ی ته قوم و چشتی ته و بان دهس من نیه تی، منی ک گیانم وه پزازیگ له بزمار ها دم یه که و. هه ر ئی بزماره یله نه ک نیه هیلن بوومه به شینگ له خاک. که ها سه دان سال تر له جی یگ ئازاد بگرمه و باوش، له باوش وه چه رزایل ئازاد رح و په وان بده مننه جهسه ی بی گیان زارپوه یلنگا ک برپیگیان له بانان ختی بگرته و پیم تا منیش بوومه خاوهن دهنگیگ ئړا خوه م. دهنگیگ له په راویز ته رمیگ تا گیان بده مننه جهسه یل بی گیانا. ئیسه چه و پریمه له په نجه یل پووسه م و (فانی فانی) لهش ئازاد له دهرقون منا نارامه و که ید و رچی په رده واز که ی. ئیسفای وه ته له یل ته سکینگا گرم ک بی بزمار له قهی له ته چوو یگ هه لواسپانه و وه نه رامیگه و له ریه نه و تا ئړا گرپیگ بزماره یل له شم له هوره و بوهم. ته گه ر فام نه یه م، دهسه یل ئازاد وهل دهنگ ته مقوره یا جمی خسته و خوهیان، ورگیان له بزماره یل لهش من و له شوونه گه ی خوهیان دوباره داملکیان.

هه‌نای ئێ مه‌قامه‌ ئه‌و په‌رتنخ په‌سی، ئازاد ئاخوین ته‌کان خسه‌و خوه‌ی
 و له‌ ژێر خه‌رواریگ له‌ یه‌خ دوباره‌ له‌ شوونه‌گه‌ی خوه‌ی بێ جۆله‌وه‌ بقو.
 په‌نجه‌ی ئسا رووسه‌م له‌ بان ته‌له‌گان مه‌ن و بێ ده‌نگه‌و بقوم. ئێ
 بێ ده‌نگیه‌ ده‌رفه‌تیگ بقو تاگه‌ری پۆ له‌ تاوس له‌یوا بقوشم: «ت ئایه‌مه‌یل
 خه‌پده‌و خوه‌د و لێزگه‌ی کاتیگیگ ئپا سه‌ره‌وانان. جه‌سه‌ی من ها وه‌
 ده‌س که‌سانیه‌گه‌و ک ئپا ئاخوین جار له‌ ده‌رقن تنه‌ لیز گرن.»
 جه‌سه‌ی بێ گیان، پخیک وه‌یلان، تاوسینگ سه‌رد، منیش گریگ هه‌چانه‌و
 خوه‌م. له‌یواسه‌ ک مردن و ژیان له‌ یه‌ی داره‌و تیه‌ن؛ داریگ ک به‌ر
 گری، داریگ ک سه‌ر چه‌منی، داریگ ک پریه‌ی؛ داریگ ک وه‌ قه‌وڵی
 بانان بووده‌ ساز و پاژ، داریگ...

III

من به شیگ له دار تو پیریگ بوم ک دواى ئه وهه مگه ساله له شوون
 برپانم، هیمانی گیان دهم و نیه مرم. داریگ ک گیانه وهر و پهله روه و
 ئنسانهیل له ژیرسای لیز گرتن. ههناى به شیگ له وه دار توه بوم، وه
 هزاران کهس له ساپووکیم داکاسیان و له بهرم خواردن. فره چشتهیل
 دیم و ژنه فتم. نهسل و چینهیل فره یگ دانه لیم و په ی بون و چین.
 خاس ها وه هورم هلایه سی و ههفت سال پیش بق ک دو دهس دریز له
 بن قوتووا، دار برین و من و ئی تابووته بهخت یه داشتیمن ک پهل و
 پوویگ نهویمن تا بومنه خوله کوو و ههر له وه هیمه ی داره بومنه
 به شیگ له خاک. گاههس کهس فکری نه کردو ک له ساق ئه وه داره،
 تابووتیگ خهفتو و له دهرون تابووتیشا سازیک تا جی خوهی بهیده
 له شهیل! له یوا بق ک من وه دریژی ههفتا سال له ناونکی تاوسیگا ژيام
 تا تیشگ ئساکاریگ له یوا ئیمه له یه ک جیاوه کرد. ئساکاری ک وه
 هورده نووری تمامه و من له ناو دل تابووت دهرهاورد تا دهنگیل نه مره و
 بن و له شهیل ئاسووده بخهفن. دهنگه گان ههر پروژ بهرز و بهرتره و
 بون و له یوا بق ک یه کم جار ته نیا دهنگیل بون ک سنوورهیل برین و
 له یواسه ک له دهنگه ودان دهنگیله ک مانا خولقیه ی.

من و تاؤس، دو ھاوړېشه یمن کړېمان له یه ک جیاوه بۆه. ھەرچهن ھەر کام له ئیمه ئەرک خوهی وه جی تیهړی، ئهوه یشه تهنیا وه بوونهی به شه رهو. وه سهدان جار له بان تاؤسه یل جیاواز مه قامه یلگ ژهنیا به، ھوونه یل فره یگ بریا به، ئرمیسه یل فره یگ ړشیا به و تهنانت ئسا پروسه میس ئوشی ھەر له ی ھه یمه یله سه ک ړحه یل فره یگ هانه گۆه ړبان و جه سه یل ئالشت کهن. چهن جار یگ من و ئی تاؤسه ک له دار یگ که فتمنه سه و، تهنیا له ناو شیوه نه یل بۆه ک ته قیا یمنه سه یه کا.

شیرین دالگ ئازاد، ده یان جار له و دار توه تاوه به سایه. ھا ھوړم نیمه رووان گهرم تاوسانیگ بۆ، دوزایدوز چل و په نج سال پیش، له وای ئمروو ک ئایه م تاوشت تیژی خوه نه ھاورد، ئاخونیگ ک دریاؤده ئه و ئاوا به، چری به و حه یه ر باوگ شیرین و وه ئیا له سه ر شیرین قسه کرد. ئاخون فارسیگ ک چهن سالیگ بۆ له و ناوچه خړ خوارد و مه رد م ئه و ناوړوه وه تیان پایزان سه ر خه رمانه یل گه ردی به تا خه لک له وهرز خه رمانه لگرتن، له خه لیه و خه رمانییان چشتی به نه پی.

له ی دوو سی ساله ک ئاخون گوری داؤده و ئه و ئاوا به یل ویزنان و ناوړوو گیله لانه، کوردی خاس چاشیاؤد، وه لی ھەر فارسی قسه کردیاد و ته قه لا کرد ک فارسی ھوکاره ی زارووه یل و نه سل نوو بکه ی. ھه رچه ئی بیجگه سی چوار نه فەر، که س تر له فارسی وه تی نه په سپه و. ئه مانئ زه مانئ ک خه یری له چشتی بۆاتا، له وای بلبل کوردی وه تیاد.

هه نای من هیانینگ به شینگ له دار بۆم، بۆمه جی ژوانگه و وهیه کاته قیان خه لک ئاوایه گه. فره که سهیل هاتن و له سارووکیم ده مه ته قه کردیان. یه کیگ له و پۆداوهیل ئلاجهویه ک ئرام قه ومیا یه بۆ ته مۆره ژه نیگ ک پا ناۆده سن، نیمه رووانه ییل و گاجار وه شه ویش له ژیر سه یوان دار ته مۆره ژه نیاد. هه نای ته مۆره ژهن دۆر نزیک دار کرد و په سهیو ک ئاخون له سارووکیه گه دانیشتییه، گورجانه هه لیلیاوه! چشتی یی نه چی له په ر که لاوه یگ له خوار دار گاجار ده نگ مه قام سه رته رز و باریه هاتیاد. مه ردم فره یگ له شوون ده نگێ چین و منیش وه ک دار یگ سه رخوه ش له ده نگێ بۆم. هه ر ئه و ده مه خوه شم هات له وای ئی مه ردمه پا بیاشتیم و له شوون ده نگ ته مۆره بجیاتام، یان زوان بیاشتیم و له لی بتواسیم ک هه ر پووژ باید و له ی سای خه سه مه قام بژه نی.

دقای سالان فره یگ منیش وه ده س ئسا ئه سه یلا ک هیانی پانزه شانزه سالی فره تر نه بۆ، له ناو دل دار هاتمه دهر و بۆمه ته مۆره یگ ک ئیسه ئرا ئیوه په وایه ت که ی. ئسا ئه سه یلا له دق ده س باپی ری ته مۆره سازین چاشیاؤد و وه رجه سازین من، یانی له ته مه ن هلایه ده سالان، ته مۆره یل تر سازبۆد ک ده سپیک کاری بۆد و باوگی بایه س ده س تر بهاوه رداده بیانا.

ده مه و نیمه روان پایزیگ بۆ ک له لای ئاگرواچ چیلگینی ده س برده و پیم و له یوا بۆ ک هه ر پووژ به شینگ له لیم تاشی و هۆرده هۆرده شیوه ی

تەمۆرە گرتەمەو خوەم. وەل ھەر تیشگیگا ک ئەسە یلا لە لیم وەشان، گیان گرتەم و پا نامە دوون تازە یگ.

ھەنای بەتوول وەل شۆ و منالە گەیا لە دالاهوو ھاتۆد ئێرا سەردان وە مأل بەرزوو برای، وە وەنوو بپیاووم و لە شوونە گەیی خوەم شانەو ناووم. شوان ک کوپ گەورای بەتوول بۆ، ھەر جار ھات ئێرا خالوان، وەل منالە یل ھاو جلوس خوەیا وە دەور منا گەمە کردیا. ئەمانی ئیجارە دار وە پاوہ نەبۆ و ھس دلتەنگی لە ناو چەو ئی منال چوار دە سالانە دیم. شوان لە شوون یەیا ک لە گەمە کردن شەکەت بۆ، کەمیگ ئیسفام گرت! مقییەو برد و دەم کردەو باوگی ک لە دەر مأل خالووی وە دەم سی چوار نەفەرەو بۆ وەت: «باوکە! خوەزگا ئیسە ئەسە یلا لەیرە بۆاتا، دەسوەجی نۆن ئی دارە دا وە باپیروی و وەل یەکا چەن تەمۆرە لە لی دروس کردن!» چشتی پی نەچی باوگ شوان ھاتە بان سەرم و وەت: «وہ داوو راحت ھەفت ھەشت گلە تەمۆرە ی خاس دەر تیروی!» ئەمانی مەردم ئاوا یەگە، من وە خاتر تابووت بربۆن و خان ئاوا یەگە پازی نەبۆ ک لەی دارە چشت تر بیجگە لە تابووت درس بوود. باوگ شوان وەت: «من قەوڵ دەمە پیتان، بەمە ئوساکار ھەر لەی دارە خاسترین تابووت ئەپاتان درس بکەن و ھەر خوەم وە پای خوەمیچ ئەپاتان بارمەوی، با دو سی تەمۆرە ییش لە لی دروس بووت، چانی زیاییە کە ی ئاگر داین و بۆە دۆکەل و چیە ھەوا!».

ئى پروژەگەى ئىمە لە دو قاتر سوار کردن و پى دالاهو گرتىمنە وەر. من ک بەشىگ لە ناونكى دارەگە بۆم ئى شانسه داشتم ک لەواى ناونكىيەيل تر بوومه تەمۆره و بەشەيل ئزافى دەور ناونكى و زىايەگەى، دریا ئەو دەس نەجاریگ هەر لەو دۆر نزیکە تا بکەیدەى تابووتیگ.

من یە کەمین تەمۆرهیگ ئەسەيلا بۆم ک ئسا چەنگیز باپىرى مەقام سەرترز وە پیم ژەنى و پزراڤەم. باپىرى چمانى ئەو سالى گيان گله و داود ک وەدى هاتن من وە دەس کورەرزای بۆتید. لەیوا بۆ ک هەفتەيگ لە شوون شەقل و موهر ئسا ئەسەيلا لە بان دەسەگەم، باپىرىشى دوون ئالشت کرد.

وەختیگ لەواى تەمۆرهیگ هەفت سالانیم نامەو پشت سەر، سەرم تەتیا پزیم تازەیا و خومەینی دەستوور مەتووايەتى ساز و ئاواز داود. لەیوا بۆ ک هەم ناو و هەمیش دەنگ من مەتوو کرىا و ئرا سالان ئازگارى کەس نەویرس لە ناو جلدەگەم دەربارىدەم. هالایە زیاتر لە چوارده سال من لە بن ژیرزەمینيگ لە ئاوايیگ لە گواور لال و بى دەنگ بۆم. فرە جار ئاواتەخواز یە بۆم ک پەنجەيگ لە بان تەلەگانم بۆنم. چوارده سال وە چەوہنوورپیەو لەو ژیرخانە بردمەو سەر تا پروژيگ لۆو جلدەگەم کرىاوہ و لیسک پروژنايیگ نیشته و قەى لەشم! ئى ئسا پروسەمە ئرا یە کەمجار دیم ک دەس برد و کیشایەمەو دەر. هەر یەگ چەوئى کەفتە لیم وەت: «خودا یە خوو کار ئسا ئەسەيلاس! یە چۆن کەفتیەسەو ئى

مهنتهقه؟!» هېمانى دق قسهگه ی له دهمنى بۆك دهم ليم نزيكهو كرد و ماچم كرد و زهوقى ك له ناو چهوى ديم، زانسم ئيمه بۆمنه هاومنوس ههرايههرى ئرا يهك.

يه بيليم و نهوه داگریم. هه لپليهمهو ئرا وهختيگ هېمانى بهشيگ له دارهگه بۆم. ههر دهمنى ك چهن كهسيگ له ساپووكى دار كووهو بۆن، ئاخون خوهى وه گورجانهيگه و تهقانه لايانا. دهس كرده نهسيهت كردنبيان و تواس ك نماز و پووژئ هووكارهيان بكهى. يه كيگ لهو نيمهرووانهيله ك مهردم فرهيگ كووهو بۆن، وهت: «ههرچهن ئه لحه مدله ئيوه خودا و قورئان و په يغه مبه ر ناسين وه لئ خوو دين ئسلام خاس نيه ناسين. هه ناي ئيوه له دين ئسلام خاس هالى بۆن، دى نماز و پووژيدان قهزا نيهود. ئمجا نه ته نيا يه يسه ر چينه بهه يشت، به لكم لهو دنيايش كليل بهه يشت ها وه دهس خوه دانهو؛ توه نين پئ نه ين وه كه سانى ك به دخوادران بۆنه» من هلايه دو سئ نه سل لهو مه ردمه دو م. كه سيگ لبيان نه زانس نماز و ده سنراز و خومس و زه كات چه س بي جگه مايخان ك ساهيل زوتر هه ناي له مال توور ياؤد و ده ركه فته ي شار به غدا بۆد، هووكاره ي نماز بۆد. ده مهو ئيوارانيگ ئاخون ههر له ي ساپووكيمه گيرئ هاورد و وه ته پئ: «خالو مايخان زانم ك ئه وه لين نه فره ريگيد ك نماز ياد گرتيده، وه لئ ئى نماز تنه درس نيهه. كول و

کولپرپییه و کردیده و پرئ کردیده سه که لیمه یل کوردی! ت زانی عه ره بی
زوان خوداس و نه بایه س یه ی که لیمه له زوان خودا ئالشت بکه ی؟»
مایخان کرده و جواو: «قوربان من هه ر یه چاشیامه و وه ل خودای خوه ما
له یوا عبادت که م»

ئاخون لی هۆرده و بق و وه ت: «ئه ژنه فتمه ک شه وه کیانیش نماز
نیه خوه نید»

مایخان وه ت: «م دی پیر بۆمه و نیه تۆهنم شه وه کیان زۆ هه لسم، هه نای
هه لسم و هه وسله داشتیم خوو خوه نم، نه یاشتمیش خوو نیمه روو یا
ئیواره له ده سمان نیه ده رچوو!»

مه ردم دیه که گه نزیکه ی چل په نجیا سال بق ک له پسای هۆرده هۆرده
وه ل ئسلا ما ئاشناوه بۆن. له ی چشته ک له ئسلام ره سۆنه و له مه رحه له ی
یه کم عه لی هه ر ئرایان له وای پاله وانینگ بق. هه ر له و ژیرسامه چه ندین
ره وایه ت جیا جیا له ده م مه ردم ده باره ی عه لی و پروسه م ژنه فتم. یه کیگ
له گفتگو وه یل ناوه ی مایخان و هیه ر هه ر له سه ر ئی مزاره بق و له
دریژی ده سال چه ندین جار پاوه اتینگ ک باوه ره پی داشتن ره وایه ت
کردن. کاشی وه جینگ ره سی مایخان وه خاتر یه گ ئاخون لی دلیا
بوود ک ئسلام ئرای موهمه، ئه وه ی ک ده باره ی عه لی باوه ر داشت،
هاورده زوان: «هه رچه ن ئۆشن عه لی خوداسه و خودایش نییه، وه لی
ئه گه ر خود خودا نه ود، له خودایش که متر نییه!» ئاخون قسه گه له ده می

گرت و وەت: «ئىستەققورولا! ئى مەردم ناورپووه ئرا گشتدان كفرچىين؟»
 ھەيەر لە پاشخوان مايخان باس داستان قەدىم كرد و وەت: «عەلى
 ھەرچەنئى كور وەكار و وەپىيەوبۆيگ بۆ وەلى خوو پووسەم چشت تر
 بۆ. ئۆشن پروژيگ پووسەم و عەلى لە تەنگەى ناوہى دو تاش بلين
 تەقەنە يەكا! يەكتەرەكى ناسن. نە قورور ئجازە دەيدە پووسەم ك سلاّم
 عەلى بکەى و نەيش عەلى سلاّم پووسەم كەى! ئۆشن لە ئەمر ئى خوەر
 نازارە پكاو پووسەم يەى لای كانەگە گرید و پكاو عەليش ئەو كانەگە و
 پكاو ھەركاميان يەك يەى لای كەورەگە تيارنەو خوار. ئمجا پيشەنان
 ئۆشن دەنگ داخورووميان ئەو دو بال كۆھ بوودە سلاّم و عەلىك ھەر
 دوانيان» ئاخون سۆرەو بۆ و دى ھىچى نەوہت. ھەيەر چووخەگەى
 لەنوو دايرسان، مەف تر دا لى و وەت: «ئا باوگەگەم، پيشەنان زوانييان لە
 دروو موورە».

وہ ھاوکارى خانەيل مەنتەقەوہ قسەى ئاخون پروژ وە پروژ بسين پەيا
 کردياد تا تەنانەتئى كاشى وە جيگ پەسى ئاخون ئەنتريک پريگ لە
 پيايل گەورا و وەسالاچى ئاوايەگە كرد ك كاريگ بکەن سەلتەنە خانم
 لە سەرکردەيى بخەن و پياگى بنيشيدەو شوونئى. سەلتەنە خانم
 سەرکردەى سى چوارىگ لە ئاوايەگان دەور وەر ويزنان بۆ و لەو ناورپو
 گيەلانە ژن ديارى و وەناودەنگئى بۆ. لە دەورەى جوانى فرە وەكار و
 ليھاتئى بۆد و گولەى لە زەوى نەكەفت. ھەناى دەولەت ھەلامات ئى

ناوچه هاورد، سه لته نه خانم كهفته و نوای مهردم و جار كيشا ك ههركهس خوازي ولات خوهی بپاريزي، هه لا بكهی و بايد مهيان. نزيكهی چل گله له تفهنگدارهيلي وهلييا چين و توشن ههفت شهو ههفت پروژ ههه له ناودار گيه لان وهل نووردي دهوله تا شه پر كرنه. بان ده گله لهو چل چه كدارييه ههه له چوار پروژ يه كم كوشيهن و له پروژ دويمه ك گوله دهی له ناو بال خوهيشي. ئه مانئي هاوقه تارهيلي، ئه وانگ گيان ساق دهركردون، گشت باس له دليري و زرک و زرنگيي كردن. يه كيگ لهو كه سهيله ك پروداوهيل ئه و جهنگه رهوايهت كرد، ههه خود حهيهه ر بۆ ك هاوجلوس سه لته نه خانم بۆد و لهو شه ره وهلييا بۆد. وه دهيان جار ئي رهوايهت جهنگ و پاوه گهزدان سه لته نه خانمه له دم ئه وه و ژنه فتمه «ههناي گوله خوارد، گوله نيه گهي له سهه داملكان، بال خوهی پي به سا و پهنج شهو و پهنج پروژ بي يه گ چه و بنه ي له يه ك، ههه وه ئه و بال په له و وهل دژمنا جهنگيا» ههه رجار باس جهنگ قوشهه تهران وهل مهردم كوردا كريا، حهيهه ر بي وشه يگ كهه و زيای ههه ميهه ئي رهوايه ته كرد.

من خوهم ها هورم پروژيگ سه لته نه خانم له سي چوار متريمه و وهل ئه فدي ئاموزايا دانيشتود و له سهه تيره نازي مه رجداو كرديان. ههه دوانييان دو برنه و پشتووي داشتن و داليگ له سهه يالي وهئه و ده سيانه و ناونه و له ئه و داوانه، ئه فدي ههفت گوله تهقان ك

سېيانىيان دا له ناو خال و سه لته نه خانم ههر ههفتيان بى ئيلا و نهولا دا له ناوړاس خاله گه. دقاي گړى هه ناي ته قدى دى ك له يوا دانايه، كيسه و ته مه كووه گه ي دهر هاورد، لايىچىگ يچا. لايىچ نايه ناو كلگان دس راسييهو، دايرسانه ي و ساي سهرى داخس. وه لاده ميگه و خوداسپاردى كرد و كهفته پيا وهره و مال. هلايه بيس سى گامىگ دوزه و كهفتود، پرا دويمن جار پووك تر دا له سىكاره گه و له ينوا دس داخس و وه لاي رانپيا شاوه ي هات. سه لته نه خانم نيشتوده و سهر دس پراى و ته قه له دس هه لسا! ته قدى وهل يه يا گ تواس گام چهپ هه لگري چى له ئاسمان و نيشته و زوى! ههر وه نيشنگانيه و لايگه و كرد! چهوى هاته مل سه لته نه خانما ك لول تفه نكه ي دوز كردوده بانى! له شوونه گه ي خوه ي تواس هه لسى له تر به سا و وهرجه يه گ برمى دس چهپ دا وه گه ز. له شوون يه يا گ هه لسا وه دس چهپ دس هاورده سهر و له ش خوه يا، دى ك سالمه و هيچ شوونىگ له خون نييه! سىكاره گه ي نا دهمه و ك مژ تر به يده لى، دوكه ل لى نه لسا! خاس له ناوكلگان خوه ي هورده و بق دى ههر قنجه گه له ناو دس مائه و له سىكار خه وهرى نييه! سهرله نوو تماشاى سه لته نه خانم كرد و زوانى بر بق ك چشتى بوشى. سه لته نه خانم وه هه نه كه و وت: «سىكار پرا سلامه تيد خاس نييه! تواسم بزاني دلپري وه گور سول نييه».

حهیهر باس لهو جهنگ ناوهی کورد و ئووردی ئیرانییه کرد و وه تیاد:
«سهلته نه خانم له کولووری دار به پوځیگ مکوڵ گرتوڊ و لهوای گلای
دار ئایهم خسه زهق».

سهلته نه خانم لهو سالهیل ئاخرو ههر چهن پیر بوڊ و لهوای جاران
گل گوو نه کرد، وه لی ههر ئافرهت وه پییه و بوڊ و خاون سفره و خوانیگ بو.
ئه وه ل گشت وه ئی پیشیاره ک سهلته نه خانم له سه رکردهی هووز
لاوهن، خه نس و هه نه ک کردن. ئه مانئ ئاخون واز نه هاورد و یه بوڊه
قسهی سهر و بن زوانئ: «خودا له ناو قورئان فه رمایه ههر دیه که ی ک
ژنیگ گه ورا و خانئ بووڊ پووژ وه پووژ خود خودا پسقییان به یده بال
مه لوچگ» و جهخت له سهر یه کردیاد و وه تیاد: «پیاگان خوو نه مردنه؟
ئی ژنه بوڊه سه گه ورا و گیس سفئ ئاواي!» وهختئ ناو قورئان هات،
پیاگان گیانیان نیشته پرکیان و چمانئ کوچگ له قیرهی قورواق خسی.
ئه مانئ مه ردمه گه گشت باوه پریان وه سهلته نه خانم بو و که سیگ ئی
بی شه رمیه نه کرد ک بوشیده پی ت لایق له یوا جیگه و پیگه ی نیید.

ئاخون هلایه سالیگ قورئان و دعا و ئایه نیشان خه لک دا ک خودا چۆن
لهو دنیا به نهیل خوهی عه زاو دهی و کل که یده دووزه خ. ئه وه یشه
به نه یگ ک ژیرده س زه عیفه یگ بو.

پاشا ک زرقه ومییگ ئه و سهلته نه خانم داشت. له وه خه تیگه و ک سه رگا
و قنگ خه ر فره یگ وه ل ئاخون و ئه منیهیل مه نته قه یا داشت، ئی له قه ب

خانییه دریا قوده پئ و کاشی وه جییگ پهسی ههر له لایه ن خود ئاخون و ئهمنیه گانه و کریا وه خان ئاواى. له یوا بق ک سه لته نه خانم له گه ورای گرده نشینه و کردن. کابرای ئاخونیش پروژ نه بق ک باس ئایه و قورئان نه که ی و خه لک له جه هه نم نه ترسنی. بپگ له خه لکیش هه نای دین ک ئاخون له سای داره گه نیشتییه، هاتن ئرا لای تا نماز و هه مد و سووره هووکاره بن. له سه ره تا وه دهنک دهنک هاتن و وه دزیه و تواسن بچاشیه ن، هه نای داخوازی فره ت ره و بق، وه سه یوه ت سه یوه ت عادیه و بق و که متر شه رم کردن له یه گ له پشت سه ر ئاخون بووسنه پاوه و نماز بکه ن.

چوار په نچ پیاک وه تابه ت پاشاخان و خوا دای په فیک ئاخون، وه دلخواز نماز چاشیهان و له سی پروژیه ی پروژیه تی، پروژی گرتن. هه رچی سال ویه ریا پیژیه ی نماز که ره یل فره ت ره و بق و ئی ترسه فره ت ره له ناو وه سال لاچیه یل و ئا فره ته یل سه قامگیره و بق. هه ر سال ک ده رباس بق، سی پروژیه ی پروژی فره ت ره و بق. ته قه لای ئاخون یه بق ک رازییان بکه ی مانگیگ پروژی بگرن. پروژیگ پاشاخان وه ته ئاخون: «قوربان! ئرا خه لکیگ ک زه مانگیگ ته نیا له وه رز هوونکی پایز سی پروژ پروژی گرته فره سه خته ئیرنگه بکه نه ی سی پروژ».

هه رچی زه مان گوزه ریا ئاخون فره تر باس له سه ر خوه شی و له زه ته یل بهه یشتی کردیاد تا رازی پیایل ئاواى بکه ی ک مانگیگ پروژی بگرن.

له شوون یه یاگ بریگیان پثرانن ک مانگیگ پرووژی بگرن ئەمانی
هیبانی مهردم باوه پریان یه سه په مهزان یاگ که ریگ بۆ و وهختی خودا
وهتیه پرووژی سی پرووژه، ئەق وهتیه سی پرووژ؟ هه رچی خودا ئۆشی
سی پرووژ، ئەو هه ر وه سی پرووژ ئەژنه وێدهی. ئی په وایه ته هه ر ساله له
مانگ پرووژه تی له دهم دهیان گه ورا تا بۆچگ ژنه فتیام.

له شوون یه یا ک ئاخون پله و پایه ی خوه ی بته وه و کرد و خه لک فره تر
پی باوه ر کردیان، له هه یمه ی دو سال دو ژن خوازی. سه لته نه خانمیش
وه سه ر یه وه ک دی پیر و ناته وانه و بۆد بی دهنگ نه نیشته و گوپان له
برابه ر کرده وه ی ئاخون به رته ک نیشان دیاد. کاشی وه جییگ په سی ک
سه لته نه خانم وه هه ر پییگا بچیاتاد، ئاخون خوه ی لا دیا.

نیمه رووانیگ ئاخون و چوار په نجیگ له پیایل ئاوی له پسای وه ره و پیم
هاتن و له ونه ی دهنگیان دیار بۆ ک خوسپ مردم کهن. وه دهمه ته قه و
خه نییه و نزیکه و بۆن و له ساپروویه که نیشته و زه وی. له ی ئانه پاشاخان
له ده ر ماله و ک هلاپه سیسه د چوارسه د گام دۆر بۆ، وه دهنگ به رز
چرییه و پریان: «کو په یله که! وه جییگا نه چین؛ نیمه روو هه ر له و ساپرووی
داره میوان منین» یه وه ت و خوهیشی له بانا داجمیا و پیانگ تریش ک
نه وکه ری بۆ، که فتوده ته رکه شییا. هه نای نزیکه و بۆن دیم ک یه ک دو
گام ئەو دۆتر له پاشاخانه. وهختی په سینه په ر ساپرووی و
خوه روه یشتهانییه که، یه کیگ له پیایل شان چه پ ئاخون وه ناو به ندهر ک

هاوسای شان وه شان پاشاخان بق وهرجه یه گ که یفخوهشی بکهن وهت:
 «ئهری پاشاخان یه خوهر له کام لاوه هه لاتییه ک له یوا میوانیان که ید؟»
 پاشاخان بال چهویگ دا پینا. خهنی نیشته سهر لئوی، ئه مانئ جواوییه و
 نه یا و هاتنه لای جه ماعه ته گه. نه وکه ره گهی هلایه که متر له دو گامیگ
 له پشت سهری وساوده پاوه و قردگ قردگ خوهی نزیکه و کرد.
 پاشاخان لایگ هه لکرده و دهسی هاوردده مل شانیا و وه ته پی:
 «گورجانه بکیشه قولا بچوو کاوړیگ له ناو په سه گان بار و به وره و».

ئاخون و دار و دهسهی ک له وهر پای پاشا هه لساون ههر وه پاوه
 چه وه نووړ پاشاخان بون ک یه کم جار ئه ق دانیشی.

له شوون یه یا گ پاشاخان دانیشته و خوهش دشئ وهل ئاخونا کرد،
 تماشا یگ وه بهنده را کرد و وهت: «له شه وه کییه و دلم که واویگ له سای
 خه سیگ تواس. یه یه وه چه وم که فت ک ئیوه هاینه ئیره وه تم بیل هه م
 جناخی له سهر ئیوه بشکنم و هه میس خوه م که واویگ بخوه م».

یه کیگ له پیانگان ک ته مه نی له پاشا فره تر بق، دوو سی گام دورتر له یان
 دانیشته و خهریک پیچان لایچ بق وهت: «پاشاخان ت تا ههر دو دهسد
 ئه و ژیر نه ود، زووران نیه گرید! ئه ی خوه له چه مرده و بکهن هه ی!»

ئو پرووژه وهل سهر برین و کزوکه واو کاوړا، ده مه ته قه ی فره یگ کردن.
 تا راده یگ خواردن دی له گووشته گه لا دان و هلایه سهر پاچه گه ی
 ماوذه و. ئاخون له شوون بی ده نگیگا قوته یگ کرد و دم کرده و

پاشا خان. پیایی ک وه خړه وه دهوړیای دانیشبون، له ئاخون هؤرده و بون و چه وه پری بون ک بزنان چه ئوشی. ئاخونیش وه حه وسله ی خوهیه و وه سه یوه ت سه یوه ت دم قورئانه گه ی گرته و وه ت: «ها هؤردان چه ننگ پیش قسه یگ ئرادان کردم؟».

به ندهر کرده و جواو: «کام قسیه؟ ت نام خودا چمانی له قسیه کردن به شد دانه!».

ئاخون تماشا یگی کرد و زانس ک تیزه پی که ی، ئه مانئ پاپه ی نه وی. دو سی پهره ی تر قورئانه گه دا. له لاپه ریگ وساوه. نزیکیه و کرد و وه ت: «یه سه له ی پهره ی که لام ئه لای مه جیده، خود خودا فهرمایه هر پیایی نه ته نیا نازاده چوار ژن بخوازی، به لکم فهریش سواو دیری.» پاشا خان و پیایی تر ک ئی قسه ژنه فتن، چمانی پون له چراخیان کردی، ترؤسکه ی له خوه شه والی له ناو چه ویانوه دیار دا. پاشا ده سیگ کیشا مل ران ئاخونا و وه ت: «هه نای چیده نه جف و که ربه لایان به غدا، گیان خوده چه نان له ی قورئانه یله ئرامان بار. هر مالی که لام ئه لالا له تی نه و، خهیر و بهیره تی باله وگری. وه لی مالمه خهیرد له وای ئی قورئان خوه ده بیلا ئه سلئ بود و گشت چشتی له ناوی بود.»

حه یر ک هه فته ی یه ک دو جار هاتیاد ئرا ساړو وکیه گه، له وه ختیگه و ئی ئاخونه گوری داؤده و لام، دی ئه ویش له هانتی که موه و کردود. نیمه رووانی ک چمانی وه ل ژن و مناله یلیتیا بوه ده مقالی و له مال دا ئه و

دەر، یه پراس سەر له لای منهو دهرهوارد و سه رێ ته تیا وه ئاخونا. حه یه ر كه سیگ بق ك له دریزایی ژیا تیا، پروژینگ نماز نه كردود و ئاخونیش یه یده نه نه سیه تی کردیاد؛ ئه ویش به دی له یه فتاره یله هات و هه ر ئی نه سیه ته یلییه بۆده مدوو یه گ كه متر خوه ی به ی له تخونی و هه میشه یه وه ت: «من خودای خوه م خاس ناسم و هه وه جه وه سه ر وه زه قو تانا نه یری».

نه خوه شی حه یه ر له پا دهرهواردود. گو ران سه وه قان و ده نگێ له سه ر هات. ئه مانێ سه ر ئی سیکار وه ئه و سیکار دایرسان و گو ه له كه س نه ته کان. ئاخون وه لییا سه ر باس هه لته کان و وته پی: «شیرین دۆه تد سی چوار ساله ک وه سن بلوو ق په سییه ئیسه سینزه چوارده سالیه، زۆتر به ره ی وه شق».

«چه؟ شرین! شرین من هیانی بوو شیر له ده می تی، سه چۆن بوود؟» ئاخون ده س کرده بن هه نگلییا و له نوو قورئانه جه لده سه وزه گه دهرهوارد، ده می گرتوه و وه ت: «خالو حه یه ر! ت خوو سه واد نه یری، بیل تا خوه م ئراد بخوه نمه ی. له یره نو سایه ک دۆه ت په سیه سن نوو سالان بایه س کلێ بکه یده مال به خت. یه خوو قسه ی من نییه، کلام به ره وردگاره».

هه نای ناو قورئان هات دی كه س قسه له بان قسه ی ئاخون نه کرد و حه یه ر وه بوو ریگه و ئیسفای گرت و هیچیگ نه وه ت. ئاخون

قورئانه گه‌ی نا توو په‌رووه گه‌ی و نایه‌ی وهرقه‌وئ و وه‌ت: «خالوو
حه‌یه‌ر! منال فرهیگ ها ملده‌و، لانکه‌م ئی دوه‌تده به‌ی شق تا
نانخوهریگ که‌مه‌و بوود» ئه‌مانئ حه‌یه‌ر دی جواوپی‌ه و نه‌یا و دق‌ای
یه‌گ ئاخون چپی‌ه‌و، چپی‌ه ناو فک‌ره‌و و له‌ وهر خو‌ه‌یه‌و وه‌ت: «نه
نیه‌کرئ! ئی منال به‌سه‌زوانه وه‌خت شقئ نییه‌!».

ئاخون، هه‌رجار وهل که‌سیگ یا پرپیگ له‌ خه‌لکه‌گه‌یا جه‌رخه‌یگ ئه‌ودار
خس. چه‌ن جار تر ئاخون و حه‌یه‌ر هه‌ر له‌ی سا‌رووکی‌ه سه‌ری‌یان ته‌تیا
یه‌کا تا پروژیگ ئاخون وه‌ت: «خالوو حه‌یه‌ر ئه‌رز بقچگی وه‌ خزمه‌ت‌دان
دی‌رم».

حه‌یه‌ر بی‌یه‌گ تما‌شای بکه‌ی وه‌ت: «بفه‌رمان قوربان».
«چاره‌ی کو‌ر ژن خوا‌زینه و چاره‌ی دوه‌تیش شق کردنه. ئیسه‌ ئه‌گه‌ر
ئجازه‌ی به‌ید ئ‌را ئه‌مر خه‌یریگ بامه‌ مال‌دان!»
«ئ‌را کی؟»

«ئ‌را شیرین»

«شیرین ئ‌را کی؟»

«ئه‌گه‌ر وه‌ خو‌لامی قه‌بوولم بکه‌ی ئ‌را خو‌هم»
«چه‌؟! ئ‌را خو‌ه‌د؟! خه‌جاله‌تی نیه‌کی‌شی ت دو ژن تر دی‌رید، ئیسه‌ له‌یوا
ئو‌شی؟ قورمساق تخم باوگ خو‌ه‌ی نه‌ق!».

ئاخون ھەنای ئى تەمەزەۋىيە لە ھەيەر دى، زانس يە ئاۋىگ نىيە لە ۋەرى ئاۋىارى بکەى. گر گورج خوەيە و کرد، ھەلسا ئە و پا و ۋەت: «خالو ھەيەر ئە لە ھەمدلا ئىسە خوەد مسەلەنەيد و لە ناو قورئانەش ھاتىيە ک ھەر پياگى ئە گەر بەش خوەى ژاژ بىياشتوو، تۆەنى تا ھەفت ژنەش بخوازى. خو و يە گەن نىيە!»

«دەنگە، پيامە قەور باوگ خوەد و بنۆس ئى کتاۋدەشە! گەيشتەل سەر خەرمان گەرد. نەقنمەد لەى دەور ۋەرە!»

ھەيەر پەنگى سۆەرە و بۆد و نەتوانس خوەى بەجەر بکەى. لەى ئانە ئاخون دەم گەردە و کرد ک چشتى بۆشى، ھەيەر دۆ گوجانەگە لى گرت و يە کىگ پى کىشا ژىرساقىيا «ت خوەد چۆن خەجالەتى نىە کىشى، ۋە باوگ دۆت م شىەى، ئمجا لەيوا ئۆشى؟ من لە جى ئى ھەفت منالە ھەفتا گلەيش بىياشتووم و نان نەود بەمە پىيان، تەرم دۆتەم ۋە مردىيش ۋە کوول تەنا نىەيەم. ھەرمازيەى ھۆچ و بۆچ»

ئاخون ۋە شەلەشەل فلنگە کرد و چىيە و ئرا مال. ھەيەر چەن خرا و تر لە پشتا تەقانە پىيا، ئەمانى ھىيانى تەز دللى نەدامردۆد. نىشتە و زەوى. چووخيگ پر کرد و ۋەل ھەر پووک دانا ھرس و جووش فرەيگ خوارد و لە ۋەر خوەيە و ھەر خرا و ديا.

لە ۋەرەگ ماللى نزيکترين مال لە منە و بۆ، فرەتر لە حال و حکايەتپيان تا مالەيل تر پەسىمە و. ئە و سالە سال خاسى ئراى نەبۆ، لە دۆامانگ

تاوسان حالئ گهنه و بق و تهو و لهرز داگرتوده ی و دی که متر وهره و
لای من هاتیا. ئیوارانیگ قال کفته و ئاوی و بقه دهنگایده نگ و له
ونه ی دهنگیان له یوا ره سیمه و ک حال حه یه ر فره خراوه و بهرزوو
کوړی و براهاوپشته گه ی وه کوول ماینیگه و بردنه ی ئرا گیه لان ک
بتهقنه ی وه دکترا. ئه مانئ بر شار نه کردون و له مله یگ وه ناو ئنارگ،
نه په سیده وه گیه لان، زوان به سیّد و له وپا تیه رنه وه ی ئرا دبه که.

سئ چوار مانگ ویه ریا. سه رده ووا جمیا و وهرز زقم و سه رما له پسای
زوور گرت. زمسان ئه و ساله، زمسان قهیت و قړیگ بق و له وه ئه و دوا
وه سال قړان ناوه لی بردن. نه خو هشی په س و پوولّه فره وه بقود. وه فر دهر
که ل گرتود و هیچیگ نه بق ک بخوه ن. لالا له په س و پوولّه و ماین و
ئه سپه گان وه مردئ کیشانه گلال و گه مالّه یل سه ر کردنه **تییان**. من
شاهد فره له ی پوداوه یله بقم. دیم ک هقورده هقورده هیچیگ له شوون
میلکان حه یه ر نه ما. سئ کوړ و چوار دقوت له شوون میلکانئ ماؤد ک
به توول لیان شو کردود و حه یران و کهوی منال بقون و بهرزوویش ک
گه ورای گشتییان بق ژن خواز بقود، ئه مانئ هه ر له و مالّه وهل ژن و
منالّه گانیا ژیا. بهرزوو بیجگه ژن منال خو ه ی، خه رج ئه وودقایانش وه
ملییه و بق. قړان نیشته هه رچی په س پوولّه و چاروا و ولاخی ک داشتن
و دانه بان زهوی سییه.

زىمان سال چل و يەك شيرين وهل دۆەت و كۆپەيل ھاوبازىيا له دۆر
نزيك من گەمە كردياد ك بەرزوو ھاەت و وەتە پى: «ئەرى دۆەتە گە ت
دى ژن قەۆيگيد، ت وە بازى چۆە؟ بەو سەر ملد بشوور، توام شەوەكى
زۆ وهل تلوۆ بەيانا بوەمەد ئرا خانەقين"

شيرين قنجگەى كرد و وەت: «خانەقى—ن! لەى خوەشيه! چيمنه
مال ميمي زمرووتيش؟"

"ئەرى ھەر توایمن بچيمنه مال ئەوان و لەورەيشە داک و دلنگ ئراد
بسينيم"

من له دارىگ بەخشەندە كەفتمەسەو، دارىگ ئاوس له پۆداوەيل؛
لەيواسە ك ئەگەر دارىگيش بووپرەيەى، ھەر بەشەيلگ لى ميننە و تا
نەوترىايەيل بۆشنەو. لەيواسە ك ژيان و مردن ھان وهل يەكا.

II

سنوور، زایه لہی مہرگ و میژگ

I

هه‌رچه‌ن ئا گشت ئازاردەرم، وه‌لئ وه‌ یه‌ فکر بکه‌ن ئه‌ گهر من نه‌وم چۆن
خوازین له‌ مانای ژیان بپه‌سینه‌و! من هه‌ر وه‌ گهرد خود ژيانا وه‌دی
هاتمه‌. وه‌زیفه‌ی من وه‌زیفه‌ی گه‌ورایگه‌ ک ته‌نیا تاک تووکی له‌ مانای
پاسگانئ په‌سینه‌سه‌و. له‌ یواسه‌ ک هه‌ر مائینگ پيشی له‌ نه‌مائینگ دئری.
گاجاری له‌ هاوردن ناو خودم لامنجی تیه‌رم تا ته‌وه‌ن نه‌وه‌یده‌دان.
ئه‌مانئ ئیسه‌ هه‌وه‌جه‌سه‌ ک بۆشم من هه‌ر خود مه‌رگم! باوجی چه‌وه‌پری
یه‌ نه‌ون ک که‌سئ پیر بۆه‌ یا وه‌ هه‌ر شیوه‌ی تر وه‌ختئ په‌سییه‌ و بچه‌وه‌
سه‌رئ! نه‌ نه‌! له‌ یوا گیان سه‌نه‌یلئ کار من نییه‌. هه‌ر مه‌رگینگ
وه‌زیفه‌یگ نریاسه‌ سه‌ر شانی، ئا یه‌سه‌ بایه‌س جه‌خت بکه‌م ک
نه‌که‌فینه‌و پۆ حساو. من وهل مه‌رگه‌یل ترا جیاوازم. من **ئافرینیای**
ئاخرین باوه‌ر پووژه‌ه‌لات ناوین و ده‌س‌په‌روه‌رده‌ی پایته‌خت
پووشنه‌وری ئرووپام.

وه‌ سالان فره‌یگ له‌ مکۆل ئی که‌سه‌ بۆم ک ئیسه‌ له‌ی سه‌ر سنووره‌ و
له‌ی ناو تاۆسه‌ سه‌ره‌و نایه‌، وه‌لئ ئی کۆره‌ له‌و کۆره‌یله‌ نه‌بۆ ک وه‌ی
ئاسانییه‌ دۆ ئه‌و ته‌له‌ی من به‌ی. ئیه‌ جار دوئیم بۆ ک پشت ئرای به‌ساوم
تا کاریئ بکه‌م. هه‌ر پووژ یه‌کمئ ک سه‌دام پمیا، ئازاد له‌ سلیمانی
هه‌وگلییه‌و بۆ و زه‌وی و ماله‌یلئ ک له‌ لایه‌ن کاروه‌ده‌سه‌یل به‌عه‌سه‌و

داگیر کریاؤن، وه گهردهاوشارییه یلییا سه نهو. له یوا بق خانه قین پاشناو
ئازادی گرتهو خوهی.

وه قزم چهن مانگی ناچار بقم لهو شاره ده رکه فته بووم و ساپووکی من له
سه ر ئه و شاره که متهو بوو. خاستره بقم لانه وریز بقم و ئی شاره تا
ئه نازه یگ روومان تر گرتهو خوهی. وه لی یه وه ئی مانا نییه ک لهو شاره
ئه رکم وه جی هاوردقم، وه چه واشه وه وزیفهم فره ترو بوو. هه رچه نیگ
خه لک شاره که تارانهم و له قهره نه یشتنهم، وه لی هه ر سات، هه ر ده قه و
هه ر سانیه له بیخ گووشیان بقم و فره تر له که ساتینگ وه ک ئازاد نزیکه و
بقم.

هاوه خت وهل ږمیان حکومته به عسییا، ئیجاره که فتم وه گهرده هیزیل
ئیرانیگا ک تاییه تی کلگیان ږا ئه و شاره به ساؤن و ئه وانیس له وای من
هه ر وه دزییه و سهردان خانه قین کردیان. ئه لبه ت وه ئی جیاوازییه و ک
من وه دزییه و هاتم و وه ئاشکرا مامه و، وه لی ئه وان هه ر وه دزییه و هاتم
و وه دزییه و هه لپلیانه و، یا گهری خوهیان دانه و قایمی. له کار کردن
وهل هیزیل ئیرانیا، ئه رک من وه ږو به رنامه یگ بق ک خوهیان پیشترو
ئاماده ی کردون. باوجی یه یشه بقم وه رجه ئی مامووریه ته وهل
ئتلاعات ئیرانا، سا لان زوتر وه هاوکاری هیزیل به عسیه و تواسم
ئه نجامی به یه م ک ناتمام ما. ئه و ږووژ ئاخره ک ئازاد له دهس
به عسیه یل ده رچی، ته نیا من لی خه وهر داشتم. خوه دانیس زانین، من وه

تەنیا چە ئەو بان دەسم تىد تا يەگ نوای بگرتیاتام؟ باوجى وەتم منیش خو وە شیوەی سەر وەخو یگ نیه تۆنم دووسیەى کەسیگ بوەسم یان گیان کەسیگ لە وەخت برین مەرزەیل دیاری کرای بسینم. هەر وەئى بوونەو دەس وەشاننەیل من بایەس دەرفەتێگ بوو ک بنریەیدە وەرەسەم.

هێزەیل ئەمنیەتی ئیرانی وە بەرپرسایەتی ئەحمەد شاهینی ک لە خانەقین وە حاجی حسەینی چرپنەى، بریار دان ک ئازاد و هاوڕێیەیلێ بچرن و وەگەردیانا قسە بکەن.

ئى پروژ دۆای نیمەپروو دۆز سات سى، حاجى حسەینی و چواران لە هاوکارەیلێ ئرا یەکمین جار وەل ئازاد و سى گله لە هاوڕێیانیا لە ناو مالى یەکیگ لە حزبە کوردییەگان باشوور کوو وە بۆن. ئەو پروژە هەر دو لایەن قسە و باس فرەيگ کردن. هەرچەن لەیوا ئەویە ک نیشتنەیلێ هیچ لەزەتێگ وە من نەیا، وەلئى سیوهر و هەییەت من هەم لەو ناو ماله و هەمیش لە ناو چەو یە کترەکی هس کردیان. لە ئەنجاما لایەن ئیرانی ک پیکهاتەى لە چوار ئتلاعاتى بۆ، لە ئازاد و هاوڕێیەیلێ تواسن تا وەل یەکا هاوکاری بکەن. لە شوون یەیا گ ئتلاعاتییەیل قسەیان ئەو پەرتخ پەسى، ئازاد کردەو جواو: "قەشمەرى وە خودان بکەن" هەر یە وەت و لە وەر خوێوەو بزەخەنگی پێیان کرد.

حاجی حسه‌ینی وه‌سه‌ر یه‌وه ک په‌نگ من که‌فتوده ناو چه‌وی، وه‌لی
 ته‌نتریک نه‌وی ک ده‌س بوه‌یده‌و تفه‌نگه‌گی و جواو ئی تیزکردن نازاده
 به‌یده‌و؛ هه‌رچه‌نی پراسیه‌گی من له‌و به‌ینه‌ خوه‌م گورچه‌و کردۆم ک
 گیانی بسینم. وه‌گشتی نیم‌سات له‌و دانیشتنه‌ گوزهریاۆد ک هه‌ر دو
 لایهن هه‌لسان ئه‌و پا. حاجی حسه‌ینی دهره‌گه‌ چه‌کان. هه‌لگه‌ردیاده‌و و
 وسا ناو چوارچووه‌گه‌یا. نازاد و هاو‌پیه‌یلی نه‌یه‌گ بکوومیه‌نه‌و، وه‌لی
 له‌ شوونه‌گی خوه‌یان چه‌و برینه‌ ئی هه‌ره‌که‌تیه‌. حاجی حسه‌ینی ده‌س
 له‌ میشتگ دهره‌گه‌ ویل کرد و گامیگ نا وه‌ره‌و پیان. دۆزایدۆز وسا
 رۆه‌رۆ نازادا و وه‌ت: «هه‌رچی بتواین ده‌یمنه‌ پیدان، مال و ماشین، هه‌م
 له‌ به‌غدا و هه‌میش له‌ ئیران. پۆل ک باسی نه‌که‌! دو برابه‌ر هاو‌کاریگ
 خوه‌مان ئرا هه‌ر کام لیدان دیاری کردیمنه‌. فکر نه‌که‌م ئیجور
 فرسه‌تیگ ئه‌را هه‌ر که‌سیگ هه‌لکه‌فیدا!» له‌ شوون یه‌یاگ قسه‌ی حاجی
 حسه‌ینی وه‌ په‌رتخ په‌سی، ئرا گر فره‌ که‌میگ بی‌ده‌نگی کړوکپ سا
 داخسه‌ ناو ماله‌گه‌یا. نازاد بی‌یه‌گ قسه‌ بکه‌ی، بزه‌خنگی کرد و
 نیشته‌و که‌مار مۆبله‌گه‌، تماشا‌یگ ناو چه‌و حاجی حسه‌ینی کرد و وه‌ت:
 «توه‌نید ئرام بۆشید. ئه‌را چه‌ ئیمه‌ بایه‌ وه‌ل ئیوه‌یا هاو‌کاری بکه‌یمن؟»
 حاجی حسه‌ینی سه‌ری هه‌لگرت و له‌ جواویا وه‌ت: «دلنیا بوو تمام ئی
 پیشنه‌اده‌یله‌ له‌ پری دووسیه‌، خوه‌دانیش زانین ئیمه‌ له‌ ناو ئی چه‌ن سال
 گوزه‌یشته‌ له‌ هیچ کومه‌کیگ وه‌ پیدان در‌یخ نه‌کردیمنه‌».

ئازاد بال چەوئىگ دا وه هاوړپيه گاننیا. بیه گ دی چشتی بوشی له مال
چینه و دهر و ئهوانیش له شوونئ چین.
دو رووژ دقاي ئه و کوو بوونه وه بق ک یه کیگ له ئه و سی هاوړی ئازاده
پیشنیار هاوکاری وهل ئتلاعاتا پڑان و وه دزییه و هل باند حاجی
حسەینیا دەس کرده کار.

II

هالا په سال و نیمپگ له پرمیان پږیم به عس عراق ویهریاؤد و له ی یه ی سال و نیمه نازاد توانس به ش فرهیگ له خه لک خانه قین بکیشید و هره و لای خوهی. باس و دهمه ته قه ی فرهیگ وهل خه لکا کردؤد و وه ئی نه نجامه په سؤد ک له سهر دهر و دیوار و بنکه و جیهیل پروشنه قوری له یوا پلا کار تیگ بنؤسن (په راوینز که فتن زوان کوومه لگه، زام کوشنده ی نه و نه ته وه سه). ئی شوعاره ده سپیکې ئرا کار و چالاکی نازاد و هاوړپیه یلی سه باره ت وه په رده دان وه زوان کوردی بؤ.

وه گووړه ی گوزار شتی ک په سؤد دهس حاجی حسه ینی، له ناو یه کیگ له کوو بوونه وه گان نازاد و هاوړپیه یلی، باس جدیان له سهر په روه رده له خانه قین بؤد ک نازاد له یوا وه تود «له ئی ماوه له پرمیان دهسه لات سه دام، بهر ژه وه ندیه یل فرهیگ وه دهس هاوردیمنه. خانه قین هه له وگه ردیاسه باوش کوردستان. له شوون سالان فرهیگ جار تر خانه قین که فتنیه سه دهس نیشته جیهیل خوهی. کوردی بایهس بووده زوان په سمی ئی خه لکه. ههر یه گ منال مه دره سه یل سی چوار سال ده سپیک مه دره سه یان کوردی خوارین هووکاره بوون، ئیجار له شوونیا فره رچه ته کوردی ناوین و کوردی بانین فیروون. نه لبت له دؤای سی چوار سال ک کوردی چاشیان، بایهس زوان عهره بی و ئنگلیسیش له وای زوانه یل به یانی به شیگ له بهرنامه ی په روه رده بوون. له یوا

پیکاریگ خاستره تا یه گ مه دره سه یل کوردی و عهره بی له یه ک جیا بوون» له دریزه ی قسه و باسه یل ئەو پووژە، ئازاد پۆ له به شداریقه یل وهتۆ: «ئەپرا مهردم بۆنه سه دو ده سه وه؟ ئەوانه گ بنه ماله ی و لا تپاریز یا پیشمه رگەن، مناله گاتیان نه نه مه دره سه ی کوردی و ئەودۆی مهردمیش مناله گاتیان نه نه مه دره سه ی عهره بی» له شوون هچانیگ له یوا دریزه داۆده قسه گانی: «به بایه بووده کورووهری گشتان تا خه لک خانه قین فره تر له ناسنامه ی خوه یان هۆرده و بوون و وه ههر شیوه یگ بۆه مناله یل خانه قین له ئەوه لۆو سه دل سه د له مه دره سه ی کوردی بخوه نن، ئەمانی چۆن ئی کاره کریه د؟ چه نان له ئیمه له بار کوومه لئاسی و دهرووناسیه و وه ئی مه سه له نوورستییه؟».

له گوزارشته گه هاتۆد ئازاد فره بهینی وه گهرد منال مه دره سه یلا خوه شه و له مانگیگ هلایه وهل ده یان بنه ماله یا له پئی خود مناله گانه و په یوه ندی گرتیه و رازیان کردیه ک مناله گاتیان بنه نه مه دره سه ی کوردی.

یه بهش تر له دهنگ ئازاد بۆ ک له وای گوزارشت دریاۆده بان پهروه نده گه ی «جاریگ له ئەو مناله یله پرسیم ک ئرا کوردی نیه خوه نین؟ وهت "ئه گهر کوردی خوه مان بۆاتیاد رحهت بۆ، وهلی سۆرانی ئرامان قورسه!" بهس ئیمه بایه له سه ر ئی خاله هۆرده و بۆمن».

ئی گوزارشت چروپه له لایه ن ههر ئەو که سه و هاتۆد ک له ههر دو سه ر کار کرد و خوه ی له ناو کوو بوونه وه گه ئی دهنگه زهفت کردۆد.

له یوا بۆک حاجی حسهینی دهستور دا و منیش گامیگ **ئهو نواتر** له خود هیزهیل تئلاعاتی شوونئ گرتم تا وهل دهرفه تیگا گیان له تک لۆتییه و ده ربکه م.

ئازاد کار خوهی کرد. له شوون چهن مانگ لیکوولین، چ له مه درسه ییل خانه قین و چ له ناوچه ییل تر، له ئه نجاما وه گهرد بهر پر سه ییل پهروه دهی خانه قینا قه رار دیدار داناؤد و له نیمه رووان سێشه مه یگ چییه دایره ی پهروه ده. لهو کوو بوونه وه ک چه ندین کهس تریش ههر له کار مه نده ییل دایره ی پوو شنبری و پهروه ده به شدار بۆن، ئازاد باس له به شه ییل تر کوردستان باشوور وه ک ناوچه ی هه ورامان و ده قهر بادینان کرد ک بایه س زاراوه ی ئه وانیش بایده ناو سیستم پهروه ده.

بهر پر س ئداره ی پهروه ده له جواوئ وه ت: «زانم ک زاراوه گه ی ئه وانیش قورسه و منیش هام وهل په ی و بۆچوون جنابت، بایه یه کم کوردی خوه یان فیرکاره بوون»

«خه لک بادینان سه خت پا دانه سه گه ز ک له ناوچه ی خوه یان کوردی کورمانجی-بادینانی په سمیییه و بوود. له هه ورامانیش ههر وه ئی شیوه تا پاده یگ خوازیار خوه نین وه کوردی هه ورامین، ئیمه بایه س له شوونییگا ده س پئ بکه یمن ک گشت زاراوه ییل کوردی له ناو بهرنامه ی سیستم پهروه ده بوون تا مه ردم خوه یان وه خاوه ن زوانه گه بز ان. له لای

تریشه و ئەگەر پەنگامەیی زاراوەیی لە کوردستان بپارێزیە، کوردستان
پیشکەفید"

ئازاد چەندین جار وەگەرد ناوەند پۆشنییری هەریا لە سڵیانی و شارەیل
تر لە سەر ئی مەسەلە کووە و بق و پیکارەیلی ئرا چارەسەری ئی کیشە دا
وە پێیان. یە یەکیگ لەو نامەیلەسە ک وە شیوەی پەسمی ئرا ئی وەزارەتە
وە هەولێر کل کرد:

بهربرسی ونداره تی په وشنه بیری له مری تی کوردستان،

ملاو و پیز

کوردستان له دڅنګی جیاواز دایه، ښه وه کوو ولاته کانی دراوسی له بهرته یی
به ده بی بسته مه وه نه یوین به خاوه نی ده ولت تا کوو یه ک زمانی په سمیان
له بیت، به هوی نه یونی ده لاتیکی کور دیه وه، کور دیش زفر تر له یه
تر ازاده، بۆ نه وه یه له موو ښو ونداره کان، باوم و ښاینه کان، ښتیک و
که مینه کانی تر کوردستان بیاریز دیت، ده بیت له لاتیکی جدی و زانستی
له لگیر دیت، هم جیاوازی یانه ده توان له هم خالی ئه نی و له میښ نه نی
بن، له م کات و ده خندا ئه کی ښه یه که ئاوپتیکی لی بدینه وه و به ښو یه
ئهرنی که لکی لی وهر بگرین.

بۆ پیشخستنې هم بیر فکش، ده بی له له لاتیکی یه که دا بهی تا که زمانی و
تا که ښو ونداره لگیر دیت؛ نه گه ر ښتیک جیا له به بیت، له لایه که وه
دو زمنه کانی ښه ده توان پوز به پوز کوردستانمان به وک و به وکتر
که نه وه و له لایه کی تر ښه وه خه لکه که ښمان خویان به خاوه نی ئه و دیالیکته
په سمیه نازان و ده ها زمانی کور دی به وک ده ښته وه، به س بۆ ښه برون و
پیشکوه نی بیر فکهی به را بهی و کوردستانی، پند او یستیمان به کومه ناسی،
درو و ناسی و خویندنه و ی تایه ت به ښو وندی به ورمده و بیستی چنه
زمانی و چنه ښو ونداره له یه.

له یو ادا رم ښو ونداره هم مه به یه جدی بگرین و له نزیک ترین کاند لیکو ښتیک
زانستی له م بواره دا بکرت.

له گه ل پیز و هور مه ت

ښاد سایه سارو

ځانه قین ۲۰۰۵/۴/۱۲

گوزارشتهیل فرهیگ له ئازاد پهسیه دهس حاجی حسهینی و ئی نامه بۆه مدوو یه گ بهرنامهی ئتلاعات له سهری جدیتره و بوود. لهی دهمه من بی کار نه نیشتم و جیا له وهزیفهی سه ره کی خوه م، ئیوارانیگ وه پلان دیارییگه و ک خود ئتلاعات چنۆد، گیان یه کیگ له نزیکترین په فیهیل ئازاد وه ناو پریوار سه نم ک نهجامدهر زوورم بهرنامه یلی بۆ. هه ره وه شه وه ک جنازه ی پریوار دریا وه نه خوه شخانه یگ له که لار، چاو که فت ک پریوار له وه خت پانده گی له بهین جاده ی خانه قین وه که لار خه وییه و بر دییه و چه پ کر دییه.

هه فته یگ له شوون ئه و پۆداوه، حاجی حسهینی سای سه ری داخس و له ده فته ر کاره گی ئازاد چیه و ناو؛ ئه و شوونه ک ئازاد له وای نه ستیتو دامه زرانۆده ی. وه ل یه یاگ حاجی له ده ر چیه و ناو، ئازاد جا خوارد و چه وه پی یه نه بق ک جار تر سه ری به ته تیده پییا! ئه لبه ت ئیجاره هه رچه ن خوه ی نه لشکانه و وه لی له په فتارییه و بق بفامسیاتای ک چه نی جا خواردیه.

ئه و پووژه دهمه ته قه ی فره یگ وه گه رد یه کا کردن. هه نای باس که فته و سه ر په روه رده وه دیالکت خانه قین، حاجی حسهینی که میگ تووړه بق و

وہت: «بیلا پک و پاس پید بۆشم! ئی کوردی خانہ قینہ، چووزانم کہلہوریہ مہلہوریہ، خوارینہ، مارینہ چہس! یہ ئرا ئیمہ خەت سوورہ!»
 ئازاد لە پاشخوان ئی قسە یا وەت: «وہ سالانہ خۆن دایمنہ ک شووناس و زوانمان لە ناو نہ چوود، سەدام وە سەر ئەو ھەمگە ی کوشتار و قەلارکردنیہو ھەم نہ وەت کوردی کہلہوری خەت سوورہ!»

حاجی حسەینی ھەلسا پا و وە نوای میز کارەگە ی ئازادا قەدەم دا، ھەناس قولینگ کیشا و وەت: «ئە ی پەحمەتە شیر دالگد! منیش زانم لە بەرابەر حکوومەت سەدام چەتینگ خۆن داینہ. خوو من نیہ بۆشم لەھجە ی کوردی قەدەخەنہ! مە یە نییہ چەن گلە مەدرەسە ی کوردی لە ی شارە ھەس! تەنیا یە ئۆشیمەن ک واز لە ی لەھجە ی خانە قینہ بارن ک ھیچ پێشینە ی نہ یری. ئاخەر ئایەم عاقل تێد و وە لەھجە یگ وە دەرد نہ خوەر پەرورەدە ی منالی بکە ی ک ھیچ عاقبەتینگ نہ یری؟!»

«ئەوہ لەن یە لەھجە نییہ! دویمەن وە قەولی خودە ئەگەر ئی لەھجە ک ھیچ پێشینە و عاقبەتینگ نہ یری و لەھجە ی وە دەرد نہ خوەر یگیشە، دی ئرا خەت سوورہ؟! سییمەن ئی مەسە لە لە ناو ھەریم کوردستان و عراق چارەسەر بوود و ھیچ ھەرەچینگ وە ئیرانہ و نہ یری!»

حاجی حسەینی لەپسای وە وەر دەم ئازادا خەر خوارد و وەل یە یا ک وساوہ ک قسە بکە ی، دەس چەپی لە گووشە ی میزەگە دا وە گەز و وە ئەو دەسە گە ی پەر کوترە گە ی دا ئەولا؛ دەوانچە ی ک لە سەر کە لە کە ی

بق له چهو ئازادهو كهفتهو دهیشت و وه دهمه خهتییهو وهت: «كا ئازاد درسه ئیرانییم وه لئی منیش دلسوز له ههجهی کوردیم. له فکدر نه چوود ئیوه له خانه قین گهوراترین شانس هاوردینه، وه زوان قورئان ک زوان خوداس، دهرس خوهنن. تازه له کنارییهو کهسانی هه ن ک سۆرانیش خوهنن و هه ده قه ل پرووژئی ساتیگ له رادیۆ وهی له ههجهی مه حلیشه و بهرنامه پهخش بوود، دی چه تواین؟» وهر کوتره گهی هاورده و یه ک گامیگ نا و دوباره پلپلادهو. دهقیق وسا پۆه پۆ ئازادا و دریزه وه قسه گهی دا «وه ههر حال من جوور هاومه زهه بیگ لید توام ک ئی مه سه له نادیده بگرید»

ئازاد هه رچه نی توو دار بق و پرێگ جار بی دهنگی هه لۆزان، به لام مل پرا که سیگ نه چه مان. ئیجاریشه تماشا یگ ناو چه و حاجی ره سوولی کرد و دی جواو ییه و نه یا.

حاجی حسه نی وه خاتر کارهیل ئتلاعاتییه له ئیران بایه س گوران هه لگه ردیاده و پرا ئتلاعات کرماشان و تهیران. هه ری وهی خاتره مامووریه ت ترۆر ئازاد دا ئه و دهس سپای قه رارگا په مه زان. ئی جار ه ئیقه ره له ئازاد نزیکه و بۆم تا ته نانه تیگ سام که فته مل سایا.

ئی فه رمانده ی قه رارگا په مه زانه، گروویگ پرا کارهیل ئستخباراتی دامه زرانۆد و پرا ئی کاریشه مال گه ورایگ له ناو شار خانه قین کرا کردۆن. شه ویگ له ناو مه حه له ی پاشا کوپری وه دو ماشینه و له مکۆل

ئازاد بۆمىن ك له مال يەككىگ له هاورپيەيلى بايدە دەر. فەرماندەى قەرارگا وهل چەن لەباس شەخسىيا هاتۆد و له ناو ماشين نوانىگە نىشتۆد. تەنگەگەى ئامادە كەردۆد و چەوەرپى ئەوھاتن ئازاد بۆ. چىشتى پى نەچى ئازاد و دو پياگ تر له مال هاتنە دەر. فەرماندە شىشەى ماشينەگە كەمىگ دا ئەو خوار و گووشەيلى تىژەو كەرد، ئەمانى هەيمەيى وەلمانا فرە بۆ و چىشتى نەژنەفت. ھالايە پەنج دەقەيگ له چەق كەل مالىگە وسانە پاوہ. فەرماندە وە سەيوەتى تەنگەگەى، ك پىشتىر تىر بەردۆدە ميلى، له زامن لاورد و چەوەرپى يە بۆ ك ئازاد لەو دو پياگە خوداسپاردى بكەى. ئازاد و ئەو دوانەگەى تر له دەر مال دۆرەو كەفتن و رۆ له ماشين ھىزەيل ئەمنىەتى هاتن.

ھەر يەگ ھەفت ھەيشت گام نزيكەو بۆن، وسانەو. ئازاد كەفتۆدە پىلگەى ئەو دوانەگەى تر. منيش ئارام و قرارە لىم برياۆد. له ناو قلاول تەنگەگەى فەرماندەوہ تماشاي سەرى كەردم. چەوەرپى ئەوكيشان ماشەگە بۆم ك ھەر سىيان پليانەو وەرەو دەر مالىگە! لاىگەو كەردم و چىمەو سەرەخت ئازاد، ئەمانى كەفتۆدە و پىلگەى هاورپيەگانى تا له دەر ھەوشەگە چىنەو ناو و له چەو ئاوا بۆن. فەرماندە ھەرچى له ناو قلاول تەنگەگەىو نوورس، دى سەرى لى نەكەفتەو دەر. لەى ھەيمەيە ك له دەر ھەوشەگە بچوودەو ناو، يەيدەنە ژاو ھلاوردم و جارىگ خوەم نامە شوون ئازاد و گاجارى له شوون فەرماندە و مەودا و دۆزى لول

تفهنگه گه و سهر ئازاد دامه بيز چهو وه لى دهرفه تىگ پيش نه هات و له
 دهر چيه و ناو.

مالى ك هيزهيل قرارگا رهمه زان كرا كردون ههمه ي فرهىگ وهل دهره
 كاره گه ي ئازادا نه ياشت. ئى جاره حاجى حسه ينى وهل ئكييگا له
 ئيرانه و هاتود ئرا سهردان و چهوديرى كاره لى له ي ديم. ئه و شه و دا وه
 ههرئه و ئكيييه له ناو دهره گه ي ميكروفون نانه كار. له ئى پروژيا
 هاتوچوهيل له پى دهنگه و كونترول كريا. ئه وه لى چشتى ك له پى ئه و
 ميكروفونه و هاته گووشا يه بق جيره له دهرىگه و هات. وهل يه يا گ جيره
 قت بق، دهنك ئازاد هاته و بان: «پاييزه برا! يه خوه له كووره و
 هه لا تيه؟». له هه ين يه گ كه يفخوه شى و دهمه ته قه كردن، هيزهيل
 ئتلاعاتى ره سينه و ك ئى شه خسه يه كيگ له ره فقه ييل زونه ي ئازاده. له و
 ده ده قه ي ئه وه له ديار دا ك ئى ره فقه ييه زياتر له پانزه ساله په نابهر
 سويده و ئيسه ئرا سهردان هاتيه سه و. ژنه فتود ك ئازاد ئه نستيتو زوان
 كوردى خسييه سه پيا، ههر وه ي خاتره هاتود ئرا لاي. له شوون نزىكه ي
 چاره كيگ باس و قسه ي پروژانه، ئازاد سهر باس به رنامه ي سياسى
 ئيران ئرا خانه قين وه ليا هه لچيان. ره فقه گه ي ك له سويده و هاتود
 وهت: «دياره ك يانه وه پلانه و دهس نانه سه و بان خانه قين، يه سياسه ت
 گشتى ده وه لت ناوه ندى ئيران ئه را كورده يل كرماشان و ئيلامه، بايه س
 هووشيار بؤد»

ٲازاد وهٲ: «ئیسەیشە زانن ک خانهقین چەنی تۆهئید له پێشکەفتن زوان کوردی له کرماشان نه‌خش بێیاشتوو. یەسە ک تا ئه‌وره ک ئه‌و بان دەسییان تێد توان نه‌هیلن کوردی که‌له‌وری ره‌سمیه‌و بوود. چۆن هەر زوانیگ بووده زوان په‌روه‌رده و ئاکادمی، پرستیژ ده‌یده تاک وه تاک ئه‌و کوومه‌لگه. خوه‌باوه‌ری له خه‌لک کورد سی‌نیایه و یه‌کیگ له ر‌یه‌یلی ک نوای پرۆسه‌ی ئاسیمیلاسیۆن تۆه‌نی بگری‌د یه‌سه ک خاونداریه‌تی له گشت دیالکته‌یل ئی زوانه بکریه‌د»

«ئه‌ری، ئه‌گەر تماشا بکه‌ی هەر وه‌ئی خاتره‌سه ک پ‌ژیم ئیران کوردی له کرماشان زه‌عیفه‌و کردیه ک چشت جدییگ وه کوردی شکل نه‌گرد»
«له کرماشان نه‌ ته‌نیا کوردی له جیه‌یل ره‌سمی قه‌ده‌خه‌س، به‌لکو ده‌وله‌ت له پ‌ی ئه‌سانه‌یل بی‌مه‌سئولیه‌تییه‌و هەر ئی زوانه کردیه‌سه زوان قه‌شمه‌ری. له ناو هەر به‌رنامه‌ی تلویزیونیگی بی‌پ‌ژی و شه‌خسیه‌ت کورد که‌ی»

«راسه، له ئیران وه‌گشتی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ دژ وه‌ هونه‌ر و ئه‌ده‌بیات و ئه‌ندیشه‌س. ئه‌را نمونه، هەر ئه‌و باس هه‌نه‌ک و قه‌شمه‌رییه ک له کرماشان و ئیلام وه زوان کوردی کریه‌د. له گشتی گرنگتر ئه‌و که‌سانه ک وه‌ ناو هونه‌رمه‌ند خه‌ریکن ده‌ستوره‌یل پ‌ژیم جی‌وه‌جی که‌ن و فره‌تریان خوه‌بان وه‌ تئاتری زانن، له مانای هونه‌ر تئاتر هەر هالی

نهوینه. باوهر که یه کیگ لهو ئنسانه یله تاریخ تئاتر نه خوه نیه. ته نیا
بقنه سه ئامرازیگ ئه را ئاسمیلاسیون»

«ته نز توه نید جوور ژانریگ له لای ژانره یل تر تئاتر و ئه ده بیات بوود.
ئه ما، ئپا ژانر و به شه یل تر له ئیران قه ده خه ن و ته نیا وه زوان
غه یرفارسى قه شمهرى هه س؟ وه ختی ههر کار جدی تر وه ئی زوانه
قه ده خه نه، یه خالی کردن زهین و ئه ندیشه له هونه ر و زوان پی ئوشن.
له یوا توان خه لک کورد له زوان خوه ی شهرم بکه ی».

که میگ بی ده نگه و بۆن و ئازاد سه رله نوو ده نگى هاته و بان: «تا ئیسه
نه قمه د وه ئی ده قیقیه ته حلیل و شیکاری له سه ر پلان پزیم ئیران
بکه ید؟ ئاخه ئه وسه ههر له هه وزه ی نگارکیشی کار کردید و مه سه له ی
سیاسه ت ئپاد فره گرنگ نه وی!»

«م وه ختی دۆره و که فتم په سیمه و ک دژمنه گانمانیش جوور دژمن نیین.
ئه وسه بی ک هاته و سه ر ئی باوهره خانه قین بایه س ناسنامه ی خوه ی
پارزد. من دووس گشت زوانه یل دنیا توام، زوان عه ره بیس یه کیگ له و
زوانه یل شیرینه سه، وه لی نه بایه س بووده زوان دالگی من. وه ختی وه
پلان ده وه لته ییه و له ههر به ش کوردستان زوان کوردی قه ده خه کریه د،
به لام ههر چشت یا وه ترکی، یا عه ره بی و فارسیه، ئیه ئه گه ر
ئاسمیلاسیون نییه به س چه س؟!»

«فره‌ی فره‌خوہ شالم ک پھی وه یه بریدیه ک هم زوانه گه مان و
شاره گه مان ها له چ مه ترسی گه و رایگ»

«دنیا‌ی غور بهت ئی جو وره سه. وه ختی ئایه م له ولات و باوان خوہی
دوره و که فد فره تر هس وه ناسنامه و شووناس خوہی که د؛ فره تر هس
وه زلمه یلی ک له حقی کردنه که د. ئه لبت یه یشه بوشم وه ختی وه نوو
چیمه سوید وه گهرد کورد پروژه هه لاتییگ ئاشناوه بیم. ئی ئسانه
کاریگهری فره یگ ناده بان م»

«جالبه! ئی که سه ک ئوشید منال کام شار ئه و دیمه؟»

«کوردی خوهمانی قسه که د. منال دالاهووه، ناوی شوانه»

ههر یه گ حاجی حسه یینی ناو شوان ژنه فت، ته وه ن برده ی و په نگ
گووپی!. پاچگ پیچگ ئرای هات و فره تر گووش تیژه و کرد!
ده نگ ئازاد هات، وه ت: «مه نزوورد فره مانده شوان نییه؟»

«ئه ی ده م خوہش! تو له کوو ناسیده ی»

«زانی شوان بووده...»

وه یه یه وه ده نگ بریا و هیزه یل ئتلاعاتی نه توانسن گفتگو وه گه یان تا
ئاخر بژنه ون.

III

چهن جاريگ چيمه ناو نخ خود حاجی حسه نيينيهو. هس کردم تا ناو شوان ژنهفت تهوهن بردهی. لهیوا دیار بۆ کهفتودهو هۆر ئه و سالهیل شهړه له دالاهوو.

ئى حاجیه ک ناوهیل فرهیگ دیرى؛ ئهوسا ههم له بهسیج و ههمیش له ناو مهردم وه ناوه پاسگانیه گه ی خوهیه و یانئ ئهحمده شاهینی ناسینهی. ئهحمده شاهینی ههر لهو سههرهتای ئنقلابه و وهک نهوجوان لهژیراهاتگی، داۆدهو لوهو سپا و بهسیج.

ههر یهگ پای پزیم تازه چۆدهو پاچینگه، جهاد کوردستان وه دهستور خومهینی دهس پى کرد. له تووپواران و بمواران سنه بگر تا تیرواران زندانییهیل، مهشیا گیانهیل فرهیگ بسینیاتام؛ ههر له پیزووک له زگ دالگ تا منال شیرخوه بگر، له جوان سیاسى تا پیره مهرد و پیره ژن کهفتى، کهسانینگ بۆن ک له شوون ئه و فهرمانا گیاتییان سینریا. ئهلبهت برپگ لهو بهسیجیهیله ک تهوان تیرواران یا ئیعدام کهسیگ نهیاشتن، یهکیگ له سههرگرمیهیلینیان تاشین سیۆل پهیرهوان یارسان بۆ؛ سیۆلی ک نیشانهی ئایینی ئه و خهڵکه بۆ. لهو دو سال سههرهتای پزیم تازه، بهسیجیهیلی ک له شارهیل تره و هاتونه دالاهوو، پروژانه کردۆنه ی عادهت ک کام لینیان فرهتر توانی سیۆل خهڵک وه وشکی بتاشی! ههر ئى کارهیلینیانه بۆه مدوو دامهزریان بهره ی ولات پارێزهیل دالاهوو ک

ئامانجىيان پاشە كەشە وە بەسىجى و سپاھىيەل بۆ. ئى بەرە لە سەرەتايە لە
سى نەفەر ك يەككىگ لىيان شوان بۆ، دەس پى كرد و ھالاىە سالى و
نەمىگ لە چىايل دالاھوو وە شىوھى ئەوشارىاي درىزە وە كار و
خەباتىيان ديان.

چشتى لە جھاد خومەينى وە سەر كوردستان نەگوزەرياقود ك جەنگ
ئىران و عراقىش نىشتەو بانى. ھەر يە بۆ دەسپىچگ خاسىگ تا ھەرچى
بەسىجى و سپاھىيە لە چوار سۆك ئىرانا ھەلەي كوردستان بكن. لەيوا
بۆك سپاھىيەل وە ھاوكارى جاشەل مەنتەقەو زوور لە مەردم سەنن
و پروژ وە پروژ بەشەل فرەترىگ لە دالاھوو دانەو ژىر مەرك خويان.
ئىوارانىگ شوان لە بن يەككىگ لە ئشكەفتەگان دالاھوو ئەسر زاودە
چەوى و لە ھەر خوەيەو وړينە كرد: «دالاھووگەم! تو لە شوون سەدان
سال مقاومت، حەيف نىيە ئىسە بۆدەسە جەولانگەي ئى ھۆچ و
بۆچەيلە! حەيف نىيە ئى خاك تە بوودە ژىر پووتىن يانەو! تو ك وە
سەدان سال پىرووزترىن كۆھى كوردستان بۆدە، تو ك ھىچ وەخت مل
ئرا دژمن نەچەمانىتە!» وە دۆ بەلەمركى ئرمىسەگەي سږيەو. گڤىگ
مقيەو برد، ماچ خاكەگەي وەر دەمى كرد و وەت: «خاكەگەم! قەول
دەمە پىد تا ئەورە ك گيان لە تىم بوود نەيلم دژمن لەيە فرەتر زامدارت
بكەي».

درسه وهل ئه وهاتن خوه مه نيا، ناو و هه بقن من بال خسه مل پانتاي ئيرانا، وهلي ئي ساي منه له كوردستان خه ستر بق و به چشتي نه بق ك وه دهس خوه م بوود! كهس نه بق ك له سام من زيه لگي نه چوود، كهس نه بق وه من فكر نه كه ي و كهس نه بق ك من له واي دويلغانه ي خوه ي نه زاني. هه ناي ناو كوشتن و گيان سه نن تيد، ئرا من هيچ ته و فيري نيه كه ي ك كي بوود و له چ لايه ني بوود. باوجي به يشه بقشم وه سه ر به وه ك من وهل هاتن پريم تازه يا سامم سه نگينتره و بق و سام كه فته مل ئيرانا، وهلي له شوون دو سي سالا، فره جار له دالا هوو ئرا خود هيزيل پريم دهسم چيه وه كه ره م و گيان فره يگ له لييان سه نم.

به سيجيه يل و سپاهيه يل قورب فره يگ له من گرتن و ناو من كردنه سه رچه وك شو عاره يلييان "مرگ بر منافق، مرگ بر انگليس، مرگ بر شوروي، مرگ بر آمريكا" له يوا ناو من خسونه سه ره تاي هه ر شو عاريگ تا هه ر پووژ به شه يل فره تريگ له ناوچه يل ئيران بكيشنه و ژير پكي ف خوه يان. ته نانه ت جاريگيش له وشه ي دژبه ر من ياني "زيان" ئيسفاده نه كرديا.

وه خاتر خاسي شوان له حه ق خه لك بق ك كه سان تريش دانه و لوو و لات پاريزه يل دالا هوو و پووژ وه پووژ ئي حه ره كه ته گه وارتزه و بق. ئي خه وه ره چرچ برده دل سپاهي و به سيجيه يل تا به گ ته وانيش به رنامه يگ چننن ك وه هه ر شيوه يگ بوه شوان بكوشن، ئه گه ريش وه

زینی بگرنه ی چ خاستر. ئرا ئی کاریشه ئهمه د شاهینی خوه ی کردوده
ئهمشیر و له ئه و هیرشته یله وه سه ر دالاهوو چهن جاری له وای
فرمانده ی به سیجیه یل به شداری کرد.

له یه کیگ له و هیرشته یله وه سه ر دالاهوو، ههفت گله له هاوقه تاره یل
شاهینی ک یه کیگ لییان جاش خود ناوچه گه بق، کوشیان. هه شتمین
که سیگ ک گیان ده رکرد، هه ر ئی شاهینییه بق و وه زینی که فته ده س
هیز پشمه رگه ی دالاهوو. ئهمانی شوان وه مه رجیگ ئازادی کرد ک
جاشایه تی نه که ی.

IV

زمان سال هزار سیسەد شەس و يەك بۆ. لە کرماشان چاو کەفت ک ئەرتەش عراق سەنەندەج گرتییە و تا چەن پرووژ بانان تا تەيران گەرەو نیه کەى. يە خەوهریگ بۆ ک لەواى تووپ تەقى. محەمەد شاهینی گەر گورجەو بۆ ک سپای کرماشان بیلێدە جیەو و بچوود ئرا جەنگ وە سە. باوجى نە کە فینەو پۆ حساو محەمەد شاهینی ناو تر ئەحمەد شاهینی نییە، يە براى تر ئەحمەد شاهینیە ک هەر دوانیان لفانگن.

گەها تا ئیسە رەسۆنەو ک من ئرا ئیقەرە لە جیک و پیک ئى ئایەمەیلە خەوهر دیرم هەتا وەر جە یە شەگ بچنە بەرەى جەنگ! ئەرى درس فکر کەین، لە هەین جەنگ سیوهر من ئیقەرە بەربلاو ک بوود وە سیوهر خودایی ناوہ لى بوەید. سیوهرى ک سەرەیل بنەواى نەن تا لەواى چەتریگ ولات داپووشم. لەیواسە ک هەرچەنى کە لە سەرکەیل فرەتر لە شوون مەرزەیلەو بوون، سیوهر منیش فرەتر ئەوزینە کەید و توانم هۆردە کاریبەیل فرەتریگ ئرادان بۆشم.

شەوہ کیاتیگ وەر جە هە لاتن خوهر، مینی بووسیگ بەسیجی و سەرباز لە پادگان کرماشانەو سوار کردن و دانانە سە. يە دەستووریگ بۆ ک لە تەیرانەو هاتۆد و مەشیا سپای کرماشان جەهاد دژ وە خەلک سە جیوہ جیى بکردیاتیا.

سات دوانزهی نیمهروو مینی بووس پهسییه ناو پادگان سنه و له لای
قهیریگ جنازه ی ههنجیاگ پایان هاوردنهو. جنازه یلی وه لهباس
نزامییه و ک چوار پهنجانیان بی سهر بون و ئه و دواپانیش ههنجیاونه
مل یه کا! تمهز مه که شهوه کی ههرئه و پروژه له ناو خود پادگانهو
ههلیکوپتریگ هیزهو گرید، سه د متریگ له زهوی ههلسی، ئیراد فهنی
ئپرای پیش تید؛ له شوونه گهی خوهی هاره له قی فرهیگ که فیدهو پی،
قهلهوهو بوود و له بانا دهی له ناو سهربازه گان! په ره که گهی له ههر
کامیان گیر کهید، لهیوا قه لارییان کهید و ههرچی سهرنشینیش دیئی،
وهل یه یاگ دهی له زهوی، له ناوی قللیانا دامرید.

ئه و جنازه یله ک بی سهر بون، له پرز نواوه وه بان ئاسفالت هه گه یا
داکیشیاون. برپگ له مسافره یلی ک تازه له مینی بووس پا هاوردونهو،
هه نای ئی پوداوه دین، لایگ هه لکردن و تاوشت دین لهیوا چشتی
نه یاشتن. ئه و پر تره که گه ئه و جبهه ک گرتودان وه دهنگ بهرز دهس
کردنه "الله اکبر" وهتن. ههر له و ده مه بق ک یه کیگ له فه رمانده یل
پادگان ئپرایان وه ت ک ئی سهربازه یله که فتنه سه دهس کورده یل ئی شاره
ک ئپا ده ولت عراق کار کهن و لهیوا سهر و قوللیان برپینه سه و!
محهمه د شاهینی پو له په فیه یلی وه ت: «ئه گهر کورد لهیوا ئایه م کوشی،
من دی کورد نییم و وه خون ههر ئی شه هیده یله قه سه م تا ئی شاره له ئی
زدننقا به یله پاکه و نه که م، دگام لهیره ئه و دهیشت نیه چوود» وهل دین

ئى جنازە يلا نە پرسىيارىڭ ئپا يەق و نەيش ئەوەكان تر پيش هات ك
ئەرتەش عراق ها له كوو؟!

هەر ئەو پووژە بەسىجى و سەربازەگان تەقسیم کردن، بپڭيان دانه
مەريوان و بانه و محەمەد شاهينى و يەك دوان تر لئيان له سنە گله و
دان.

هالا به هەفته يگ و يەرياقود، گوزارشت پەسيە پادگان ك كۆمە له هاتيبە سە
ناو مەحەلەى ئاغا زەمان له ناو شار سنە. هەرچەن **دو سال پيشتر** له
شوون تووپواران و بمبارانه يل گوران سپا هالا به ئى مەحەلە و مەحەلە يل
تر وهك چوار باخ، تەپەى بان باشگا، فەيزاوا، گردى گەرۆل و...
كەفتۆدە ژپر كونترۆل سپا و بەسىج، ئەمانى وه يەو نەوسا و هەر دوو
سى مانگ جارى سپا وه بوونەى گوزارشته يلى ك گواى كۆمە له يا
دمۆكرات سەردان خانەوادە يلىيان كەن، هيرشت كرده ماله يلىيان.

بەسىجيبە يل ئى جارە كەفتۆنە ناو مەحەلەى ئاغا زەمان! هەرچى له ژن
و منالە يل ئەو مەحەلە ك گيان دەرکردۆن، دەسگير كريان. له ناو
يە كىنگ له ماله قەدىمىيەگان هەر ئەو مەحەلە، ژن زاورىڭ خوەى له بن
ژپرزمين ئەوشارتۆد. بەسىجيبە يلى ك كەفتنە ناو ئەو ماله، وه براگەى
شاهينىيە و بۆنە سى نەفەر. له وهخت وشكانن مال، دەنگ و كرچەى ژن
هاته گووشيانا و گورجانە سەنگەر گرتن. ترس له پەنگ و پۆيان
وارى، نەوئرسن له ژپرزمين بچنەو ناو و خوەيان داۆنەو قايمى.

براگه‌ی شاهینی ک له پیلگه‌ی دار توڤگ خوهی هشار داؤد، وهت: «هیچ راهی ندارین تا سی می‌شمارم بیاین بیرون». ژن خوهی خسوده مل منالّه‌گه‌یا و جم نه و خوهی نه‌خس. پهل مه‌مگّی ناؤده دهم منالّه‌گه‌ی ک گری نه‌که‌ی. «۱، ۲، ۳، ۴»، هه‌لیکوپتر پشتیوانی وه بان سهر شارا خر خوارد. شاهینی ئیسفایگ ئاسمان گرت، گره‌ی کرد و شماره‌گان خیراتر هاورده زوانا «... ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، بیا بیرون، ۲۷، ۲۸، نیامدین؟» وهل وه‌تن شماره‌ی ۳۰‌سیا، نارنجه‌کیگ له کولوانچه‌ی ژیرزه‌مینّه‌گه‌یا خسه و ناو. باوجی ههر وه‌گه‌رد وه‌تن شماره‌ی ۲۵، زمانه‌گه‌ی کیشاؤده و. نه و دوانه‌گه‌ی تر وهل یه‌یاگ ته‌قه له نارنجه‌ک هه‌لسا، ژیرزه‌مینّه‌گه‌ گرتنه پز گوله.

یه‌کیگ له سپاهییه‌گان ک له وشکانن مأل دوقاتیک له پوه‌پوڤنگه‌و بۆ، هاوار کرد «کومه‌له!» وهل وه‌تن ئی ناوا، مأل و ژیرزه‌مین گرتنه ده‌سپریژ گوله. به‌سیجییگ له سهر کۆچه‌گه وه هه‌یمه‌ی هه‌فتا هه‌یشتا متریه‌و، وه ئاربی‌چی دهر هه‌وش مأل گرته نیشان و وهل ته‌قه‌ی ده‌سییا سهر شاهینی برنگ دا! مأل بۆه کوله‌ی ئاگر و نه و دو به‌سیجیه‌گه‌ی تریش ک وهل براگه‌ی شاهینیا بۆن، کوشیان. هه‌نای دلیا بۆن ک دی خه‌ته‌ریگ نییه، فه‌رمانده‌ی عه‌مه‌لیات و ئاربی‌چی وه‌شن خوه‌یان په‌ساننه ناو هه‌وشه‌گه‌یا. جنازه‌ی ژنه‌گه ک وه مل منالّه‌گه‌ی هه‌نجیابود له ژیرخانه‌گه هاوردنه بان و قول ههر دواتیان وه دو ته‌ناف به‌سانه

دۆای تۆتایگه و وه ناو شارا کراننان. فه رمانده داوه دو سۆ به سیجی،
 ههر سۆ جنازه گهی خوه یانیش خسه ناو گوونیه یل سیه ی دریشگ؛
 بارپیان دان له ئامپۆلانیسیگ و خوه ی و ئاری چی وه شانه گه نیشتنه
 نوای. ههر یه گ ئامپۆلانس ره سیه ناو پادگان، فه رمانده وه ته پاننده گه
 ک به یده و لا و دۆ چه ویگیش له ره فیه گه ی قورپان! ئه ویش چی ئه و
 پشت و سه رنه یزه گه ی دهر هاورد! جنازه گه ی برای شاهینی ک له بانه و
 بق دا ئه و لاو، ره سیه ئه و دو به سیجیه گان و سه ر ههر دو پیان له له شییان
 جیاوه کرد و ههر دو که له سه رکه گه خسه ناو گوونیگ تر.

ئۆ پرووژه گه ی له پادگان سته وه، خه وه دریا وه بنه ماله ی شاهینی ک
 کوره گه یان له عه مه لپاتی که فته ییه سه ده س کۆمه له و دمۆکرات و سه ری
 برپایه.

له یوا بق ئه حمده شاهینی جار تر دا ئه و لوو سپا. له دۆای دو سأل له
 سپای سه نه نده ج، خوه ی خسه و دالاهوو. له ی ماوه ی شه هیز دالاهوو
 بۆده یه کیگ له لقه یل چالاک پێشمه رگه. ئه حمده شاهینییش له و په نج
 سأل دۆایی جه نگه له دالاهوو وه ناو حاجی محهمه دی بۆده یه کیگ له
 فه رمانده یل سپای مه نته قه ی دالاهوو و هه ده فیان له ناو بردن هیز
 پێشمه رگه بق. هه رئه و سألله یله شه ر و ده رگیری فره یگ له ناوه ی سپا و
 هیز دالاهوو رۆ دا و دو جار بآل و سینگ شوان زامدار بق و یه ی
 جاریش ئه حمده شاهینی. هه رچه ن برینه گه ی شاهینی کوشنده نه بق،

وہلئ بؤہ مدوو یہ گ ہہرجار بچوودہ سہر ئاودہس، بکہفیدہو ہؤر یہ گ
وہ تیر شوان حہیای لہتمہدارہو بؤہ. باوجی ئرا چہن مانگ
ئاودہس کردنئ وہ دہس خوہی نہبؤ و بایہس مشہما بکریاد.
ئہحمہد شاہینی لہ شوون ئہو زامدار بؤنا وہ پلہ و پایہی بانئگ پڑسؤد
و هاوکات لہ دالاهوو فہرماندہی برئگ بہسیجی بؤ و لہ کرماشانیش وہ
ناو حاجی پڑسؤولی لہ خود ئدارہی ئتلاعات دامہزرباؤد.

V

هه‌ی سنوور! هه‌بۆن من گری‌دریای ژیان ئاوه‌یشتە‌یلە. هه‌رچه‌نی
واوه‌سه‌ی ژیان، هه‌لاکترمه‌و که‌ید، وه‌لی پره‌سه‌و من له‌ درێژی ئافراندا
ئه‌وه‌ره‌ ژیان ئه‌و په‌رتخ په‌سانمه‌ ک وه‌ر چه‌وم تیر بوود و ئیسه‌ بی‌لایه‌ن
برێگ په‌وایه‌ت بارمه‌ زوان. یه‌سه‌ ک وه‌لدا پۆراسم و ئێ‌د په‌وایه‌ت که‌م
تا ت به‌تۆه‌نی بیاریزیدان. من بی‌جگه‌ ت وه‌ که‌سیگ شک نیه‌وه‌م ک
ئه‌وه‌ره‌ پیم نزیک بوود تا بتوانم ئاخ‌رین گره‌یل ژیان ئه‌سانه‌یل یی
بۆشم. ئیسه‌ ته‌نیا خوازم ئی یه‌ی رسته‌ بارمه‌ زوان و بچمه‌و سه‌ر
په‌وایه‌ته‌گه‌ی خوه‌م؛ خوازم چشتی پید بۆشم ک گاهه‌س تا ئیسه‌ پید
نه‌وه‌تۆمه‌ی! چشتی ک مانا داسه‌ ناو من، ئه‌وه‌یسه‌ چشتی نییه‌ بی‌جگه‌
هه‌بۆن ت! ئێ‌ا یه‌سه‌ ناو من و هه‌بۆن هه‌رایه‌ه‌ری ت لفانگن.

تا سه‌ر تال له‌ ده‌سه‌مان نه‌ده‌رچێیه‌ بیلا بچمه‌و سه‌ر ئه‌ودۆای په‌وایه‌ته‌گه‌م.
هه‌لایه‌ **سالیگ بۆ** ک ئازاد تۆش نه‌خوه‌شی دل هاتۆد. له‌ی یه‌ی ساله‌،
نه‌خوه‌شی ئاشازه‌ لی پۆرد و بایه‌س له‌ ژیر چاودیری دکت‌ر بۆاتیاد، هه‌ر
یه‌ بۆه‌ مدوو یه‌گ هه‌م ئه‌نستیتوه‌گه‌ی وه‌ شیوه‌ی کاتی بوه‌سید و هه‌میش
خانه‌قین بیلیده‌ جیه‌و. گوا‌ی دکت‌ریگ له‌ سلێانی پی وه‌تۆد ک ئێ‌ا
ماوه‌یگ دۆر له‌ سترس و دل‌ه‌راوکی بوود. یه‌قش ناچار بوود هه‌م وه‌
خات‌ر هاتۆچوو که‌متر و هه‌میش ئێ‌ا ئارامشی له‌ سلێانی بمینیده‌و. له‌
شوون چه‌ن مانگ هه‌رئهو دکت‌ره‌ پی وه‌تۆد ک ئه‌گه‌ر بچووده‌ ئێ‌ران،

لهوره زۆتر دهرمان بوود. ئازادیش ئرا ئی کاره فره پرس جوو کردۆد و هه نای دنیای کهن ک خه ته ریگ له مکۆئی نییه، نهیده کوۆئی ئرا ئیران. یه ی تیر و دو نشان کرد. وهرجه یه گ بچووده کرماشان، له گیەلان له مأل خالوانی لایگ گرت و یه ک دو پروژ مایه و. سووراو میمزای وه گهردییا چی ک بتوانی له کاره یل بیمارستان ده سمییه تی به ی.

ئازاد له پری دووس و ئاشناوه، دکتەر مرادی له پارکینگ په یا کردۆد ک دکتەر تاییه ت دل بق. هه نای دکتەر مرادی ئکۆ و نوار قه لب و ئه زمایشته یل پیویست له لی گرت، وه ته پی: «بایه س له بیمارستان به سته ری بقۆد و له و ره عه مه لد بکه م، ئه لبه ت عه مه ل ساده یگه و دوو سی پروژه توه نی بچی ده و ئرا عراق» گورجانه گشت کاره گان ئه نجام دریا و له شوون دو پروژا له نه خوه شخانه خه فانه ی. له وتاق عه مه ل بی هووشی کردۆن و دکتەر مرادی هیانی له وتاقه گی خوه ی له بیمارستان بق و له پسای گورجه و بق ک بچوود ئرا وتاق عه مه ل ک له ناکاوا جیگر ئداره ی ئتلاعات هاته و ناو! نامه یگ له گیرفان ده رهاورد و وه پی وه ت: «حاجی ره سوولی سلامد ره سان و ئی نامه یشه ئراد کل کردییه. نامه یگه جوور هه نه گی پاره که نی» جیگر ئتلاعات فره له لای دکتەر مرادی نه وسا و هه نای له ده رگه چیه و ده یشت، لایگه و کرد و له لوو ده رگه وه مل هاورده و ناو، وه ت: «مه وه فه ق بقۆد هه م دکتور و هه م به راده ر! پاسی ئرا

ئەو مەسەلەى شىكايەت ژنەيليشە، دى نيه توای بچيده دادگا، حەلە...»
 ۋەل يەياگ دەرگە كيشادەو، دۇچەوئىگ لە دىكتەر قورپان و داجميا.
 لەش بى ھووش ئازاد لە بان تەختەگە دىرژا كرىاۆد و دىكتەر و
 خوەندە كارەيل شاگردى، لەپسای عەمەلئى كردن. ھەلايە نيم ساتئى ويەريا
 ك عەمەلەگەى ۋە پەرتىخ پەسى. لە شوونىيا دىكتەر تماشايگ ۋە
 خوەندە كارەيل شاگردىيا كرد و ۋەت: «كاردان فرە خاس بق»
 شاگردەگانئى لە بان سەرى ھىشتە جىھو و خوەى لە وتاق عەمەل دا ئەو
 دەر.

لە شوون دو ساعەت ئازاد لەپسای سەيوەت سەيوەت ھاتەو خوەى.
 ھىچ پەرەستارىگ ۋە ديارىيەو نەبق. لە بان تەختەگەى ۋە پشەتەو
 ھەلاژياۆد و ۋەل يەياگ چەوئى ھاتە مل دىكتەر مرادىيا گونائى گر گرت و
 ۋە دەنگ فرە كزىگەو ۋەت: «دىكتەر سپاس لە يەگ گيانم خرىدەو» دىكتەر
 مرادى ئىسفايگ چوار بال خوەى گرت و ۋەت: «ئختيار دىرىد.
 عەمەلەگەد فرە خاس بق. لئى پازىيم. ئلان ئاخىرىن ئامپۆل دەمە لىد و
 بچوو ئرا خوەد ۋە خەيال رحەت و بى قەلبزان سەرەو بنە» دىكتەر
 سەرلەنوو سەرەخرىيگ كرد و ۋە نەرامىگ پەلام دەرەگە برد و ناىەى
 ئەويەك. دەس كرده گىرفانا و بى يەگ ترسىگ لە گيانئى بوود،
 ئامپۆليگ دەرھاورد و داىەى لە شارەگ دەس چەپئى.

هر يه گ وهل خوڼيا كه فتمه و جو له، زاوړي كردم و وه سهدان حوباب تر ليم كه فته و. هر كام لپان په لام په گيگ برد، گوران له جميان و ژاوه لاوردن بومن و هه لای پښه يل كولپړي كرديم ك خوه مان بته قنيمنه دل و ميژگنيا، به شيگ له و حوبابه يله ك له من كه فتونه و، پړي گوم كردن و ورگيايم له په گه يل ته سكيگ ك ويار كردن له لپان هر وه ئي پحه تيبه نه بو. من وهل جو له ي خوڼيا وهره و خوار له شي له جميان بوم. نه په سیده وه كلگ كه له ي پای، پړا سانیه یگ له قايي وسامه و له ينوا داجميان، سه ريگ دامه و تك كلگه يلي و سه رله نو وه وگلمه و بو، له هه يمه ي سه ر كه له كه و پراسوي، پړي ته سكره و بو و شان ورگانم له ديواره ي په گيگ و ويار كردن پرام وه ي ئاسانيه نه بو؛ له يه كمين دهن ي په راسوي گير كردم و وه سه ختي توانسم پړي دهره ويگ په يا بكم. په سيمه جي ئاشنايگ، جيگ ك شوون دهس خوه م بو، جي ك درس **هه فده** سال پيش له دپاله وه شيوه ي تر وه شكياومه پييه و. **هه فده** سال پيش بو ك تواسم گيان ي بسينم، ئه مان ي هه فت گيان داشت و ته نيا توانسم نيمه گيان ي بكم.

له و پروژه ك سه ربازيل به عسي ده سه يلي به ساونه ميله يگ له بان سه رييه و و رز گرتونه لي، **هه فده** سال وپه رپاؤد. چهن جاري پړا له دل بي په حم، له هه د كوشتن دانه لي، ئه مان ي هيچ وه زوان نه هاورد و ئه وژير هيچي نه چي. دو شه و دو پروژ له يوا وه ده سه يل به سپايه و، وه

ٽهو ميله ي زندانا له ديالو وه دارا ٻو و منيش فريتر ته كه لي دامهو وهر.
دقابين پروژيگ ك توانس به نه ي وه به غدا، به كيگ له بازجووه گان،
ده سيل نازاد كرده و له ش نيمه گاني له ناوړاس سالوونه كه ولاوه و ٻو.
بازجووه كه له بان سهر ي وسا وه پاوه و ده س كرده بازجووي، تماشا يگ
ناو چه وي كړد و وه ته پي ټرا ناخيرين جاره پيد ټوشم وه نه فده شوون و
لوون سهران به يده و ده سان و ناو ٽهو دواي كه سيل ك وه لدانا كار
كه ن ټرام بنوسيد. نازاد نه توانس چشتي ٻوشيد و نه يش توانس ك دهم
بچه كنئ. له ي ټانه ٻو ك وه جفت له قه چي به ناسان و پراسق چه پي هورد
كرد.

بريگ له حو با به گان، په گيل هورد و هراشي له كيگ مازگ و شوونه يل
تري وده ي كردن و منيش له يوا ٻو ك خوه ته قانمه دلنيا. شوون
شكيانه يل و ساريژهيل فريگ له تي وده ي كردم. به كيگ له دهر وه چه يل
دلي ك له گشتيان وه گور تر ٻو، شوون ټه وشاريان سهران ٻو،
سهرانيگ ك گشت بازجووه گان له شووني ٻون و له نازاد توانس ك
شووني پيان ٻوشي.

له ناوه نده يل به عسي و نستيخباراتي، ههر پروژ و ههر سات و گاجار يش
ههر ده قه كار داشتم و بايه س وه زيفهم وه جي بهاور دام. بايه س
په روه نده ي ژيان هزاران هزار له زندانه يل كه ركوك و خانه قين تا
نوگره سه لمان و به غدا و ده يان جي تر، به وسيام.

لهی ههیمهیه خوهم تهقانونمه سهړییا و له په یوهندی چروپر میژگئی وهل
دلّیا ئاگادار بۆم. تووهیل میژگئی دامه و و ئرا گر فره کهمیگ، له ناوهی
خه و و خه یال و بی هووشی، رۆداوهیل فرهیگ هاوردده و هۆر. یه کیگ له و
رۆداوهیله ناشنایی وهل سهیرانا بۆ.

_____ ئیسه زانم ک دکتر مرادی دهس خوهی لیم وهشان و چی. وهجه یه گ تمام
بکه م نه وهتریایه یلم دهمه و دهس مه رگ. له شوون یه یا ک من و سهیران له سال
۱۹۸۶ له زانکو موسل یه کتره کی په یا کردیم، هه ر دوانمان بی هچان کاره یل
پێخستنی فرهیگ له ناو و دهره وهی زانکو ئه نجام دایم. له پاش سی مانگ عاشق
یه ک بۆم و بێجگه له کاره یل پێخستنی، دلّاری چشتی بۆ ک تام تر داوه
ژیانمان. سالیگ له ناسینان گوزه ریاؤد. له یه کیگ له پروژه یل پایزی سهیران له
مووسل هاته و ک بچوود ئرا مالّ باوگئی وه مه نه لی. وه پئی سلّیانیا هاتۆد و له
سلّیانی پرێگ کتاو و کوّار قاچاخی وه لا هاوردۆد. ئه و ئیوارانه له خانه قین لاگرت
و هات ئرا لای م.

منیش وه خاتر کاره یل سیاسی و هونه ری، مالّه بۆچگله ی له په راویز شار خانه قین
کرا کردۆم. هه نای له زانستگه هاتمه و، ره فیه یل خانه قینییم، چ کوپ و چ دۆهت، له
لام کووه و بۆن. ئه و شه وه ک سهیران ره سیه خانه قین، دوان تر له ره فیه یل له لام
بۆن و له دقای قسه کردن فرهیگ وه ئی ئه نجامه ره سیم ک تیمیگ ته نیا وه
مه به ست بلاو کردن کتاو و کوّار له خانه قین بخیمنه و پئی.

سات دوانزه ی شه و بۆ ک دهنگ چه ن ماشین هاته گووشان. جوور چشتی زانسم
ک توای رۆداو گه نی بقه ومی. وه رجه قال، سهیران وه گه رد ئه و دو ره فیه گانا له دهر

بشپېتنه و دركردم. چشتې پې نه چي ك به عسييه يل دهره گه شكانن و هاتنه و ناو و دهسگيرم كردن. وهرجه يه گ ماله گه بوشكنن و كتاوه گان زهفت بكهن، له ليم تواسن ك شوون سهيران بهمه و دهسيان... —————

تهقه لا كردم ك يه كم جار له ههيمه ي لا چه پې مه نهر به يه م. ههرچه نې گيان سهخت بۆ وه لې هلايه دى له واوه سه كه فتود. ئړا گر فره كه ميگ هيشتم پړداوه يل تر بارېده و هور ك له دريژايي ژيانتيا بان يه ك كه له كه به ساون:

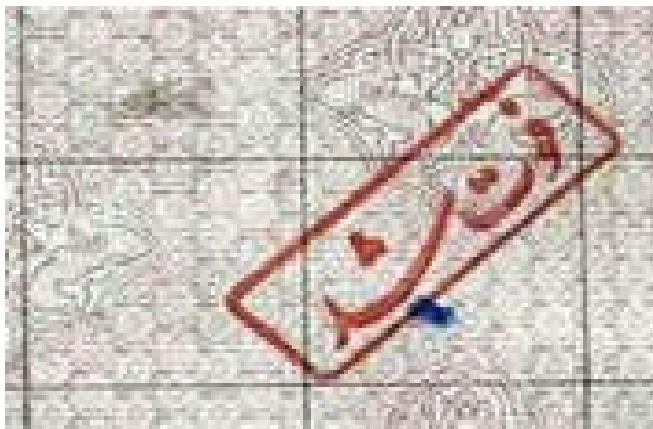
..... ————— دالگم ئه سرى پړيا داگرت پووله وه به دبه ختى گهورادان كردم سهرم بچوو شووند ئه و دهس نيم توويه درياگه ي ناو هه وشه گه ي مال هاوسا ده سيلې دراكريا وهره و ته توري تووقيان سهركه لكى له ناو گوراله ي ئاگر وای هوونك دهم ئېواره ي پايزان خانه قبن دكانه يل تووله فرووش پياسه يل لېوار ئه لوهن كولته گه ي كه مهر حاجى په سولى باوش دالگم و كوت دانى له سهرم پووله ت هه م خالوو و هه م مه موميد چاى لاي كتاوه گه و په ره گانې خيسياى له پهنك سوه رى مه خشه گاند بنوس و وهل هاوكلاسه يلا بچوه گه مه ئه گهر بوشى هاكوو نازادد كه يمن سهر بازه گان چاتمه مان دان دو منال شيرخوهر وه باوشيه و بۆ له مهرز چيه مل مينا بار كردن نادر و ئه سرين له لېوار ئاوه گه ي ئه لوهن ته نكه دوه ته يل وه لېوه خه نه ئه لوهن ئاوه گد ها وه قينه وه خپ مه خوهرى وه ناو خانه قينه وه خوهر زيا منيش دهنگم جوور ت بواتيا بمبارانه يل يه يدنه مه رد م ديه كه نازادتيان كردن كورد بۆن ههر وه ي پحه تيبه نيبه زهرى زهنگ دهره گه بوان كراسه گه ي له ئلادينه گه گير كرد گهن ئړاد نيشى له

۸۵ سنوور بی سا

ناو قیل کولنیمند پاسه گهی نه قشید له وهر چهوم تیرواران بقن ئ..... ئا...

.....

له یواسه ک له شهیل له ناو چن و ره وایه تهیل هه رمانه و بوون.

III

زايه لّهي سارووكي سنوور

I

من له میژگ ئیوه که فتمه سه و تا ئیوه له یه ک جیاوه بکه م و پارێزهر ئیوه ئسانه یل بم. له درێژی دیرووکا فره ئیلا و ئەولا کردمه و وه چه رزایل فره یگ له لیم که فتمه سه و. من ئاوس له زهین ئیوه م و ههر پروژ ک ویه ری، زاوژی که م و زپیه تم فره تره و بوود. ته مه ن من هه لگه ردیده و وه وه دی هاتن دنیا. من و به شهر له تخماره ی پیاگانه ترین پیایمن. من و به شهر ریشی له دنیای پر له له زه تیگ دیریم ک هیمانی ئی هاو ریشه ی منه ئرا ئەو که یف کردنه ته قه لا که ی. ئیمه رح خودایانه ها له وجودمان، ئرا یه سه ک هه رچی گوزه ری، ده سلاتمان فره تره و بوود. گاهه س ئی ده سه لاته ریشی له و ره وایه ته یله بیاشتو و ک له ناو میژگه یل مه نه ر دایه؛ یه کینگ له و ره وایه ته یله له یوا ده س پی که ی «هه ی ئایه م! ت سلاوئنگار یه دیری هه ر کاریگ بکه ی، وه لی ئە گه ر له به ر ئی دار سیفه بخوه ی، خه مه ده جیی ک بی نسو له ی که یف و خوه شییه بو د. هورده خوه ده و بوود ک ژنه گه د نه خه له تنیده»

له ئە و پروژا من بومه پارێزهر ئایه م تا هه و نه خله تنیده ی؛ بومه پارێزهر یگ ئرا ئە و داره، ئەمانی خام و نه کرده کار بوم و نه ته وائیگ داشتم و نه یش ئە زموونینگ. هه ر له و پروژه یل یه که م، ئایه م هه میشه کووم له لیم کرد و هه وایش هه ر گو ه ی بدیکار نه بو و فره تر من وه کار

گرت ک بوومه قه لځاڼيگ له ناوهين نه و ټاسمان. هه ر نه و ږوورته يله
 ټو ک ټومه هيټيگ و ناو سنوور گرتمه و خوه م.

هه و ا دم کرده و ټايه م و وه ت: «هه ي ټايه م! منيش له وای تنم، به و ئي
 ږچه بشکينم، بيلا که ميگ بوير ټو د»

«چه ټوشي هه و ا؟! زاني وه کوول گای خوه ده و نييد! مهر دوه که
 نه ژنه فتی خاونه گه ي چه وه ته پيمان؟ هه شه ويگ هاته مليا و گشتي له
 هوره و بردی؟»

«من چشتي نه پټرانمه ک له هوره و بوه مه ي! وه لي خواردن ئي ميوه چ
 گيچه ليگ وه دی تيره ي؟ يه يشه له وای سه دان ميوه ي تره. نه گه ر قراه
 وه خواردن له يوا ميوه يگ له يره ده رمان بکه ن، بيلا هه ر زو تر له ژير سا
 و منه ت کيشان ږزگار ټومن. مه يلا وه تاسه وه نه ژيه يد، بيل وه ږح
 ټاره خايگه و بمري؛ بوير بوو و دلير داوي! من ک وهل هه لائن خوه ر
 شه وه کيا له ي به ره خوه م، خوازم وهل هه لائن ږوورټا، له ديه که وکړدن
 ئي داره ږره سمه و. نيه خوازم هه ر ږوورټي ک هه لاي وه تاسه وه هه لسم،
 وه تاسه وه بخه فم و شه وانه خه وني ټونم. خوازم واز له خه ونيگ بارم
 ک نه و سوو هاوردني نه و بان ده س خوه م ټيد»

له يوا ټو ک هه و ا نه هيش ت ټا ټايه م ته نيا له ناو نه و باخه بميني د و
 باخه يل تر وه پي ناسان. هه ناي له و باخ ږر به ره زيده لکه ن ټون، هه لاي
 شوونييان کرده م و له و ږوورټا منيش هام وه ليانا.

سالان فرهیگ هر زگورد مه نم و دهس ته نیا بوم. ئسانهیل وه رین هه میشه سه رکوتم کردن و نه هیشتن ئه وزینه بکه م. گاجاریگ که لکه لیم گرتن، ئه مانئ فره که م. من هر له ئه وه لا هه زه و پیایل بوم و پیایلش ئیقه ره ویرا نه بون ک هانم به ن. له دقای ئه و تاویان سه هو و له یل، ئایه مه یل گهل گهل و په م په م، وه نان وه ره و لا ته یل تر، منیش هر له شوونییان بوم و گاجار که فتمه ته رکه شییان. په ژداری به شهر، له وای گیانه وه ره یل تر زاوژی فرهیگ کرد و منیش هر ده رکه فته ی شوونییان بوم. خوه زا و گیانه وه ره یل، باوجی بیجگه له به شهر، هر له ئه وه لا هلایه یه ی جوور که لک له لیم گرتن و هیمانئ هر ئه و داته کیشه وه جی تیه رن.

له و هه یمه یه ک ئیمه خوه مان بره سنیمه کوه سانه یل به رز و ماوا بگریمن، ژن و پیاک ئامیته ی یه ک بون و که س خاون که س نه بون. منیش هر وه یلان و نه زووک، سه رگه ردان و وه نانه له م له ده ر ماله یلییان ژیا م و گاجاریگ که سینگ په یا بون دوکلگه ی خوه ی لیم بنه ید.

کوومه لگه له ئه وزینه کردن بون و خودایل ماینه فره تره و بون و منیش تا راده ی که میگ وریا که ریان بوم. به لام هر لامژیگ فره تر نه بوم و نه توانسم وه ئه و پله و پیگه ی دلخوازه بره سم.

ها وه هورم پیایل شه رانشوو شوورپش کردن و پشت دانه لیمه و. گشت خودایل شکانن و یه کینگ له زوورداره گانییانه و کل کردنه ئاسمان تا

یەکیگ لە خوەیان بوودە نۆنەری. لەو دەمە بۆ ک زەوی یەکمین پاتشای زەلام وە چەو خوەی دی، ئەو پاتشای یەکمە پڕزور بۆ و چەونەترس، ئێرا یەگ کەس پاشایەتی لێ نەسینیدەو، بڕیگ جار چەو پووشی کرد و بڕیگ جاریش وە زوورەملی فرمانەیل ناپووەنیگ دا ک لە تۆرە ی هیچ عەتاریگ لێیان وەدی نەکریا. باوجی هەر وە ی رەحەتیە نیە ک من باسی کەم، زەلامەیل تر وەر جە ئەو تیکووشان تا وە پلە و پیگە یگ بڕەسن، ئەمانێ هەر جار تیریان ورگیا لە تیەت و هەلشکیان. نۆنەر خودا رەسیە جیی ک دی خەلک لە تاوی نەویرسن لە قسە گانی لامنجی بارن. ئیدی ئەو نۆنەر پارسە پراسیگ لە سەر زەوی بۆ.

تا دڵد بخوازی هەزەو ژن بۆ و ژنەگە ی خوەیشی فرە خوەش تواس. سالاەیل فرە یگ لە شوونم گەردی و منیش هەر جار گامینگ نزیکتر لە جارێان خوەم دامە تخونی؛ تا لە کەلەسەرکی لێز گرتە و لە ئەنجاما چەوسانمە خوەیەو. یە بۆە کار هەمیشەیی پادشا و منیش لە ی کارە کەیف کردم. هەمیشە خوەم دام لە تخونی تا یە ک بەخت لە لیم واز بۆ و توانسم میژگ پاتشای زەلام لە خوەم ئاوس بکەم.

لە یوا بۆ ک نۆنەر خودا ئی و تە وە زوان هاورد: «پیاڵ فرە یگ لە ی چەن سالاە بۆنەسە قوربانی و ئامار ژنمان ها لە بان، هەر پیاگینگ ک توانایی هەس، تۆنێ بیجگە ژنەگە ی خوەی، ژن تریش بخوازی» تەقەلای فرە یگ کردم ک نۆنەر خودا لە من فرە و فرەتر نزیکەو بوود

و لیم که لک بگریډ. ژنهیل له برابره ئی داتهک تونهر خودا سهر
هه لدان، ئه مانئ هه رجار وه شیوهی سهختیگ سه رکوت کریان و
توانسیمن بریگ کار له دهسیان هه لگریمن و کارهیل سووک تریگ
بهیمنه پیان تا فره تر هورمانه پیانه و بوود.

ههر پرووژ و ههر مانگ و ههر سال ک گوزهریا، زاوژی کردم و
زپیوه تم فره وه بق. هلایه له دقای هزار سال زپیوه تم بقه د زپیوه ت
به شهر و کنترول گشت کاری دریا دهس من.

II

دليمازان خوهر ٻو؛ ٽهسپيگ له ڙيرا وه رهو پيم هات و ٽهو تافه ک
گرتود ديار ٻو تواس بوورپدم و ليم ويار بکهی. له خانه قينا هچانه و
نه خوار دود و پتکه و پتکه و ٻو ک خوهی بته قنیده ٽهو ديمه. هيمنای
له ههيمه ی من رهد نه ٻود ک ٽهرک خوهم وه جي هاوردم، جيميگ
خسمه و خوهم و قاچ نواین ٽهسپ وهل ته قيان مينیگا برنگ به سا.

ټاوه يشته يگ نيه ک سیه و من له سهري کارگر نه ود. ٽهسپ هيله ی
کرد و وه سلطان سه ره و دا له زهوی. ده سهو جي گهوزه يگ خوهی دا و
وه نکه چري هه لسا ٽه وپا. هيمنای گيانی گهرم ٻو و هه لتي زگی کرد.
تواس بنه يده خارا ک شان له ڙيري خالی ٻو و وه لای چه په و شان نا
زه وييه و. چهن جاري وه گيانه کهنی هه لسا ٽه و پا و تواس بداجمي،
ٽه مانای له تر به سا و سه ره لنوو پميا. تماشا يگ وه دهس خوهيا کرد، دی
ک شوون هه ته ريگ له ساق و سمی نيه و هلم گهرم خون يگ له پسای
له سه ره ٽه و بريان سقان و پووسيگا تيد ک پيشتر له يوا ديمه نيگ له
لهش خوهی نه دود! خون کره يل چه پی چه واشه يگ له ده ور وهري
درس کردود ک له وای په نگی ٻو ک نه قاشيگ پاشانوده سه ره
بوومه گهيا تا شا کار پوست مودرنيگ خهلق بکهی.

ٽهو شه وه ٽهسپ وه ده ور خوهيه و ڙاو هلاورد و له تر برد، خون
فريگ له گيانی چود و هه رچی زه مان گوزه ريا تاوشتی که مته و ٻو،
وه رجه يه گ برميډ، خوهی شان نا زه ويه و و وه دم ڙانه و له کرتگ و

مهړنې ک وه دهوړییهو بق، کنیره کرد. لهوهرپیان نړای فره سهختهو بقود، هاز فرهیگ نهیاشت و ناچار بق وه دهمه لهوهرپه دهم له پوکه و شهنګهیلې بڅهیده لا ک گیا له لوویانهو سهوز کردود و وهل ههرجار قهپ کوتانا، شهنګیگ، پوکهیگ یا چهپالینگ تهرکesh هاته دهمییا. نهو شهوه تا شهوهکی هچان هچان وه سهختی ههلسا و وه لاهو رمیا، نهمانې ههر جار وه همې ریباداگرتن ئی کاره واژاوه کرد و ههر جار له دوو سی متر نهولاتر خوهیهو لهتر بهسا و کهفت. وهل تلوق بهیانا، لهشی لهوای لهش شهکهت نهقاشیگ ک له شوون تهقهلای فرهیگ، بووم نهقاشیهگی وه پهرتخ پهسانود، نیمهگیان کهفتود و خهوییهو بردود.

چهن پرووژینگ وه دهوړ خوهیهو کنیره کردیاد و لهوهرپیاد و له واراناهیل زمسانی ئاو خواردیاد. هلایه ههفتهیگ ویهریاود ک شوون برینهگی لهپسای ساریژ بق. هوردههورده لهپسای هووکاره بق ک وه سی پاوه کهمتر بهی له زهوی.

له ههر دو لاهو گیڅهی گوله و دهنګ تووپ و خومپاره هات. وه ههمیهی چهن کیلوومتریمهو بالدار بال بییاتا بالی شکیا و پهردار پهړ بییاتا پهړی رزیا، نهمانې ئی جار درهههواپی و تفهنگهیل عراق و ئیران بقون ک کار کردن. ههر وهی بوونهو بهشهریگ نهو دیار نهسپ نههات و کهس نهوخاونی نهکرد. باوجی من ئیقهره دهسهلات داشتم

ک کهس نهوئرس دۆر نزیکم بکهی، تا ته نانه تی بهرزاییم وه هه دیگ
 بۆک باله فیه گانیس سلمه لیم کردن و خوهیان لیم خسنه لا.
 له قولتیهی شهر بۆمن و تا دلد بخوازی له جاران دهوله مهتر و
 دهسه لاتدارتره و بۆم. لهی سالهیل دۆاییه منیش ئرا خوهم سه ریگ له
 ناو سه رهیل دیرم و وه ده سمیه ت مین و تهقه مه نییه گانه و توانسمه
 هه رایه هریه و بووم تا دی وه رحه تی جیوازم نه کرید.

چهن شه ویگ ویه ریا. هه رچی وهل ئه سپا وه تم و تواسم سه ر باس
 وه لیا هه لته کنم، جواومه و نه یا و له لیم په رچانقوده و دل. وه لی هه نای
 دی ته وان یه نه یاشت ک وه جیگا بجوود، دی ک هه ر پووژ له ده ور
 وه ری توو پ و بم ته قید و هاتی وه ی زو تیر ویلینگ له کوشنگه ی گیر
 بکهید و ئی نیمه گیانیشییه بسینی، نه رمه و بۆ و که متر شانه لیم
 هه لته کان.

یه واش یه واش وشه وشه یگ هاورده زوان. زانس چاری ناچاره و
 مه شیا بریگ چشته یل بوه تیاد، هه رچه نی من دژمن قه سه م خوه رده ی
 بۆم، ئه مانئ ت بۆش کی هه س ک وه گه ردیا ده مه ته قه و ده رد دل
 بکر دیا تیا! مه شیا بریگ چشت ئرام باس بکهی. تا ته نانه تی له وه خت
 په وایه ت کردن ده م کرده و ئاسمان و تماشای وه ر پای خوه یشی
 نه کرد.

- **بیس و یه** ساله له خانهقین و گهرمیان ژيام. لهو ساله یله فره جار ږو له ڪوهسانه یل بهموو و گهرمیان ئازووقه ټرا پيشمه رگه یل برديام. دڙای ئی **بیس و یه** ساله تواسم بچمه و وه جیځگ ڪ له تی وهدی هاتوم، ټرا یه گ مردنم له زیډ و وار منالیم بوود. تواسم بوومه بهشیگ لهو خاڪه ڪ له تی وهدی هاتوم. ئیسه له ناوهی شهر دو دهولت گیر کردم و ټرا خوهمیش جی پرسباره چون تا ئیسه دهوام هاوردمه و ئی نیمه گیانیشه نهویهسه تیر سهر بازه یل دو دهولتهو. گیر کردم و نه توهنم بکهمهو ژوهر ټرا وژنان و نهیش بچمه و ژیر ټرا خانهقین. **بیست و یه** سال پیش دوزایدوز **نوزده** سال وهرجه شهر ټیران و عراق، بی ڪووم هاتوچوو کرډیم و سنووریل لهی حده پهلامار كهس نهوردن. شهوهکیان شهفهقیگ هیانئ دنیا خاس پروژناوه نهبود، بهرزوو و شیرین خوهیشكی هاوردم و ههر لهی سهرحه داتهو، باوجی ئه و خوارتر چیمنه و ژیر.

شیرین وه تهرک بهرزوو و بق و وهت: «کاکه! من تا ئیسه خانهقین نهیمه. لهوره له خانهقین چوه ټرام سینید؟» بهرزوو وهت: «خوهیشكه شرینه گهم! ههرچی بوشید ټراد سینم، شهو، خفتان، كهوش و...»

ئهوسا ئی سنوور ناوهی قهسر و خانهقینه سی چوار ئهمنیه داشت ڪ فره جار ههر نه بویهان و ههنا یگیش كهسیگ گرتن، توانسی وه لیفیگ

خورما دەمیان بۆنی و ڤەد بوی. ھالایە نیمەروو بۆ ک ڤەسیمنە خانەقین، بەرزوو و شیرین پاوە ھاوردن، قەومەیل ھاتنە پیریانەو و یەک دوان لە ژنەگان کە فتنە تەرکەش شیرین.

شیرین لە دۆای یە ک لە خانەقین وە جیەو ما، فرە جار خێ داودەو لای من و گاجار دەسیگ کیشا وە یالما و چەوہیلی پڕ بۆن لە ڤەوایەتەیل تیه‌لپگ ک لە لەزەت منالی بی‌بەش کریاقن.

سال چل و یەک هە، سال قەیت و قڤیگ بۆ و زوورم خەلک لەو سالە قپان کردن؛ شیرین وەتیاد: «گواى ئەوسالە ئپا من قپان منالی بۆ. خوہزیمەو ئەو پەس و پوولە و چاروایلە ک قپان نیشتە تییان. ئای خوہزیمەو خوہدان!» و ئی قسەى زمرووت خاس ھا وە ھۆرم، ماچيگ تپۆل شیرین کرد و لەیوا وەت «کڤ داوت وە دیار دەو بوو، گەورا بۆدە! چوار سال پيش ھاتیمنە مالدان قڤدگي منال بۆد! باوہ‌حەيەر خوہى بوودە قەلخان سەرد» ئمجا شیرینیش لە پاشخوانییا وەتیاد «نەوکەر گیسدم میمی زمرووت» یانە چشتەیلی بۆن ک من ھەم دیم و ھەم ژنەفتم و ڤڤیگیانییش دۆاجار شیرین نەقلتیان کرد.

ئەو ئیواران یەکمە ک بەرزوو، من و شیرین وەلا ھاورد ئپا خانەقین، زمرووت و دۆتەیلی لە وەرەیانە گە سفرە خسۆنەو و ئاش و گووشت فرەپگ ناۆنەو دار. ئەو ئیوارانە فرە وە دەور شیرینەو خوہشی کردیان.

شیرین له وه ئه وودوا دهر د دل کرياد و وه تيا د: «هه نای زمرووت و دقه ته یلی ئه و دلنگه یله ئرام هاوردن و کردنه وهرم، شک که فته دلَم ک قه رار بق کاکه م دلنگ ئرام بسینئ نه خپل زمرووت! تازه په سیمه و ک وهختئ له وئژنانا داجمیا یمن وهره و خانه قین، ئرا دالگم وه ملما دهس ناده و گیرئ! من خوو ئرا سه فهر قه نده هار نه چیم؟! بنیا یه م ته وار توه نئ له شه وه کی تا شه و دو جار ئی پیه بوو پید!».

یا نه به شه یل فره که میگ له ژیان شیرین ک من شاهدیان بومه یا له دهم خوه یه و ژنه فتمه سان.

ئه وه پووژه یه کیگ له گهنترین پووژه یل ژیان شیرین بق. به رزوو له سه فهر پیشترئ قه ول من و شیرین داوده سایه! له یوا بق ک له جی من و شیرین، قه یرېگ خورد و خوراک و داک و دلنگ وه لا هه لگرت و وه رجه یه گ پیا داگرئ وه ته پی: «گیان تن و گیان ئی خوه یشکه» به رزوو هه لگه ردیاوه ئرا ئه و دیم و من و شیرینیش که فتمه وهره سه ی سایه.

هه له وگه ردیان ئه سب پا زیگ بق له لای من ک مه شیا باوردامه ی زوان.

III

چشت ٺلاجه وڻيگ نيهه ڪ چهو شيرين ٿي ههيمه ي منه بووري. چهوهيل و رحهيل و فکر و خه يالهيل له دريڙاي زه مانا هم قه يبرم ڪردنه و هه ميس فريگ لنيان له ليم مهنه ر دانه. له په يماننامه ي قه سرشيرينه و من ڪووشامه ڪ ههنگاوهيل ٿهوپه پرين ڪم و ڪه مٽره و بڪم. له ناو ٿي سالان دقايه رحهيل گريدياي ڙير خهت و سه ر خهت ٿمديگ وه پرين و ٿهوپه پرين له من نه ياشته و ته نيا سه دراهيل جهنگي هه ر دو پايته ختن ڪ سه ربازهيل له ليم ويار دن تا ماناي نوورپين ٿي ڪوومه لگهيل په راويڙمه بگوه پريڏ. له يواسه ڪ هه بون من وه نوورپينه يل قول به نه.

سارو وڪي داهه گه هه ر دريڙترو و بون له داهه گه دوره و ڪهت. ٿايه مهيل له نوو له دور ته رم ٺازاد چاتمه دان. چوار دهس هه لگرتنه ي و هچان هچان له شوون سارو وڪيه گه بردنه ي.

له شه وه ڪيهه و ڪووره نزاوهيل فريگ ڪه فتوده و ڙير دارته رم و ڪرهيل ٿي ڪووره نزاوهيله له ههول پرين ٿي وشڪانيه بون تا خواهان بهتقنه گلائيگا و بهنه و لوو چه مهيل گه وراتر. باريڪه ٺاوهيلي ڪ پهل پهله و بون و له سارو وڪي داهه گهيا وه ره و خواهه تاو خوار خواهان زوانه ڪيشان، هه ر يه گ خواهان تهقانه په ر خواهه تاوه گهيا بي نرترو بون و

چینه زهویا. وهل ههر میلیمتریگا، تووزقالیگ خوهل فيسانن و وهل تیژی خوهره گهیا بونه هلم و چینه ههوا. شیرین قهلهنجه کوتا له تهلهیل خاردار و وه دوپه لگی ئرمیس وه چهویا هات. وهل یهیا گ خوهره گه له پشت سه رییان له پسای رۆ له ئاوابۆن کرد، ئه سرین دوباره هه لسا، دهس دالگی گرت و کهمیگ ئارامیه و کرد.

من زانسم ک ئی تهرمه له پسای شیرین دهیرییه و که ی. وهل یهیاگ ئه سرین کهمیگ ئارامیه و کردیا، له شوونه گه ی خوهی نیشته ده و زهوی و بی یه گ سه رگرد بکه ی، چه و برپوده تهرمه گه. تهرمی ک درس له سه د متریی بق و چه و له بانئ نه لاورد. چشتی پی نه چی هه لسا و پا و ژاو هلاورد، یه ی مه ی دهس نا سۆره ت و شین کرد و یه ی مه ی موور هاورد، ئه مانئ وهل گشت ئی وراوه و شینا، دوباره وساووه و له نوو وه پاوه وشکییه و برد.

ههر چه ن سن ئی تهلهیل نه لگه رده نه و په یمان ۱۶۳۹ قه سر شیرین، وه لی من له بۆنیان به خته وه رم. وهل ههر ئامراز ده وری مودرنا ک وه پیم زیای بوود شانازی که م تا له دنیای نوو نه مینمه جیه و.

IV

ئەسرین لە پشت سەر دالگی وە ھەیمە ی بیس سی گامە و لە شان پاس
نادر لە بان سەندەلیگ دانیشتود. دەس ناو دە بان شان نادر و وەتیاد:
«ھا ھۆرد وە چ بەدبەختیگ ئی مەرزە بریمن و گیان دەرکردیم!»
نادر سەر ھەلگرت، تماشایگی کرد و وە دەنگ کزیگە و وەت:
«سالەیل سەختیگ بۆن!»

«ئەو سالەیلە خەریکن ھەر واژاوە بوون»

ئێ دو کەسە بێرانەسەم و فرە جار گام نەنە سەرمەو. ئەمانی دەرچین
لە دەس من مەر ھەر وە ی ئاسانیەسە؟ نادر و ئەسرین ھەرچەن
ھەمیشە تواسنە ک قەیرم بکەن وەلی خو و ھەر خوەیانیش گاجار پۆ
ئەو پیم تیرن تاییگ ژیانینان پارێزم.

ئەسرین، دەس لە بان شان نادر ھەلگرت، تماشایگ ناو چەوئ کرد و
وەتیاد: «ئێ سنوورە ک خانەقین و قەسر لەیەک جیاوە کردیە،
یەکمین سنووریگ نەوی ک ئیمە نایمە و پشت سەر»

نادر دەسیگ ھاوردە لای دەمییا و وە پشت دەس چکەیل ئەسر سەر
گوونای سڤیەو و لە پاشخوانتیا وەت: «وہ سالانە ک کار ئیمە برین
زەمان و مەکانە، وەلی یەسە دی نیتەوینم بووریمنە!»

ئەسرین ھەناس قۆلی کیشا و وەت: «گاجار تا تەنانەتی فکرکردن وە
ئەو سەردەمەیلە بێزارم کە ی؛ سالەیل پەوپرەو، زندان، کوشتن،

زیده لکه نی، زنه چال کردن، تیرواران، له داردان، په نابهری،
د هرودهری...»

«ئې نه هامه تیه هر وه لمانا خر خوهی. تماشا بکه ههیمه ی بنه مالهی
من و تهرمه گهی ئازاد وهل خوه مانا که متر له سه د متره!»

وهل بې دهنګ بون ته سرینا ته ک خسمه لی و له لی نژیکه و بوم.
ته سرین تماشای ته و دیم کردیاد و بې یه گ چه و بېرتنی، چه و پری له
ته رمه گهی ئازاد. له شوون چهن دهقه، بال چه و دا وه نادرا و بې دهنګی
شکان: «ته و شه وه کیانه ک دهوړ مالمان گرتن و لهیلا و پشتیوان له ناو
جیه گه بالو هس کردن، زانسیمن دی هیچ وهخت چه ومان لیان
نیه که فید. ههرچهن لهیلا سنې له من که متر بوق، وهته پیم ک ئی پیه
هه زینه درید. ته و پرووژیه له دم دنیا له لیمان هاتوده و یه ک، دالگم
ئارام و قه رار نه یاشت. حکوومهت به عس فامسبود ک لهیلا و پشتیوان
له خانه قین نه ندام ریخستنن؛ ته وان له تهمهن **چوارده و شانزه** سالان
بون و سه رییان گهر متر له من بوق، زیان له ناو خه بات و کوردایه تی
دونیان. چهن جاری رییموویان کردم ک یه کینگ له رییهیل
سه رکه فتن، خوه پاراستنه به لام سه رییان گهرم بوق و قسه وه گو هیانا
نه چی. ههرچهن وه خاتر ته جربه م، کارهیم فره تر وه دزیه و بوق، وه لی
دالگم فره ترسیاد و تاوشت یه نه یاشت ک منیش بگرن و دی که س له
شوون واری نه میند. من هیچی له لای نه وه توم، وه لی خوهی خاس
زانست ک چه که م. هر ته و پرووژیه وه هر شیوه ی بوق خوه م ته قانمه

که لارا و خه وەر ده سگیزی له یلا و پشتیوان دام وه هاوړییه یلی ک وه گهر د رادیووا له شاخ په یوه نندی داشتن».

ئه سړین لایگه و کرد و دم کرده و دهیشته ی عراق «گوله وه گولای ئی خاکه وه دهس حکوومهت بۆه سه گووړستانه یل وه کوومه لای ک پراوپی له سقانه یل هورد و هراشه. باس له گووړستانه یلی کهن ک له هه ر سه د **کواندرات** متری، زیاتر له ۱۵۰ کهله سه رک له زاروو شیرخوهر تا ریچه رمی و که یوانوو هه فتا هه یشتا ساله له تیان دهرهاوردنه "گریگ مقییه و برد، ئرمیس وه بی میارا له دق چه وییا ریا داگرت «هاتی ئیسه لهش له یلا و پشتیوان له دهیشته یگ له عراق بۆنه خوهر داشت مهل و موور و لهو خاک سووله کین بی خهیر و بهیره ته نانهت گیایگیش له ئه و تاویان له شیان سهوز نه کردق».

نادریش زهینی مهشقوقل بۆ و چه ن سانیهی بی دهنگی له ناوهی هه ر دوانییان سا داخس. لهی بهینه بۆ ک م که فتمه ناوهی زهین و گووی نادر؛ هه ر چه ن وشه وشه یگ له دهسم ده رجی، ئه مانئ هیچ مانایگ له دیوار بهرز من رهد **نیه قیاد**. که متر له سانیه یگ بۆ ک زهینی چه گژما و مشت مریگ وه گهر د یه کا کردیمن، وه ره قه تی نه گرتم و گامپه رم کرد. وه یه یه وه هاته و خوهی و په سیه و ک ئه سړین ئرا یه وقسه کهی! خوهی نه شکانه و و تال باسه گه گرته و دهس و چشت تر وهت: «ئه و سایش ک ئیوه ره و کردین و هاتینه گیهلان، نازاد دلئ ئرا کاره یل سیاسی و ریخستنی له خانه قین و که لار ته نگ بۆد؛ ها هورم له و دو

هفته ک له مالّ خوهمان له ویتزان بق، خاس له شه خسیهت و رح
واوهسه داری ره سیمه وو. نهو دهمه وه تیاد پرووژینگ خانه قین، له ژیر
چه پوک دهسه لات به عسی پرگار که یمن، خواهش وه حالّی وه
نارزووی ره سی»

«نازاد فره که مقسه بق، وه لی همه میسه کاره لی وه رِق بنه ما بق، نه مانّی
نیه زانم ئرا ئی خه له تیانه کرد؟!»

V

هلايه له پساى لىله زهوى گرت. چه نان نزامى و له باس شه خسى له
 دۆره و هاتن. له چل په نجيا متری وسان و يه کينگ له له باس
 شه خسيه گان ک چاويلکه ي سیه یگ داود و ماسکينگيش له بان دهم
 و لوتى بۆ، وهرجه قال له وه کان تر جياوه بۆ و دهم کرده و لا شان چه پى
 و له ساختمان پوليس نزيکه و بۆ. له نه رده يل ئاسنينى ک نرياقوده
 ده شتييه و کيشا ئه و بان و ههر يه گ ره سيه و هرتايرمه ي پووش دويم،
 له باس شه خسى تر گورجانه ده ريگ ئراى چه کان ک له ناو
 و هرايرمه گوه كرياوه. ئه و له باس شه خسيه گه ي تر له ي بهينه ره سوده
 بان سهر جنازه گه و چه وينگ هلاورده پيا. دهم کرده و بهرزوو و وهت:
 «شه و نيه تونين گشتدان له يره بمينين! ئيره مه نته قه ي ئه منيه تيه و ته نيا
 يه ي ژن و يه ي پياگ ئجازه ديږن بووسنه ديار ئى جنازه يا»
 بهرزوو وهت: «ئرا؟! ئى تهرمه ده سکه م چوار نه فهر توای ک جيوازي
 بکه نه سارو و کيه گه!»

«نياز وه جيواز نه يري، ئه وه سه شه وه و دى خوه ر نيه»
 له ناو خوه يان بۆه مشه وه شه يان. ئسا پرووسهم وهت: «نه زهردان چه س
 بوه يمنه ي ئرا سه رده خانه يگ وه ناو قه سر و شه وه کى باريمنه وه ي؟»
 ئتلاعاتيه گه وهت: «تا ته کليفى مشه خه س نه ود، ئجازه نه يرين
 دۆرييه و بخه ين» يه وهت و دۆره و که فت و چيه و ئرا لای نزاميه گان.

نه په سیده وه لایان لایگه و کرد و وهت: «په نچ ده قه ی تر وهخت
دیږین!»

له نه نجاما بهرزوو وهته قه ومهیل: «ئیوه بچنه و. من و قه یه مخه یر
وسیمنه دیار ییا. شایه ت خودا نا دل ئی شیفه شه ویانه و هیشتن
په دی بکه یمن».

IV

سنوور و زايه‌لەي دهنگەيل

I

هه‌نای کورده‌یل عراق په‌و کردن، زوورم پۆ کردنه‌و شاره‌یل ئی دیم. وه‌ختی ئی خه‌وه‌ره ئه‌ژنه‌فتم، پام ئه‌و بان زه‌وی نه‌هات، وه‌ ناو ماله‌گه‌یا ژاو هلاوردم و له‌ وه‌ر خوه‌مه‌و هه‌ر وپاوه‌م بۆ و وه‌تم: «پووړی گیان ساق ده‌رکردۆن و توه‌نسۆن خوه‌یان بخه‌نه ئی دیا؟»

هه‌مانی خوه‌ر وه‌ ئاسانه‌و بۆ، وه‌تمه‌ نادر: «پوولّه! توه‌نی بجیده ترمینال، هاتی خودا کرد هاتۆن»

نادر وه‌ سه‌یوه‌تیگ سه‌ری له‌ بان کتاوه‌گه‌ی هه‌لگرت و وه‌ت: «من تا ئیسه نه‌یمه‌سان، هه‌یج عه‌کسیگیش لئیان نه‌یرم ک بناسان»
«ده‌ی گورجه‌و وه‌ تا وه‌ل یه‌کا بجیم»

هه‌ر دوانمان وه‌ل یه‌کا چیم نرا سه‌ر جاده‌گه‌. شانس هاوردیم، جییگ له‌ سه‌وما را هات و وه‌لئیا تا ناو گیه‌لان چیم. له‌ ترمیناله‌گه‌ی بنه‌جفته‌یل، ک ئه‌وه‌لین مه‌یان شار له‌ لا وێژنانا بۆ، داوه‌زیایمن. ئی مه‌یانه‌، فره‌تر وه‌ مه‌یان بنه‌جفته‌یل ناو ده‌رکردۆ و پووژانه‌ ماشینه‌یل له‌وره‌و چین نرا قه‌سریان وێژنان.

گه‌ل گه‌ل و په‌م په‌م ژن و زا و پیر و جوان وه‌ بارکووله‌یگ وه‌ نه‌ر شانه‌و، له‌ جاده‌ی قه‌سرا له‌ شار نزیکه‌و بۆن؛ گله‌ گله‌یگ ماشین عراقیش له‌ ناویان بۆ ک دو سی برابه‌ر خوه‌یان ئایه‌م هه‌لگرتۆن.

لیله زهوی گرتود، لهوای مال بریای که فتومنه ناو خه لک ئاواره یا و له پسای وه هورده ئیسفایان گرتیایمن. هه ر ئاوارایگ ک هاته په ر شار، دامه ی له بیز چه و و چیمه ناو نخیانوه.

ئه و بنه ماله یله ک که سوکار له و دیم داشتن، له ی ئه وه ل شاره و چه وه پری بۆن و وهل هاتن بر پر ئاواره یا، هه ر که سیگ خزم و کاره ی خوه ی وه لا برد ئرا مال. ئه و پرووژه په یایان نه کردم و هه ر وه ی فیه ئی پرووژیشی خوه م وه ته نیا هاتمه و. ئه و شه وه تا دوکو تشه وار چه و گل دام، وه لی خه وه ریگ لیان نه وی. ئاخو شه و وهل ماشین په وه نیگا چیمه و ئرا مال. سه ر سییه مین پرووژ هه نای گورچه و بۆم ک بچمه و ئرا ناو شار، نادر وه ت: «باوگه! منیش ئمروو کاریگ نه یرم، وه لدا تیه م» وهل یه کا داجمیایمن؛ له سات نوو شه وه کیا تا دقای شامکه ران هه ر بر پر ئایه م هات و لهوای پرسه که ر چیمه پیریانه و و چه و ئرایان گل دایمن. بریگ که سه یل که وه ماشینه و هاتن و له لیان په د کردن، هه لای شوونیان کردیم و له ئه نجاما ده سان له هیچیگ به ن نه وی. شار له پسای چیه و خه و؛ سات له ۱۱ ی شه و په ی بۆد، وه تم: «نادر، پرووله! وه وه رییه و نه ئیه، بچیمه و» ئه مانئ هیچ ماشینینگ وه ی ساته ئرا ویزنان نه چی. چاره کیگ له که مار جه دوه ل جاده ی ک له مه یدان جیاوه بۆ و ئرا ویزنان چی، تنیش دایمن. هه یمه بیان وهل مه یدانه گه یا هه لایه چل په نجیا متر بۆ و چه وه پری یه بۆم ک ماشین په وه نیگ بای، وه لی هه ر ماشین

ک هات، وه لا چه پا ده ور مه يدانه گهو دا. چشتی پی نه چی په یکانیگ له ناو شارا هات، نه په سیده وه مه یانه گه رانمای لا پاس داؤد، گورج خوه مه و کردم، دهس نامه بان زرانیم و چه وه پی بوم بزائم ئی چرا رانما ک دایه نایا چوود ئا قه سر یان ئا وئژنان! جاده ی ک لاگرت ئا قه سر، هلایه سی متر نه په سیده وه جاده ی وئژنان بو. په یکان له سهر جاده ی قه سر په د کرد و وه ختی دلنیا بوم ک دی وه پی قه سرا نیه چوود، زوور خسمه مل وئژنیا و له شوونه گه ی خوه م وه که مار جه دوه له گه یا پاسه بوم، وه تم: «پرو له هه لسه و!» گرگورج خوه مه و کردم ک دهس لی هه لگرم، هلایه ده س میش تا نیمه قه ی هه لگرتوم ک وه لا چه پا پیچان و دهم کرده و ناو شار. چه وم له شوون ماشینگه خیوان و مه یانه گه قه بیر کرد! گامیگ نامه و نوا و وه سه یوه تی له شوونیا که فتمه پئیا. دهنگ نادر دا له وای گوهم: «با! خهیره، ئا کوو چید؟» جاده گه قه بیر کردم. تیر کردم و چیم ئا لای بریگ مه رد م ک له نزدیک ده که ی به سیاگی خسون، تا په سیمه لایان گره و نه کردم. له هه فت هه بشت قه ده میان سسه و کردم و وه هورده نوو پیه و دامانه بیژ چه و. منال شیرخوه ریگ وه باوش یه کیگ له ژنه گانه و بو ک گوران وه قان. شه وه خهیریان کردم و وه تم: «خوه یشکه! ئی مناله ئا گری که ی؟»

ژنه گه ک سه ری و مل مناله گه یا بو، له شوونه گه ی خوه ی تا نه نازه یگ راچه له کیا و وه ت: «براگه م! ورسییه. هیچ نه یرم به مه پی بخوه د»

«چانی خه لک ئی شاره نیین؟»

«ئیمه خه لک خانه قین و که لاریمن. کوو-په و کردیمنه»

«خودا مال سه دام برمنی هه ی! یه ئرام بوش خوه یشکه گهم، لهیره که سوکاریگ نهیرین؟»

«پاسه گه ی قهومیگ دریمن ناوی خه زبانه، ئەما نیه زانم چون په یای بکه یمن، ئوشن مالیان ها شabad! شabad چه نیگ لهیره و دۆره؟»

«کام خه زبانه؟»

«ولا ئەوه دی نیه زانم! هه ر یه زانم ناو باوگی ئەقديه. بووده قهوم پیاگه مان»

«شوه گه د ها کوو؟ ئەگه ر قهوم شوه گه ده، خوو ئەق خاستر زانی ناو نیشانه گه ی وه دی بکه ی!»

«سێ سال پیش بق ک وهل سێ برا و چوار ئاموزا و میمزایا له بانمیل لای خانه قین گریا و مانگیگ و هرجه ئیسه له پری قهومیگ له به غداوه نامه یگ ئەرامان هات ک فامسیمن گشتیان له نزیکه ی که رکوک کوومه لکوش کردنه»

هه ناسیگ کیشام و گرپیگ بی ده نگه و بۆم. بال چه و لیان هه لگرم و تماشا یگ وه خیوانه گه یا کردم، دیم تاک تووکیگ ماشین له بنه جفته یله و دهمه وێژنان هاتن و چۆ ئەوه کان تر له ده ور مه یانه گه هه لگه ردیانه و. ئەو مه نته قه ی وێژنانه دوو سێ ماشین فره تر نه یاشت ک

شەۋەكیان مسافر ھاوردنه ناو شار و ئىوارانىش ھەلپلپانەو؛ مەگەر ماشىنەيل پەۋەنىي بچياتان ك ئەۋەيشە ۋەي ۋەخت شەۋە، ئىمكانى فرە كەم بۆ. لەي ھەيمەيە مېنى بووسى مەيدانەگە دەور دا و لەپساي لپان نزيكەو بۆ، ۋەتمە نادر: «بچوۋەو دەر پىيى، دەسە لى ھەلگەر» ۋەل يەياگ مېنى بووس وساۋە، خوەمىش لى نزيكەو بۆم و يەك دو گام ماۋد ك پەرسەمە لاي، چىمەو سەرى و ۋەتم: «خالو سەي پەزا يە خوەدى؟ شەۋەدە خەير!»

«بان گيان و شەۋە خەير. كلای بەرزوو! خەير بۆە ۋەي شەۋە؟!»
«خەيرەو پىيد باي. بى زامەت تۆەنى دەر بەس بوەيدەمانە مال؟ ھەرچەن دىروەختىشە»

«ۋە بان چەو، سوار ۋەن»
پليامەو ئرا ناو ئاۋارەگان و ۋەتم: «ئەۋەسە سيارەيگ گرتەم، سوار ۋەن تا بچىم ئرا مال ئيمە»
يەكېگ لە سەرە ژنەگان ۋەت: «خەير بۆنى براگەم، ئاخىر ئيمە فرەيمىن چۆن بۆمنە بايس زەحمەتدان؟»

«زامەت نىيە خوەيشكەگەم! يە چ قسىيەگە! دەي سوار ۋەن»
نادر دەرەگە ئرايان چەكان و گشتيان لە بان يەك دوانزە كەس بۆن. بىجگە سى چوار گلە منال مەدرەسەي و ئەو كوورپەي شيرەخوەريشە، ئەۋدۆيان پا ناۋنە سن. سى چوارىگ لە ژنەگان ھەفتا سال پەد كردۆن و

یہ کینگ لیان وہ گوجان پڑی کرد۔ مینی بووس دہمہ و وژنان داجمیا، لہ جادہی پیچہ لپیچ ٹناری کیشا ئہ و بان و لہو دل تہریکانہ کس وہی پڑی چوولا پەر نہیا۔ ژنہ گان لہ ناو خوهیان بؤہ و پرویمیان، یہ کینگیان وہ تباد: «برامیدہ لہ پساۓ لہ شار دؤرہو کہ فیمین!»

کہ یوانوویگ لیان ک لہ پەنجیہ گہ نیستو، ونہی دہنگی لہی گووشم دا لہو گووشم: «چشتیگ وہ سەرمان نارن!»

وہ تم «خوہیشکە! ئیوہیش ھاوزوان ئیمہ و لہ خۆن ئیمہین. پخدان نہ چوو مالان ھا ئاوی! م یہ چەن پروژہ چەوہ پڑی خوہیشک و خوارزایلم ک گاہەس لہ خانەقین گیان دہربکەن، وەلئ ہیچ خەوہری لیان نیہ! ئیوہ لہ جی ئەو مال خوہیشکە تیهین ئرا مالان»
یہ کینگ لہ ژنہ گان، وەت: «ناو خوہیشکە گەد چەس؟»

«شیرین»

«کام شیرین؟ شیرین ژن سەیمرای؟!»

«نہ! شیرین ژن سایہ لہ مەحەلە ی توولە فرووش»

یہ ک تر لہ سەرہ ژنہ گان ک لہ جفتی پشت سەر رانندە گە دانیشبۆد وەت: «وہی تن عەلی ت برای شیرین ژن سایەید! مە درووت بەرزوو بۆد؟»

«ت لہ کووم ناسید؟!»

«دنیا فرە بۆچگە! ھا وہ هۆرم، سالیگ دۆای سۆر شیرین، ت هاتۆدە سەردان و دەرھاوسایل ناو ت هاوردن و وەتن یہ برای شیرینە. ئاخەر

ئىمە و مال خەسۋەرى شىرىن چوار پەنج سالىڭ ھاوسا بۆمىن و ھەر
پوۋژ يەك دۇنيامىن و ناودىش ھەر لە دەم شىرىن ژنە فتم.
خوھىشكەگەد پۋئ سفى بوو ئافرەت فرە ئەزىز و قوربدارىگە؛ ئەو
زەمانە فرە بى تاقەتى كردياد و ھەمىشە لە دەرکەل ك نىشتىيامىن دەرد
دل ئرام كردياد»

وہ پەر ئالىخانېيەگەم دق چەوم سۋپە و وەتم: «ھاوساى خاس لە برا
خاسترە»

«راسى تن خودا لە ساىەى زاوادان چ خەوەر؟ يە فرە سالىە لىان
بى خەوهرىمن!»

«شەر ئىران و عراق وەنوو تمام بۆد، ئىوارانىڭ ئەق و دوو سى نەفەر تر
توان لە بەموووە بانە ئى دىيا، ھەر لە سەر مەرزەگە چوودە مل مىنا و
عمرى دەيدەت»

«دەسى لە داوان پىر خوھى نەوۋپەد، چ پىا سادە و خاسىڭ بۆ!»
رەنگ ھاتەو پۋ ژنەگان و كەمىڭ خەنى نىشتە سەر لىويان. لەى ناو
پىيە وەل يە كا دەس كرديمنە پەيشرووئەودان و ھەر وەى لەونە
زوورمىيان ئاشنا لە ئاو دراتن.

مىنى بووس پەسىيە ئاواى، داوھزىامىن ك تماشاىڭ ساتەگەم كردم،
سات لە دوانزەى شەو گوزەرياقۆد. وە ناو ئاوايا كەفتەو نوايان و نادريش
چۆدە ژىر ھەلنگل يە كىڭ لە ساراژنەگان ك ھالاىە لەپساي لە گل گوو

کهفت. هه نای په سیمنه ناو حساره گه، چهوم هاته م مل داوّل قهیه مخه یر
له ناو چوارچوو دهره گه وساقوده پاوه و وهل یه یاگ نزیکه و بومن، هاته
پیری میوانه یله و.

II

دە پروژ ماۆدە نەورووز سال ۱۹۹۱ ک **بیس و هەیش** کەس لە
پیشمەرگەیل خانەقینی وە دەسمییەت سیسەد چوارسەد هاوڵاتی مەدەنی
خود شارەگە، هێرشت کردنە سەر ناوەند بەعس لە خانەقین. یەکم جار
ئەو بیس و هەیشت نەفەرە ئامادەکاری کردۆن و هەر یەگ شەپ دەس
پێ کرد، جوانەیل ولات پارێزیش، چ کوپ و چ دۆت، دانەو لوویان ک
منیش یەکیگ لەوانە بۆم. هەرئەو شەو تەوانسیمن خانەقین ئازاد
بکەیم. ئەو شەو تا شەو کی خەلک نەخەفتن و شار پاکسازی کریا.
دەمدەمەیل بەیان بۆ ک دۆت و کوپ وە چەکەیلانیەو لە ناو پاس شار
دەس لە ناو دەس یەک دەس کردنە هەلپەڕین و چوویی کیشان. دلم
کلکە کرد و پام ئەو بان زەوی نەهات. لە وەختیگەو ئازاد و لەیلا و
پشتیوان گیریاون و لە لیان بیخەوەر بۆم، پا وە زەویا نەکو تاوم.
تفەنگەگەم خەمە شانا و چووییەگە لە سەرچوویی کیش سەنم و
کەفتمەو چوویی. هێمانی نیم دەوریگ نەیاوم، ئەو کوپە ک دەس ناومە
ناو دەسی دەنگی بەرزەو کرد و وەت: «هەر بژی دۆت و کوپەیل
خانەقین!» هێمانی پروژ نەهەلاتبۆد ک پوخساری بۆم و تەنیا لە
دەنگیەو کردمە ی سەر! دەسەلگە لە ناو دەسم سەسو بۆ، پیتەم
هەلپەڕینم شیویا و هاوار کردم «ئازادا!» گیانم سەردەو بۆ و نەتوانسم
دریزە وە چوویی کیشان بەیەم. کوپ بن هەنگلم سفت گرت و سەنگینم

خسه مل خوهیا و وهت: «دقوی ئی هه مگهی سألّه چووی که فته سه و دهس خه لک خانه قین، نه بایه س ئی چووییه بکه فیده زهوی» ئی قسه ک کرد هه م هاز دا پیم و هه میش دی دلّیا بۆم ک خوهیه. دهسأل چووییه گه بردمه و بان، له ئاسمان گلی دام و وه دهس چهپ سفت په نجهی جه ره و دام و وه تم: «کاکه! تا قهت نه تیه رم، هایده لام و دهسه ملد نه که م!»

ئازاد وهت: «وهخت ئرا دهس له مل کردن فرهس، چووی بکیش ک خوه ئازادی کوردستان له خانه قینه و هه لاتییه!»

دهوریگ له سه رچووی بۆم ک کوریگ هات، چووییه گه لیم سه ن و هه لپه رگه که رهیل هه ر فره و فره تره و بۆن. هه ر یه گ چووییه گه دامه و دهس کور، باوش کوتام له برایگ ک هلایه ته ک خس له په نج سأل ک هیچ خه وه ریگ لی نه یاشتمن و له پزار هه لپه رگه که رهیل خوه مان کیشایمنه و. ئه سر زهوق و دلته نگیم تیکه ل یه ک بۆن و ئرا گر فره یگ هه ر له ناو باوش یه ک بۆمن. دهسم له ناو دهسی جیاوه نه کردم و هه ر وه ئه و شیوه ی له نوو دایمنه و لوو هه لپه رگه که رهیل.

پووژ هه لات و پارێزوانی له شار دهس پی کرد. ئه و شه وه کییانه ئازاد ده رفه ت یه نه یاشت ک ئرام باس بکه ی ک چه وه سه ری هاتییه؛ هه ر یه وه ت ک دو هه فته پیس توانسییه له زندان ده رچوود.

وہل ئەو ھاورپییەگاننیا، تەفەنگەیلێ ک لە بەعسیەیل وە جییەو ماۆد، بەیروبەشەو کردن و ئەسیرەیلێ ک گرتۆن کەو کردن ئرا بەغدا. لە شووننیا ئیوارە ی ھەر ئەو پرووژە توانس وە سەرپایگیشەو سەردان مأل بکە ی. دالگم وەختی باوش کوتا لە لی، دی وئی نە کرد و وە شەش پەلگی ئەسر وە چەوینا پیا داگرت.

شار خانەقین تا سێ پرووژ ئازاد و لە دەس خود خەلک بق. سەر سیمین پرووژ پزیم بەعس وە ھیرشت بەرفرە ی زەمین ی و ھەواییەو توانس جارتەر خانەقین داگیر بکە ی. ھەر یەگ دوچارە شار کەفتە دەس بەعسیەیل، تیرواران و قەلارکردن دەس پێ کرد. خەلک ناچار بۆن پق لە کەلار و شارەیل بانتر کوردستان رەو بکەن.

دالگم مەشیا لە شوون چەن سأل چەو نووپی خانەقین بیشتادە جیەو. ئەمانی پێ لە وەرئ نەچی و ھەرچی وەگەردیا وەتم، پازی نەوی، لە حالێگا خوەشی دی ک دەولەت چ کوشتاریگ خسییەسە پیا. ھیمانی خۆن بان جادە و کەل و کوولانەیل وشکەو نەبۆد ک کەسەیل تر دانە دەم گولەو! ئەرتەش بەعسی جوور چشتی ئاد کردۆن ک نەیلن خۆن لە بان خیوانەیل ئی شارە وشکەو بوود. ئەوانە ک توانسن گیان دەر بکەن، لەپسای شار چوول کردن. دالگم گوپان چەوئ لە چوارچوو قاپیەگە بق و وەت: «ھەر ئەو جوورە ک ئازاد ھاتەو، لە ی شارە جم نیەخوہم تا لەیلا و پشتیوانیش نانەو». دی وە وەرپیەو نەمەنۆد ک پا بەیمنە گەز، تەنیا

برپښت له وښه مالهیل عه ره به ک ده ولت له جنوب عراق هاوردودان، له خانه قین مانه و. وه هر شیوه ی بق دهس دالگم گرتم و نه وپازی له خانه قین دایمنه و دهر.

له که لار چیمنه مال یه کیگ له ناموزایلم و له پړئ نه وانه توانسم جار تر نازاد و هاوکه تاره یلی له شاخ بونم. نازاد وهت: «قه راره ک لهینو و هیرشت بکه یمنه سهر ناوهند به عس و تستخبارات خانه قین، وه ته مایمن ک جهژن نه ورووز له خانه قین نازاد کریای بگریمن» وه تم: «منیش وه لدانا تیه م»

سې شو وهرجه نه ورووز توانسیم جار تر خانه قین نازاد بکه یمن، نه مانې ئیجاره توانسیم ته نیا شه ویک ئی شاره وه نازاد پابگریمن و ئی پرووژی هه لشیکیایمن. له و شهړه هلایه چل کهس به شداری کردیمن، هه فتان له لیمان شه هید بق و چواران تره کمایش زامدار بق ک نازاد یه کیگ زامداره گان بق. نه لبت گوله داوډه ناوړانې و زامه گه ی کوشنده نه بق.

وه سه ختی توانسیم جنازه ی شه هیده یل و زامداره گان له دهس دژمن دوره و بخه یمن. هر یه گ له خه تر به عسیه یل دوره و که فتیمن، جنازه گان له ناو هی خانه قین وه که لار خاک کردیمن و زامداره گان هاوردیمنه و پرا شاخه یل گهر میان. له وره بق ک نازاد وهت: «ت دی

رۆمان ۱۲۰ _____

بچوورهو! دالگم وه تهنیایی سکنه کهی، لانکه م بیل یه کیگ له لیان وه
دیارییا بوود»

III

دو پووژ له شوون نهووروز، زوورم خه لک شارهیل کوردستان عراق پږ
له کوردستان ئیران و کوردستان ترکیه په و کردن. خه لک شارهیل نزیك
وه مهرز ئیران په لام سهر سنوور بردن.

هلايه ههفته یگ له ئیواران نهووروز په د بؤد ک ئیمهیش کهفتمنه پږیا
وهرو سهر سنوور. وهختی په سیمه دؤر نزیك مهرز په روږخان، سات
یه ک شهو بؤ، وهتمه ئه سرین: «ت ئی هیله ی ئه سپه ئه ژنه فتی؟» وهت:
«نه! ئه سپیگ نییه ک دهنگی بژنه ویمن!» سهره گردی کرم و هاتمه و
خوهم، نیه زانم پږا هیله ی ئه سپ ئاشنا یگ ئه ژنه فتم؟ وهتم: «پوول!»
وه رجه یه گ ئازاد پږام بوود، چهن دین جار دا له سهرم سوار ئه سپه گه
بووم و پږی وږژنان بگرمه وهر، وه لی هیچ وهخت دی پام وه کوول ئه و
ئه سپا نه چئ و ئی پږیه نه گرتمه وهر» ئه سرین زه نبیله گه له لیم سهن و
وهت: «دیره». وهتم: «قوله یلم په و نیه کهن! نیه توه نم ئی مهرزه بوورم».
وهت: «ناچاریمن ک بجیمن، پږی تر نه بیریمن!».

هه نای بؤمنه ناو ئه و خه لکا ک کو له کو له وه بؤن، دیم ک پږیم ئیرانیس
ههر وه ئی پږه تییه نیه هیلی له مهرزه گه بپه پیمنه و. وهر کردمه ناو
مهردمه گه یا و وه هؤرده تماشای ئاوارهیل کردم و گاجاری له پشتا له
قه یافه ی گله گله یگ دؤهت و کوږ جوان که فتمه شکا و بی ئنگار و له
ناکاوا چریم «له یلا!»، «پشتیوان!» ئه مانئ وهل لاهو کردن ههر کامیانا

دیم ک نه ئەوان نیین و دوباره وه ژاوواردن ئدامه دام. هزاران هزار کەس له سه‌رما له‌رزیان و چه‌وه‌پۆی ئەوکریان مه‌رزه‌گه‌ بۆن. له‌یوا وه‌تن ک ده‌وڵه‌ت ئێران مه‌رزه‌گه‌ وه‌گشتی واز نه‌هه‌شتیه‌ و پووژی چه‌ن سات له‌ وه‌خت کار ئداری وازی که‌ن.

شه‌وه‌کی ئی پووژی خاستر دیار بۆ ک چه‌نی ئایه‌م له‌ی ناو قو‌ر و خه‌رگا‌و واران‌اوه‌یله‌ که‌فتیه‌. ب‌ر فره‌یگه‌ لییان وه‌رجه‌ ئیمه‌ په‌سۆن و هه‌م سه‌رما و هه‌میش ورسیه‌ری زیفه‌ لییان سه‌نۆد. نزیکه‌ی سات **ده‌ و نیم** مه‌رزه‌گه‌ واز کردن، که‌میگ گیان په‌ویا پییان‌ا و گشت له‌ شوون خوه‌یان هه‌لسان. دۆای دو سی سات تۆه‌نسیمن سنو‌ور بنه‌یمنه‌و پشت سه‌ر. له‌ دیم ئێران‌ا ماشینیگ نه‌بۆ ک کرا بکه‌یمن، ناچار بۆمن وه‌ پاییا وه‌ل ئەوه‌دۆای خه‌لکا بکه‌فیمنه‌ پ‌ییا. هه‌ر یه‌گ په‌سیمنه‌ په‌ر شار قه‌سر، بۆمنه‌ دو ب‌ره‌و. ب‌ر‌یگ پ‌ی سه‌رپ‌یل و کرن گرته‌ وه‌ر و ب‌ر‌یگیش پ‌ی گیه‌لان. ئیمه‌یش دایمنه‌و لوو ب‌ر دو‌ییم و وه‌ هه‌لکه‌ هه‌لک که‌فتیمنه‌ پ‌ییا. په‌سیمنه‌ ئەوه‌ل‌ین ئا‌وای، چ‌وار په‌نج‌ی له‌ ژن دیه‌کانیه‌گان هه‌رچ‌ی نان کردۆن، ها‌وردنانه‌و ده‌ر پ‌یان. له‌ ناو خوه‌مان به‌یروبه‌شییه‌و کردیم‌ن و نه‌فه‌ری کوته‌ له‌پ‌یگ لی نایمنه‌و ده‌م. هه‌رله‌یوا چه‌ن دیه‌که‌ی تر بۆ ک خورد و خوراک دانه‌ پ‌یان. هه‌ر ئا‌وای ک نایمنه‌و پشت سه‌ر، هاز فره‌تریگ که‌فته‌و پ‌یان و پ‌ی خوه‌مان ترکانیم‌ن. له‌ی هه‌یمه‌ی قه‌سر وه‌ گیه‌لانه‌ تاک تووکیگ ماشین په‌یا بۆ ک ئەوانه‌ک نه‌خوه‌ش و دوگیان بۆن یا هاز

رئ کردن نه یاشتن، هه لگرتن. هه نای شه کهت بۆمن بر بر ته زیگ
دهر کردیمن و هچانیگه و خواردیمن.

نزیکه ی سات دوی شه و بۆ، چراخ ماشینیک له پاکوهی دهس راسمانا
دیار دا و له په ر ئاوايیک ک له پسای له لی رهی بۆمن، وه سه یوهت
سه یوهت ته ک خسه لیان. فره یگ له پیره مه رده یل سن بانئ ک وه لمانا
بۆن، ئه و مه نته قه خاس ناسین و وه تن ک یه گووړ سفیه. من وه منالی
یه ی جار هاتومه پی. بیجگه ناوه گه ی خاس ئه و هور نه هاوردمه ی. نور
ماشین نزیکه و بۆ، دیم ک تره یتوونیگه. هاته لامان و ئرامان وسا. هلایه
بهین بیس تا بیس پهنج نه فەر بۆمن ک گشتان له بان گلگیر و ناو
تره یلییه گه ی جیه و کرد. کلگ هه لگرتیای سییه وه بۆ، هه رکهس دلنگ
نزافه ی وه پی بۆ دایه ی له دهوړ مل و پشتا و سه ر بر دیمنه یه کا. ده پانزه
ده قه یگ که متر یان فره تر پی چئ، قیره له ترمز تره یتوونه گه وه وسا! سه ر
هه لگرتیم و لایگه و له پشت خوه مان کردیمن، پرووژنای گولوو به یل
شاریک لیان که فته و دهر. راننده گه وهت: «یه گییه لانه!» یه کیگ له
پیاگان تماشای ساته گه ی کرد و وهت: «میزان سات دوی شه وه ئه لبهت
وه وهخت به غدا» له ئه وه ل شار پاوه هاوردیمن. وه هورده ئیسفا یگ
دهوړ وهرم گرتم و وهتم: «ئئ شاره چه نئ گوهر پایه!».

چه ن که سیگ له لیان چئ ئا مال کهس و کاره یان و ئه وود قامانیش له
سه ر رئ وئژنان و سایمن ک پرووژه و بوود. هلایه سات پهنج و شهش بۆ

ک مینې بووسیگ هات و هه لگرتهمان. هر یه گ داجمیایمن پاننده گه ووت: «خویشکه تا ئیرنگه له ی پښه نیمه سه دان» و هتم: «پرو کردیمنه و له خانه قینه و تیهیمن» سی چوار ده قه یگ بق ک که فتومنه و ری، دس دایمنه سهره و ژوره ری ئنارگ؛ له نیمه قه یی پاننده و هلا سهر باس هه لته کان و ووت: «هر چهن تاتیلات نه ورووزیه و گشت جیگ تاتیله، وه لی من بایه س وهی گولنگاو سووه کار بکه م. کار نیمه له یواسه تاتیلی نه یری». و هتم: «خو مه گهر ماشین خود نیه؟ چهن پروژ کار مه که!» «سرویس کار گهریل و ژرنام. هر شه و هکیان بایه س بارمانه ناو شار و ئیوارانیش بوه مانه و. نه گهر نه چمه شووئیان نه وان بی سرویسه و بوون» گورگ و میس به یان بق، له ملیه ی ئنارگ چیمن وه و دیا، په سیمنه ده شته یگ ک له ناو نیتگی زه نجیره کوهیل به رزی هه لکه فتود، مقمه و برد و له پسای خاستر هاته و هورم ک له منالی ئی که ش و کوول و دوولله داقمه دهم پاوه. لایگه و له دقه ته گم کردم و و هتم: «پروول! یه مه نته قه ی و ژرنامه! یه زید منه» وهل یه یاک له پسای ئی چهن که لیمه هاوردمه زوان، نه سرین وه په ر ده زمالی ژیر چهوم سهریه و و سهر ناو بان شانم. مینې بووس هر گوریه ی هات و پاننده یش دی چشتی نه ووت. که فتمنه لاوه لی بیگا ک فره ی فره ی ئاشنا بق، نه یه گ لی شک بکه م، هر خوه ی بق! نه مانئ سهرده میگ ک وه کوول نه و نه سپه و وهل

بهرزووا وه پیا چیم ئرا خانهقین، ئی ری ماشین پهو نه یاشت و ته نیا وه چارواوه وه پییه و هاتوچوو کریا....

هه نای په سیمنه ئاوايه گه ی خوه مان، بریگ ئایه م له که مار پییه گه جه مه و بۆن و ههر یه گ له مینی بووس داوه زیایمن، هه لای دهره گه ی کردن. هه لایه به یین بیس و په نچ تا سی نه فهر بۆن. وه رجه یه گ سوار بن، سواوه خه یریان کردم. یه کیگ له کارگه ره گان ک هه لایه شهس سالی بۆ، چه و برپۆده ناو چه وم و لیم نزیکه و بۆ! گرپیگ مقییه و برد و له شووتیا وهت: «ئهری خوه یشکه چانی ناسمه د و ئه و سهر د نیه چم؟!»

له شوونه گه ی خوه م وشک و ساؤم و چۆمه ناو نخیه و، وه تم: «مه دروو ت حه مه ی کوپ میمی گو له نام بۆد؟» وه ده مه خه نگیگه و وهت: «وه ی نیشانه ی نه پووړ لای لۆتمه و کهس نییه نه ناسیده»

منیش خوه م پچ ناسانم و ههر دوانمان باوش کردیمه مل یه ک. چه نان له پیاگان ک سوار مینی بووسه گه بۆن ههر یه گ زانسن من دۆه ته گه ی حه یهرم و له خانهقین هاتمه سه و، پاوه هاوردن و گشتیان گه ی وه گه ی دهس کردنه ملان. باوجی قه یافه و ناو ئه و دوايان وه هۆرم نه ماؤد.

ری مال باوان له هۆرمه و نه چۆد و یه پراس مل پییه گه گرتم و ئه سرینیش له شوونم. ههر یه گ له پای مینی بووسه گه دۆره و که فتمین، یه کیگ له پیاگان هات و ده سمه یه تمان دا، بخچه گه لیان سه ن و وه ته راننده گه:

«که میگ سه ور که تا تیه مهو» هلايه سیسه د چوارسه د گامینگ له جاده گه دۆره و که فتۆمن ک له ی دهمه بۆه دهنگایده نگ! تمه ز مه که له ی ههیمه یه یه کیگ له کارگه ریل کیشیده قولا و خوه ی ته قنیده مال بهرزووا و مزگانی دهیده پینان! له ژۆهر دیه که گه وه سی چوار نه فهر وه خیرایی له پسای وهر و پیمان هاتن ک بالای بهرزوو له ناو گشتیان دیاری تر بۆ.

IV

تا ئیمه له مأل باوان بۆمن، هلایه سی چوار بنه ماله ی ئاواره ی تر هاتنه
ئاوای و ههر کام لئیان له مأل قهوم و کاره یان سکنا گرتن.

ههفته یگ بۆ ک مأل بهرزوو فره شلخ بۆ و وه زوور جییانه و بۆ ک
بخه فیمین تا یه گ سی چوار پرووژی گوزه ریا، پیای شادیی ده مه لدم
ژنه فتبۆد ک قهومه یلییان هاتنه سه وێژنان، نیمه رووانی هاته شوون
قهومه یلییان له مأل بهرزوو و وه لا بردان.

له ی ماوه ی چهن پرووژه ک ئیمه هاتۆمنه وێژنان، هاوسا و قهومه یل
فره یگ هاتنه سه ردانمان. وهختی په یجوور مناله یل هاوباز ئه وسام بۆم،
برێگه لئیان مردۆن یان له وهخت شه ر ئیران و عراق په و کردۆنه شاره یل
تهیران و قهزوبین و ئسفه هان و دی له وره نیشته جیه و بۆن. تاک و
تووکیگیشه لئیان له خود دیه که خه ریک ژیان کشتوکال و په سدارییان
بۆن.

ئیمه دی له مأل باوان نیشته جیه و بۆمن و په یوه ندیه یلپان وهل خه لکا
فره تهره و بۆ. ئیوارتینگ **مه نسووره سیه لگ** کوپه رزای پاشاخان له ناو
حساره گه وهل ئه سرینا نیشتۆده ته مه ته قه و منیش له ناو په نجه ره ی
ماله گه وه وه گووش بۆم. وه قسه ی خود خه لکه گه مه نسووره سیه لگ
تازه له ی یه ی سأل دقایی جه ننگ ئیران و عراقه له پری به سیجیه و چۆده
ناو سپاه و بۆده یه کیگ له مزبگیره یل ده ولت. منیش له که مار

پەنجەرەگە لەپسای سەونزی پاکەو کردم، وه گووش بۆم ک وه ته
ئەسرین «هەر چەن ت خالۆند ئێرانیه، وه لێ نیه زانم وه چ پۆیگه و
هاتینه ئرا ئێران؟» دەس له سەونزی پاکەو کردن کیشام و له
تەشاییه گەوه تماشایان کردم. ئەسرین واقییه و بردۆد و له شوونیا وهت:
«وه پاسی ئۆشی یا هەنەک کهید؟»

«ئرا هەنەک بکەم، وه پاس پاسمه»

ئەسرین لێ تیه له بۆ و وهت: «ئرا کاکه؟ مەر چ چووینگ کردیمه سه
سەروار جنابالیا؟»

«هەر ئەو سەدام کار ئیوه کهم له جوانه گانمان کوشت؟ عراقی جماعت
دژمن ئیمهس!»

«قسە ی دەمد بقام، ئاگای زواند وه خودە بوود و بزانی چه ئۆشی. میژگ
ئرا فکەر و کردنه نه ئرا گەنەلدانی. دیاره هەرچی له گووشد خوهنینه له ناو
که پوولد مەنەر دایه» ئەسرین وهل یه یاک یه وهت ئەنو و گرتە ی.
نە یشتە ی ئەو وراو، پەنجەرە گە کامل کردمە تاق و وهتم: «کوڕە گە! ت کید
کوشیا یه؟»

مەنسووره سیه لگ هەنای دەنگم ژنەفت، جا خوارد و ئەو هل منگە منگی
کرد و له شوونیا وهت: «کەس نزیک م نە کوشیا یه، وه لێ سەدام وه
هزاران کەس له مەردم ئێران شه هید کرد»

دهنگم بهرزو کردم و وهت: «سهگ عهقلد بخوهی. ت خهجالهتی
 نیه کیشید ئیمه و سهدام خهید وهل یهکا! ت زانید ههر ئه و سهدامه وه
 هزاران هزار نهفه ره له ئیمه گرتیه و کوشتییه؟ ههر ئه و به عسیه یله...»
 ئهنوو گرتهم و کهفتمه و هور له یلا و پشتیوان. له ناو په نجه ره که دهس
 نامه بان زرانییه یلم و له وه ره خوهمه و تیر پر گری کردم.
 له یوا بق ک له شوون شه په ونان سهدام و خومه ینی، پر یگ کهس له وای
 مه نسووره سیه لگ په یا بوو ک ئیمه وه عراقی و خوهیشی وه ئیرانی
 بزانیید.

ئیواره ک نادر برازام هاته و ئرا مال، له ی باسه ئاگاداره و بق و قه متهر له
 لی قورووژیا. ههر له و پا چی و دهر مال لیان گرت، هه نای که سیگ وه
 ئه مشیری نهوی، وهت: «ئهوسا باپیرد پاشاخان و باوگد نه و کهری و
 مزوری پژییم ئرا ئه منیه یل شا کردن، ئیرنگه یشه ئمجا خود و باوگه
 دورقه گه د داینه سه و لوو ئی پژییمه ئرا کاشفی».

هلا به مانگی بق له وژنان بومن. پرووژینگ یه کیگ له پیایل دیه که ک
 مالییان سی چوار مال ئه و خوارتر ئیمه بق، هات و وه ته بهرزوو: «م له
 خهیرخوای هاتمه توام چشتی ئراد بوشم. نادر کوپد، له ی دهر دکانه یله
 باس کوردستان کهید! م خوو زانم کوردیم و له ی مهردم ئوشن یه ئرا
 باس کوردستان کهی؟! باوجی م زانم ک حه قان خوریایه، وه لی چوه
 ئه و بان دهسمان تید! ته نیا تواسم یه بوشم ئی پایگای سپا ک لهیره

مه‌زریایه، بۆه‌سه لانه کاشفیگ؛ وه‌تم هووشدانه پییه‌و بوود، وه‌ پی
بۆشن که‌متر له‌ لای که‌س و ناکه‌س له‌ یاسه‌یله‌ بکه‌ی».

X

پرووژینگ نادر باس خوهی ئرام کرد و وه تیاد ک وه دهمه لدم و په یشرووه ودانه و توهنسیه کتاوهیل کوردی یا کتاوهیل فارسیی ک له سهر کورد نوسیانه له ناو قولتیهی شهر په یا بکهی. هاوته مه نه یلی یا شوانی و جفتیاری کردن، یان چونه جهنگ و له بهر ییل شهر ئیران و عراق کوشیاوَن. ئمجا ههر ئه و پرووژیهله باس فرهیگ ئرام کردیاد و وه تیاد ک پرووژی یه ک دوجاریش له رادیو گووش ته کنی تا له رَوداوهیل جهنگ و خه وه رهیل جهانیش بی خه وه نه مینی.

شه وه کیانی هه نای مه ونج و شه وخه فه گان کووه و کردیمن، چه وم هاته مل کتاو خانه گه یا ک چشت سهرنجراکیشیگ بۆ! له پشت جی دلنگیه گانه و کتاو خانه ی جی ساز کردۆد ک ههر وهی رچه تییه که سیگ نه توانس په یای بکهی. له ئاویی ک تا دو سی سال پِیش له ناو قولتیهی شهر بۆه، ئه وه شیه له مال خه رگینی، له بوا کتاو خانه یگ په یا بکهی، ئرام جی دلگه رمی بۆ. باس و گفتگو فرهیگ وهل نادرا کردم و له لی پرسیم: «هه رچه ن فارسی نیه زانم وه لی وشه وشه یگ له ناو کتاوه گان په سمه و، کتاوهیل خاسیگ دیرید، یانه چۆن گیر هاوردیده؟»

«م هەر له مه دره سه يا هه زه و پروژنامه بۆم، ئه مانى يه ك دو ساله
 وهل چهن نه فهر تره كا له شارهيل كرماشان و سنه ئاشناوه بۆمه و له پرى
 پرېنگ له وانه و توه نسمه به شېنگ لهى كتاو هيله، وه دهس بارم»
 «ئرا ئى كتاو هيله له يوا هشار كرديده؟»

«ههر چهن ئى كتاو هيله زوورم له سه ر ئه ده بيات و تاريخ و زوانن، وه لى
 خو و سپاه ئى چشته يله نيه پرسى. چهن سال پيش دوان لهى مناله يل
 گيه لانه ك ئيدام كردن، ته نيا جرميان كتاو خوه نين بۆ!»

باس له سه ر زوان و ئه ده بيات و په وش كوردستان، مه سه له يل موهم
 ژيان ئيمه بۆن و ههر پروژ ك گوزه ريا باس ئيمه يش ههر گهرمتره و بۆ.
 له و ماوه ده سم چييه مل ده فته ر شيعره گه يا، شيعره گان وه زوان كوردى
 بۆن و ئه و پروژه ك نادر چۆده گيه لان توه نسّم ئه و ده فته ر شيعريه
 بخوه نم و له تاريخى ك له خوار ههر شيعره و بۆ، په سيمه و ك سى ساله
 شيعر نوسيد.

يه يه كېنگ له شيعره گانى بۆ:

شارستانيه ت

تابلۆ و يگه

له سه ر دريان ديلي و ئازادى

بى ناو نيشان

له دنياى و يه رده

قه لځاننگه وه دهس سهرئه مله ی شهوارهو

و

نواکیش لا لا له تیه ریکی که ی

هه نای چهو که یدهو

لیسک پووژنای مژیپه

دو مانگ ک گوزهریا، خالووژنم قه یه مخه یر وهل مناله یلا ده سیگ
هاوردنه ژیرزه مینه گه یا ئرمان و دی له وره له وای مال خوه مان
داکاسایمن. له وه ئه ودوا هه رئه و ژیرخانه بوه جی باس و دهمه ته قه ی
من و نادر. وه مدوو یه وه ک له خانه قین خه بات کوردی فره بو، پریگ
زانباری له سهر خانه قین و شاره یل تر باشوور دامه نادر، ئه قیش
باسه یل جدیگ له سهر ئه ده بیات ئرام کرد و خوه شال بو له یه گ
که سیگ په یا بوه له قسه گانی په سیده و.

هه نای باس له سهر ئه ده بیات کردیمن، نادر وه ت: «دو سی گله شاعر
نووخواز له باشوور هه ن ک ئه وانیش هه رله یوا شیعر نوو نوسن و واز له
کلاسیک هاوردنه»

«مه نزوورد شیرکو بیکهس و عه بدلا په شیو و یانه نه؟»

«ئه ی دهم خوهش. بهس ناسیده یان!»

«ئەرى، فرە شىعر خوەنم هەرچەن کتاویيان گیرم نه کهفت، وه لئى له پرى
په فیه یله و کۆپى چەن گله یگ له شیعره گانییان په سیه سه ده سم».

V

سیشہمانہ یگ و ہل دالگم و خالووم بہرزووا لہ شوون کاروبار
 پہناہریبان چیمن ئرا کرماشان. لہ دہر گاراژ وہ پاشکاوی چہوم ہاتہ
 مل دہس فرووشیگا ک کتاوہیل دہسہ دویم فرہتیا. لہ ئی پرسم: «کتاو
 کوردی نہ یرید؟»

کتاوفرووش گریگ مقیہ و برد، سہریگ خرپا دا وہ ئارامیگہ و ہت: «دو
 سی گلہ کتاو شیعر کوردی دیرم، شارتمہ سانہو. ئہ گہر توایدان، بچوو
 خرپگ بخوہ و پہنج شہش دہقہی تر بہورہو تا ئراد دہرییان بارم»
 و ہل دالگ و خالووما خرپگ خواردیمن ک برپگ ئاجہت و دہفر
 ناوما لہ بسینیمن، ہہنای ئہوان لہ پاساژگ ہہر لہو نزیکیہ خہریک
 جنس تماشا کردن بون، و ہتمہ دالگم: «تا ئیوہ ہاینہ چشت سہنن، منیش
 تیہمہو» ہہلپلیامہو ئرا لای کتاوفرووشہ گہ، دیم دو سی میشتہری
 دیری. ئہوان ک پشت پا دان، سی گلہ کتاو کوردی ک نریاؤنہ دوتوو
 جلد سی گلہ کتاو مہزہبہی، دراورد و لیم درپیانہ کرد. جلد کتاو
 دینیہ گان لہ قہیانہو کردم و دیم جلد ئہسلای دوان لہ خود کتاوہ گان
 درپایہ. ئہوہی ک سالم بق لہ بانئ نؤساؤد "چہپگہ گول" بہرہم "شامی
 کرماشانی": ہہرئو کتاوہ ہہلگرتم و بال چہویگ دامہ ئہوہکان تریشا.
 لہ بان یہ کیگیان نؤساؤد "نالہی جودایی"، ئہوہیشہ نامہو لا، ہہر

دوانتییان سەنم و تەپانمە جانتاگەم. ھەر لەو دۆر نزیکە قاقەز کادوویگ سەنم و کتاو چەپگە گۆل کادوویچ کردم.

ھەلایە وەخت شامکەرەن، پەسیمنە مأل. خالووژنم قەیەمخەیر لە دەنگ ھەبچە ی گەمەلە گان ھاتە دەر و چەوێ کەفتە لیان، وەت: «سەر وەخت پەسینە، شام ئامادەس»

دالگم ک کەمیگ شەرمین بۆ، وەت: «دەسخوەش قەیەمخەیر! زامەتدان نیهیمن، لە شار چشت وەلا ھاوردیمنە»

«زامەتێ چوہس؟ یە چ قەسیە یگە! مأل خوەدانە. لە گشتی مەھتەر مزگانی خاسیگیش لید توام»

«چوہ بۆہ؟ خوەش خوەر بۆد!»

«ئازاد ھاتییە!»

دالگم تا ناو ئازاد ژنەفت، کەلوپەلە گان لە دەسی کەفت! لە ژێرا پلە گان گامپەر بری و وە دەنگ بەرز چری: «ھەرەنگ دڵە گەم وە خەیر ھاتییدە!» لە ناو دەر دالگم و ئازاد باوش کوتان لە یەک. لە شوون کەیفخوەشی و خوەش دس کردن، چیمنە و ناو. لەی ھەیمە ی دەر مألە تا سەر سفەر یگ ک خسۆنەو، لە پێ کردن ئازاد ھۆردەو بۆ، دیم نیهشەلید و خاسە و بۆہ.

قهیه مخهیر برنج و نژی وه گهرد ماسا ئاماده کردۆد و یه کینگ له
خوهرترین شامهیلئ بق ک من و دالگم وه لهزه تهو لی خواردیمن. ههر
کهس لهو سه سهرفه نیشتهۆد، بریقهی خوهرشی له ناو چهو دالگم دی.
ئهو شهوه تا شهوه کی کهسیگ نه خهفت و فرهتر وهل ئازادا قسه کردن
ک چۆن مال پهیا کردییه؟ ئازادیش وه لیوه خه نهوه وهت «ئایه له ولات
خوهی پیه گان خاس دۆنیدهو»

گشت وه دهوور ئازادهو سه گهرم بقن. منیش له وه رایوه نادر دانیشتهۆم و
گرپگ یه ی جار وه ژیر چهوهو ئیسفایگی گرتم، ههر جار چهوم هاته
ملییا، دیم ک ئه قیش له پسای نوو پریده من. وهل ههر جار نوو پرینا، خه نی
له سه ره لیوئ وشکیا و چه ویگ لیم پرتان. بی یه گ چشتی بۆشم
هه لسمه و پا، تماشا یگی کردم و چیمه و خوار ئرا ژیر زه مینه گه ی
خوه مان. جانتا گه م هه لگرتم و کتاویگ ک کادۆپیچ کردۆم له ناوی
ده ره هاوردم ک جیره له ده ره گه وه هه لسا. وهل جیره ی ده ره ده سم برده و
پشت و کتاوه گه هشار کردم. نادر بق ک ده ره ژیر خانه گه کرده تاق و وه
ناو چوارچوو ده ره گه یا وساۆده پاوه! پیه ی دلم هات و ئارام و قه راره
لیم بریاۆد! دو سی جار جمیگ خسمه و ده سه یلم ک داخه مان و ئاسایی
بووسم، به لام نه توانسم. نادر هاته و نوا له مه ودای یه ی متریم وسا وه
رۆه پۆما! خوهر شه ویستی و دل هراوکی له ناو چه وی هاوار کرد. گرپگ
تماشای یه کنه ره کی کردیمن. بی ده نگی زووهر هم له من و هه میش له

نادر سه تۆد. ئېرا گېرىگ زهينم وسا و بيجگه يه گ وه چشتى فكهرو بكه،
تماشاي ناو چهوئى كردم. له ناو چهويلئى چشتى ديم ك ئى دو سئ
مانگه ههر پروژ وهره لاي خوهى كيشيادهم. نيهزانم چهئىگ وهى
شيوه تماشاي كردم! دهسهيلم له پشت هاوردمه و نوا و بهجهركردن
دهسهيلم وه دهس خوهم نه بۆن و تا ئيسه ئى شيوه له رزينه له وجود
خوهما نه دۆم. وهل يه ياك كادووه گه درپا كردم، وه تم: «ئمپروو له كرماشان
ئى دياريه ئپاد سه نمه. ئوميدوارم ك وه دلد بوود»

نادريش ديار بۆ ك دلپراوكى گرتودهى، بئى يه گ چشتى بۆشئى دهريدهم
نهيشته و پراو و له دهسم سه نهى. له وهخت چهكانئى دهسهيلم له واي
دهسهيلم له سلافا ت خوهيان ههلساقن. وهل ئه و كردن چهسهپيل دهو ر
كادوه گهيا، چهوئى كهفته كتاوئىگ ك له بانى نوساق "چهپكه گول" چهو
له بان كتاووه گه هه لگرت و نوورسه ناو چهويلمه و، ئه و يش بئى دهنگى
شكان. گونايلى له خهئى چال بۆن و وه ت: «ت خوه د چهپكه گولئىگى!»
دو دهس له رزووك، پهلام دو دهسهيلم له رزووك تر بردن ك دهسهيلم
من بۆن و وهل يهياگ په رت بۆمنه باوش يه ك، هس كرديام له رزيان
دهسهيلمانيش كه متهرو بۆن.

ئهوين ناوهى من و نادر، ئهوين وه ئهدهبيات و زوان، ئهوين وه ئازادى
ولا ئىگ داگيركرايى، يانه ئهوينهيلم بۆن ك وهل گوزهر يان زهمانا، فره تر
له يه ك نزيكانه و كرد. له يوا بۆ ك باس بندهس بۆن كورد و باس له

پیاگ سالاری، باسه یلی بۆن ک وهل ئه وین ئیمه یا هامینه بۆن. هه نای
ده رفه تیگ که فت و کهس له مال نه بۆ، سه ر له باوش یه ک پرتووک
خوه نیمن و وه نه ونانه یل بانان، مدوو بته ویگ بۆ ئرا ئه وزینه ی ژیانمان.
من ک وه کوردی و عه ره بی و تا راده یگیش وه ئنگلیسی زانسم بخوه نم،
هۆرده هۆرده خوه م دام له تخون زوان فارسییش.

VI

وه دريژايي سى چوار سال، به شيگ له ئى خه لکه ک وهل ئيمه يا
ئاواري ديم ئيران بون، وه پى ترکيه وه وه قاچاخى خويان ته قانونه
خاک ئرووپا يا يان له ناو خاک ترکيه گير کهفتون. ئهوانه يشه ک له
ئيران ماونهو، بپگ لئيان له شارهيل پروژهلل هه لکردن و
بپگيگانيش وهر کردونه شارهيل ناوهندى ئيرانا ک کار و کارخانه
داشت. له شوون هيرشت ئه رتهش عراق وه کوهيت، بهش فرهيگ له
په نابه رهيل کورد خه لک سلئمانى و هه ولير و دهوک هه له وگه ردiane زيڊ و
وار خويان. ئازاديش له شوون دو هه فته يا دوباره چييه و ئرا شاخ،
ئه مانى ئيمه پى هه وگل نه ياشتيم و چاره ي تر بيگه مانه وه له وهر
پامان نه بو.

هلايه هه فته مانگيگ له هاتن ئيمه وه مال خالوان گوزه رياود ک هه ر
دو بنه مال هه مان په سينه و ک من و نادر خوه شان له يه ک تيد. له يوا بو ک
خوه مانيش گامپگ هه لگرتيم، بال ئراى هه لاليمن و وهل مالا وه تيمن.
هه ر له شوون يه يا گ ئى په يوه نديه له ناو هه ر دو خانه واده په سمييه و
بو، گورجانه خوازمى و ده زورانيش کرديمن.

ده فته ر په سمى ئزده واج و ماره بپگ په يا نه وى ک ماره ي ئيمه بوورپى.
وه گوورهي داته ک ئيران نه من ناسنامه ي ئيراني و نه يش نادر کارت
پايانه خزمهت داشت و هه ر يه بوه مدوو يه گ جواومان بکهن. هه رچه ن

ٿڙا من و نادر گرنگ نه ٻو، وه لڻ پاملي بنه ماله و وتهوت مهردميش
چشتي نه ٻو ڪ وهی رجه تيبه بخه يدهی ٿو پشت گو. بڙيگ له مهردم
ٿاوايه گه ٿي رهفتار ٿيمه له وای کار خراوی زانسن و ٻوه چهوچه ويگ له
ناوييان. دهمه لدهم ٿنه فتيمن ڪ له پشت سهر تف و ناله تمان ڪهن،
له پسای ده سيل تریش ٿرمان گرن و سهره ٿنه يل وه لاپرتنگه و باسمان
کردن. ٿيوارني ڪ من و نادر له شار هاتيمنه و نه رپه سيده وه مال
دهنگ يه ڪيگ له ٿنه يل هاوسا هات ڪ له پشت ڪه لگه خراوه يگ ڪ له
پييه گه وه ديار نه ٻو وهل بڙ ترا گرده و ٻون، دهنگي دا له سای گووشمان:
«ٿي رهفتار ڪوڙ و دوت لاپرياهه بي چه يايه و سوو دوسو خه ير
مناله گان ٿيمه يش په رنن و دی ڪه سيگ نيه توهني به جهرييان بکهی!»
تماشا يگ نادر کردم و ههر دوانمان بزه خهنگي کرديمن، بايهس وه لايانا
رهد بکردياتايم ٿڙا مال. هه نای له پيلگهي ديواره گه ڪه فتيمنه و دهر،
چه وييان ڪه فته ليان! بي يه گ سسه و بکهيمن يا پا بهی ٻومن، ٿيواره
وه خه يرييان کرديمن و پڙي خواهه مان ترکانيمن. ٿو ڪه يوانوه ڪ له پشت
سهرمان قسه کرد، گورجانه هاته و دهر پڙيان! عهرق نيشتوده و ٿيولي،
دهس من و دهس نادر گرت و وهت: «ڪوپه عهزیه گهم، دوته
شرينه گهم! وه خودا نه زانسم هاينه ٿيره!» وهتم: «ميمي قهي چه ڪهي
تنيش له وای دالگهاني» نادريش خهنگي کرد و وهت: «چوه کرديده،
خوو قسيهي دل خوده کرديده!»

ژیان ئیمه بۆده چهوچهویگ ئپا مهردم و فره جار دهمه لدهم و بریگ
 جاریش پاساپاس قسه گانیان له ی گوهم دا ئه و گوهم. ئی دهنگایدنجه
 له شوون ئیمه پا کیشا مالان و بنه ماله مانیش په سینهو و تا یه گ
 شه وه کیانی وهرجه یه گ من و نادر بچیمن ئپا ناو شار، خالووژنم
 قه یه مخه یر وه ت: «دهر دهروازه ی شاریگ بوود بگری وه لی دهر دهم
 ده رهاوسا و خه لک نه!» بال چه وی دا وه نادرا و دریزه ی قسه گانی
 ترکان: «ئوشن له کرماشان ماره بره یلی ههن، ئه گهر دهمیان بقنید، وه
 رحه ت ماره برن».

سنوور و زایه لہی زندان

I

دەمەل دەم ژنەفتم ک لە سنە و شارەیل بانتر کوردستان فرە کەس هەن ک کار ئەدەبیات کوردی کەن. ئەمانی هیچ وەختی ئی دەرڤە تە پێش نەهات ک سەردان ئەو شارەیلە بکەم. تا یەگ لە ڤی ڤەفیکەیل کرماشانییا، توانیم شمارە ی شەخسیگ وە ناو گۆران گیر بارم. چەن جاریگ لە دیە کەووە هاتمە ناو شار و تلفون کردمە پی، وەلی جواو نەیا. هەلایە سی مانگ گوزەری تا یەگ ئیوارانی لە باجەگ ناو شار شادادەو لەینوو زەنگ دام و گرت.

لە وەرزی پاییز چەن شەو من و ئەسڕین بۆمە میوان گۆران. وەختی چالاکەیل تر سنە ڤەسینەو ک ئیمە هاتیمەسە مأل گۆران، ئەوانیش هاتن ئرا لامان. لەو ماوە ک لە سنە بۆمە هەر جار لە مأل یەکیگ لە نۆسەر و چالاکەیل کووەو بۆمە و مژارەیل فرەگ تاوتوی کرایا. لە حەوزە ی زوان و ئەدەبیات کوردییا تا هونەر و سیاسەت و دابەش کردن کوردستان.

هەم ئیمە و هەمیش چالاکەیل سنەیی لەوای هەلکەفت گەورایگ نوو ڤسیمە ئی یە کەوگرتە. گۆران هەرئەو سات ئەووەلە وەت: «دژمن لە هەر دو دیم هەولی داگە هەر دو ناوچە ی کرماشان و خانەقین بە دوو شیوە ی جیا جیا، لە ناسنامە ی کورد و کوردستانی دوور بخاتەو، بەلام هەر ڤۆژ کە ئەگزەری پلانگەل دژمن فرەتر ڤووچەل ئەوێتەو» لەیوا بۆ ک

گوران له گشتییان فره تر له ی پۆداو فرههنگیه که یفخووش بق و چهن جاری هاوردنه زوان: «په نجا سال پيش که سانتيک له کرماشان و خانه قينه و خوهيان پيگه يان هه موار کرد بو شوړش نوئ کوردی و له دواي دابراتيک به دريژايي چل په نجيا سال، نه مړو نه وه گهل نويان ميوان سته»

منيش خوه شال بوم له يه گ له يوا باس له که سانتيگ له کرماشان کرد ک پيشتر به شدار جمشت کوردی بونه، وه تم: «هه ر يه گ خومه يني هاته و له شووننيا شه پ تيران و عراق دهس کرده پي، وهرجه هه ر جيگ خه لک کرماشان و ئيلام بونه قورباني. ئي شه په ک خومه يني هه ر نه تواس کووتايي پي باي، مال ئيمه پمان. مه يدان شه پريان فره تر له ئه حواز تا ئيلام و کرماشان بو. فره يگ له شاره يل ئوستان کرماشان که فته دهس ئه رته ش عراق و ئيمه هه يشت سال له ناو ئشکه فته و بن کوچگه يل له چياگان گيه لان برديمه و سه ر. خومه يني له ي ده رفه ته ئيسفاده کرد و وه ل کوشتن هه ر که س له و مه تنه قه يا وه زوور پؤل و حقووق مانگانه، خانه واده ي وابسته وه ده ولته درس کرديا. تاک توو کيگ له عه شايرو خه له تيا به يل ئه و ناوچه يله وه بوونه ي جهنگ وه ل عراقا، هاورد ئرا سه رکوت مه ردم سته و شاره يل ده ور وه ري. يانه سيا سه ته يل ته فره قه خه ر پريم ئاخوندي بون»

باس و دەمەتەقەى فرەيگ لە سەر پەوش دۆایی کوردستان کريا و تا يەگ تال باس کەفتەو سەر مەسەلەى ژن. يەکیگ لەو ژنەيل ناو ئەو جەمە ک فرەتر لە حەوزەى ژنان چالاک بۆ، پرسيارەيل فرەيگ دەبارەى لەيلا قاسم لە ئەسرین پرسى. هەناى ئێرا يەکم جار ناو لەيلا هات، ئەسر وە بى مێيارا زايە چەو ئەسرین و وەت: «لەيلا، ئاخ لەيلا. هەناى لەيلا قاسم ئیدام کريا و ناوى لە رادیۆ و پۆژنامە بلأو بۆ، دالگم دوگیان بۆ»

ژن دەسێ ھاوردە بان شان ئەسرینا و وەت: «دەى، جا»
«من منال بۆم و جوور خەو ھا وە هۆرم. ئازاد وەتە دالگم ئەگەر ئى منالە دۆت بۆ، ناوى نەيمنە لەيلا»
«ئېسە ئەو خوەيشکته لە کوێه؟»

«نیهزانم! چواردە سالى فرەتر نەبۆ وەختى وەل برايگ ترە کما ک دو سال لە لى گەوراتر بۆ، دەسگير کريان و تا ئيسە هيچ خەوەرگ لێيان نيه»
«ئەو شەو شەو تا شەو کى باس ژن لە ناو جەشت کوردی و کارگەرى لەيلا قاسم لە سەر خانەقین و تەنانەت گشت کوردستان کريا.

هەفتەيگ لە سنە مایمەو و پەيوەندى چروپرېگ وەگەرد چالاکەيل سنەييا گرتيمن. هەرچەن دەس ئەوان دريژتر بۆ و کتاوەيل فرەيگ لە باشوور و ئرووپاوە پەسييه دەسيان. گۆران و ھاوړيەيلی ھالايە بيس گله کتاو لە حەوزەى ئەدەبيات، زوان و تاريخ کوردستان، چ کوردی و چ فارسی، وە ديارى ئێرمان جياوہ کردن.

دۆای ههفتهی، من و ئهسرین وه بارکوولّه یگ له کتاوه و سوار
مینی بووس کرماشان بۆمن و هه لگه ردیایمنه و.

II

«ئى كئاوهيل زدئىنقلابيه له كووړه هاوردینه؟» يه يه كم چشتى بۆ ك به سيجيىڭ له ئىست و بازړه سیه گه ی قازانچى نه په سیده وه كرماشان لىم پرسى.

وه خو نساردیځه وه تم: «يانه كئاو ئه ده بیان. سه واد دىرى خو؟ بخوه نان!»

«ئى، كئاو ئه ده بیات؟! چ ئه ده بیاتیځ؟!» به سيجى له ناو راپړه مینی بووسه گه وه لایگه و كرد و وه ته شو فره گه: «ت توه نى بچید، ئى ئا قا و ئى ژنه گله و دهیم ك چهن پرسىاریځ لئیان بكه یمن»

من و ئه سرین دانه وهر و بردنه مانه ناو وتاقتیځ له پولیس پای قازانچى ك له یوا دیار بۆ ئرا بازداشت ده مكى درس كریاؤد.

تمه ز مه كه ئه و به سيجیه گه ك له مینی بووسه گه پامان هاورده و، زهنگ داؤده ئداره ی ئتلاعات كرماشان و ئى خه وهره په سانؤده پئیان. له شوون بیست دهقه له بازداشتان، بازجوو ئتلاعات هاته و جى. ههر وه پاوه چه ویځ هلاورده كئاوه گانا و نه كه شیده و بیس په نچ وهت: «به به! ضدانقلاب های تجزیه طلب^{xii}!»

ئیسفایگی گرتم، مقیگ بردمه و دل و وه سه یوه تیگه و وه تم: «بوه خشی
ئه سرین فارسی نیه زانی، بوود کوردی بوشید؟»

ناوبروانی چی له یه ک و وه ت: «از کی تا حالا کسی که تو ایرانه، اونم
تو این سن و سال فارسی بلد نیست؟^{xiii}»

ئه سرین: «ئاخر من ئیرانی نیم، من کوردم»
«احمق بی شعور با این حرفات می خوای کردا رو از ایران جدا کنی؟
تجزیه طلب عوضی^{xiv}!»

شهش هفت سانیه سه ور کرد و وه ت: «البته از این کتابایی که دارین
حمل می کنین معلومه که دنبال تجزیه ی ایرانین^{xv}»

«من خانه قینیم، ئه سلن له یه وه دنیا نه هاتمه! کورد ئه و دیمم،
ناسنامه ی ئیرانی نه یرم!»

بازجووه گه گرگ بدهنگه و بق و ئیجاره وه نه وه دلپیه و دهس کرده
کوردی وه تن: «بهس بوش وه ئی مه حموله دانه و ئا کار تروریستی
هاتینه!»

«براهم! له کووره ی دنیا وه کتاو ترور کهن؟»

«دهمد بنه له یه ک، زه عیفه ی ترمته. بوش بزائم چه ی یه کین؟»

«ئیمه هاوژینیم»

«هاوژین چه س؟»

«هاوسه ریمن»

«ئى مەسخەرە بازىيەلە چەس، خوو بۆش يە شۆمە!»

«ئېمە ھاوسەرېمىن!»

«مەر دروو يېجە يەگ تەجزىيە تەلەبىن، ھنىش بۆن... ھن...» گرىگ
فكرەو كرد، ناوہ گەى نەھاتەو ھۆرى، لە شوون ھچانىگا وەت: «ھن....
ئەھ.... ئەوہك ژنەيل بىچەيا ھانە شوونىيەو... ئاھا كەفتەو ھۆرم
فملىس!»

«فملىس چەس؟»

«خوہد مەى لەو پىيەگە، تا دلد بتواى لە سەر ئى جەريانەيلە ژنەفتمە،
ھەر ئەوہگە ئۆشن ژنەيل بايەس بىچەياوہ بوون!»
«فكر نەكەم چشتى لەيوا بوود ك ت وەك جەريان ناوہ لى بەى.
ئىجارىش ئەوہ فملىس نىيە و فمىنىسمە. ئەگەرىش ت لە سەر ئى
جەمشتەيلە زانىارى دىريد، چون نىەتۆەنى باس ھەق و ھقوق وەل
بىچەيايا جياوہ بكەى؟»

بازجوو دەس برەو پشت، مەرەو لە ئەسرىن برد و وەت: «دەمد بىنە لە
يەك! ھەر يەسە ئۆشم بىچەياوہ بۆنە؛ ت بايەس ئىرنگە لە بن مالى بۆد
و كارەيل مالى ئەنجام بەيد، نە يەك وەل مەياك و دو بكەى! ئەگەر
شۆەگەد بىقىرەت نەقاتيا خوو لەيوا نىمەتر زواند درىژ نەقا!» لە شوون
دەقەيگ بىدەنگيا، وەت: «دەى ئەو ئەغدا مەدانە نىشانم بەيەن!»

«نەيرىمىن»

«چه؟ نه یرین؟»

بازجوو سهرله نوو دهم کرده و من و وهت: «یانئ بیجگه یه گ ترؤریستی،
ژنیگیش خسیده سه و شوون خوه د؟»

وه نه غم تیه لیئگه و وه تم: «یه چ قسیه یگه! ترؤریست کیه؟ خسیده سه و
شوون خوه د یانئ چوه؟ قسیه ی دهمد بفام!»

ئتلاعاتی وهل یه یاک چه پال یگ دا له ناو دهمم. وهت: «دهمد بنه له یه ک
زدئقلاب! ههر زانسم ئی کتاوه یله ئرا چه هاوردیده! ئلانیس ئی ژن
بی حه یایشه خسیده سه و شوون خوه د ک کهس شکه پیدان نه که ی و
نه وشکئیده دان؟ کوور خوه نیده!»

به شیگ له خون دهمم تفانمه و و ئه و دقوی وه دهربال شه وه گهم سپیمه و.
ئهمانی چمانی خونی ک وه لای دهمما هاتود خاس نه سپریاوده و تا یه گ
ئهرین ده سیگ هاورده لای دهمما و دوو سی جار وه دهس سایه ی.
دقوی ساتیگ بازجووه گه بان چه ومان به سا و وه په یکانیگه و ک له وهر
دهم پاسگاگه ئاماده کردون، بردنه مان ئرا مه یدان نه فت وه ناو خود شار
کرماشان.

کارمهند و بازجووه یل ئداره ی ئتلاعات له وهخت وشکاننمان، خاس
ژیرزه وهرد کتاوه گان کردن. توانسن فارسیه گان بخوه نن، ئهمانی
کوردیه گان ئرایان سهخت بو و وه نکه جری وشه وشه یگ نانه دهم
یه که و. درس حساوی نه توانسن چوار که لیمه لی بارنه و یه ک. یه کیگ

لېيان ھات و ئەسرین لە لیم جیاو ە کرد و بردنە ی ئرا و تاق تر. لە ناو سالوونە گە و لنگە ی دەنگ یە ک تر یان ھاتە گووشا ک وەت زەنگی بەن وە حاجی محەمەدی زۆتر باید ئی کتاو یە بخوێنی.

یە کینگ لە لېيان وەت: «ئیسە ھا لە مامووریەت، ئەمانی دۆای شام زەنگ دەیمنە پی»

پووژینگ سەبر کردن تا یە گ حاجی محەمەدی ھاتەو. دلم وە یە خوێش بق ک ئەقیش نیەتوانی کتاو سیاسییگ لە ناویان پەیا بکە ی، گشتیان یا دیوان شێعر یا کوفار بۆن و ھەرلە یوا فەرھەنگ وشە یگیش لە ناویان بق ک بیجگە چە ناویان ک لە تەیران چاپ بۆن، ئەوێکان تر چاپ باشوور و ئرووپا بۆن.

III

دهنگ پای نگابانه گه هات و تهقه ی دا له دهر سلووله گه ی ئه سرین «ئه و
چه و به نده بوه س و به و دهشت» دهنگ ئه و کریان سلوول چرچ برده
گیانم. دهنگ پای ئه سرین و نگابان تا ئاخر سالوونه گه له ناو سهرم ژاو
هلاورد. له شوونه گه ی خوه م هه لساؤم و نه توانسم بنیشمه و زه و ی.
دهنگ پایل نه مان و بی دهنگی سا داخسه ناو سلووله گه یا. گۆه قولاخه و
بۆم ک ههر ئه و پایله بانه شوون منیش و له ی دلّه پراوکییه دهرم بارن.
خوه شم هات له جی دو پا، دهیان پا بان و وه چه و به سیایه و بوه نم،
ئه مانئ بزانم ئه سه رین ها له چ حالئگ. گاجار وه پاوه ههر ژاو
هلاوردمه ناو سلووله گه یا و گاجاریش گووش نامه که لی ژیر دهره گه وه
و دهنگ پپه ی دلّم ته نیا دهنگی بۆ ک ژنه فتم.

وه نوو له سۆک سلووله گه دا کاسیاؤم ک تهقه له دهره گه وه هه لسا و
نگابانه گه وه ت: «چه و به نه گه د بوه س و هه لسه و پا»

نگابان خسه مه و نوا و وه چه و به سیایه و وه ناو سالوونا که فتمه پپیا.
بیجگه له وهر پای خوه م، ئه وه شیه وه هه میه ی فره که میگ، چشتی تر
نه یم.

ههر یه گ په سیم ئاخر سالوونه گه یا، نگابانه گه جار تر وه لاچه پا لام دا.
بیس گام تر ک چیم وه لا پاسا پلانه مه ناو وتا قیگ. له بان سه نده لیگ

دانایەم و هس کردم ک یه ک دوان تر ها له پشت سهرمه و. دهنگ له پشت سهرم بۆه دو دهنگ و وړ ویمێ لیبانه و هات و یه کیگیان وهت: «پراحت بوو، ئهسله نه ترس!» دهنگ پای هاته گووشا ک له دهر چیه و دهر، ئیحتمال دام ک نگابانه گه بۆد. دهنگ بازجووه گه له ههیمه ی یه ی متری له پشت سهرمه و وه ئارامی وهت: «که میگ له خوده ئرمان بۆش!» وهل یه یاک دهنگ ژنه فتم، ناخوداگا ته کانی دامه سهرم ک لاهه بکه م، که فته و هۆرم ئی ئجازه نه یرم. وهتم: «له چوه ی خوه م بۆشم؟... ناو من ناده، منال و ئژنانم...»

«یه خوو خوه مان زانیمن! ئه و چشته ک لازمه بۆش»

«نبه توای پرسیار بکه ین ک من جواو به م؟»

که میگ دهنگی ئالشت بۆ و وهت: «بۆش بزانه چهن پروژ له سه نه نده ج و ده ور وه ری بۆن؟»

«هه فته یگ له خود سه نه بۆمن. وه لی مه نزورده له ده ور وه ر، کووره س؟»

«فکر نه که م لازم وه ته وزیح فره تر یگ بیباشتوو، مه نزوورم یه سه چهن

شه و له ئی یه ی هه فته چینه ده یشته سه نه نده ج؟»

«هه ر هه فته پروژی له ناو شار بۆمن»

«خوه شم تید سادق بۆد و هه رچی واقعیه ته بۆشید»

«ئاخر چ چشتی بۆشم؟ ئیمه له سه نه میوان چهن شاعر و نو سه ر بۆمنه»

«ئەرى زانم چىنەسە مال شاعرهيل سەنەندەجى، وەلى بۆش لە چ جىيەيل تىرىش بۆنە»

«ئىمە لە مال سى كەس بۆمن و وە دزىشەو نەچىمەنە ك بشارىمەنەو»
 «بەس نىەتوای راسەگەى بۆشىد! ئەگەر بەلگە بنەمە وەر دەسدان ك چ كارەيل ترىگ كىرىنە ئەوسا دى بەخشىش لە كار نىيە، وەلى ئلان ئەگەر گشت واقىيەتەگان بۆشىد تا ئىوارە ئازاددان كەىمن. وە ئى قورئان بان مىزە يە واقىيەتەگەىە تا باوەر بكەى»

«خو مەگەر نەو دەت! چ واقىيەت تر بايەس بۆشم؟ من نىەزانم باس چو كەىن!»

بازجوىى هەر لەبوا تا ئىوارە لە ناو وتاق ھالاىە دوانزە مەترى چوولئى ك تەنبا دو سى سەندەلى و مىز بۆچگى تى بۆ، درىزە داشت. ھالاىە ھەفت ساتىگ لە بان ئەو سەندەلىيە، لە پشت مىزەگەى دانىشتم ك پالدىراو دە دیوارەگەو. مەوداى من و دیوارەگە مىز ھالاىە سى چل ساتىگى بۆ و ئجازە نەىاشتم بىجگە لە وەر دەمە بنوورمە جى ترەو. لە وەختىگەو لەو وتاقە بۆم، گاجار بازجووگە وەتە پىم تا تىەمەو خاس فەكرەىلد بكە. ئى چەو نوورپىيە ك بازجوو باىدەو و من ھىچ چىشتىگ نەىاشتووم ئرا وەتن، فرەتر خسەمە دلەپراو كى. دەنگ بانگ اللە اكبر ھات ك ئرا سىمەن جار ھىشتەمە جىەو و وەت: «تا من نمازىگ خوەنم و تىەمەو، بايە بنۆسىد ك چۆن وەل حزبەيل كوردىيا لە سەنەندەج ئاشناوە بۆدە»

لە ی هەیمەیه چەوبەنەگەم دامەو بان تا تماشایگ وه قاقەزا بکەم. دیم ک قاقەز سفیدیگە و قەلەم کەویگ ها له شانی. دەس بردم ئرا قەلەمهگە و گرتمە دەسەو. قەیریگ فکەرەو کردم ک چه بنۆسم! دوبارە نامە ی ئەو شوون خوە ی و سەرەگردینگ کردم. هیچ پەنجەرە یگ نەبۆ ک لێیەو تماشای دەشت بکەم، ئەمانی هەدس دام ک شەو. وەختی بازجوو هگە هاتەو و له پشت سەرم دانیش، وەت: «چەوبەنەگەد بارە بان چەود و ئەو قاقەزە بە ی پیم بزەنم چه نۆسایدە». چەوبەن هاوردەمەو خوارتر و له ژیریەو تماشای وه قاقەز چەرمگا کردم و وه دەس چەپ هەلگرتمە ی. دەسیگ نیشتە بان شان پاسمەو و منیش قاقەزەگە وەرەو پی درا کردم. دەنگی بەرزەو بۆ و وه تەنمەزەویگەو وەت: «یە خوو هەم هیچی نەنۆسایدە؟!» هیچیگ نەوتم. دەنگ و کرچە ی هەلسانی له بان سەندەلییەگە هاتە گووشا. له دەنگییەو دیار بۆ ک وساسە مل سەرما. وەت: «فرە پێیەیل تر هەس ئرا یەگ باریمنەدەو دەنگ. زانید پریگ قەترەیل هەن بایس فشارییان بەید تا قەترە لیان بچکێد؟! ئومێدارم ک وەرچە یەگ فشاریگ بایدە پید، خوەد ئەو چشتە ک لازمە بنۆسید!» دەنگی له پشت سەرم دۆرەو بۆ و وەرچە یەگ له دەر بچوو دەو دەر وەت: «ئمشەو فکەرەیلد بکە. سوو چەوهرییم ک هەرچی زانید و هەرچی کردیدە ئرام بنۆسید» دەنگ پایل بازجوو وه ناو سالوونا هات ک دۆرەو بۆ، ئاژاژگیی دامە خوەم و تواسم له بان سەندەلییەگە هەلسمەو پا ک

دهنگ پایل لهینوو نزیکهو بۆن! یه کینگ تر له وتاق هاتهو ناو، وهت: «چهوبه نه گه دهی و هه لسه و پا» نگابانه گه برده مه و ئرا ناو سلووله گه م و وهرجه یه گ ده رگه لیم کلیل بکه ی، وه ته پیم: «من وه سالانه هاهمه ئیره، ههر که سی ک پۆراس بۆه زۆ ولّی کردنه، تنیش به و ئی کاره بکه و خوده خلاس که»

هیچی نه وه تم و له سوک ئاخر سلووله گه نیشتمه و زه وی؛ ههر یه گ پشت پا دا، قوله یلم داکیشام و که میگ هلاژیام. سی چوار ده قه ی بۆ ک هلاژیایۆم، خودم خسمه لای چه پا و دوو سی جار وه گورمیچه دام له دیوار ناوه ی سلووله گان، ده نگیگ نه ژنه فتم! هه لسامه و پا و رز گرتم لی و وه دهنگ به رز چریم «ئه سرین، ئه سرین...» ئه مانئ هیچ پاشخوانیگ له ئه سرینه و نه هات.

تا دوکو تشه وار وه ناو سلووله گه یا خر خواردم؛ خه ومه و نه ورد و ههر جار گووش نامه قه ی دیواره گه وه و له لای خودم فکه و کردم ک هاتی که فتۆمه و پۆ حساو و ئه سرین له ی سلوول لامه بوود. نیه زانم چه نی وه شه وه کی ماۆد ک خه و که فتۆده پیما. وهل دهنگ نگابانه گه یا له خه واهاتم، ک کولوانچه ی ده ره گه کرده و چریبه و پیم «ئی ناشتاده بگر»

له شوون خواردن ناشتا، ده قه وه ده قه و سات وه سات چه وه پۆ یه بۆم ک بانه شوونم و بوه نه م ئرا بازجویی، ئه مانئ هیچ خه وه ری لیان نه وی. زه مان له ناو سلووله گه مه نه ر داۆد و دلّی نه بق جمی بخه یده و

خوهی. ئەو ڤووژ و ڤه‌نج ڤووژ تر له‌یوا وه‌ چه‌وه‌نووڤی برده‌مه‌و سه‌ر و هیچ شوون و هه‌ته‌ریگ له‌ بازجووه‌گان نه‌وی و هیچ ده‌نگیگیش له‌ ئەس‌رین نه‌ژنه‌فتم.

سه‌ر هه‌فتمن ڤووژ، بازجوو تر وه‌ ناو حاجی محه‌مه‌دی‌فه‌ر هات و گاوشه‌نان من سه‌رله‌نوو ده‌س پئ کرد. ئی بازجووه‌ وه‌ دریژایی ئەو ڤووژ له‌ لیم بازجویی کرد. فره‌تر گیر دا‌ۆده‌ بان یه‌گ ئی هه‌فت ڤووژ له‌ سنه‌ کام له‌ ئەندامه‌یل کۆمه‌له‌ دیمنه‌. منیش هیچ نه‌یاشتم ئ‌را ئەوشارین و گشت ڤاسیه‌گان وه‌تم، ئەمانی واز نه‌هاورد و وه‌ دل‌ییانا نه‌چی ک ئیمه‌ ئەندام حزب نه‌ویمن.

گاوشه‌نان و بازجوییه‌یل فره‌ و فره‌ترو بۆن. نه‌تواسم وه‌ دروو چشتی بنۆسم و ئمزا بکه‌م. نه‌ه‌زانم یه‌ مه‌رجداو ناوه‌ی بازجووه‌گان بۆ ک هه‌ر کامیان چشتی بنه‌یده‌ بالام و ئقتدار خوه‌یان نیشان به‌یه‌ن یا ئیمه‌ له‌ ناو لیست قوربانیه‌یل بۆمن!

له‌ شوون دوانزه‌ ڤووژا ده‌نگ ئەس‌رین له‌ ناو وتاق بازجویی تر ژنه‌فتم، هه‌ناس ڤحه‌تی کیشام و دل‌یا بۆم ک زینییه‌. هه‌ر ئەو ڤووژ بۆ ک هاوکات له‌ دو وتاق له‌پسای لیان بازجویی کردن، چاره‌کیگ گوزه‌ریا‌ۆد ک ده‌نگ ئەس‌رین ژنه‌فتم، منیش وه‌ ده‌نگ به‌رز وه‌تم: «م سیاسی نییم! ئەندام هیچ حزبیگیش نه‌یمه‌ و نه‌ناسم! ته‌نیا گونا‌ی م یه‌سه‌ ک کار له‌ سه‌ر زوان و ئەده‌بیات کوردی که‌م!»

بازجووه گه وهت: «وه چ ئجازهی دهنگد بهرزهو کهید؟» ههر یه ژنه فتم و دنیا له وهر چهوم سیه وه بق. له کەف وتاقه گه که فتم و وه له قه وه شکیا ناو دل و پشتمه و. ئاخیرین زهریه ی ک ها هقورم له قه یگ بق ک دا له ناو سهرم. هه نای هاتمه و خوهم، له بان تهخت بیمارستان بقوم و سرمینگ وه قهیمه و بق. وهل یه یاگ جمینگ خسمه و خوهم، دیم ک ههر دو دهسم که له بچه کریایه! تواسم پایلم جهمه و بکه م، خرپی زهنجیریگ هاته پیم و ههر له یوا له بان تهخته گه له شوونه گه ی خوهم ئاژاژگیی دامه خوهم و ئیسفای سهقفی گرتم ک پهنگه گه ی وهل پهنگ سلووله گه یا ک له تی بقوم فره یگ داشت.

IV

فكر كەم سى مانگ فرەتر گوزەرياۋد، بازجوو گەم بۆە يەك تر وە ناو حاجى پەسوولى. ھەر يەگ لە وتاق بازجووى ھاتەو ناو وەت: «تۆەنيد ئەو چەوبەندە لاوھيد، نيازى وەي چشتەيلە نيبە». سەندەليپەگەي ھەلگرت و ھات نيشتە پۆەپۆمەو. دو سىكار داگىرسان و يەكيگان دا من و وە پۆوخوەشپگەو وەت: «توام كوومەكدان بكەم. خوەشم تى وەل يەكا پۆراس بۆمن...» لەي قسەيلە فرە كرد و منيش ھىچىگ نەوەتم. مفيگ دام لە سىكارەگە و تماشايگى وە دەسەيل خوەما كردم، ناخۆنەيلم تازە خەريك بۆ لەنوو پەوزەو كردن. ھەفتەيگ بۆك شوون زام ئوتوۋەگەي پشتم وەل ھەر جموجۆلپگا كولياوہ و زۆخپيان پى كرد. ھەناي بازجووى نەياشتەم، يەيدەنە لە ناو سلوولەگە بۆم و نەزانسم ك كەي پووزە و كەي شەوہ، چۆن لامپ بۆچگى لە سەقف سلوولەگە بۆك بيس و چوار سات ھەر پووشن بۆ. ھەناي گومان كردم ك شەوہ دەمەوخوار ھلازپام و وە سەختى تۆەنسم بخرەفم.

ھەفتەيگ بۆك تى بازجوو تازە ھاتۆدە سەر پەروەندەگەم و وەت:

«ئيوە ئەغدانامە نەيرين و زانيد يە خالف شەرع ئسلامە؟»

وہتم: «دى بزان يەيشە نەينەو بانى! كەم شكەنجەمان داينە؟! ئيسە

ھەرچى ئەو بان دەسدان تى چەوپووشى مەكەن!»

«ٲرا نیه تیہی تا معاملہ ی بکہ یمن؟»

«چ ماملہ یگ!»

«ٲو چشتہ ک ٲسریں ٲیشنیار دا»

بی دہنگ مام و زانسم ک نہ خشتہ ی تر دیرن.

وہت: «نیہ توای بزانی ٲسریں چ ٲیشنیاریگ دایہ؟»

وہتم: «ٲہ گہر خوہشد تی ٲوش!» مژیگ دا لہ سیکارہ گہی و وہت:

«ٲسریں خوہی قہول دایہ ک ولمانا کار بکہی. لہی ٲووژہ یلہ سہ ک

ٲازاد بوود، ٲہمانی خوہشان تی تن و ٲسریں دہس لہ ناو دہس یہ ک

لہ یرہ بجینہ و دہشت. ٲیمہ توہنیم شناسنامہ یش ٲرا ٲسریں درس

بکہ یمن و ٲویش جوور ٲیرانیگ لہ یرہ زندہ گی بکہی»

تواسم ٲی بخنم، ہم گل خوہمہ و دام و ہیچی نہ وہتم. سیکارہ گہی لہ

ناو ژیر سیکاریہ گہی مرانہ و لہ دریژہ یا وہت: «من ہر ٲیسہ قہول

شہرف دہمہ ٲید، ہرچی بتوای دہیمنہ ٲید؛ مال و ماشین و حقوق.

تازہ لہ گشتی مہمتر ٲازاد ہیلیمنہ دان ٲرا خوہد بجی سہردان

حزبہ گانیش بکہی»

«ٲمجا لہ برابرہ ٲازادیان چہ وہ نووریگ دیرن؟»

«چشت خاسیگ نیہ توایم. فہقت بزانیم ہہدہف ٲی حزبہ یلہ چہس؟»

«نہ ٲاقا، من نیہ توہنم بوومہ جاش و خہوہرچینی بکہم!»

بازجوو له شوونه گه‌ی خوه‌ی وه‌ تنی هه‌لسا ئه‌و پا، له‌ وتاق بازجوویی
چییه‌و دهر و ونه‌ی ده‌نگی هاته‌ پیم ک یه‌کیگ له‌ هاوکاره‌ گانی چری.
ههر یه‌گ بازجوو دۆره‌و که‌فت، دو نه‌ره‌ دۆو وه‌شکیانه‌ پیمه‌و و یه‌کیگ
لێیان وه‌رجه‌ قāl وه‌ گورمیجه‌ کیشا ناو دلها، وه‌ل یه‌یا گ نقم چییه‌ به‌ن
وه‌ت: «زانی جاش وه‌ چ ماناس؟ ئیمه‌ ک کار ئرا ئی ئداره‌ که‌یمن وه‌
قه‌ولی ت جاشیمن!»

وتاق بازجوویییه‌ گه‌، وتاق کپ و بۆچگیگ بۆ ک ده‌نگ قیره‌ و هاوارم له‌
تی وه‌ هیچ جییگا نه‌چی.

V

دهمه و خوار هلاژاننه مه بان تهخته گه یا و چهوبه نه گه م لاوردن. له ژیره و تماشا یگ لا پاس خوم کردم، چهوم کفته ژنیگ ک دوزایدوز لهوای من دهمه و خوار به سیاوده بان تهخت تره کا! خاس لی هورده و بوم دیم تا راده یگ شیوه ی ئه سرین دیری، وه تم: «ئه سرین!»

وه له رزینیگه و وه ت: «گیان؟»

هه نای دهنگی ژنه فتم، دلنیا بوم ک خوهیه، ئه سر زایه چهوم، وه لی به جهر خوم کردم و خهنگی ئرای کردم ک ئه ویش وه نیشانه ی رهزایه ت چهو توقان و لویه خه نه ی کرد. ههر وه ئه و شیوه ک داکیشیاود، دامه ی له بیژ چهو، گشت سهر و دیمه نی شوون زام بق و بهژن و بالای بو ده پر چنگی. له شوون چه ن مانگا دهنگ حاجی ره سوولی دوباره هاته گووشا: «قرآن را زیر بغلت بذار و شروع کن»^{xvi}.

یه کیگ له تتلاعاتیه گان ک به رپرس ئی کاره بق، تا دینی گرت یه کمین سلاخ برده و بان سهر و کیشا وه ناوشان ئه سرینا! وهل زیره یا له بان تهخته گه داچله کیام. ته نیا یه ی سلاخ وه شان، دهس هه لگرت و له بان سهر ئه سرین دوره و کفت و هات ئرا بان سهر من. وه سهر یه وه ک میرخه زه و له لیم نزیکه و بق ئه نشه خاترم نه هات. حاجی ره سوولی وه

دەنگ بەرز وەت: «هەر یە تواسین؟ یە هەفت مانگە لە بان قسەى خوەدان وساینە و نیەتواین پاسى بۆشین!» شلاخ دوپیم لە بان پشت من هاتەو خوار. نەم چییە بەن، لێخ خوهم کردمە دەمەو و کووشام ک دەنگە لیمەو نای. دەس تر وەشان و وە زوور نوای دەم خوهم گرتم، ئەمانى وەل ئى دەسییا لە بان تەختەگە لاوە نیمەو بۆم و تائەورەگ پى داشت وە لاپیەناوە کوژ خوهم کردم. شلاخ وەشن هیشت سى چوار دەقە بگوزەری. خپینگ خوارد. وسا پۆه پۆما و دەس چەپ گرتە قورئانەگەى ژیر هەنگلەو ک نەکەفید. تا هاز لە گیانى بۆ دەس بردهو ئاسمان، وە ئەو شەسەو کیشایەى مل ولکما و دەنگ هاوارم پەیشتیا ناو سالوونەگەیا. نەهیشتەمەو پاو و لە پشت سەر یەک دەسى هەر هاتەو خوار و لە دۆای هەفت هەیشت دەس، قورئانەگە سەپاودە خوار و هلایه جوورینگ بۆ ک کامل وە دەس چەپ گرتۆدەى. هەرچى ک گوزەریا، شەس دەسى فرەترەو بۆ. هەفتا گلە شلاخ هەر وەى فیه لە بان پشت و ئیلاو ئەو لای پراسۆم هاتەو خوار.

حاجى پەسوولى هاتە بان سەرم. دو سى گام وە ژۆەر سەرما دا و دەس و پام کردەو. نەم چۆدە بەن. وە زوور هەناس کیشیام و وەر چەوم پنگ فنگ کرد. دوو سى دەقە یگ گوزەریاود ک دوبارە توانسم بال چەویگ بەمە ئەسرىنا. دیم لە ئەو لایەو کابرای شلاخدەر لە بان سەندەلییگ نیشتییه. لەى بەینە دەنگ پای یەکیگ تر لێیان لە پشت سەر منەو هات

و هه نای نزیکه و بق دیم پیای گردلّهی دهمچهو پووشیاگینگه. چئ و
 شلاخ و قورئانه گه له ئهو هاوکاره گهی سه ن و هاته بان سه ر ئه سرین.
 یه کم جار وه دهس چه پ قورئانه گه نا بن هه نگلّهو؛ کابلینگ ک له وای
 شلاخ لئ ئیسفاده کردن له ناو دهس پاسئ بق و وه دهس چه پیش
 ده سیگ کیشا پیا. وهرجه یه گ دهس بویدهو بان ک یه کمین شلاخی
 بوه شنی، دهس چه پ برد و قورئانه گهی بن هه نگلّی سفت گرت. ئیقه ره
 وه قایم ده سی له بان پشتی هاته و خوار، دهنک قیژه و نالّهی پچیا ناو
 سالوونه گه یا. چمانئ دایده مه دم به رقه و، ته کانینگ برده م و لهینو له
 شوونه گهی خوه م پیچ خوه م دام. دهمه و خوار بوم و وه چه و پاسه و
 تماشای ئه نام بی هاز ئه سرین کردم ک وهل هه ر زهره یی شلاخا له وای
 ده ریای بی قهراری له پ دا. وهل هه ر له پ دانا، چمانئ چنگ له ده رۆنم
 خسن. شلاخده ره گه گهرم کردود و جووری دهس برده ئاسمان چمانئ
 هیچئ وه بن هه نگلییه و نه بق! باوجی هه ر نه بۆیش؛ قورئانه گه سپر
 خواردو و له هه میه ی ناوک و گورچگی له ناو له بی بق. هه رچی شلاخ
 فره ترئ هاته و خوار، توانسم فره تر خوه م بخه مه و لا و وه دم گیانه و له
 بان ته خته گه خز خوه م به م تا لئ نزیکه و بم. سینزه همین زهره به ی شلاخ
 ک هیپانی ئهو خوار نه هاتود و سه ر شلاخه گه له هه میه ی سه قف
 زندانه گه و بان پشتی بق، کورپه لمه ت جمیگ خسه مه و خوه م و له
 که مار ته خته گه وهل ئهو خوار هاتن ده سییا خوه م هه لوه شانم ک

بقه‌پنمه و ده‌سی. له ته‌خته‌گه هه‌وا به‌سام و وه شان پ‌اسه‌و له بان زه‌ویه‌گه و لاوه‌و بۆم. گیانم سر بۆ و هیج ژانی له ئه‌و‌خوار که‌فتن له ته‌خته‌گه هس نه‌کردم. وه نکه‌ج‌ری خوه‌م خسه‌م شان چه‌پ و له ژیرا تماشای له‌شی کردیام ک دی قیژه و هاواری لێیه‌و نه‌هات! وه‌ل زه‌ربه‌یل ترا له‌ینوو له بان ته‌خته‌گه مه‌وج دا و دیار بۆ ک هاته‌و خوه‌ی. جار‌جار وه‌ره‌نیسک دا و گاجار بو‌وران و له ناکاوا وه‌ل زه‌ربه‌ی تره‌کا نقی چینه‌ به‌ن. هه‌فتا زه‌ربه‌ی شلاخ ک وه په‌رتخ په‌سی، دوان لێیان هاتن و له‌وای په‌رته‌ش‌پ‌یگ ک له بان دار هه‌ش‌کیگ هه‌ل‌خه‌نه‌ی، خسه‌مه‌ مل ته‌خته‌گه‌یا. پشت ئه‌سرین لیم که‌فته‌و دهر، پرتا‌له‌گان وه‌ری پهل‌په‌له‌و بۆن! له‌شی ماره‌ه‌نجن بۆد و له شوون هه‌ر شلاخ‌یگا خۆن چکیا. حاجی په‌سوولی هاته‌ بان سه‌ری، تماشایگی کرد و لاوه‌ کرد ک قیافه‌ و حال من بۆنی. زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد و وه‌ت: «قبلا هم یه شلاق خورده بود، اونم حساب کردین؟»^{xvii}

میرخه‌زه‌و شلاخ‌ده‌ر وه‌ت: «نه حاجی، من هفتاد ضربه کامل خودمو شمردم»^{xviii}

حاجی په‌سوولی دهم کرده‌و ئه‌سرین و وه‌ت: «ئه‌سرین خانم ئومیدوارم ک ئی یه‌ی زه‌ربه‌ی ئزافه‌ بوه‌خشید، هه‌رچه‌ن ئه‌گه‌ریش نه‌وه‌خشید، له‌و دنیا سواو ئ‌راد حساو بو‌ود» له شوون‌تیا ئشاره‌ دا له شلاخ‌وه‌شنه‌گان ک دا‌جمیه‌ن و خوه‌یشی له شوون‌تیا له سالوون دا ئه‌و دهر.

دوو سی ماموور وه دیارمانا بۆن، یه کیگ لییان دهس و پای ئه سرین کردهو و وه دهسمییته یه ک نانه ی شان پاسه و.

له و ماوه ک له تاکه کهسی بۆم، یه کیگ له بازجووه گان ک ته نیا هه ره و یه ی پرووژه دیمه ی، ده سیگ نا بان شانم و وه ت: «زانی له ناو قانون ئیمه ک بهرگرفته له دین موقه دهس ئسلامه، ئه گه ر دشمنی ک جوور ئه سیر گیریا به و ئه و ژیر چشتی نه چوود، سه ربازه یل ئسلام توه نن له بار جنسیه و حساوی بره سن و ئه گه ریش ژن بوود ک هه ر دو ته ره فی حه لاله. ئه لبه ت وه شه رتی ک وه قه ست له زه ت نه وود» هه نای یه ژنه فتم، دنیا له وه ر چه وم لیله و بۆ و پته پت که فته پیم.

له شوون یه یا گ ئی بازجووه له یوا هه ره شه ی کرد، تا سی پرووژ له ناو ته ک سلوولیه گه م رکیام و ترسیام ک ئه گه ر بان و ئی کاره وه سه رم بارن، چۆن بتوانم ده فا له خوه م بکه م؟!

VI

یەکم جەرمە جووړی نادر و ئەسرین وەل منا ھەلگەردیدەو منالیان. ھەر لەو سەردما گورپان لە ھۆرشە ی و یارکردن لە من بۆن. دواچار وەختی وەل یەکا ئاشناوہ بۆن، وە چەواشە دەزوران و ژن و شۆھیل ترەو، شەر فرەگ وەل منا کردن ک لە سەر خوەیانەو بکەنەم. ھەرچەنێگ پووژ لە دۆای پووژ مێژگیان لە من سڤینەو وەلی منیش کووشام تايەگ وە شیوہیگ تر لە کولەسوکیگ لە سەریان لێز بگرم. ئیسە دی ئەو سنوور نیم ک تەنیا ئەرکم ماڤری کردن و بەرتەسکەوکردن سەرەیلیان بۆ، سنووریگم لە ناوہی قەسر و خانەقین، سنوورینگم ک تەمەنم ھەلگەردیدەو پەیمان قەسر شیرین و ئیسەیشە میلیونان سەرباز و مین پارێزەرمن.

شەو زلماتی بۆ. ئەسرین و نادر لە بان نیمکەتینگ لە سەر سینگ من و لە شان ڤاس ئاسایش پێشمەرگە دانیشتون و تماشای شیرین کردن ک ھیمانی ئەو بان زەوی نەدانیشتو، لەپسای گل خوارد و چەو لە بان تەرمەگە ی ئازاد ھەلنەگرت. ئەسرین دەس نا بان شان نادر و ھەلسا، چۆ و وەتە دالگێ ک ھچانەو بخوہی. ھەر لە شوونەگە ی خوہی نیشتەو زەوی و وەت: «ھەر ئێرە خاسە!» ئەسرین ھاتەو و سەر نا ئەو باوش نادر و وە پشتەو ھلاژیا بان نیمکەتەگەیا. ساتەگە ی خسە

پوونای گولوپ دارته له گه، دی ک هفت دهقه له دوئ شهو
گوزه یشتیه.

ئه سرین خوهی خسه شان چه پا و وهت: «شه که تم و ئی نوریشه
ئه زیه تم که ی. خوه زیه و که میگ بخه فتیای» نادر ک پشتی داوده
نهرده ی نیمکه ته گه وه، ده سیگ هاورده لای ده مییا و وهت: «چشتی
بکیشه مل سهردا تا نوره گه ئه زیه تد نه که ی»

ئه سرین ده سیگ خر دا ناو جانتا گه ی و ده سما یگ دیه و و خسه ی
مل چه وا.

VII

وہل یهیاگ چہوبہنیگ دامہ بان چہو، نگابانہگہ دایہم لہ وەر. یهکم جار بۆک وه چہو بهسیایه و پئی کردم. یهک دو جاریگ دهلک بردم، وەرجه یهگ برمیهم، دہسی شانم گرت و بهجهرم کرد. لہ شوون ههفت ههیشته گام هووکاره بۆم ک لہو تووژالہی کهلین ژیر چہوبہنہو وەر پای خوەم بیام. سالوون یهکم ک نامہو پشت سەر نگابانہگہ وەت: «چەپ» منیش وه لا چەپا لا گرتم.

دەسیگ نیشته قەی گویمەو و کلگ خسەو ژیر چہوبہنہگەم «ئئی چہوبہندە لاوہم، ئەما ئجازە نهیری تماشای پشت سەر خودە بکە ی و سەرد لہ بان ئئی میزە هەلنیه گرید» پشت دہسی چہوسانۆدە لای دەممەو و لەینوو وەت: «زانی جرمدان چەنیگ سەنگینە؟ ئەگەر شانس بارین ئیدامدان نهکریه ی تا ئاخەر عمر بایه لہ بن زندان دارزیهین! ئەلبەت ئەگەر شانس بارین» وەل یهیاگ قسەگە ی تمام بۆ چہوبہنہگەم لاورد و ئەقیش لہ دەنگ جیپە ی سەندەلییەگە یه و دیار بۆک لہ پشت سەرم دانیشته. وەل هەر قسەکردنا، هلم گەرم دەمی لہ پشت ملەم هس کردم. هەرچیگ قسە کرد، وه "ئەری" یا "نە" جواوه و دام. ساتیگ گوزەریا، وەت: «بۆش بزنام ئئی کتاوه یلە کام لہ ئەندامە یل حزب لہو دیم ئپرادان هاوردییە؟»

«کام حزب؟ ئپا هەر وه گووتره لہ لای خوەدانەو بهسین؟»

«زانی ئی کتاوه یله جرمیان چه س؟»

«بوود بۆشی له کووره ی جهان کتاو ئه ده بیات قه ده خه سه؟»

«ت نه زانی یانه کتاوه یل زدئینقلابیین؟ هه ر ئی کتاوه یله بۆنه سه بایه س
یه گ چوار که س جوور ئیوه بخه له تیه یین و له دین و ئیمان و حه قیقه ت
دۆره و بکه فین!»

ئه و پووژه چه ق پهل من و بازجووه گه هلایه سی سات دریزه داشت و
له و سی ساته قسه یل ناڤه وای فره یگ پیم کرد.

له شوون یه یاک ئه و بازجووه نه ما، زه مان وه سه ختی گوزه ریا، هه ر
مانگ وه سالیگ لیم چیه و سه ر. بازجوو تازه ی ک له و ماوه بازجوویی
و شکه نجه ی من گرتۆده و مل یه کم پووژ خوه ی وه حاجی
محهمه دی فه ر پیناسه کرد.

زه مان فره له لیم دیر گوزه ریا. نه مانگ، نه پووژ، نه سات و نه یش ده قه
وه ده سم نه بۆ. هه رچه ن دوزایدۆز نه زانم چه ن ماوه بۆ ک ئی هه یمه ی
وتاق بازجوویی و سلووله گه کردنه مه کړ! وه لی ئه گه ریش وه پای خوه م
و وه بان چه و به سیایه و ئی مه ودا بوو پیرام، راسه پراس تا ناو سلووله گه ی
خوه م هاتمه و. ئی پیه له وای ناو له پ خوه م ناسیم.

گا جارئ ک هاوردنه مه و ئرا تاکه که سییه گه، ئه گه ر سه ر قول بگرتام، له
شوون خوه م ژاو خواردم و تاوشت یه یشه نه یاشتم تماشای دیوار و
په توهیل یه ی ره نگ ده ور وه رما بکه م. هه ر یه گ له ژاو خواردن وسامه و،

له لهش خوهم هۆردهو بۆم. له ی وهخته یله، کراس سه یفه و بریا گئی بآل چهوم کیشا وهره و خوهی. وه تک کلگ په ر یه قه ی چه کیای کراسه گهم دامه و لا و ئیسفای سینگم گرتم. له هه یمه ی ژیر ملم تا بانتر له ناوكم له تیر په س چه وه یلم بۆ. بئ یه گ چه و بپرتم، کاژه ی له وه فر دیم ک شوون دو لنگه کهوش له باننیا و هجیه و ماۆد، شوون پای پړوار شه لینگ ک پای پاسی له نگیاۆد. ئه نتریک بۆم ک له وای شوون به ریگ هه ر پووژ شوونی ئی گامه یله بگرم. هه نای خاس هۆردهو بۆم وه پچه وانه وه پړی فره یگ بریم! هه ر دۆر و دۆرت ره و که فتم، ئیقه ره دۆر ک ته مه ن من پړی نه یا له هه قده سال پپش فره تر بچم. هه نای په سیمه **هه قده** سال له یه وه ر، سه رم ته تیا وه راوییه یلگا ک په وایه ت له هه لگرتن ئی گامه یله له **سه ده یل و ته نانه ت هزاره یل** وه رین کردن. هه نای یه کمین جار ئی شوونه پا له سه ر سینگم وه دی کردم، قیرانه یلم له قورگم گیر کردن و ته قه لای فره یگ کردن ک بنیشه و ده نگ، ئه مانئ ئه وده نگ نیشتنئ له کار نه بۆ. تا یه گ شه وه کیانیگ زو چه وه یلم ئوقانۆم و وه ل یه یاک ده نگ هلاوردم که فتمه و هرا و چکه ی ئه سرم چکیا مل شوونه پای ئفلیجینگا!

حاجی **محه مه دی فه ر** له دوکوئی بازجوویه گه یا بان چهوم کرده و و ئوتووینگ دا ده م به رقه و. ئاخیرین پرسیاری دوباره له بان په رهی قاقه زیگ ئرام نۆسا، تماشا یگ قاقه ز کرد و ناخوداگا بآل چه و دامه ئوتوو ه گه یا. کرده و جواو: «نیم سات تر تیه مه و. ئنشائه لا وه ختی

هاتومهو، نهو چشته ک من توام له نوای پرسیاره گهوه نوساود» گریگ
وساوهو و لهینوو وهت: «فکر کهم تا نیم سات تر نهو ئوتوووه بنه‌ری بان
ئاسنیش بتاوتیده‌وهی! درسه؟» دهره‌گه کیشایه‌و و گاجار خوه‌شم هات
ئی نیم‌ساته زق بگوزهری و گاجاریش خوه‌شم هات ک هیچ وهخت ئی
نیم‌ساته نای. وتاق هلالیه دوانزه مترینگ ک ته‌نیا سی سنده‌لی و
میزینگ له ناوی بق و من له بان یه‌کیگ له لیان بقم. گاجاری تماشایگ
ئوتوووه‌گه کردیام، چهن جارینگ تواسم هه‌لسم و له به‌رق بکیشمه‌وهی،
وه‌لی ههم به‌تالمه‌و بق و فکر و خه‌یال دنیا پشیاوده ناو سه‌رم.

بازجوه‌گه هاته‌و، تماشایگ ساته‌گی کرد و وهت: «ده‌قیق سی ده‌قه!»
باله‌یل هه‌لالی و وه دهم زکر وه‌تنه‌و له لیم نزیکه‌و بق. چه‌ویگ هلاورده
قاقه‌ز بان میزه‌گه‌یا! قاقه‌ز هه‌لگرت و وه دهنگ به‌رز وهت: «به‌س ت تا
ئه‌لان سه‌روکار وه‌گه‌رد گروهه‌که‌یل تروریستیا نه‌یاشتیده!» قاقه‌زه‌گه
لؤل کرد، خسه ناو گه‌نه‌لدانیه‌گه و وهت: «من هه‌شت پکته نماز
نیمه‌روو و عه‌سر و هه‌شتیش قه‌زا خوه‌نیمه، وه‌لی تو ته‌نیا هه‌شت
که‌له‌مه دروو نوساید!... باشه!» هه‌ریه وهت و دوباره بی‌ده‌نگیگ سا
داخسه مل وتاقا. حاجی سه‌ره‌خریگ کرد و لیم نزیکه‌و بق. وه ده‌س
پاس گرت له یه‌قه‌ی کراسه‌گه‌م و له بان سنده‌لیه‌گه هه‌لسانه‌م. ته‌کانی
دا وه یه‌خه‌گه‌م و وهل وژار ده‌سییا دو سه‌یف بانین کراسه‌گه‌م برپاوه. وه
هه‌ر دو ده‌س خسه‌و په‌ر کراسه‌گه‌م له ژیره‌و و له سه‌رمه‌و دامل‌کانه‌ی.

له شه‌رم و له ترس مه‌مگه‌يلم له ژي‌ر ده‌سه‌يلم شارتمه‌و و ساي سه‌رم داخس‌م؛ سه‌رم كرده‌و بان ديم ئوتووه‌گه‌ ها ده‌سييه‌و و بئ‌ يه‌گ چشتي‌ بوشي‌، نايه‌ي پشت هه‌ر دو په‌نجه‌مه‌و. وه‌ل يه‌ياگ ده‌سه‌و كيشام، زي‌په‌م چئي‌ه كه‌وكه‌وي ئاسمان. پشت هه‌ر دو ده‌سم گه‌ي وه‌ گه‌ي و تن تن كرده‌م ده‌مه‌و و وه‌ ناو وتاقه‌گه‌يا ده‌ور دام، پووس ليق سزي‌ياگي كه‌فته بان زوانم و ده‌سم كيشامه‌و، پووسه‌گه‌ تفانمه‌و و بئ‌هه‌ناسه‌و خواردن، پف كرده‌م ده‌سه‌يلم. پا دا له‌ وه‌ر پامه‌و و له‌ بان مزايكه‌گانا پيه‌نه‌و بۆم، يه‌ي پا نا ئه‌و بان با‌ل چه‌پم و يه‌كي‌نگ ئه‌و بان با‌ل پاسم. ئه‌سر وه‌ دو په‌لگي وه‌ سو‌ك چه‌وما له‌پساي چكيا بان موزايكه‌گان و هه‌ناسم چۆده به‌ن. وه‌ ديين ئي‌ سه‌حنه‌ ديار بۆ فره‌تر ئه‌تري‌ك بۆ، نه‌ميه‌و ئوتووه‌گه‌ و نايه‌ي بان مه‌مگ پاسمه‌و! هلايه‌ تا دۆكه‌ل كه‌فته‌و ده‌مي نه‌لاورده‌ي؛ نغم چۆده به‌ن و نيه‌زانم هاوار كردم يا نه‌. گووشم چشتي‌ نه‌ژنه‌فت. ته‌نيا زانم بوو كزه‌ي پيه‌ و گووشت برشياي له‌ دفناكمه‌و تا ناو مي‌ژگم گه‌رو نه‌كرد. ئي‌جار هاتمه‌ خوه‌ما ديم ناسه‌ي بان مه‌مگ چه‌پم، هه‌ناسم چئي‌ه به‌ن و نه‌توانسم هي‌چ كا‌ري‌گ بكه‌م، وه‌ل يه‌ياگ وه‌ره‌نيسك دام، ده‌سي‌ وه‌ ئوتووه‌گه‌وه‌ له‌ بان مه‌مگم له‌رياوه‌ و هاته‌ لايا! ئه‌مانئ هه‌ر وه‌ ئه‌و فيه‌ ئي‌جاره‌ فره‌تر له‌وه‌كه‌ هيشته‌ي و وه‌ل يه‌ياگ دۆكه‌لي‌گ له‌ ده‌ور ئوتووه‌گه‌ داو بان، قيرانه‌ ملما: «جواو نه‌يان وه‌ سوال م يه‌يشه‌ دي‌ري‌!».

نقم چۆده بهن. له شم لهوای مار سهر تلیاگی، وه بن وتاقه گهیا هه لوه شیا و چهوم دی جییگ نهی. ده سیگ خسه و ژیرم و لهوای گوونی ژیر بانم کرد. هه نای وه ده مه و هلاژانه مه بان مزایکه گانا، زیرهم چی له ئاسمان و تهقه لا کردم ک خوهم بخه مه و لا یا وه پشته و هلاژیهم ک پایگ نا کیرک مازگما و نه و پاگهی تر نا پرت ملما. وهل یه یاک ئوتووه گه نا بان پشتمه و، دگان ورگانم له مزایکه گان و هه یچیگ وه دگانما نه هات.

نگابانه گه له کولانچه ی تاکه که سیه گه وه تماشایگم کرد و وهت: «جار تر له یوا بقیرنی خوهم تیه مه و ناو و خه فهد کهم» تا ده نگی ژنه فتم وهر کراسه گه م دامه و یه ک و پشت دام له دیواره گه وه.

هلایه له شوون ههر شکه نهجه یا تا چوار پهنج شهو، خه و له بال چهوم نه که فتم. له شوونییا شه ویگ دو سی سات وه نیشنگانییه و سه رخه ویگ شکانم و وهل ههر جمیانا، زامه گانم کولیانه و و له خه واهاتم. پروژیل دقای شکه نهجه سه ر قول نه گرتم و لهوای مه ییتیگ له بان مزایکه گان شیه و بۆم و گوپان وه نادر فکر کردم. دو سی نه فهر له نگابانه گان بۆنه ماموورم ک له سلووله گه تا وتاق بازجویی بکرنهم و ئیلا و نه ولام بکه ن. زامه ییل و سزیانه ییل له شم له پسای ساریژ بۆن، ئه مانئ نه خه وه ریگ له نادر بۆ و نه ییش له بازجویی. ئی بی خه وه ربیه فره دلنگه رانم کرد ک چه وه سه ری هاتییه تا یه گ ئیوارانیگ نگابانه گه هاته شوونم و سه ر له نوو برده م ئرا وتاق بازجویی. له وره بۆ ک بازجوو تازه یگ هاتود و وهت: «م

حاجی پەسوولیم. لە یە ئەودۆا م کارشناس پەرورەندە گەدانم». ئەویش قەسە ی یە کەم یە بق «ئەگەر خوەشد لە نادر تید، دەسکەم وە خاتەر ئەو قەبوول بکە و بەو تا وە یە کەو کار بکەیمن»

لە جواو وەتم: «چ کارێگ؟ تواین دی چ کار تر بکەین ک تا ئیسە ئەنجام نە یاینه؟»

«کەمێگ ئارام بوو. حەدە قەل وە خاتەر نادر! بزەن نادر چ ئنسان گەورایگە وە خاتەر ت قەوڵ هاوکاری دایە و قەرارە لە سەر مانگا دەس وە کار بوود».

زانسم ک نادر لەیوا شەخسیەتی نەیری و سەد سأل سییە ئی کارە نیە کە ی، وە لئ چشتی نەوەتم. بازجویش فرە پاپە ی نەوی و وەت: «دوو سی پووژ وەخت دێرد، فکەر یلد بکە» یە وەت و لە وفاق دا ئەو دەر.

لە شوون چوار پووژا دوبارە بردنەم ئرا وفاق بازجویی. حاجی پەسوولی وەت: «فکەر یلد کردی؟ ئومیدوارم ک پئ درس ئنتخاب کردۆد. ئەلبەت لە دۆت خوشگل و عاقلێگ جوورت بە عیدە ک وە فکر گیان و ناو خوەد نەوڈا!»

دەنگم بەرزەو کردم، ئەلبەت وە دەس خوەم نەوی و وە ئەغم تیه لێنگەو وەتم: «وە من هیچ هەرە چیگ نەیری. من ئیکارە نییم. لە کوشتن فرەتر ئەو بان دەسدان تید؟ بان بکوشنەم! چەو پئ چەین؟!»

بازجو و تازه له بان سنده لیه گه ی هه لسا و خرپگ خواریده پشت سه رما!
 دهنگ پای هات ک له و تاقه گه چیه و ده ر. هه ر یه گ له ده ر چیه و
 دهشت دوان وه سه ر و مل پیچیا گه و هاتنه و ناو، گوونیگ کردنه و
 سه رم و پشتم دانه دیواره گه وه. یه کینگ لینیان گرت له کراسه گم و له
 وهرم دریه ی و وهت: «وای به نده ی خودا! یه ئرا مه مگه یلد له یوا پییان
 هاتییه؟» ده سی هس کردم ک سایه سالمی ژیر مه مگا. گیانم نیشته
 رکیان. جبن گرتوده م و شانسی ده سی ئرای وه شانم! هه ر یه خوه شم بق
 ده سم لی گیر کرد، ناگر له بن گووشم کرده و وهل زیله یلی ک دا لیم له
 که ف و تاقه گه دریژه و بوم. ئه مانه پیم نه یا و پمیا له کوولم. ده سی له
 پزنگ شواله گم گیر کرد و له پام داخرانه ی. گوونییه گه له سه رم
 داملکان، دیم ک پسای خون وه لای ده منیا تید! گرپگ بی ده نگه و بق و
 له ینو و وه شه قه زیله وه شکیا وه پیمه و. ئاخیرین ده سی ک دا له ناو
 گووشم، ده سی له لای ده مم هه لئه گرت و هه ر له بن گووشا تا بان ناو کم
 وه تک کلگ له مسم کرد. له ناو کم وهره و خوار وه ئارامی کلگه یلی له
 جولیان بون و وهت: «خاسه براده ران فه همیده ن هیچ له تمه ی لهیره
 وهره و خوار نه یانه» له ی ئانه ده نگ حاجی ره سوولی له ده را هات و
 وهت: «بی شعوره یل یه چه که ین؟ مه خوه دان دالگ و خوه یشک
 نه یرین؟ بچنه و ده یشت!» شواله گم داو ده سم و وهت: «بوه خشی،
 نه زانم ئی ئه حمه قه یله ئرا له یوا کردنه!» وه ختی شواله گم هه لکیشام،

دەسم گرت و نایەمەو بان سەندەلیەگە ی وەر دەم خوە ی و وەت: «بێ
یە گ لاو بەکە ی ئیسە ئپام بۆش، خوەشد تید ئمروو وەل نادرا ئازاد
بکەم؟»

گیری ئجازە وە پیم نە یا ک چشتی بۆشم. لە شوون چەن جار پرسین، وە
دەم وەرەنیسکە و وەتم: «وە چ مەرجیگ؟»
«زۆتر ئپاد وەتۆم»

لە گیری کردن وسامە و و خورپامە ملیا: «منیش زۆتر جواو داۆمە پید»
لە شوونەگە ی هەلسا ئە و پا و وەرجه یە گ بچوودە و دەر وەت: «تواسم
کومە کد بکەم، وەلێ خوە نەتواسید».

VIII

هەر ئه و پووژه ک هاوکاره یلمان، نادر و ئه سرین له قازانچی گرتون، یه کیگ له کارمه ندهیل ئداره هات و وه ته پیم: «حاجی! کوپ و دۆه تیگ وه قه یرینگ کتاو کوردیه و گرتیمنه. کتاوه گاتیان هیچ کامیان سیاسی نیین. وه لی چهن گله یان له ده یشت ئیران چاپ بۆنه! چه بیان بکه یمن؟» هەر یه گ ناو کتاو کوردی هاورد، که میگ فکروه کردم و که فتمه و هور ئاخیرین جه له سه یگ ک وه گهرده رکه ز ئتلاعات ته یرانا داشتیم. وه تم: «بیل ئمشه و له بازداشت بمین. پاسی بان چه ویانیش بیوشن، که متر خوه میش تیه مم».

تاقه تم نه گرت و خوه میش چیم. دیم هەر دوانییان هانه شان یه ک و ده مییان ها ئه و دیواره گه. له پشت سه ریانه و دانیشتم و یه کیگ له هاوکاره گانم ک له شانم بق ناویشانیان نوسا. ههرله و چهن ده قه ی یه کمه بق که ره سیمه و یانه خالووزا و میمزای ئه و **زد ئنقلابه نه!** هه لسامه و پا و ئشاره یگ دام له کارشناسه گه ک له شوونم باید. له ئتاق هاتیمنه دهر و وه تمه پی: «یانه فره خه ته رناکن! بایه وه پق به رنامه بچیمنه نواوه.» هەر ئه و پووژه وهل په ئیس کول ئداره یا قسه کردم ک ئی په روه نده توه نی جواوگوو داواکارییه یل ته یران بوود.

باوجی خوهمیش هەر وه سالان له شوون لهیوا ویانکی بۆم ک کهسیگ له کهسوکارهیل ئه و زدئقلابه بکهفیده دهسم. خوهی خو و بهرزه ک بانان دهرجی و سه ره له سویده و ده رهاورد، وه لی فکر نه کرد قوده رت ئیمه مه رز نه یناسید. من نه توه نم هەر وه ئی په حه تیبه له کنار ته جزیه ته له به یل بگوزهرم، کهسانی ک گهوراترین زهر به له حکوومه ت دانه. یه کم جار ی ک جاش وه مه فهوم تازه یگه و بریا بالای ئیمه، ده س ئه و هیژ دالاهوو له ناوی بۆ. هەر یه بۆه سه به ب یه گ فره یگ له به سیجیه یل مه نته قه، ئرا یه گ پێیان نه وشن جاش، پشته لیان هه لکه ن. ئه و هیژ دالاهوو، له گشتیان فره تر ئه و تروریست زدئقلابه ئاوایه یل گهر دیاد و نه سیه ت مه ردم کریاد ک وه ل سپایا کار نه که ن. وه لی یانه ته عسووب کووریان کردۆد. نه زانن ئه گهر ئیمه له دالاهوو و له ناو ئه و مه ردم ئه هل حه قه پایگا درس که یمن و نیروو گریمن وه خاتر خود ئه و مه ردمه سه. وه خاتر یه گه ئه گهر مردن نه چنه دووزه خ. ئه گهر ئیمه نوای یانه گریمن ک وه زوان خوه یان نه خوه نن، دیریمن له مه رحه له ی یه کم خزمه ت وه خوه یان و ئیجار وه مه رز و خاک ئیران که یمن. کافیه بیلد وه زوان خوه یانه و بخوه نن یا له ئدارات و رادیۆ پی قسه بکه ن، کشوهر چۆن ته جزیه بوود. سه بایه هەر چشتی له شوون خوه ی و وه رجه یه گ گشتگیره و بوود، نوای گرت.

هه ریه گ نادر و ئه سرین ده سگیر کریان، ئا ریه له هۆرمه و نه چوود ک
 ئه و میمزای بی شه ره فیا نه چ زه ریه ی داسه لیم، له سه ر ئاوده سه گه له
 وه خت میزکردن له هۆرده و بۆم. له شوون ده سال، یه ئه وه لین جاریگ بۆ
 ک له سه ر کاسه ی ته والت خوه شاله و بۆم، هه رچه نی هیانی مشک
 ته والت کردن چاره سه ر نهویه. هه ریه گ شواله گه م هه لکیشام، چیمه و
 سه ر په روه نده یل بایگانی و جاریگ تر په روه نده ی ئه و زدئقلابه
 ده ره اوردم. شه ونامه یلی ک ئه و و دار و ده سه ی له دالا هو و په خش و
 بلا و کردۆن، زوورمیان که فتۆنه ده سمان و دۆای چه ن سال دوباره
 خوه نیان. ئه مانی یه کیگ له و شه ونامه یله ک هیانی ئه زیه تم که ی، ئی
 چه پال قاقه زه سه ک له سه ر مانا و مه فهمووم جاش و جاشایه تی
 نۆسریاۆد:

خه لک نیستمان سه روه ر یارسان

ئیمه له دلاواخ پاک دالا هو و گوره بیمه، هه ر ئه و کۆه ک مه رمانه که سه و ده ریرایر
 تاریف له وه رانه و ده رۆمخ سه ر نه چه ماننه. خه لک ئیمه وه سالانه له ناوه ندر گرایر
 وریرانغ. نه گه ر تماشا سه و نه ییخ و باوه ر خوه مانا بکیم، زه نیم ک چه نیک له
 وه رانه و ده ریک په نگه ر و ناوه ندر گرایر مقاومت کردیمه س. ئیمه دۆمخ هاتگه سه و
 ولاته که مان داکیر کردگه س، دنیام نه گه ر مه ردم ئیمه یشت یه ک بقرخ هه ی
 هه یزیک ناتوانت یه چه پال له ره خاکه بکیشیتوه ریر مرک خوه ر به لام ئیمه
 دۆنیخ نه تنیا ئاوارو شه ره کانسان، ته نانت کۆه سانه کانسانچ داکیر کردگه س.
 نه ئه بت با ئیمه بۆم نه گه ر جاش له ناویان نه و، که سیک له ته رانه و

خومهینی (ره) فه‌رمان جه‌هاد دا، هزاران هزار که‌س هاتن و کوردستان له‌ی کافره‌یله پاکه‌و کردن. به‌س نافه‌رمانی کردن له‌ ره‌ه‌به‌ر و ئی‌پام موسلمین ئ‌را من خه‌یانه‌ت وه ئی ئاو و خاکه‌ حساو بوود. سه‌ بیلا هه‌ر بۆشنه‌ پیم جاش. چه‌ له‌یه‌ توانی خاستر بوود ک له‌ ناو خانه‌واده‌یل وه ئاقای شاهینی و له‌ ئداره‌ جوور حاجی په‌سولی و معاون ئه‌وه‌لین ئورگان ئوستان ناسنه‌م.

وه‌ سه‌ر یه‌وه‌ ک هه‌رچی په‌روه‌نده‌ له‌باره‌ی حزبه‌یل کوردی بۆ هاتنه‌ ژیر ده‌س خوه‌م، وه‌لی له‌ی دو سئ سال ئاخه‌ره‌ فره‌ که‌م پیش هات ک خوه‌م راسه‌و‌راس په‌روه‌نده‌ی که‌سیگ بگرمه‌و مل، مه‌گه‌ر فره‌ هه‌وه‌جه‌ بۆاتیاد. له‌یوا بۆ ک په‌روه‌نده‌ی نادر و ئه‌سرین دامه‌ کارشناسه‌یل تر و خوه‌میش له‌ پشت په‌رده‌وه‌ کونترۆل هه‌مه‌ چشت کردیام. وه‌لی فره‌ جار له‌ وه‌خت بازجویی له‌ پشت سه‌ریان دانیشتم و خوه‌شم هات فره‌تر بۆچگیان له‌ برابه‌ر قانون بۆنم.

له‌ دۆای سئ مانگ هه‌رچی شکه‌نجه‌یان دریا، ئه‌وژیر هیچ چشتی نه‌چین. منیش جوورینگ بازجووه‌گان په‌رو کردم و ئ‌رایان وه‌تم «ده‌لیل قسه‌ نه‌کردنیان یه‌سه‌ ک په‌روه‌رده‌ بۆنه‌! هه‌ر کام له‌ ئیوه‌ بتوانی وه‌ پێیان سابت بکه‌ی ک یانه‌ ئه‌ندام گورووه‌کن، رتبه‌ی باتتریگ بووده‌ نسیوی و ته‌شویقی فره‌یگ دیری» سئ مانگ هه‌ر جووره‌ شکه‌نجه‌ له‌ سه‌رییان دپیه‌که‌و کریا، وه‌لی ئه‌وژیر ئه‌و چسته‌ ک ئیمه‌ تواسیمن، نه‌چین. ناچار

بۆم ك خوهم له پشت پهرده بامه دهر و بنه مانه گاو شه. ههر وهى بوونه وه له پرى تره و چيمه گيانتيان! ئه وهل جارى ك وه شيوهى په سمى چيمه و سهروه خت نادر، چهوبه نه گه له بان چهوى لاوردم. دو سىكار ده رهاوردم و يه كيگان دامه ده سييه و. نادر ئرا يه كم جار بق ك دهنگ من ژنه فت و ديه م. سىكاره گه ئراى دهم دام و وه تم: «توام كوومه كدان بكه م. دووس دپرم وهل يه كا پوراس بۆم. ئمپروو تازه شنه فتم ك ئى چهن وه خته شكه نجه دان كرده! فره ناراحت بۆم. زانى وه رجه يه گ بامه لادان ئه وهل ههر ئه و شكه نجه گهردانه ته بعيد كرده به لووچستان؟ ئاخو كى له پو دو ئسان موسه لمان و هاودين خوهى، دهس به رزه و كهى؟!»

نادر هيچيگ نه وهت و مفيگ دا له سىكاره گه. بال چه ويگ دا وه پيا و دوباره له ده سه يلى هورده و بۆ. ناخونه يلى تازه له نوو په وزه و كردون. له دل خوه مه و وه تم خودام ئه و خوداسه ك له چشتى ك م ئوشم لامنجى باريد. ليوه خهنگى كردم و بى يه گ باسيگ له پهروه نده وه ليا بكه م ئه و پرووژه نزيكه ي ساتيگ وه ليا گه پهيل تر دام. ههر وهى فييه چيمه و سهروه خت ئه سرينيش. له جه له سه ي دويا فره تر خوهم ليان نزيكه و كردم تا گاهه س ئه و چشته ك من ئوشم قه بوول بكه ن، ئه مانى ههر دوانتيان چمانى دهس وه يه كيگ كردون و قسه قسه ي خوه يان بۆ. پيه يل فره يگ دپه و كرديم ك ههر جار وهرم بۆه تاش به رزيگ.

یه کینگ له و شه و هیله ک وه فر قورسیگ له پسای واری، هاتم پرا ئداره و دام ههر دوانتیان هاوردن پرا دو ئوتاق بازجویی دۆر له یه ک. تا شه و هکی نه یستم بخه فن و نه و به نه و به بازجویان لیان کردم، بی یه گ که سی ده سیگ لیان بوه شنید. وه ختی پروژ هه لات، دیم وه فره گه کردییه سه و، وه لی بان بیست سانت ناۆده ی. وه رجه یه گ بچم بخه فم، دوان له هاوکاره یل کل کردم ک بچنه و سه رییان. پینان وه تم: «سه ی بکه ن تا دۆای نیمه پروو ئدامه ی به یه ین».

دۆای نیمه پروو پرای هه لسام، دیم سه رمای سقان سزنی که ید و گشت جییگ شه خته به سایه. له ی به ینه دام دوان له هاوکاره یل، نادر لۆه ت ماده رزاده و کردن و بردنه ی ناو هه ساره گه. ئه وه له گه ی که میگ که یفی هات ک له شوون چهن مانگ ده یشت وه چه و دۆنی. چهن ده قه ی پی چپی لهرز داگرته ی و وه شه له شه ل ده س کرده ده و کردن وه ناو هه وشا. نزیکه ی دو هه فته یگ بق ک ههر خواردۆد و خه فتۆد و تا هه دیگ شوون زامه گانی خاسه و بۆد. ههر ده ور ک دا هلایه یه ک دو جار له تر برد. له ته به قه ی دویمه و تماشای کردم. له ناو هه وشپی په نج متر له هه فت متریگ وه ناو وه فرا کرجگه ی هات و قونته قونتیی بۆ. چهن جاریگ و ساوه، ئیسفا یگ دیواره یل به رز ده ور وه رییا گرت ک ههر لایگی هلایه په نج متر به رز بۆ. دوباره نا ده و وه ناو هه وشه گه یا. نیم ساتیگ گوزه رۆد ک حساوی وه فره گه ته پانۆد و هۆرده هۆرده له پسای

خزهو بۆ. كه مېگ له دهو كردنې سسهو كردۆد و له ههر دهوردان هلايه شهش هفت جاري پا خزيا و له تر برد. هه رچې زهمان گوزه ريا، فره تر دا له زهوى و هه لسانې سهخت تروهو بۆ. لهى ئاخروهو ههر جار ك دهس دا گهز يا دهسې تاوشت ناورد و وه ده مهو كهفت يا ته كانىگ دا خوهى و وه شان ترا سپ برد. وه شان چه پهو له ناو پاس هه وشه گهيا دريژهو بۆد، ئيسفايگ دهو رگرده خوهيان گرت و هه لسا ئه و پا و چانې چهوئ كهفت له ليسك خوه ره گه ك تاوياۆده ديواره گهيا رۆه پۆيا. هه لاي كرد پاى ديوار كرد و له شوون چهن جار له تر به سان و خزيان خوهى ته قانه پاى ديوار! ئه مانى په ر پووژنايى و سايه ي ديواره گهيا رۆه پۆي له كهف هسهاره گهوه چشت كه مېگ له به رزايى خود نادر نه ياشت. پشت دا له ليهو. سه رى په سيه ناو نور خوه ره گه. وه له رزه له رز و هووه له وروهو تى پا هه لگرت، كيشيگ خوهى دا و هلايه تا ناو سينگان خوهى خسه هاماچى. ته قه لا كرد ك فره تر كيش خوهى باريد، ك قول چه پى له ژير خزيا و وه لاوه له ناو هسهاره گه پيه نهو بۆ. ديار بۆ ك ئى له زهوى دانه كاريى كرديه، بان ده قه يگ زهمان برد تا توه نس وه نكه جري دهس بگريده ديواره گهوه و وه پۆيا هه لسيده و پا. له واي زالق نيمه گانئ وه لوه ديواره گهيا كيش خوهى هاورد. سه رله نوو سه رى په سيه ناو نوره گه، وه لئى له وه يشت پكيان، قوله يلى تاوشت له شى نه هاوردن و وه پشته و سپ برد و له نوو دا له پاى ديوار. چهن ده قه يگ پى چى ك وه له رزه له رز

سەرلەنوو ھەلسا. زەمان برد تا یەگ تۆەنس خوەی ھەمگیرەو بکەید و ۋە سەر لەرزیانەو تاوشت بە باری ک پا بەیدە گەز. پرووژنای خوەرەگە لەپسای لە دەم و چەوئ پەد بۆ. چەن جارئ ۋە دەم پکیان و لەرزەو تۆەنس ۋە تک پا ھیزیگ بەیدە خوەی و لیسک خوەرەگە، دەمچەوئ بگریئ. لیسک خوەرپگ ک لەوای گولووپی بۆ و بیجگە پرووژنای، گەرمایگ نەباشت. ئەمانی نەزانی ئی ئایەم چ باوەرپگ داشت ک ئی پرووژنایە لە زەمان سەختە چۆن تۆەنی گەرمییەو بکەئ!

خوەر لەپسای کەم کەم نەمیا و ساگەیش فرەتر بەرزەو بۆ. ھەر یەگ نۆرەگە لە بان سەری پەی بۆ و لەپسای دۆرەو کەفت، دوو سی جار تر تەقەلا کرد ک خوەی تەقنیدە پییا، ئەما بی ۋەلیفەت بۆ. لە بانا قەلۆەو بۆ و دا لە پای دیوارەگە. ھەناس راحەتیگ کیشام. سیکاریغ دایرسانم، پووکیگ دامە لی و گوپیگ چای خواردم. ھەم پەنجەرەگە پسای فرەو بۆ و لەش نادر لە ۋەر چەوم لەپسای گوما ھات. دەسیگ کیشا شیشەگەیا، سەرماي شیشەگە بزۆزگە برە گیانم. دەس گرتمە مل بخارییەگە ۋەر دەما و دەسم گەرمەو کردم. لەینوو ئیسفای نادر گرتم دیم ک ھەلسایە و لەپسای ۋە قونته قونت ۋە دەور خوەیا ژاو ھەلایند. ھەر گام ک نەید، پمید و گرپگ پی چوود تا پاسە بوود. ئیقەرە ژاو خواردۆدە ناو ھەوشەگەیا و پمیاقدن، ژیر پای بۆدە شمس یەخ. لە شوونەگە ۋە خوەی چەن جاریگ تەقەلا کرد ک ھەلسید، تا کەمەر ھیز

دا وه خوهی و قولهیلێ هه‌م‌گیر نه‌بۆن ک به‌یدانه گه‌ز. هه‌نای دی
 نیه‌تۆه‌نێ ڕاسه‌و بوود وه بان هه‌ر دوو ده‌س له‌رزووکییه‌و خوهی کرده
 کړ. وه سه‌ختی تۆه‌نس وه زگه‌خشی و خوهی له‌کړکردن ده‌ور تر وه ناو
 هه‌ساره‌گه‌یا به‌ید. له‌ شوونه‌گه‌ی خوهی سه‌سه‌و بق و وه ده‌مه‌و له‌ بان
 په‌خه‌گه‌یا په‌نه‌و بق. دو سی ده‌قه‌یگ پی چێ تا دوان له‌ هاوکاره‌یلم کل
 کردمه‌ شوونیه‌و. تا ئه‌وان چینه‌ ناو هه‌وشه‌گه‌، په‌نج ده‌قه‌یگ وه‌خت
 برد. دوو سی جار زوور کردنه‌ لی ک هه‌ل‌گرنه‌ی، خوه‌یانیش خزیان و
 وه شان نادرا په‌نه‌و بۆن. ده‌س‌ئاخر گرتن له‌ هه‌ر دو قولی و کړانه‌ی
 ئه‌و ناو.

برده‌ی لای بخارییگ ک بایده‌و هووش خوهی. هه‌ر یه‌گ بال چه‌و دا،
 دوان له‌ هاوکاره‌یلم وه‌لا بردم و چیمه‌و سه‌ر بازجووی کردن له‌
 ئه‌سرین. زانسم ک ئی دۆته‌ وه ئایه‌م نیه‌ود و وه‌گرده‌ما پێ نیه‌تی.
 شه‌وروبه‌ین وه‌ل هاوکاره‌یلا کردم و ئه‌ون له‌ ناو سالوونه‌گه‌ هه‌شتمه‌
 جیه‌و.

هه‌ر یه‌گ چیمه‌ لای ئه‌سرین، فره‌ دی ئداه‌ی نه‌یام و وه‌تم: «فکره‌یلد
 کردی؟ ئومیدوارم ک پێ درس ئنتخاب کردۆد. ئه‌لبه‌ت له‌ دۆته‌
 خوشگ‌ل و عاقل‌یگ جوور ت به‌عیده‌ ک وه فکر گیان و ناو خوده‌
 نه‌ق‌دا!» هه‌ر یه‌گ وه‌تم ده‌نگی به‌رزه‌و کرد و وه‌ خوڕیا‌نیگه‌و وه‌ت: «من
 ئیکاره‌ نییم. له‌ کوشتن فره‌تر ئه‌و بان ده‌سدان تید؟...» هه‌ر لیه‌یوا

له پسای ئدامه دیا و وه تیاد. له وهر خوهمه و وه تم خوو خاس! له وتاق چیمه وهر و ئشاره دام له نگابانه گان. نادر وه بان تهخته و بردنه ناو وتاق پشت بازجویی ک شیشه یگ داشت تا دؤای ئه و هه مگه دؤریه، دیداریگ وهل ده زۆرانه گه یا تازه وه بکه ی. ئه لبت فقه ت بتوه نی بۆنیده ی و ده نگه بژنه وی. هه ر یه گ له بان تهخته گه خسه ی شان پاسا ک ئه سرین بۆنی. وه تمه ئه و دو هاوکارمه «وه ختییه»! خوه میش چیم ئرا پشت سه ر نادر ک هه ر دواتیان بۆنم. هه نای هاوکاره یل گوونی کردنه و سه ر ئه سرین، په پ په کفته گیان نادر. وهل یه یاک یه کیگیان دا له ناو گووشی، نادر ته کانیگ خسه و خوه ی، وه لی دیار بۆ ک ته وان هیچیگ له ئازای گیانی نه مه نییه. خوه شم هاتیاد له پۆه پۆیه و بۆیاتیا م و بزانیاتیا م چه که ید! له ی ده مه هاوکاره یل شواله گه له پای ده زۆرانه گه ی که نین، خوه ی خسه وهر ک له تهخته گه هه واهه سا. منیش وه گورجانه یگ له پشت سه ری چیمه وهر تا نه ونیده م. له وتاق چیمه و ناو و ده س کرده قال کردن وه مل هاوکاره گانما تا نادر بژنه وی ک من نامووسی نجات دامه.

هاتی بریگ ئایه م زدئقلاب بۆشن ئرا له یوا کردینه. ئه وه لهن یه وه زیفه ئیمه س ک وه ختی دین یا سه رزه مینان بکه فیده خه تر، ده فا لی بکه یمن؛ ئه وه یشه خاک موقه ده سیگ له وای ئیران ک هزاران هزار سال تاریخ ها له پشتی. تازه ئیجاره ئی دو زدئقلابه نه ته نیا هه ده فیان

بئى ھەيائىي لە ناو مەردەم، بەلکەم ئى ھەدەفەييان تەجزيەي ھەر ئى
خاک پىرووزەسە. دويىم يەگ پەنج شەش سالى لە جەنگ گوزەرياقود و
مەردەم لەپساي لييان بىزار بۆن؛ ئيمەيش ناچار بۆمەن ک گوناکارەيل
دەسگير بکەيمەن و برىيان بکوشيمەن. ئەگەريش خوويانە لە گەتتەين
حالت گوناکار نەون ک ھەن، خوويىمە کار گەتتەين نەکرديمەن، لەو
دنيا چنە بەھيشت. ئەگەريش ک گوناکار بوون خوويىمە وەزيفەي ک
خودا و پەيغەمبەر خودا ناسە سەر شانمان وە جى ھاورديمەن. ئاخري
دەليليشى ھەلگەرديدەو ئەو شوان زدئىقلابە ک دلتيام ئى کارەيلە شوون
چە کوش ئەو، وەلى کور خوەنيە.

وختى گوزارش پەروەندەي ئى دو زدئىقلابە دايمەن تەيران. دەسوەجى
پيەمان وەتن ک يانە نەبايەس بوونە قارەمان. ئەلبەت وختى ئىستدلاييان
ئپامان وەتن ھەق دامە پيەمان. ئيمە وە سالانە ھەزىنە کەيمەن ک
مەسەلەي کوردى و زدئىقلابى لە کرماشان شەکل نەگرى، ئيسە وە
کوشتن ھەراکەم لەيانەو، سەمبۆل ئازادى و کوردى دروس بوود.

مانگىگ وەرجە يەگ وىليان بکەيمەن، وەپاي نەخشەي کارشناس
تەيران يەکىگ لە پەفيقەيل ترسنوک نادر دەسگير کرديمەن ک دەم لە
کوردییەو دا. ئى وە قەولى خوەيە چالاک کورده، يەي شەو ميوانمان بۆ.
ھەر ئەو شەو خوەم بازجويى لى کردم و قەير فرەيگ ترسانمەي. ديم
ک ئايەم گووش وە فرمايىگە، نەخشەگەمان عەمەليەو کرديمەن و پى

وہ تم: «وہ ختی ک ٹوشید من ئامادہم گیانم ئرا ئی پڑیمہ بہیہم، یہ ئرا ئیمہ جی ٹفتخارہ. ئایہمہیل کوردیگ جوور ت حہیسیہت و ئہرزش جامعہی ئیمہن نہ ئی زدئقلابیل لہش فرووشہ». ئی پرفیق چالاکئیہ کہمیگ گیان ہاتہو پی و وہت: «ئیوہ ہەر کاریگ بوشین ئہنجام دہم». پی وہ تم: «زانی نادر و ئہسرین ئرا وہ شیوہی قانونی ئزدہواج نہ کردنہ؟» وہت: «نہ! خاس نیہزانم! وەلئ بریگ ٹوشن ک وەل حزبیلہو» وہ تم: «نہ! یہسہ ک جامعہی ئیمہ بایہس دووس و دشمن خوہی لہیہ کہو بکہی! یانہ بریگ بی بہند و بارن! زانی لہ سہنہندہج لہ ناو خانہ تیمی گرتنہسہیان؟! زانی ئہسرین لہش فرووشی کید و نادر ئایہم ئرای جہمہو کید؟! یانہ باوہرپیان وہ دین و ئسلام نیہ. وہی خاترہسہ ہەر کاریگ کہن ک مہردم کورد بی حہیاوہ بکہن! مہگہر من و ت کورد نیمن؟ ئایا ت حازرید ئنسان بی حہیا و خانہوادہی سوکی پرفیقہد بوود؟» ئہو ہس خوہشہ لہ ناو سوورہتی دیم و وہت: «نہ م دی ہیچ وەخت حازر نیم». دہسوہجی وہت: «وہم ت ٹوشی پرا ئیقہرہ ہامشوو سہنہندہج کہن؟ تمہز مہ کہ لہورہ بی بہند و باری فرہترہ! کہس کارہ کارییان نہیری... باوہر کید خوہمیش ہەر شک کردون تا حدئی». چہن پروژ دقارتیش هاوکارہیلان ہەر ئی خہوہریشہ پەساننہ گووش مہنسورہ سہیلگ هاوسایان. ہہنای دئلیا بومن ک مہردم باوہر کردنہ، حکم شلاخ وەبوونہی رابتہی نارہوا لہ دادگا ئرا ئی زدئقلابہ گرتیمن.

هه‌ر یه‌ک چه‌ن پووژ گوزه‌ریا تا شوون شلاخه‌گانیان که‌میگ ساپیژ بۆ،
 ویلّیان کردیمن. ئەلبەت ویلّ کردنیانیس له‌یوا نه‌بۆ ک دی کاره‌و پییان
 نه‌یاشتۆمن. بایه‌س هه‌ر هه‌فته‌ ئرا ئمزا بهاتیانه‌ ئداره‌ی ئتلاعات ک
 قه‌یریگ پرسیاره‌ لییان بکه‌یمن و بزانیمن وه‌ جینگا نه‌چینه‌. دو سی
 مانگ وه‌ی فیه‌هاتن و چین تا یه‌گ وه‌ یه‌یه‌وه‌ هه‌فته‌یگ خه‌وه‌ری
 لییان نه‌وی! هه‌نای په‌یگیرییان بۆمن په‌سیمنه‌و ک له‌ مه‌رز چینه‌ وه‌
 ئه‌ورۆا و له‌و لانه‌ فەساد شالّ عراقه‌ گوم‌گووڕ خوه‌یا نا کردنه‌.

VI

سنوور و زایه لہی خہ ریوی

I

لهو ساله يل شهړ ناوخويى ناوهى دهسهى سهوزپوشه يل و زهردپوشه يله له باشوور كوردستان، رهوش ژيان وه گشتى ناله بار بو. يانئ هه ر له سال ١٩٩٤ له دهسپيک ئى شهړا، فرهيگ له خه لک دهم کردونه و پروژئاوا. ئه و كه سانهى ك وه ته ماي ئالان، فه رانسه و ئامريكا و ولاته يل تر بون، زوورميين بر مه نزل نه كردون و له ولاته يليگ وه ك تركيه، سووريه، لوبنان و ولاته يل ئروپاي پروژه لاتی گیر كه فتون. من و ئه سرين له سلیماني جيگروهو بومن و بومن ژیرماله شیرين و ئازاد. نه داهات بو و نه يش پئ تر بو، ئرا يه بو ك گشتان له ژیر ئه و ماله بوچه لانه برديمه و سهر.

هه ر له و مانگ ئه وه له ميمي شیرين چه ن جاري پای ئازاد کرده يه ي کلاشه و ك له لای ماموستای ئايينيگ مارهمان بوورئ. من و ئه سرينيش نه وه دل بومن، زوورم له دو چشت. يه کم وه خاتر يه گ دی ئاساييه و بود ئرامان و زانسيمن ئنسان توانئ وه بئ عه قدنامه يش و وه بئ گيچه ل وهل يه كا بزيه ي. دويم يه گ ئى هه مگه ي نه هه مته ييه له دهس داته كه يل ديني كيشايمنه، ئيسه چون بچيمنه لای مه لايگ تا ئيمه بكه يده حه لال يه ك! ئى خال دويمه هه م ئرا من و هه ميش ئرا ئه سرين خه ت سوور بو. ئه مانئ له لای تروه نه توانسيم ر ق شیرينيش له زهوى

بخه‌یمن؛ ئا یه بق وهل مامووستای حقووق زانیگا پراویژ کردیمن و ئیوارانیگ بی یه گ ئایه‌ی خه‌لّالی بخوه‌نی، به‌لگه‌ی عه‌قنامه‌ی دا وه پیمان.

له سلّیانی ڤووژ وه ڤووژ په‌یوه‌ندیان وهل خه‌لکا فره‌تره‌و بق. به‌شه‌یلی له کوردستان ک ئازاد بقن، که‌فتونه ده‌س دو ده‌سه‌ی قه‌واسه‌وز و قه‌وازه‌رد و ئه‌وانیش بنیای شه‌ر گرانیگ نا‌قونه‌و. من و ئه‌سرین له‌و ماوه چالاک بقمن و یه‌یده‌نه له ناو خه‌لک ڤیخسته‌نیلی دژ وه شه‌ر براکوژی داشتیمن و له ڤووژنامه کوردیه‌گان وتار نقسایمن ک ئی دو لایه‌نه له‌یه فره‌تر ئازادی وه قوربانی نه‌که‌ن. له ناو فره‌یگ له شاره‌یل، ههر دو لایه‌ن سه‌نگه‌ر گرتۆن و وه چه‌که‌یل سووک و قورسه‌و گو‌ران له جه‌نگ بقن. ڤرێگ له مه‌حه‌له و شاره‌یلی ک پێشتر وه ده‌س ههر دو لایه‌ن بقۆ، له ئی شه‌ره‌یه‌کیگ لییان دانا و ئه‌و ده‌سه‌گه‌ی تر بقۆه‌ خاوه‌نی.

چه‌ن جاریگ ئه‌ندامه‌یل بالای لایه‌ن سه‌وز دووستانه پیمان وه‌تن ک ده‌س له په‌خه‌گرتن بکیشیمن. باوجی هه‌رچه‌ن په‌خه‌ له ههر دو لایه‌ن گرتیمن وه‌لی نه‌وی‌رسیمن هه‌تا وه په‌وه‌نییش وه‌ره‌و لای عه‌شیره‌ی زه‌ردپووش بچیم. له‌یوا بق ک له چینی وه ئه‌و ناوچه‌ خوه‌مان پارێزانیم.

له ئاخرهیل شه پر براکوشی بق ک دالاهوو ئرمان بق. ئی وه دی هاورده دالاهوو فره له ناکاوا پیس هات و هیچ بهرنامه یگ ئرا منالداره و بقن نه یاشتیمن. ئاخ و ته ما بقمن ک هه رچی زوتر پڑیم ئاخوندی بشیوید و ئه و ده مه توانیم وه خه یال ئاسووده فکروه بکه یمن ک ئایا منال خاسه بخه یمنه و یان نه! وه لی پرووژ وه پرووژ فره تر خی داؤمنه و پی و هه بقن ئی کوورپه ژیانمان خوه شتره و کردود و پرووژ وه پرووژ فره تر خوه شی تواستیمن. هه رئه و جووره ک وه تم ژیان زوورم خه لک وه ده س شه پر ئی دو ده سه وه دژواره و بقد و هه رچه ن که فتونه هقرشه ی خوئسل، وه لی پرووژ نه بق ک چاو کوشتن که سی یا جنازه یگ هاوړی و ناسیگ وه ده س یه کیگ له ی دو ده سه نه قنیمن. له گشتی مهم تر خه لک پروو شهوړ په سونه و ک ده ول ته یل هاوپه ره ئیسه له دهر دووسی دهره اتون و ئاگر ژیر ساج ئی دو لایه نه نیان. یه کیگ له و ده ول ته یله ک فره تر ئاگر ئی شه پر گره و کرد، ئیران بق. له لای تریشه و ده ول ته ناوه ندی عراق و ترکیه یش نه توانسن ئی شه پره بوورپه یده و.

کاشی وه جییگ په سی ک هه ردو لایه ن سهوز و زهره و په واله ت نیشته و یه ک و ئاگر به س کردن. وه لی خوو پشیان ئی هه مگی خونه له هه ر دو لا چشتی نه بق ک وه ی رحه تییه له هقر که سیگه و بجوود. له ی ئاخروه ده ول ته ئیران و ترکیه، وه شیوه ی تره و خوه یان له ئی دو لایه نه نزیکه و کردن و چشتی دی ئه و بان ده س ئیمه نه هات. هه ر ئی په وش

نالہ بارہ خسہ مانہ ھڙرشہ ی ۛ گ ئیمہ یش چڙ ھر مہردم خود باشور
بنہ یمنہ و کولئ و رڙ لہ رڙو ۛا بکہین.

ۛہ یجووری فرہ یگ کردیمن. چن قاچاخبہ رڙگ دیمنہ و تا لہ رڙ بادیان
وہ باکوورہ و رڙدمان بکہ ی رڙا ئستانبؤل. ئہمانئ ھنای رڙسیہ ۛای
کردہ وہ، ھرکامیان وہ شیوہ یگ جواومان کردن و وەتن ک ئئ رڙیہ فرہ
سہختہ. باوجی رڙسکیشئ فرہ لہ بان بڙ و ھیچ کامیان ئامادہ نہ بڙن ک
ئئ کارہ بکہن. لہ ئہنجاما ناچار بڙمن لہ ھر رڙیئ ک قاچاخبہ رڙگان
ئشن، لامنجی ناریمن. بریار بڙ ۛیاگینگ وہ ناو سہلمانہ رڙشہ ک کارئ
ئایم رڙدکردن لہ سہر سنور ئیران وہ ترکیہ بڙ، ئیمہ یش کل بکہ ی.

بھار وہ ۛہرتخ رڙسڙد و دہسیڙگ وەرر **تاوسان** بڙ ک لہ شار دایمنہ و
دہر. ھرچئ لہ سلیمانئ دڙرہ و کہفتمن و وەرہ و کڙہسانہ یل بہرز سہر
سنور چیمن، ھوونکی دارہ یل بہرڙ رڙ ئایم شایہ و کرد. وەلئ ئئ
نزیکہ و بڙن لہ سنورہ دلہ راوکی فرہ گہنڙگ خسڙدہ دلّم. وەل یہیاگ
کہسان تر دیم ک ئہوانیش ھاوسہ فہر لہ ئاو دہرھاتن تا رڙادہ یگ
خوہ شالہ و بڙم. ئہ و مہسیرہ ک ۛاوہ ھاوردڙمن و ئہ و لڙایہ وہ ۛاۛا
بریمن، ھلایہ نیم ساتڙگ فرہ تر نہ بڙ. ھرچئ فرہ تر لہ سہر سنور کئلئ
وہرہ و سہر دہشت نزیکہ و بڙمن، کہمتر رڙ لہ وەرّم چئ. لہ قسہ کردن
ئہسرن رڙسیمہ و ک ئہویش حالئ خاستر لہ من نیہ. ھر دوانمان لہ
حال یہ کترہ کی ئاگادار بڙمن، ئہمانئ ھیچڙگ وہ رڙ یہ کا نہ ھاوردیمن.

چهن جاريگ له مشه وه شه ی یه بقم ک بوشمه ئه سرين له ی سه فهره واز
باريمن و ئی ريسک گهورا نه که يمن، وه لی نيه زانم ئړا وه زوان
نه هاوردمه ی.

شه و پروژيگ لهو سهر سنووره چه وه پړی وسايمن. پروژ دويم
سه لمانه په شه وهل هاورپه يليا هه ماهه نگی کرد و وه دو ماشين توتاوه وه
چه په پړی قاچاخگيگا په دمان کرده ديم لا ئيرانا. ههر يه گ سه د متریگ
هاقومه ناو خاک ئيران، له شم سه رده و بق و پته پت ئرام هات. ئنسان
که ورخيگ نه بقم، ئه مانئ ئه و خا که ئړا من پراپړ له هورمان تيه ل بق. وه
ژير چه وه و نوورسپمه ئه سرينه و، خه وف له ناو چه و وقسه کردنييه و ديار
دا و هه نای تواس چشتی بوشی، وشه گان ههر وه ی رحه تيه نه هاتنه
زواتيا. ههر دوانمان له حال يه ک خه وهر داشتيمن و هيچيگ وه پړ
يه کا نه هاورديمن.

ههر ئه و شه وه په سيمنه سه رده شت و قاچاخبه ره گه برده مانه مال
ئاشنايگی. دلّه راوی دنيا پشياوده سهر من و ئه سرين و لام تا کام وهل
که سيگا نه وه تيمن. له ساپرووی خوه مانيش ترسيایمن. چهن جاري له
لای خوه مه و فکرو کردن، ئه گهر يه کيگ له ی هاوسه فهره يله به يده مانه و
دهس، چوه بکه يمن؟! سه د جوور بهرنامه چنيم ک هه نای پوليس ليان
نزيکه و بق، چون گيان دهر بکه يمن. ههر جاري ک خاوهن مالّه گه ته قه دا
له دهر و خواردن ئرامان هاورد يا کاريگ داشت، ناوزگم چيه و خوار.

گاچارى يەكىنگ لە ھاوسەفەرىيەيل لە سەر ئاودەس ھاتەو و ۋە يەيھەو
چەوم ھاتە مل داوڵىيا رح لە جەسەم نەما. چەويلم بەسام و ھەناس
قۆلىگ كىشام. داوڵ دەھا بەسىجى ھاتە ۋەر چەو! من بالىگ داڵاھو
ھاتە دەسما و ئەو بالىشى ئەسرىن گرت و دەمەو سنوور نايمە دەوا.
ۋەرچە يەگ بپەرىمنەو، نوامان بۆ مەيدان مین يا پى گوم كرديمن!
گاچارىش لەى ناو خەيالە بەسىجىيەيل دەم نانەو بانمانەو و
چواردەورمان دەور پىچ دان. ئى دڵپراوكى و ترسە دەقەى وازە لىم
نەھاورد و لە ناو خەيال خوم ھەر جار لە شوون پىكارىگ ئرا دەرچىن
لە دەسىيان بۆم.

شەو دويم ك لە شەش دانگ خەو بۆم، ھالايە سات سى دوكتشەوار
ۋەل جىرەى دەرەگەيا لە خەو راجلە كيام؛ نەزانم ۋە چ خىرايى بۆ ك
پەلام دەس ئەسرىن برىم و ئەويش داڵاھو كوتا لە باوش و لە ناو
جىيەگە ھەلسا ئەو پا. ھەر لەوپا ھەلاى دەرەگە كرديمن ك بوايم،
سەرمان تەتيا ۋە سەلمان رەشەيا! ۋەت: «خۆمانين!» ئەسرىن دەسى ناو
بان دلى و ھەناس قولى كىشا. دى خەومانەو نەورد و تا شەۋەكى لە ناو
جىەگانمان نىشتىمن.

سەر سىمىن پووژ سەلمانە رەشە ۋە گەرد ھاو رەفيقە يلىيا ھەماھەنگى كرد و
ۋە دو پەيكەن موتور پزۆۋە ھاتنە شوونمان و پى مەھاباد گرتىمنە ۋەر.
لە سەردەشت ك دايمەنە ۋەر، ۋە پى ناھامارىگا ك دۆر لە دژبانى بۆ،

دهرمان کرد. پاننده گه وەت ک ئیدی تا ناو مەهاباد دژبانی لە سەر پریان نییه. کەمیگ لە فکر و خەیاڵ هاتمەو دەر و بنیای دەمەتە وەل هاوسەفەرەگان لامانا نام. لەیوا دیار بق مەحمود ناوی ک لە شان چەم دانیشتود لە چشتیگ ترسیا. لە لی پرسم «خەلک کوورە؟» زانیار ک لە سەندەلی نوای ماشینەگە دانیشتود، لایگەو کرد و وەت: «سلیانی» تواسم سەر باس هەلچینم و بزنام ئەوان ک منال باشوورن لە چە زاوریان چوود، ئەمانی هەم بەتالمەو بق.

وەر چرچە و لەرزە قەیریگ لە پێیەگە بریمن. سات یانزەوی وەرچە نیمەرپوو پەسیمیە شار مەهاباد. یەک ساندویچیگ وە سەرگاوە سەنیمن و سەرلەنوو سوار ماشینەگە بقمن و داجمیایم وەرەو ئورمیە. پانندەگەمان باس لە سەختگیری دژبانی نەقەدە کردیاد و وەتیاد: «ئەگەر ئەم دژبانیە بە جی بهیلین، ئیدی هیچ ترسیک نامینی» هەر ئی قسە چرچ خسە ناو دلان. تماشایگ ناو چەو ئەسرین کردم و هەر دوانمان بی یەگ چشتی بقشیمن، چەویگ پرتانیمن. من سەرم هەلگەردانمەو و تماشایگ وە لاشانیەگەما کردم. دیم ئەویش لە وەشت دلەپراوکی لەپسای لیو قورووژا و دەس ولای. چەن دەقەگیگ لە مەهاباد دۆرەو کەفتیمن، ساندوویچەگان دەرھاوردیمن، هەرچەنی فرەیش ورسیمان بق، ئەمانی نەفەری دو سی قەپ فرەتر نەتوانسیمن لیان بخووەیمن. ئەسرین

دهس چھپي نا ناو دهس پاسم و ئهو دهسي و سھيوھتيگ كيشا مل پشت دهسا.

تماشاڀگ وه دهيشٽا كردم و دهنگ بازجووه گه له ناو سهرم دهنگه و دا. له شوونه گهي خوهم ته كاني خواردم. له قورن دلا گورميچه گرتم، بردمهي ئهو بان سهر ك بهمهي له ناو دهره گه، به تالمه و بق. «نه ئي كاره نيه كه م، يانه هانه شوون يه وه ك ئيمه زافينگ نيشان بهيمن تا سوار سهرمان بوون» به تالمه و بق و وه ناو سلووله گه ما ك جي فره يگيش نه ياشت، ژاويگ هلاوردم. گاجاري خهريك ولاين دهسهيلم بوم و گاجاري سهر نامه قهي ديواره گه وه. بي دهنگي شكيه يد و دهنگ ئه سرين ئه ژنه وم: «ئيوه هيچ كامدان درس نيين، ئيوه په ستر و په زيلتر له سهربازهيل سه دامين. تماشا ي وه خوه دانا بكن، له ناو پيسي و نجاسه ت خوه دان گوما هاتينه». ههر چهن له شوون ئي دهنگا دي دهنگي لي نه ژنه فتم، وه لي ههر ئي چهن كه ليمه بهس بق ك دلنيا بم ئه سرين مل ئرايان نه چه مانيه. له شوونه گهي خوهم تا پرا ده يگ ئاره ميام. ماشينه گه مان په سيه هلايه سه د متری دژبانيه گه. له خه يالات خوهم هاتمه و دهر و تماشا ي ساته گم كردم ك ديم كار نيه كه ي! فره تر له ده پاسدار و به سي جي ههر دو لاي جاده گه گرتون. تماشا يگ تر وه ئه سرينا كردم، ديم هيچ جمينگ ئه و خوه ي نيه خه ي و گاهه س ته نيا چه وه يليه ك كار كهن. په نجا متر ماود ك پاننده وه خاتر هه لته ك وه لته ك

دژبانییه گه. سسهو کرد. پاسدار یگ ک له پهړ جاده گه له نواوه وساوډ، ده سی بهرزهو کرد بهیده مانه و لا. ههړ چوارمان، بیجگه له پاننده، پهنگ له پخسارمان نه ماوډ. نزیکه و بوم و پاننده لا دا ناو خاکیه گه یا. ده سی نه سرین گرتم و تماشایگ یه ک کردیمن. پاسداره گه وهل یه یا ک ده سی داخس، له ماشین نزیکه و بوم. ههړ یه گ له ماشین گه نزیکه و بوم، قیژه له چهره ماشین گه هه لسا! وهل بسکه واتیگا، ته یکافئ کوتا و پاسدار له ناو ته پ و تووز و دوکه ل هاته گوما.

دهنگیگ وه یه یهوهو له ناو سهرم دهنگه و دا «کاریگ پیدان که یمن ک پروژیگ سه د جار نه زرهت وه مهرگ بخوازین». پییه گه فره شلخ بوم و ماشین یل سهر ناونه و بان یه ک. پاننده گه خسه مانه ناولو ماشین یل ترا و تا راده یگ له تیر په رس پاسداره گان هاتیمنه گوما، سفت دالاهو کوتاومه باوش و سهرم چه مانومه ملییا. بیجگه چه ن تیر هه وایی نه توانسن پراسه و پراس ته قه یگ لیمان بکه ن. پاننده گه وهت: «خه ریکن له شوینان دین! به لام ئیدی نه ترسن، ناتوانن بمانگرن» له یوا دیار بوم ئی پییه خاس ناسید و یه کار یه ک دوجاری نییه. ئه مانئ یه ئرا ئیمه ته نیا قسه یگ بوم و له ناو ماشین گه جیمانه و نه وی.

سی چوار کیلومتر ک دوروه که فتمین، تماشایگ تر وه ساهه گه ما کردم دیم ک عه قه به گه ی چه ن ده قه یگ هاتوده نوا! له لای خوه م فکره و کردم پووری که فتومه و روم حساوا! ئه مانئ وه پراسی له پسای کار کرد. ههړ

يه گ له چهو پڅليس ټاوايا بڅمن، راننده لا دا ناو ټاواييگ و وه تياد ک له له بوا وه خته يلى دژباني نه قه ده بيسيم دهيده گه شتي ک ها ناو پي و ټهوان له وه ره و کونترول کن.

هلايه دو ساتيگ له و چه په پښه سه بر کرديم. راننده گه وه ت: «ټيسته کاتيه تي که پږوين، ټه مانه ش ټيدي ټه وهنده راناو هستن». راننده وه پي خاکی تره کا داجميا. پانزه بيس ده قه يگ ده م برد تا که فتمينه و بان پښه ټه سلښه گه.

ټيواره په سيمنه ناو شار ټورميه. ټه و هاوسه فهره گانمان ک وه بي کيشه وهرجه ټيمه هاتونه و جي، چهن ساتيگ بڅ ک چه وهر پي ټيمه بڅن. له وره يشه قاچاخبره گه هه ماهه نگی کردڅ و وه دو ماشين تره و په وانه ي شار خڅي له نزيک سنوور کريامن. له ناو شار خڅي، قاچاخبري ک ټه و ماشينه يله کل کردڅه شوونمان، ماته لمان بڅ. پياي گردله ي سيولښيگ بڅ ک له له هجه يه و په سيمه کرمانجه. له خڅي نه يشته مان و ههر وه ټه و ماشينه يله و برده مان ټرا بازرگان. له په ر بازرگان مال خاليگ بڅ ک سي چوار وفاق داشت و ديار بڅ واوريز که سه يل په نابه ر په نابه ر بڅ. من و ټه سرين و دالاهو و چيمنه ناو يه کيگ له وفاقه گان و ټه ودواي هاوسه فهره گانمانيش له ټه و ديمه گان تر به ير و به شه و بڅن.

هه يمه ي من ته نيا هيڅيگ نيه ک ټيوه له سه ر نه خشه دڅينه ي، هه يمه ي من له پروژه ه لات ناوښ ټرا که سه يلي دياريه ک توان

بوورنهم و له لیم و یار بکهن. له یواسه ک فرهیگ له شار و ئاواهییل کوردستان ترکیه، ئیران، عراق و سووریه بهشیگ له منن. نادر و ئه سرین ئیجاره ترسییان که متره و بود، وهلی بی تاقهت یه بون ک ئی ههفتهسه د ههیشتهسه د متره بنه و پشت سه ر. ئه مانئ نگانانه ییل من هه ر وه ئی رچه تییه ئزن وه ره و نه ییل و نیشته جیه ییل ده ورگرم نیه تا وه مه ییل خوه یان قه ییرم بکهن. سه ربازه ییل ه لایه قزم هه فته یگ بق ک فره ترو بون و وه گووره ی گوزارشتی ک وه ده س فره مانده یی هیزه ییل ئه منیه تی ترکیه ره سی بود، بایه س ئرا ماوه ی نادیار یگ ئی ره وش ئاوارته ئدامه بییاشتاد.

چوار پروژ بق ک پامان ئه و بان زهوی نه هات و چه وه پئی ئه و په رین له سنوور بومن. نادر وه تیاد: «پوورئ ئیمه ئی مه رزه بنه یمنه و پشت سه ر!» هه رچه ئی خوه میش دلنیا نه بوم و فکر و خه یال دنیا رشیاقده ناو سه رم، وه لی منیش له جواوا وه تم: «فکر و خه یال نه که، دی چوه مان مایه!» هه ر ئه و ئیواران پروژ چوارمه، دالاهوو هه وای گهنی گرتود، ته وئ گرت و گوپان قوتان. شه و په نجم ئیقه ره حالئ خراو بق، خه و ییه و نه ورد. دکوتشه وار بق و خه جل ماومن ک چه ئرای بکه یمن. نه دکتر شه خسی و نه یش دارووخانه یگ واز نه بق. نادر دو سی جار وه ت ک بوه یمنه ی نه خوه شخانه، وه لی من قه بوول نه کردم. چون له و ره کونترول فره تر بق و هه ر وه ی بوونه وه تا شه وه کی گرتیمنه ی باوشه و و ئی ده س و ئه و ده سی

کردیایمن. دهم دهمهیل شهوهکی بق ک وهتمه نادر بچووده شوون دهرماتیگه و ئرای.

پروژ هه لاتبۆد ک له مأل دامه و دهر تا داروو ئرا دالاهوو بسینم. شار دامه دهم پاوه داروو خانهیگ وه دی نه کردم. بیس دهقه گهردیم ک چهوم هاته مل داروو خانهیگا له بان خیاوان ئه سلّی. نیم ساتیگیش چهوه پری وسام تایه گ واز کرد و دهرمان ئرای سه نم.

هه نای هاتمه و دیم دالاهوو له باوش دالگئی خهوییه و بردییه. نیه زانم چه نیگ بق ک خه و کفتوده پییا. منیش سهر نامه لای سه رییه و هلاژیام.

وهل زیهری دالاهووا له خه و هاتم. وه چمچهی بۆچگئی له شهربه ته گه کردم به بان زوانی؛ دالگئی ک له دۆه شه وه و خهوییه و نه وردبۆد، دوباره کوتایه ی له باوش. هلایه ساتی چهوه پری بۆمن، ئه مانئی هیچ ئفاقه یگ نه کرد و حالئی ههر چۆ خوهی بق. دقای نیمه روو بردیمنه ی لای دکتیر شه خسییگ، بیجگه یه ی گله ئامپۆل، دوو سی قه له م تریش داروو له وای شه ره بت و قورس ئرای نۆسا. دقای چه ن ساتیگ ک ئامپۆله گه ئرای وه شانیم و له دارووه گان دایمنه یی، که میگ ئاره میا. ئه و شه وه خاس خه فت و هلایه یه ک دوجار فره تر له خه و نه هه لوارکیا.

سەر هه فتمین پروژ دار و ده سه ی نادر و ئه سرین و پانزه نه فەر تر له کوردهیل عراق، ک ههر ئه و شه وه ره سیقونه بازرگان وه شوون قاچاخبه ره گهیا داجمیان. قاچخبه ریگ ک خاس ناسیمه ی و وه سهر یه وه چهن جاریش گیریا و دیش، ههر واز له کار خوه ی نه هاورد.

سات یه ک شه و گشتیان که فتونه و شوون قاچاخبه ر و له پاسگایگ ترکیه نزیکه و بقن. نادر و ئه سرین سهر ناونه شوون خود قاچاخبه ره گهیا و گاجار شان وه شانی. په توو بوچگله یگ پیچانقونه ده ور دالاهوووه و وه باوش نادره و بو. چشتی پی نه چئ ک وه یهیه و ده نگ ته قه ی گوله له پاسگای لا ژوه ریانه و هات! ههر کهس له شوونه گه ی خوه ی هلاژیا بان زهویه گهیا و خپ خوه ی کرد. ههر یه گ ده نگ ته قه ی تفه نگ هه لسا، دالاهوویش دهس کرده وه قه! تا ده نگه ی هاته و بان نادر ده می گرتنه چنگ و نه هیش دی ده نگه لییه و بای. منال له وهر خوهیه و وه ره نیسک دا و له ژیر ده سی له رزیاد. نادر وهت: «نه توه نم ده سم له ده ر ده می بکیشمه و و نه یش توه نم له یه فره تر ده می بگر مه چنگ» وهل له رزین دهس نادرا، دیار بو ک گوران له پسای وه ره نیسک دهید. ئه سرین وه بن قورگه و وهت: «چاره ی تر نه یریمن! یه ئاخیرین هیوامانه. ئه گهر بگریه یمن ده نه مانه و دهس پۆلیس ئیران. هووشد بوود ده سد پری هه ناس دانی له لوته و نه گرتود» نادر تماشا یگ وه دالاهووا کرد و ماچ تیولی کرد و وهت: «ده رد له گیانم، ههر ئیجاره دگان بگره خوه دا، مه گیر».

پهنج دهقه يگ ويهريآؤد، دهورگرد ئارام و بڼه دنگه و بڼه. نادر وه سهيوه تي دهسي له دهر ده مي سسه و کرد. دنگي له لييه و نه هات! ئه سرين ک چه وي وه پي بڼ، گورجانه دالاهو و کوتا له باوش و دم نا لاي ده مي ه و. هه ناس گه رمي ک چيه پيا، هه ناس راحه تي کيشا و وهت: «کور م، چه و به دي کور و بود، عاقله».

له شوونه گه ي خوه يان بي جوله وساؤن و قاچاخ به ره گه وه سهيوه تي گه و وهت: «هه يا کو ئه ز تشته ک نه گوته، هوون رانه بن». ئه سرين مه مگي نا دم دالاهو و گري پي نه چي خه وي ه و برد.

هلايه دو سات و نيم له و يه ي شوونه له ناو گلا ل قولي بي کرچه له شوونه گه ي خوه يان نز له خوه ي برؤن و له لايگه و له ترس سه ربازه يل ئيراني و له لايگ تره و له وه يشت سه رمای سه رحه د، دگان يان بان دگان نه گرت، هه رچه ني **تاو سانش** بڼ. تا يه گ قاچاخ به ره گه له شوون چه ندين که شه سه رو گووش دا ئاوا. ئي جاره دلنيا بڼ ک ريه گه نه منه. وه ئشاره ي ده سي، له شووني که فتنه رپيا. يه ئه رک من بڼ ک نوای يانه بگرم و نه هيلم پايان بخوه يده ناو ولا ت تر؛ ولا تيگ ک من له سال ۱۶۳۹ ه و له يه ک جيا يانه و کردم ه. هه ر وه ي خاتره چه ن جاريگ تيکووشام سه ربازيل ترکيگ بره سنمه و ک ئافاز من که ن، وه لي چشتي ئه و بان ده سم نه هات.

ئو شه وه هلايه پهنج ساتيگ پيمان چي تا سنور ئيران وه ترکيه نايمنه و پشت سه ر. باوجي ئه گه ر ئي سنور و سه ربازه يله نه بواتيا، ئي هه يمه يه

وه پایا که متر له بیس دهقه بق. وهختی دلنیا بوم ک سنووره گه بریمنه، هه ناس رحه تیگ کیشام و هس کردم قوله یلم فره تر له جاران شاوہیان تید. ئیسفایگ ئه سرین گرم دیم تا راده یگ رهنک و رۆ ئه ویش واشه و بقه. ماشینیک و ساود و پانزه نه فره ری ک دقه شه و دانه و لوومان، سوار کرد و چین. ئیمه له یوو بومنه هه شت نه فره گه ی خوه مان و وه پیاسه که فتمینه رییا. له دور و نزیک ئاوا ییگ ک هلا یه په نج شه ش خان ی بون، خسیمن. قاچا خبه ره گه چی و هه ر له و ئاوا یه نان و مان ئرامان هاورد و هاته و.

دهم دهمه یل ئیواره، له ناکاوا منال شواتیگ ک وهل پهس و پووله یا بق، سه ری ته تیا لبیان؛ بی یه گ چشتی بوشی کر گووش له خوه ی بری، په سه گانی رانی و له لیان دوره و که فت. بوشی نه وشی سه د متر یگ وه مانا هه یمه ی داشت ک قاچا خبه ره گه وهل یه یا ک چرییه و پی و ئه ویش سه و کرد، له شوونی داجمیا. ره سیه لای. دهس کرده گیر فانا و له یوا دیار بق چشتیگ نا ناو له پی.

هه وا دل ی بق تیه ریکه و بوو. شوانه یل، پهس و پووله و مانگه یل هاوردنبونه و له په چیه بون ک دوو سی ماشین له پسای له دیه که گه نزیکه و بون. نیعمه ت نیشته و زهوی و وهت: «راپورتا مه هاتیه داین، هوون ببین به گرو پین دو سی نه فره ری و هه رن سه ر چیا و ل جهین ئه من خوه فه شیرن."

دالاهو له دالگى سەنم و کوتامەى له باوش و له شوون دەوکردن
 فرەيگا، خوهمان تەقانىمە نیمەقەى کۆهگەيا. هەناسەپرکى هات ئپامان و
 هاز يە نەياشتيم لەى بنارە وە خپرايى بکيشيمنەو بان. وە لووکەلووک
 وە بن گالايگا تا نیمەقەى گيان دەرکرديم؛ هەر کام ليان لە پەسق دار و
 بەردیگ يا لە بن کەندرهیگ خوهمان ئەوشارتيم. لەى هەيمەيه ک ئيمە
 لە پشت ديه کەگە تا نیمەقەى چياگە هاتۆمن، هیزەيل دەولەتیش پەسوئە
 پشت ئاوايه گە و وە نۆرهفکەن خسەنە بانمان و چەن جارنگیش تەقە
 تەقیگ کردن، ئەمانى لەیوا دیار بۆ نەینەسەمان. هلايه ساتيگ سەبر
 کرديم، سات شان ناۆدەى يانزەى شەووە ک دى دەنگى لە هیزەيل
 ترکیه وە نەهات. قاچاخبەرەگە ک خوہى لە ناو ديه کەگە هشار کردۆ،
 چرپيه و پيمان ک دانەميهيم. هەر کەس لە هشارگەى خوہى دا ئەو دەر.
 لە بانا يە کە يە کە، يە کەو گرتيم و وەرەو ئاواى قەلۆه و بۆمن.
 قاچاخبەرەگە کەفتەو نوامان، برەمانە يە کيگ لە مالەگان ک لە پەپەرەو بۆ
 و شام گورجانەيگ دانە پيمان.

سات دوانزە و نیم دولمووش (مینی بووس) یگ هاتە شوونمان. سواری
 بۆمن و **سات و نیمیگ** لە ناو پى بۆمن تا پەسिमە شار بايەزید. ئەو
 شەویشە قاچاخبەرەگە برەمانە مال هاورى تری ک لەورە وە گەردیيانا
 کار کرد. پاسپۆرتەگان لیان سەن و لە ئیمە جیاوہ بۆ. ئى پرووژ نیمەروو
 هاتەو و پاسپۆرتەگان وە موورکریای دایەو. سات سی دۆای نیمەروو

بلیت ئرامان گرت ک سوار دو ئوتوبوس جیاجیا بۆمن و وه ته پیمان ک
له لای یه ک نه نیشیمن. ئیمه یش هه ر ئی کاره کردیمن و له ناو
ئوتوبوسه گان په خش و بلاوه و بۆمن. وه هه یمه ی نیم ساته و وه دو
ئوتوبوسه و که فتمنه پیا وهره و ئستانبۆل. له ی مه ودا تا ئستانبۆل چوار
دژبانی له سه ر پیمان بۆ؛ هه رچه ئی پاسپورته گانمان هیئ خوه مان نه بۆن،
ئه مانئ ئه سلئ بۆن و دله راوکی فره یگ نه یاشتیمن.

له ئستانبۆل پاوه هاوردیمن. وه رجه یه گ بچیمنه مالئ ک قه رار بۆ له تی
ئرا ماوه یگ بمینیمنه و، چیمنه نووسینگه یگ و له وره و تلفۆن کردیمنه
بنه ماله یلمان ک حه ق قاچاخبه ره گان به ن و ئازادیش ئی کاره ئرا ئیمه
کرد.

II

"nerelisin^{xix}" یه یه کمین وشه یگ بۆ ک له دەم راننده تاکسییگ له ناو قولتپسه ی ئستانبۆل ژنه فتم.

"türkçe bölmerem... Can you speak English?^{xx}" -

I also do not know English well, where are you » -

"?from^{xxi}"

پهوش زوان کوردی تا پاده به گ له ترکیه له قه یه خه بۆن ده رها تو، وه لی یه یوایشه نه بۆ ک کوردی وه تن و نۆسان نازاد بوود. له مشه وه شه ی یه بۆم ک بۆشم کووره ییم. نه توانسم دروو به م و نه یش ناو ولاته گه م نارم. گر یگ فکره و کردم. له ی ئانه راننده گه وه ترکیه وه چشتی وه ت ک من نه په سیمه و. تماشای تریگی کردم و باوجی وه رجه یه گ بۆشم کوردم، له ناو جامه که گه وه هۆرده و لیم بۆد، منیش یه ی جووره یلی هس گه نیگ پی نه یاشتم. له لای خوه میشه وه تم ئه گهر ههر ترک نژاد په ره ستیگیش بوود توای چه بکه ی؟ ئه گهر بتوای پروا کنیڊه م و بوه یده م ئا ناو گورگه ییل بوور MHP، ته وان یه دیرم لانکه م، دهر تاکسیه گه بچه کنم و برنگ خوه م به مه وه ده یشته. ههر یه گ وه تم «کوردم»! وه یه یه وه پا نا بان ترمزه گه یا، وه رجه یه گ کامل بوو سیڊه وه ده س خسه وه ده سگیره ی ده ره گه و خوه م گورجه و کردم ک بپه پمه وه ده یشته ک وه ت: «ئه ز ژ ی کوردم» وه ل ژنه فتن ئی پسته یا، برقی له ناو چه و راننده تاکسییگ له

قولنيسه ی ئستانبول ديم ک له يوا ديار بو ئرا ئه ویش جی باوه ر نه بو. له ی هه یمه یه سه ر له زندانه یل ئامه ده و ده رهاوردم و مه ژبوورکردن زندانییه یل سیاسي کورد وه حفزکردن سرووده یل نژادپه ره ستی ترکی له ناو میژگم ژاوه لاورد و وه یه یه وه ده نگینگ له دنیای خه یال په وانه مه و وه لئوه خه نه وه وه تم: «له ناسیندان که یفخوه شم».

«ئه ز ژی. که کو! پشتی بیست ساله ل فئ ده ری دخه بتم و جارا یه که مه کو مروفه ک بی ترس و بی کول من پشتراست به، وسا دبیره کوردم!» له شوونیا پرسى: «ته ژ کوبی؟»

«پروژه لاتیم»

«کیژان باژیری پوژهلان؟»

«کرماشان»

«واو کرماشان! دبیرن کرماشان باژیره کی هه ره مه زن و خوه شه. گاڤا کو ئه م زاپوک بوون و ل گوندی بوون، باقی من هه رتم ب فه شارتی ل رادیو کرماشانی گوه داری دکر»

«ئه ری کرماشان شار گه ورايگه، وه لی وه داخه و خه لکه گه ی له پسای زوان کوردی له هوره و به ن»

«گه لو من باش فیم کر؟ یانی نکارن کوردی بئاخفن؟»

«دکارن، وه لی به شیگ له خود شار فارسی قسه که ن»

«مەخابن لە ئالیی مە ژى وسایه. کورد ل فر ژى به زاپووکى خوه په ترکی دپه یشن»

«ئاخر په وش باکوور که میگ جیاتره، ئاسمیلاسیون له ئیره فره تر بۆه»
 «هه قالى من راسته، ئەم ب سالان د باکورى کوردستانی ده نکارين کو
 ب کوردی بپه یشن. گه له ک ژ مالباتى مه هاتن کوشتن، ئه رته شا نه یاران
 گه له ک زارووکى مه ب خوه په برن و هه یا نها ئەم نزانن وان له
 کووده ریته. ئەز زاپووک بووم کو پۆژه ک میتا ترکان که تن هوندرى مالى
 مه و هه مى مالا مه **گه ريان**. د مالا مه ده چهند کاستین سترانین کوردی
 په یدا کرن و دى و باقى مه ژى بنچاف کردن»

«چپا؟»

«ئەز ل مردینى مه. گاڤا کوو ئەز چووم دبستانی، من کاسته کی کوردی ژ
 بۆ هه قالى خوه ب خوه ره بر. لى مدورى دبستانی ده ست ئانى سه ر
 کاستا من و ئەو بوو ب سه ده ما قى یه کى کو مالباتى مه هه مى سرگون
 بکه ن و دوى ده مى په ف ده ئەم ل سته نبۆلى به ناچارى دژین»

«ئىجار چ کاستیک بۆ ک ئیوه له سه رى ته بعيد کردن؟»

«کاسته کی شقان په روه ر بوو! یانى ترک ب سالان خوه ست ک کورد
 تونه بکن. سترین ژى ب کوردی قه ده خه بو»

«ئەرى من له سه ر باکوور فره خوه نیمه. پاسى ئیسه په وش چۆنه؟
 کوردی نۆسین و قسه کردن قه ده خه نییه؟»

«پنج شەش سالە کو ھەنەک پەوش گوھەرتیە، لی تام کوردی ئازاد نەبوویە. نھال ستەنبۆلی تەنی دو ئەنستیتو فەبوونە کو ل سەر زمانی کوردی ب ئاوايەک خوہبەخش دخبەتن، ژ خەینی وان دو ھەبان تو دبستان ئان جھەک دن ب کوردی تونەيە»

«یانئ ئیسە لە ستەنبۆل ئەنستیتو زوان کوردی ھەس؟»

«ئەری، یەک ژ وان تەقرب پینج دەقە ل فر دوورە، ئەگەر تە بخوازی ئەزی نیشانی تە بدەم»

ئەنستیتو کوردی ئستانبۆل بۆ جینگ ئرا ئیمە. لەو ماوە ک چەوہرئ بۆمن بچیمنە یونان، ھەفتە ی ھایە دوو سی جار سەردان ئەنستیتو کوردی کردیایمن و پەفقیەیل فرەگ لەوورە پەیا کردیمن؛ ھەر لە کورمانج تا زازا لەو ئەنستیتوو کووہ و بۆن و کارەیل فرەگ لە ھەوزە ی فەرھەنگی لە سەقامگرتن بۆ. جووریگ بۆ ک ئەسرنیش کرمانجی ھووکارە بۆد و لە وەخت قسە کردن بی یەگ خوہیشی بزانی ھەر سی زاراوہ ی کەلھوپی، کرمانجی و سۆرانی ئامیتە ی یەک کرد و زوان ھامیتە ی کوردیگ ئرا خوہی درس کردۆد.

شەویگ دیروەخت دالاهوو گرتۆمە باوشەو و دەسم لە ناو دەس ئەسرن، لە ناو مەیدان تەقسیمەو ھەلگەردیایمەو ئرا مأل. ھایە دۆر نزیک مأل کردۆمن دیم دو پیاک ک یەکیگیان تازە تیخ خسۆد و ئەوہکە ی تر ھایە چل پەنج سالان بۆ، رشیانەسە مل کوپ جوانیگا و

له پىسای وه چه قوو دهنه لى. له شوون يه يا ك دلىا بۆن كارى تمامه، دهسه يلىيان وه نيشانهى گورگ هه لگرتن و يه كيگ لىيان وه دهنگ بهرز وهت ك تا زهمانيگ تركيگ له سه زهوى بوود، هه تروريستيگ بوشى من كوردم، چارهى بيجگه مردن نه يري. ئيره ولات تركيه س و ته نيا جى ملهت و زوان تركيه. يه چشتى بۆ ك من و ئه سرين وه شلور لى ره سيمنه و.

جنازهى ك پىساي ئاخريين هه ناسى دا و دهنگ گوروانى (لى دۆتمام) نوورپنم وه ره و جه سهى ك خه لتان له خۆن بۆ، كيشا. له پىساي خۆن هلاورد و له گووشه ي ليوپيه و قولپه ي هاتيا؛ چنگ كرانه بان زهويه گه يا و وه دهم گيانه و بال چه و دا. چه وه يلى خاس نه هه لاتن و هه ر وه ئه و چه و نيمه وازه و ئيسفايگ سازه گه ي گرت. وه نكه چرييه و خوهى خسه و لا و دهس دپا كرد ئپاى ك له نيم متری وه ر ده مئى بۆ. وهل ئه و ته كانا ك برده ي، خۆن فره يگ هلاورده بائىيا و وه تهخت سينگه و دا ملييا. يه كيگ له ته له گانئ، له ژيرئ دينگه ي كرد و دوجاره بئ دهنگه و بۆ! ئه مانئ ئى دو خشته له گوروانى لى دۆتمام هه ر دوجاره وه بۆ (دۆتمام داىكا مه تهف نيشتمانى/ دقيرى و دگازى بهر ده ستانى). گوروانىچر هلايه **بيس** پهنج سالانئى بۆ ك چهن پروژ پيشتەر، خه لك فره يگ له ده ورئ كووه و بۆد؛ وهل ده سپيگ گوروانى لى دۆتماما، ئه سر خوه شى و ئازادى زاوده ناو چه و ئاخريين كوردئى ك له ده ورئ ئه لقه داؤن.

ته کانیگ خواردم، دیم ئه سرینه ک له پسای له قنیده مه و! تماشای کردم
 دیم بغز کردییه، پته پتییه و هیچ وه زوانییا نیه تی. له نوو له جنازه ی که فتی
 هۆرده و بۆم. له ش بی یه گ جمی بخوه ی، که فتۆده مل سازه گه یا و
 خۆنیگ وه چوارده ورییا تایر مه به ساۆد. که میگ هاتمه خوه ما و
 تماشایگ ناو چه و ئه سرین کردم، لی پرسیار کردم: «زانی یه هه ر ئه و
 گوورانیچه بق ک چهن پروژ پیش له خیاوان ته قسیم...» هیانی دۆ
 قسه گه له ده مم نه وریاۆد ک وه ده م گریه و وه ت: «لێیییی ددد دۆ تمام»
 ئه سرین وه پراسی بر بۆد و ئه سر وه شه ش په لگی وه چه ویا رییا داگرت.

III

له شوون **دو مانگ له ئستانبؤل**، قاچاخچي تازه يگ ک خه لک ئورميه
 بؤ، هاته شوونمان. وه سئ ميني بووسه و برده مان ئرا شار ئزمير ک له وره و
 بچيمن ئرا يونان. نه و شه وه ساتيگ فره تر له ئزمير نه وسايمن و دوباره
 پلاننه مانه و ئرا ئستانبؤل! له يوا ديار بؤ پئ به سياقد و ئمکان نه و په پرين
 له ناو نه ياشتيمن. هه لپليايمنه و ئرا ماله گه ي ئستانبؤل. **چوار** پووژ تر
 چه وه پئ مايمن و له ي ماوه سئ که س تر وه پيمان زيای بؤ. سه رجه م
 بؤمنه **بيس و يه ي** که س و سه رله نوو هاوردنه مان ئرا ئاوايگ له نزیک
 ئزمير. له ناو ته و له خراوه ي چووليگ دؤر له هاماج جيگرو و بؤمن.
 قاچاخبه رگه ئرا هه ماهه نگی کردن وهل هاوکاره يليا چئ ئرا ناو شار
 ئزمير. شه و ده س له پا شوو پتر هاته و و سوارمان له ماشينه گان کرد و
 برده مانه و ئرا ئاواي تر. له ي به ينه وه ته پيمان ک پئ و بان خراوه و
 بايه س چهن پووژئ چه وه پئ بمييمن. له نزیک ئاوايگ پا هاورديمنه و
 و رڙمان نانه دارستانيگ ک که فته و لا خوه ره لات ديه که گه. نه و شوونه
 ک له تي خسيمن هلايه ساتيگ له ئاوايه گه وه دؤر بؤ و پياي قاچاخبه ر
 وهل کوپيگ له و ئاوايه هه ماهه نگ کردؤد ک پووژيگ دو تاق خوه رد
 و خوراک ئرامان باريد.

پوورڙ يه ڪم تا سڀيم، پوورڙيگ دوجار خواردن ٿرمان هاورد؛ نيمهرووان چوارمين پوورڙ، هر نه فريگ يه نان سه مون و تمانه دا وه پيمان و چييهو. شهو هرچي چهوهري بومن، دي خهوهريگ لي نهوي. ٿهو شهوه هلايه تا سات يه ڪ هر دهنگهدهنگي ڪ هات يا ليسڪ چراقهوهي ديار دا، خهوشالو بومن ڪ ڪوپهگهس خوراڪ ٿرمان تيهري.

لهي جهمعيهته هفت گلهمان ٽن بون و ٿهوان وه ڪ خانهوادهگان له شان يه ڪ و زگوردييهگانيش وه جيا لهي ناو دارسانه خهفتمين. شهوهڪي ڪ ههلسايمين، تا سات ده و يانزه مهيدهمان خاس نه ڪهفتوده ڪار و فره ورسيان نهوي. هر يه ڪ سات له دوانزه شڪيا، ورسى زيفه ليان سهن و هيچي ٿرا خواردن وه پيمان نه بو. سات سي دواي نيمهپروو بو ڪ نانهارهگه له ٽيرا وه شوورهشوور هات و نه فريگ يه ڪ سهموونيگ و تهماته يگ دا پيمان.

چوارده پوورڙ تر لهو ناو دارسانه چهوهري وسايمين و وه پوورڙي يه ي سهمون و تمانه هه لڪرديمن. ٿاوي ڪ ٿرمان هاورد وه زوور بهش خواردنمان ڪرد، هر ٿايه م بو، بن سهر هه لڪران و لهش خوران. شهوه ڪيان **هه فدهم**، هيئني پوورڙ نه هه لايتود، خود قاچاخچيه گه هاتهو سهرمان و هر لهوپا وه ٿهو لهش پيسانهو، بردهمان و له پهري ٿاوايه گه سوارمان له ماشين ڪرد و پري دهريا گرتيمنه وهر. هه ناي ره سيمنه پهري

ئاو، گشتان له ناو قايقي جيهو كردن. دالاهوو وه باوشمهو بۆ و ئهسرينيش له شانم، له سۆكگ له قايقهگه جهمجوور دانيشتمين و هلايه ههر دوانمان جي يه نهفه رگرتۆمن.

سۆ چوار ساتيگ له ناو پۆ بۆمن تا يه گ سات يه ك دۆاي نيمهروو پسيمنه به ندهر جهزيره ي كووس. دو نهفه ري و سۆ نهفه رييه و بۆمن و له يه ك دۆره و كهفتمين و ههر كامان وه لايگا رۆ نايمنه شار.

ههر يه گ سه د متریگ له ئاو دۆره و كهفتمين، هس كردم ك له پسای پانه مان! ئۆ دهس ئه و دهس دالاهوو كردم و وهتمه ئه سرين «پاد بته، چمانى هانه شوونمانه و» ههفت هه يشت گام تر نايمن دهنگه دهنگى هات ك ئيمه نه په سيمنه و چه ئۆشن، وه لۆ خوو ديار بۆ ئه و ئيمه چرن. خوه مان كرديمه يام و گورجانه پۆ خوه مان ترکانيمن. دلنیا بۆمن ك پۆليس ده م ناسه و بانمان و له دهنگيانه و له يوا ديار بۆ ك ئۆشن بووسيه ن. وهتمه ئه سرين: «بۆ يه گ لاوه بكه ي، هه لا كه وه لا بوا» ههر دوانمان، سه ر كرديمه كوولا تيگ له لا چه پانه و. وه ل يه يا ك نايمنه ده و، دهنگيان به رزتره و بۆ و ويلكه ر شوونمان نه بۆن! هه رچۆ ك چيمن دهنگيان ههر نزيك و نزيكتره و بۆ. من و ئه سرين شان وه شان يه ك ده ويايمن تا سه ر له ئاخ كۆچه گه وه ده رهاورديمن، كۆچه ي بن به سۆگ بۆ و پۆ ده رچۆين نه ياشتمين! پۆليس ه گان سۆيان بۆن و چاتمه ي ده ورمان دان.

هه نای بردیانه مانه ناو ئداره ی پۆلیس، دیمین بیجگه ئیمه سییانه، چوار کهس تریش هه ر له و هاوسه فه ره یلانه گریانه. له دایره ی پۆلیس، مته رجم کوردیگ هاوردوڤن و قسه ی هه ر دو لا ته رجمه کردیاد. له ناو پرسیاره یلی ک کردیان زوورم له سه ر یه سوڤ بۆن ک ئیمه چه ن نه فه ریمین و کی هاوردیه سه مان؟ ئیمه یش چشتیگ نه وه تیمین ک وه که لک پۆلیس بای؛ ئاخو ر قاچاخ به ره گه پیشتر وه توده پیمان ئه گه ر گریانمین و ئی پرسیاره لیان کردن، خوه مان بکه یمنه یام.

هه ر هه فته که سه مان کردنه ناو وتاق بیس متریگ ک بازداشگا بۆ. هه ر یه گ پا نایمنه ناو بازداشگا گه، ئه سرین دهم خوه ی هه لپچا و منیش ده س کردمه پژمانن. چه ن به توویگ له وای ژیره وان خسقنه و ناوی، تا چه ن ده قه هه ر وه پاوه وه ناویا ژاو هلاوردیمین و ئاخو رگه ی نیشتمینه و زه وی، ئه لبه ت هلایه ته ک خس له سی هه فته یش ک ئاو وه کوول ئیمه یشا نه چۆد. هه ر یه گ وه ل بوو وتاقه گه یا سا داخسیمین، جی خوه ش کردیمین. من له پشت سه ر ئه سرینه و نیشتم. چشتی له ئه و زه وی نیشتمان نه گوزه ریاوڤد، چه وم ها ته مل خشگیگا ک له پسای وه قه ی پراسق ئه سرینا ئه وبان چیاد! ئیسفای په ل پوو هیل ته سکێ گرتم ک له شوون یه کا داجمیان، نیه زانم ئرا هیچ جمیگ ئه و بییم نه که فته و چه و برپۆمه لی. له شوون یه گ له پسای هه یمه ی گورچکێ وه ره و بانتر بری، ده سم بی ئاگا وه ره و پی چئی و چه ن جاری کلگ نامه نوای ک

بووسنمه‌وه‌ی، وه‌لی وە بان کلگما پە‌ی بۆ. له‌ جیه‌یلێ ک کراسه‌گه‌ی
 پیچه‌و خواردۆد، کیشیگ هاورده‌ خوه‌ی، درێژتره‌و بۆ و لیژایی
 پشته‌شکنه‌ی ک له‌ مه‌ونج کراسه‌گه‌ درس بۆد، پری و خوه‌ی ته‌قانه‌ بان
 شانییا. هس کردم خوه‌م هلاژانمه‌سه‌ نوایا و وه‌ بان زگما قه‌یبرم کردییه‌!
 چه‌و له‌ لی نه‌هه‌لگرتم، هلایه‌ دو سی خپ خوارده‌ ته‌ختی پشت سه‌رییا و
 دهم کرده‌و لا پاس سه‌ری. وه‌ هلاژیانه‌و خوه‌م دپا کردم ک دۆی بگرم.
 هه‌یمه‌یان فره‌ بۆ و ده‌سم بری نه‌کرد. له‌ وه‌لنگه‌ی پشت گووشی کیشا
 ئەو بان. ئەس‌رین له‌ شوونه‌گه‌ی خوه‌ی جمی خسه‌و خوه‌ی و ده‌سی
 هاورده‌ گۆه‌یا؛ چه‌ن تال له‌ قژی ک بان گۆه‌ی گرتۆن هاته‌ ده‌سییا و
 دایانه‌و لوو ئەودۆای زلفی. پی ئپا خشگ هاورا بۆ و خوه‌ی خسه‌ ئی
 دیما و له‌ بانا ده‌می په‌سیه‌ بان گووشواره‌گه‌ی و وه‌ سه‌یوه‌تیگ سه‌ر کرده‌
 گووشییه‌و! هاتمه‌ خوه‌ما و گرتم له‌ دۆی و کیشامه‌وه‌ی. له‌ی
 پاچله‌کیانه‌ هه‌م ئەس‌رین و هه‌میش ئەو هاورپییه‌ گانمان چرچگیانه‌و و
 پرسین ک چه‌ بۆه‌؟

ئەس‌رین، دالاهوو له‌ باوش جیاوه‌کرد، نایه‌ی زه‌وی و چه‌وی ک‌ه‌فته‌
 خشگی ک له‌ ناو ده‌س من بۆ! یه‌کینگ له‌ هاوسه‌فره‌گان ک له‌و
 ئاخروه‌و دانیشتۆد باس له‌ قه‌دیمه‌یل کردیاد ک ئۆشن خشگ بجووده‌
 گووش هه‌ر که‌سه‌و، میژگی خوه‌ی. تال باس ک‌ه‌فته‌و بان خشگ و هه‌ر
 که‌س باس ئی مه‌له‌وه‌ر هزار پا کردیا. ئەس‌رین وه‌ت: «ها وه‌ هۆرم باوگم

باس منالینگ له جه له ولا کرد، له وهرز تاوسان ک شهو له وهره یوانینگ خهفن، خشگ چووده گووشییه و کوشیده ی» کردمه و جواو: «نه بالی له یوا نییه، یانه گشتی قسیه ن». نهو شهو ته مەردم خفتیه ن ته نیا باسی ک کریا ههر یه بق و ههر کهس بیره وهری خوهی ده باره ی خشگ و مهل و مووره یل تر وه تیاد.

شهو له وه یشت شه که تی خه و که فته پیا نا و ههر کام وه لایگا سهره و نایمن. نه سرین، دالا هوو ناوده لا دیواره گه و سهری ناوده و بان بالییه و، منیش له پشتییه و وه وهر زگ نهو بان هلازیاوم. له شان چه پ منهو، نهو هاوسه فهرگان تر له کشات خه و بقن. له وه یشت بی جیه ری گاجاری پامان دا له قه ی یه که و و له ینو و کر گووش له خوه مان پریمن.

IV

لكۆمۆتيف دريژيگ له پساى وه ناو دالان تيهريكيگا وهره و نوا چوود،
 چهن كهس وه بيل و قولنگه وه هانه بانتيه و ك گشتيان كلاو ئيمه نى ها
 سهريانه و هه رچي هورده و بووم نيه توانم پرومانتيان بۆنم. خاس
 ئيسفايگ لكۆمۆتيفه گه گرم، بئ يه گ په يلى بياشتو كه فتييه سه رپا،
 سه ريگ خه مه و لا، دۆنم تا ته نانه تي تايريش نه يري! لكۆمۆتيف ئاسنين
 دريژيگ ك هزاران دهس وه په نجه يل تره ك بردييه و ها ژيري و هه ر
 ده سيگ له وه خت داجمياني، هه لگريه يد و نريه يده و شوون دهس نواتر
 له خوه ي. ده سه يليگ هه ماهه نگ وهل يه كا دانريه ن و هه لگريه ن، بئ
 يه گ له ره ي بكه فيده و لكۆمۆتيفه گه. تا وه ختي سه رم نه خسومه و لا و
 خاس لي هورده و نه بۆم، نه زانسم سه دان ئايه م هانه ژيري و پشت ئراي
 خه فانه. لكۆمۆتيف چهن جاريگ له ليم په ي كه ي و له ينو و هه لپليده و،
 دو پياي كراواتي له لي پا تيه رنه و ك هه ر كامپيان دو كيسه گه چ ها نه ر
 شانيانه و. له پساى گوران قسه كه ن و من لتيان نيه په سمه و. كار و
 بارپيان له بان قاقه ز وه په رتخ په سنن. يه كيگ قاقه زه گه هه لگريد،
 هه يمه ي زهويه گه ديارى كه ي و دهس كه نه گه چ پشانتى. سه دان
 فه رسه ق نه خشه پشنن بئ يه گ نه و دو كيسه گه چه تمام بوو. كاريان
 كۆتايي پي تيد. ئشاره دهنه كارگه رگان ك پا بارنه و. كه نانه چوار به و و

هر کام بیلگ یان قولنگه یگ دهنه ده سییانه و تا ده سه و کار بن. هر کام له و پر هیله هانه ته قه لا، تا نه وای له نه و پر هگان تر بمینه جیه و. شه و و هیانئ پروژ نه هه لا تییه، هر چی کار که ن، فره تر ده س و پایان زامدار بوود. نه مه ده و و هره و بان گریه یگ ک لیان دوره و بم، خاس هوره و بووم دقنم هانه بان گولوموه ی خرؤنکیگه و و ته نیا به شیگه لی له منه و دیاره. خوه م ته قنمه بان به رزترین کوه ی نه و ناوچه یا. له و ره و نوورمه پییانه و؛ چه نان له ناشنایل خوه مان له لکؤمؤتیفه گه جیاوه بوون. سه رم که فتییه سه و هر پایان و نه و انیش بی کووم پا نه نه ناو سه رم. میژگم و هره قه د ئی گشت ئایه مه نیه گرید و له پسای سه رم سه نگی نی که ی. له ری دیواره یل به رزیگه و له پسای زه وییگ دابه ش که ن ک لک دمه له و له گریه و ته په ی فره یگ نه ویه ک هاتییه و هر بنئ نیه تی. یه کیگ له ره فیه یلم ده س به یده و قولنگه گه ی، له نه ر شان تیهریده ی نه و خوار، بال ئرای هه لالی و ئوشی: «کوره یله گه، ئی دیواره یله به س نیین، بایه س بنه وای دیواره یل به رزتری بکه نیمن» ده س به یده و بان و قولنگه گه ی هر وه نه و شه سه و تیهریده و خوار ک بکو تیده ناو پاس میژگا ک له شوونه گه ی خوه م هه راسان نیستمه پاسه و!

سه ر و ملم فیسیاؤد. تماشا یگ ده و ر و هر م گرتم دیم دالاهو و حالئ خاس نییه و باوگئ ها دیار پییه و. ته و و له رز داگرتوده ی و له وای فی ناو ناو له رز یاده. ئیسفای سه ری له باوش نادر گرتم. تا قه ت نه هاوردم و له

باوش باوگي جيايهو ڪردم، ڪوتامهي سينگم و دهسي ڪيشامه سهرييا. مه مگ نامه دهمي ڪ شيري بيهم، تيول داخي قهي سينگم گرت و ترسيگ نازاي نه نامم داگرت. حالي له پساي هر خراوتره و بق. چريمنه و نگابانه گان و داواي ڪوومه ڪ ڪرديمن، وهلي ڪه سينگ گووشه ليان نه ته ڪان.

نه و شه وه تا شه وه ڪي گوران گياني گور گرت و ته وي پو له فره يي بق. چ خوهم، چ باوگي و ته نانهت نه و هاومسافره گانيش هه رچي هاوار و هانا ڪرديم ڪ لانگم ڪاريگ بڪن نرا نئي زارووه، هيچ ته ويري نه ڪرد. بيس و چوار ساتي له گري و بورانن گوران دالاهو و يه رياود ڪ دهنگي ڪيا و ڪروڪييا هات. سات دو نيم شه و بق ڪ هاوسه فره يل له وه يشت بي خه وي هر ڪام وه لايجا خه شه ليان پرياو. دهس بردم دالاهو له باوش نادر بنه مه و زه وي، هر وهل يه يا ڪ له باوشي ڪيشامه وه ي، نادر چرچگياوه. تماشاگم ڪرد و سه رله نوو سه ره و نا. دالاهو گرتمه بان ده سه و. ديم ته وي نه مايه. سه ري نامه بان سه رينه گه، ده م بردم نرا لاي ده مي، گرنگ وسام و ده م لي دوره و ڪردم. له هه يمه ي نيم تريه و خاس برآورد ي گرتم و دوباره نزيكه و بقم. دهس نامه بان تيولي و ده م نزيك ده م و لوتييه و ڪردم. هه ناس نه يا! وه رجه يه گ هه ناس منيش بچووده بهن، قيژانم! دنيا له ده ور سه رم خريگ خوارد و دي چه وه يلهم هيچ جيگ نه ي.

هه‌نای هاتمه‌و خوه‌م، چه‌وم خاس بال نه‌یا. ئرا چه‌ن ده‌قه‌ی گشت ده‌نگه‌گان کییا‌ون. داو‌له‌یل ه‌شک و په‌قی وساق‌نه پاوه‌و و گاجاریگ جمیگ خواردن. هیچیگ وه‌ زوانما نه‌هات و وه‌ له‌په‌کوتی ده‌سه‌یلم بی‌ئاگا وه‌ره‌و دا‌لاه‌وو چی. ده‌سم له‌ بالی گیر کرد، نه‌ توان یه‌ داشت‌م ک هه‌لگرمه‌ی و نه‌یش زوان یه‌ داشت‌م بۆشم به‌نه‌ی ئه‌و ده‌سم. ئیسفایگ ده‌ورم گرت‌م، گشتییان له‌ بان سه‌ر من و دا‌لاه‌وو چاتمه‌ دا‌ون، خوه‌م خسمه‌ وه‌را و سه‌ر نامه‌ لای سه‌ریه‌و و وه‌ل گریا، ئرمیسه‌یلم چکیانه بان ده‌مچه‌وئی و وه‌تم: «نیه‌یلم بم‌رید»

له‌و هه‌یمه‌یه‌ پۆلیسه‌گان هاتۆنه‌و ناو و له‌ حال و حکایه‌ت پ‌سۆنه‌و. هه‌رچه‌نئی ئی ده‌س و ئه‌و ده‌س دا‌لاه‌وو کردن و نه‌بزی گرتن، هیچ ته‌وفیری نه‌کرد. منیش هه‌ر وه‌گه‌رد یه‌یا ک ده‌س وه‌ ده‌سی کردن، له‌ شوونیان چیم. یه‌کیگ له‌ پۆلیسه‌گان له‌یوا دیار بق له‌پسای وه‌ل که‌س تره‌کا هه‌ماهه‌نگی کرد. چشتی پی نه‌چی ئامبۆلانس‌یگ هاته‌ شوونمان. دا‌لاه‌وو وه‌ باوش باوگییه‌و بق و ته‌نیا ده‌نگ و‌ر ویم‌یگ ژنه‌فتم ک هه‌ر کام له‌ لیان وه‌رده‌ وه‌رده‌ی بق و وه‌تن ک ئیمه‌ ئی پ‌یه‌ وه‌ یه‌که‌و هاتیمنه‌و، ته‌نیا نیه‌هیلیان. که‌سیگ لیان نه‌په‌سییه‌و، یه‌کیگ له‌ پۆلیسه‌گان ده‌س برد و دا‌لاه‌وو له‌ نادر جیاوه‌ کرد. قیژانم و هاوار کردم ک ده‌س نه‌نه‌ قه‌یییه‌و! یه‌کیگ له‌ په‌ره‌ستاره‌گان، دا‌لاه‌وو له‌ ده‌سی سه‌ن

و نایه ی بان بَلانکار دِیگه‌و. لایگه‌و له نادر کردم و توانسم خاس
 بۆنمه‌ی. لیم نزیکه‌و بۆ و سه‌رم نا ئه‌و باوش و وه ملما ده‌س نا ئه‌و گری.
 ته‌نیا ئزن دانه من و نادر ک وهل ئامبۆلانسه‌گه‌یا بچیم. پرسیمه
 نه‌خوه‌شخانه. له شوون یه‌گ موعاینه و تاقیکاری له سه‌ری ئه‌نجام دان،
 دکتیره‌گه تماشایگ نادر کرد و له تماشای په‌سیمنه‌و ک کاریگ له
 ده‌سیان به‌رنه‌هاتییه.

یه یه‌کم جار له دریزی عمرم بۆ ک ده‌س نامه سۆرته و شین کردم.
 نادر بغز گرتۆده‌ی و وهل یه‌یا ک خوه‌ی له‌پسای به‌جهر کرد په‌لام
 هاورد و سه‌رم نا ئه‌و سینگ.

تا نیمه‌روو له نه‌خوه‌شخانه له شوونه‌گه‌ی خوه‌مان ژاو هلاوردیم.
 دق‌ای نیمه‌روو بۆ ک ده‌رووناسیگ وه‌گه‌رد مته‌رجمیگا هاوردن و نیش
 ئپرامان قسه کرد. ئه‌و ئیوارانه تا ئی پووژ ته‌نیا نه‌هیشته‌مان و هه‌رچیگ
 ئه‌و بان ده‌س ئه‌و ده‌رووناسه هات چه‌وبووشی نه‌کرد. پئی و په‌وه‌نیل
 درس ئی ژنه ئیقه‌ره کاریگه‌ر بۆ ک گاجار فکر وه یه نه‌کردم ک به‌ن
 جه‌رگم له ده‌س دامه. هلایه فره دپ‌ر وه‌خت بۆ ک خه‌ومانه‌و برد و هه‌ر
 چوارمان له ناو وتاق ترک ته‌میسینگ خه‌فتمین. شه‌وه‌کی وهل هه‌لسانا
 ده‌رووناسه‌گه ده بیس ده‌قه‌ی تر وه‌گه‌ردمانا قسه کرد تا چاشتن
 کردیم. وه‌رجه نیمه‌روو بۆ ک له ناو مشه‌وه‌شه‌ی یه بۆمن، چه وه ئی
 ته‌رم بی گیانه بکه‌یمین.

یہ کیگ لہ پؤلیسہ گان ہات و وہ تہ پیمان ک سی پڑی فرہ تر نیبہ، توانن
تہ رمہ گہی بہ نہ پیمان و کلہانہ و بکہن پڑا ولات خوہ مان، یان بہ نہ مانہ و وہ
ترکیہ و پڑی ئاخریش یہ سہ ک لہ یرہ خوہ یان خاکِ بکہن.

من و نادر ئیسفا یگ یہ کترکی گرتیمن و نادر بی یہ گ دہ قہ یگ فکرو
بکہی وہ ت: «ئی منالہ تہ گہر ولاتیگ بییاشتا خوو ئیسہ لہ یرہ وہ یلان
نہ و یمن»

«منیش حازر نیم جہ سہی منالہ گہم لہ ناو ترکیہ خاک بوود»
ہہر تہ و پووژہ وہ ہاوکاری شارداری جزیرہ گہوہ، تہرم دالاهوو لہ ولات
یونان وہ خاک سپاریا.

شہوہ گہی پؤلیس ہاوردہ مانہ و پڑا ناو بازداشگاگہ. ہہنای پرسیمن
دیمن ہاوسہ فہرہ گانمان دانہ لہ دہ یشت شہم و شیرینی و خوراک
ہاوردنہ و ہہر تہ و شہوہ دہس داؤنہ تانپوو پڑوپرہ سم پرسہ یگ پڑا
دالاهوو. پرسہ بؤچگہ لہی ک شینکہ ری دو نہ فہر بؤ، من و زن
یارسانی ک خوہی سہ حنہ یی و ہاوسہ رہ گہی ہہر سینی بؤ. تہ وانیش
ہلایہ سالیگ بؤ ک ئاوارہی خوہ یان کردون تا برہ سنہ ئرووپا. ئی ئافرہ تہ
تہ نیا نہ ہیشتم و چہن جاری لیم سہ نہ و و ہلما موور ہاورد.

V

سەر چوارمىن پروژ، پۆلىس بىس پەنابەر تر ك گشتيان ئەفغانستانى
 بۆن گرتۆد و دانانە لای ئىمە. جىەگە فرە بۆچگ بۆ و جوورى ئەبۆ ك
 كەسىگ لە ناوئى ساتىگ وە ئاسوودە دانىشى. ئىوارەى ھەرئەو پروژە
 بردنەمان ئپا ناو كلىساىگ ك نىكەى دە دوانزە پەنابەر ئىرانى و عراقى
 تر لە تى بۆن. ئەو ئىوارانە پەنجەموور ئەفغانستانىيەگان گرتن و كلىيان
 كردن ئپا جى تر. ئەودۆقمانىش لە ناو كلىساگە گلەو دان. وە چەواشەى
 بازاشتگای پۆلىسەو ك پروژىگ يەى جار خواردن دان، لە ناو كلىساگە
 شەوەكى و نىمەروو و ئىوارە وە لاکوو لە گشت جوور خواردەمەنىگ وە
 پزارەو داناؤن ك فرە ئلاجهوى بۆ.

لەو ماوە ك لە ژىر چەودىرى كلىسا بۆمن، نە من و نەيش نادى ئارام و
 قەرار نەياشتىم. لە وەخت خواردن دەس ئپا ھەر چشتى بردم، ساي
 دالاهوو وە باوشمەو كەفتە ملئيا! ساي منال دو سالائىگ ك بايەس
 لەواى ھەر منال تر پەلام خواردەمەنىيەيل بوردىاتا! منىش دەس
 كوومانمەو و زوورم وەختەيل وە دەس پەتى ھەلپىامەو، نادىش
 ھەرلەيوا.

ئۆشن خاك مەيلپرە، ئەمانى ئى خاكە چۆن توانى مەيل من وە
 پروولەگەم بوورپى؟ خاكى لە ولات تر ك مليوونان ئنسان دانە لە سەرى
 تا خاك تر ئپا خويان دەس و پا بكەن. ئەمانى لەو دەمە ئى ئزنە

دریاوډه پیمان ک ئیوارانهیل په نجشه مه وه گهرد دو ماموورا بجیمنه سهر خاکئی.

له شوون بیس و سی رووژا بی ئه وهی ک ییستر پیمان بوشن، گشتان سوار له به له میگ کردن، چواران له پولیسه گانیش وه گهرد مانا سوار بون و دهره گان له لا ناوه و قلف کردن و سهرله نوو ری دهریا دانه وهرمان. من ته نیا له وشکانیهیل پیئاسه نیهوم، ته نانهت وه ئاوه یلیشه و گرهو نه کردم، ههر لهو ئاوه یله، ک ناو نازاد نریاسه سهرییان ههیمه ی و پانتاییم فره ترو بوود، ئه لبت وه چه واشه ی وشکانیه یله و لهیره سه ک ئایه مهیل که متر وه پیمه و گرهو کهن و نیه توانم نواگر شه پوول ئایه مهیل بووم.

له ناو ری ههرچی له پولیسه گان پرسیار کردن ک ئرا کوو چن؟ ئه وانیش ههیمه ییان وهل په نابره گانا فره ترو کردن و پاشخوانیانه و نه یان. به له م وه بان ته پله ی سینگ منا گاجار له پ دا و گاجار سړوکور بق و دهنگ لیډان دل مسافره گان ملوډیگ له داگهردیان ئنسانهیل ساز کرد، داگهردیانی ک ئه سرین و نادر و دهیان کهس تر له ناوهین به له م و جهزیره گه داره لئوس کردود. ئی لیډانه یله وهل له پدان ئاوا، هه ناس ژیانوه دهمانیاده جهسه و مانای منا.

له شوون ۲۴ سات، به له مه گه سهر له شاریگه و وه ناو ئلکساندرایولیس دهره اورد. زوورمان ههرچی له ی ناو رییه خواردومن، هلاوردیمنه وهی. له وره دهنگ دهنگ پامان هاوردنه و وه ماشینه و بردنه مان ئرا زندانیگ

ک له سهر سنوور ترکیهه بۆ. هه‌نای دانه‌مانه ناو زندانه‌گه، نزیکه‌ی ۳۰۰ کەس تر کورد، فارس، عەرەب و نەتە‌و‌ه‌یل تریش له ناوی بۆن. بڕیگه له‌ی هاوسه‌فهریه‌یل ئیمه، کەس و کاره‌یل خوه‌یان هه‌ر له‌و ناو زندانه وه‌دی کردن.

ئێ پووژێ سوارمان له ئوتۆبوس کردن و داجمانه‌مان. یه‌کیگ له لییان ک خه‌لک پانیه و خاون ئەزموون فره‌تریگ بۆ و له‌بوا دیار بۆ ک یه دوویم جارێ بۆ دیپۆرتیه‌و کەن، له‌ نزیک من و ئەسرین دانیشتۆد و له‌ دقای گریگ ک په‌سیه‌و ئیمه‌یش کوردیم، وه‌ته پیمان: «کاتیگ ک گه‌شینه به‌ره‌و و داده‌به‌زاین، پامه‌وه‌ستن و به‌خیریایی پاکه‌ن، چونکه له‌وه‌ر پۆلیسی تورکیه هه‌یه، بتانگرن یه‌کسه‌ر ته‌سلیمی ولاتی ئیرانتان ده‌که‌نه‌وه»

ده‌سخه‌شیی لێ کردم و پێ وه‌تم: «خوه‌زیا هه‌ر ئێ چشته وه‌ ده‌نگ به‌رزتر بۆشیده‌ی ک که‌سان تریش بپه‌سنه‌و»

کا‌برا له‌ شوونه‌گه‌ی خوه‌ی هه‌لسا ئه‌و پا و بیجگه‌ کوردی، وه‌ عه‌ره‌بی ئرا ئه‌ودۆیان وا‌زایه‌و کرد و که‌سه‌یل تر ده‌مه‌لده‌م وه‌ فارسی و ترکی و په‌شتو‌ویش وه‌تنه‌ی.

چشتی پێ نه‌چێ سهر له‌ شار ئیپسالاه ک یه‌کمین شار ترکیه بۆ ده‌رهاوردیم. وه‌ل یه‌یا ک پاوه‌ هاوردیم هه‌ر کام وه‌ لایگا‌ نايمنه‌ ده‌وا و ده‌رچیم. من و ئەسرینیش خوه‌مان ته‌قانیمنه‌ بنزین‌خانه‌یگا. له‌

شوون چهن دهقه ئەو چوار ھاوړییه گانمانیش ھاټنه و جی. وهخت
نه کوشتمین و گورجانه دو تاکسی گرتیم و چیمن ئړا ترمینال. له ترمینال
ئیسالاه سوار ئوتووبووس بۆمن و وەرەو ئستانبۆل کهفتمینه پړیا.

VI

له شوون شهش ساتا دهنگی له خهوا کردم ک وهت یاد ئیره ئستانبۆله. پهشیو و پهریشان، وهل یه یا ک له خهوا هاتم له په کوتی کردم ک دالاهوو بگرمه باوشه، هیچی وه دهسا نه هات، وه هیمنیگ دهسیگ هاوردمه ناو قژ ئه سرینا و وه تمه پی: «هه لُس، ئه وه سه ره سیم».

له ترمیناله و دوان تاکسی گرتیم و دوباره چیمنه و ئرا ئه و ماله ک **شهش ههفته** پیش له تی بۆمن. ئیجاره بریگ ئایه م تازه ی تر له ناوی بۆن و هیچ کهس لیان نه ناسیم. ئیمه ییش له سوکیگه لی جی خوه مانه و کردیم.

هه ره ئه و شه و یه کمه له ناو هه وش له پسای سیکار کیشام، چه وم هاته مل کوپئی ک له ده ره گه یا له پاسم هات. دو سی جاری چه وم هه لفلیقانم و له وهر خوه مه و فک ره و کردم «پوورئی خه و بۆنم؟!» خاس چیمه ناو نخیه و، دیم ئه ری خود نه ورووزه! هه ره ئه و هاوکوپمه ک ئه وسا ره فیهیل وه نه ورووز ئیلامی چرینه ی. هه ره دوانمان تماشای ناو چه و یه ک کردیم و ئرا گرپیگ بی دهنگ و له وای دو ساچوو وسایمه پوه پو یه کا. نه زانم چه نیگ پی چی تا یه گ باوش کوتایم له یه ک؛ هیمانی سه رمان له بان شان یه ک بۆ، وه تم: «ت له کوو، ئیره له کوو؟ یه له یه چه و که ی کاکه؟»

«ولا پاسه گهی باسی فریه دۆر و دریژه. هه رچه ن چهنه ت سهختی نه کیشام، وه لئی ئپاد ئۆشم چه هاته سه رمان»

دۆای که یه فخواهشی و خواهش دش کردن، هه ر له ناو حساره گه، نه وروویش سیکاریگ داگیرسان و وهت: «کهس فکر نه کرد ک ئیوه گیان سال ده ربکه یین ده دهس ئه و جه لاده یله. ئه وه ل چاو دخسون ک خوان ئیعدامتان بکه رن، ئی جار هه رکهس چشتیگ دوهت. یه مه خوهت ئپام بۆش چه وه سه رتان هات؟» وه سه ربه سته برپگ چشت ئپای تاریف کردم. یه کیگ له سیکاره گانی داگیرسانم و وه تم: «ئه گه ر بتوام گشتی بۆشم، فره دۆر و دریژه. هه ر ئیقه ریه خاسه. ئه ودوایشی فرسه تیگ هه لکه فی نیشم نۆسمه ی». ئه سرین له ی به یینه هات ئپا لامان. نه ورووژ سیکار تر ده م دا و دهس کرده وازگفت پاوهات خوهی: «شهش مانگ ویه رده چه ندین جار من و ئه و چه ن نه فره ده ئیلام ک وه رد یه ک کار کوردی دکر دیم و خواهش چه ن جارگ هاتیه لامان، چرینه مانه ئداریه ئتلاعات. ئه و په سیمن ک خه وه ر ده هه مه چشتان دیرن. ئیمه ییش نه زانسیمن ک یانه ده کوو ئه و په سینه. یه ی پرووژ یه کیگ ده هه قاله یل باکووری وه نام هه قال شیار هاتو ئپا ئیلام و من و ئه و و عه لی وه رد یه کا چیمن ئه را مانیش ک مه و قعیهت ستراتیگ ئه لسه نگنیم. وه ختی ده ئه فدا لانه و نه میایمن ک بیایمه خوار، نه په سیده وه بناره گه سه ره و لیزینگ بۆ که هه قال شیار وه ئارامینگه و دوت ک خوه مان بکه یمنه یام،

هانه كه مینان! جووری كه سی شك نه كهی ده شوون م بچیمن و تماشای ئیلا و ئهولا نه كهیمن! وه كارم نیارمیگه و ك جاشهیل ئهونه پرهسن، ده دارین و چرووینیگ ده لا چه پانه و نزیکه و بویمن و وه یه بهه و سۆله كر دیمنه نامییه و. نه یشتنه مانه و راو، ده س پۆر ده مان كردن و بۆه ته قه و ده ور وه رمان بۆه ئاگر. وه ده روون و دووللهیل چر و پرینیگه و خوه مان ده ركر دیمن و ده ژیر تاش و وه رمايگ خوه مان ئه وشارتیمن. ئه ما هیزهیل ئه منیه تی هه ر ده شوونمان بۆن و وه ر كردۆنه نام دارسانه گه یا. لیله زه مین گرتۆد و ئیمه یش نز ده خوه مان برۆمن. گشتیان وه له باس شه خسیه و هاتۆن. ده شوون په یجووری فیه یگ هۆچ شوونیگ ده مان وه دی نه كردن، قه لۆه و بوین و گشتیان ده لا خوارمانه و ده بنار رۆت و بی دارینیگ كووه و بوین. ئیمه وه بان سه ر وانه و بۆمن و تۆنسیمن بوینیان. وه یه بهه و چه مان كه فته ئه سه د ك دیار بۆ ئه ق بۆه سه ر پۆرانیان»

«ئه ی بی شه ره ف جاش؛ باوه ر كه م ئه و یه كه مجاره ك دیمه ی، هه ر زانسیم یه چشتی ها ژیر كلاوی و خونی لا لام تیه ل بۆ»
«تازه ئیسا ئیمه ئه و په سیمن ك ده كووره وه خوار دیمنه»
«ئمجا چوه كر دین؟»

«ئاخری ئه و شه وه ده مانیشته خه فتیمن و ئی پروژ شه وه کیی وه لا ئه یوانا نه میایمن و خوه مان ته قانیمنه كر ماشانا. ده و ره من هاتم ئرا ته یران

و شیار و عه لیش ناچار بون بچن ئا قه ندیل. منیش ده تهرانه و چهن جاری تلفون مال کردم وتم بزنام ئاو ده ئاسیاو که فتگه، دیم نه خهیر واز نیارن و چهن جاری باوگم و برا گه پهم بردونه ئتلاعات. وه ههر به دبه ختیگ بق خوهم خسمه ئی پو مهرز و یه مه سه ر ده ئستانبوله و دراو رتمه»

هه فته یگ گوزهریا. په نابهره یل فره تره و بون. بیجگه له نه ورووز و دو سی کهس تر ک ئه وانش کورد بون و یه کیگتیان گیلکه ک بق، بویمنه **په نجیا و هه فت کهس** ک قاچخبهره گه بریار دا دوباره په دمان بکه ی ئا یونان. له ی ده مه فره گهرد نه ورووزا قسه کردیام، ئه مانئ ئه و و ئه و دو سی په فیه گه ی ک وهل یه کا هاتون، وه ته ما بون ک له باله فرگه ی ئستانبوله و وه پاسپورت ساخته ییه و بچنه ئروویا و نه تواسن ک ئی ری زه مینییه دپیه که و بکه ن.

VII

له چوار مینی بووس سوارمان کردن و هلايه پهنج سات له ناو پړيا له هاره له قی بۆمن تا يه گ سات يانزه ی شه و په سیمنه لېوار ئاویگ له دۆر نزیك ئزمیر. ئیجاره دی وسان له کار نه بۆ، جی وه جی **به له میگ** هاتهو جی ک ئالای یوونان وه باتییه و بۆ. سئ قاچاخبه ر یوونانی له لی داوه زیان. نه فهرئ دو هزار و پانسه د دولار پړا ئه و مه سیر ترکیه وه یوونانه وه لمانا قت کردن.

ناوړاس مانگ ئوکتبر بۆ، شه پوول و شلپ ده ریا یه یدنه به له مه گه شه کانه و ژن و زا و گه ورا و بۆچگ گشت خه وف کردۆن ک وه یه یه وه له ی ناوړاس ده ریا موتور به له میش خرخییا هات. هیچ کامیان ئمیدیان وه ژیان نه ماؤد. قیژه و گری ژن و منال وهل دهنگ شه پوول ده ریا **ئرایا** تیکه ل بۆ.

له ناوه ی ئرووپا و پروژه ه لات ناوین به له میگ وهل له پ ده ریا له تر به سا و هه ر جار که می له شوونه گی خوه ی ئیلا و ئه ولا کرد. فره تر له په نجیا که س له مشه وه شه ی یه بۆن ک له ی ناوړاس ئاوه چه بکه ن؟ دلّه راوکی ئازای جه سه و ریحیان داگرتۆد. له و گشت ئایه مه ته نیا ئه سرین بۆ ک دۆر له ترس و دلّه راوکی بۆ و گورپان تماشای نوا کرد. گواي له گشتیان هه له په له ی فره تر بۆ ک بره سینده یوونان. هه ر جاری مقییه و برد و چه و بری له ده ریا ی بی په ی و بی ده نگی سا داخسوده ملیا، نادر سه ری نا ئه و باوش و نیشته قسه کردن وه گه ردیا.

ئاویگ وه ههیمه‌ی دو قاره کهفتۆده ناوېر ئه‌سرین و دالاهوو و له جیی له کوره‌ی زه‌مین گیر هاتۆن ک نه‌ ده‌سییان وه‌ ترکیه‌ ره‌سی و نه‌یش وه‌ یوونان.

هه‌رچه‌ن ئه‌سرینیش هه‌ر وه‌ک نادر دۆر له‌ لیم گرت و باوه‌پئی قه‌یبرکردن من بۆ، وه‌لئێ توانسم له‌ زه‌ینئێ مه‌نهر به‌م، ئه‌وه‌یشه‌ وه‌ختئێ ک سه‌رئێ ناۆده‌ بان شان نادر و گوپان ده‌ریا و ولاته‌یل ناس و نه‌ناس برئ. منیش هه‌ر له‌ شوونئیا بۆم تاه‌گ توانسم له‌ ناو جه‌زیره‌ی کووس به‌ته‌قیه‌مه‌ پئیا. زه‌ینئێ ک له‌ شوون و لووره‌یل جیاوازیگ گوپان له‌ ئیلا و ئه‌ولاکردن بۆ، ئیجاره‌ له‌و جه‌زیره‌ پئێ هاورده‌و زه‌وی و ئرا گرئینگ مه‌نهر دا.

له‌ ده‌ر دکان گوئفرووشیگ و سا، ئیسفاگ گۆله‌گانی گرت و داجمیا. شه‌ش هه‌فت گامئێ نا و هه‌للپلاده‌و. په‌لینگ له‌ گۆل رۆزیگ هه‌لگرت، بوونئێ کرد و ده‌س برد بنه‌یده‌ی سه‌ر قه‌وره‌گه‌ی دالاهوو.

وه‌ل شلپ ئاوه‌گه‌یا هاتیان و چیان. گشت خه‌مگین و دلّه‌پاوکیه‌یل فره‌یگ داشتن. ئه‌سرین له‌ینوو چه‌و پری له‌ ئاو بی په‌ی و بال خه‌یال وه‌لا برده‌ی. که‌فته‌ ناو خیاوانا و که‌ل و کوولانه‌یل فره‌یگ گه‌ردی. چه‌ن جارئێ له‌ وه‌ر ده‌م رپّواره‌یل و سیا و تواسیا پرسیارئێ بکه‌ی، ئه‌مانئێ هیچئێ وه‌ ده‌مئیا نه‌هات. ده‌نگ و ر ویمینگ ژنه‌فت ک له‌پسای کوردی قسه‌ کردیان. «وا بزانه‌م، ئیدی ئیره‌ جیگه‌مانه‌»

«په‌نا به‌ خوا بئین»

«دبی ئەم ھێشیدار بن»

«فکر کەم ئی ئاوە، دەریای ئژەس، ئۆشن فرە کەس لە ناوی خنکیایە»
 ئەسڕین چەو ئوقان، دوبارە لە ناو خیاوانەییلا وەیلان بۆ. لەی سەر دا
 ئەو سەر و لەو لا دا ئەو ئیلا. لە وەر دەم دوان منال مەدرەسە و ساد و
 وەت: «قەورسان ھا لە کوو؟» منالەگان تماشایگێ کردن و ھێچینگ
 نەپەسینەو. «ئۆشم قەورسان ئێرە ھا کوو؟» یەکیگ لە منالەگان وە
 یوونانییەو چشتی وەت ک یەو نەپەسییەو. وەل ئامبۆلانسینگا ک
 جنازەگە لە ناوی بۆ کەفتە پیا. لەو ناو ئامبۆلاسە سۆلە چەو ەیلێ
 ھات. وە پۆرپەسم یوونانی خاکێ کردن. چەمیاو و تواس گۆلەگە لە
 سەر قەورێ دانە، گورێ لە مەتر بەلەمەگە و سا و دەسی درابۆی سسەو
 بۆ و کەفتە باوش نادار.

پاڵاندەگە لەدۆای یەک دو ساتینگ توانس بەلەمەگە بخەیدەو پێ و
 داجمن. پێ دۆر و دریزینگ لە وەرییان بۆ. فرە جار چەپالێ وشکی لە
 دۆرەو لەی ناو پاس دەریا ھاتە وەر چەو ئەسڕینا، چەو ەلێ ھەلنەگرت
 تاگەرێ لە چەو پیا ئاوا بۆ.

چل و ھەشت سات لە ناو پێ دەریایا مەلەق دان ک سەرەنجام لە
 چەو منیشا ئاوا بۆ.

سهر له ئاتنهو دهرهاوردیمن. په سیمه ناو شار و ههر کهس تلفون که سوکار و نووسینگه ی خوهی کرد تا یه گ پاره ی قاچاخبره که حساو بکهن. نادریش زهنگ دا دالگم ک وه ئازاد بوشی پوله گه یان به یهن.

له ناو یوونان بۆمنه چهن بره و ههر بریگمان وه لایگا تهرف تونه و بۆمن. تماشا یگ نادر کردم، دیم ک دالاهوو وه باوشییه و نییه! بال چه و له بان نادر هه لگرم و دیم دهس دالاهوو له ناو دهسم خوهم جیاوه بق و نا دهو! گورجانه نامه و شوونی، وه لی پام ره و نه کرد. له وهر چه وم بوه تکی ئاو و چیه زهویا! له هه نازی ک هه یوای هه لای شوونی کردم. سهرم ته تیا گووړستانیگا و وه ناو لوو گووړه گانا گام نام. هه رچی له ی بال دامه ئه و بال گووړستان و له خوار دامه و بان په یای نه کردم. له بان ئاخرین قه وری وه ریتوس یوونانییه و چشته یلی نوسیاؤد ک له یوا په سیمه و، ناو و پاشناو، ناو دالگ، ناو باوگ، پروژ وه دی هاتن و پروژ مردتیان نوسیاؤ. ئه مانئ من له لیوار قه وره گان له بان خاکینگ ک گیا داپووشاؤده ی چه و گل دام و هیچ ناو نیشانی وه دی نه کردم. ژاو تر خواردم. له و هه یمه ی که مه هس کردیام ک سالیگ له شوونم بق و له پسای پایدهم. پام له کهم جه دوه لینگ گیر کرد. هاتمه خوهما ک له پسای وه کهم خیواو اتینگا ری کهم. بن ئه وه ی ک چه ویگ وه شلخی خیواوانا هلالم، وه لا چه پا لاگرم و قه ییری کردم.

۲۴۳ سنوور بی سا

جوورینه میش. هس کردم پشتم خیسه! تا دهس پاسی نیشته پشت
سهرمهو، گیانم خاوهو بقو وه ناولووان دهسییا دازایم.

VIII

هەر کەس لە شوون پەیاکردن پێگەی ئێرا چێن وە ئرووپای ناوەندی و بریتانیا بۆ. بریگیان نۆن پێ زەمینی بولغارستان، پوومانی و مەجارستان نانه و ک لەورەو خوەیان بەسننه مەقسەدا. بریگیان پێ و نۆن جزیرەى **پاترا** نانه و ک لەورەو وە کەشتییه و خوەیان دەرباس ئیتالیا بکەن. بریگیان وە پێ ئالبانیا، کوزوئو و سربستانا کەفتنه پێیا و لەیرە بۆ ک ئەو دو ھاوژین هەرسینی و سەحنەییە لە لیان جیاوہ بۆن و پێ ئالبانی گرتنه وەر.

لە شوون **دو هەفتە** ک لە یونان بۆمن سەرمان تەتیا وە مەحمود و زانیارا ک جار یەکم لە جەزیرەى کووس لە دەس پۆلیس گیان دەرکردن. هێیان کەیفخوہشی کردن ئەوپەرتخ نەپەسۆد ک ھەوآل دالاهوو پرسین. وەل ژنەفتن ناو دالاهووا، دەس نامەو گری و نەتوانسم بۆشم دی دالاهووێگ لە کار نییە ک نادر وەت: «عمری دا ئیوہ» دیار بۆ لەیەگ جار تر ئی داخ گرانە خسنەسەو ھۆرمان، شەرم کردن و وە دەنگ خەمگینیگەو چەن جارێگ سەرسلامەتی دانە پیمان.

لە دقوی چەن پووژێگ دو برا و ژنیگ ک ئەوانیش خەلک سنە و دەورەری بۆن، دانەو لوومان و بۆمنە گروپ نوو کەسیگ و لە مشەوہشەى یە بۆمن ک وە کام پێیەو بان بگریمنە وەر. ھەرچەن خاک یونان دامەنگیرمان کردۆد و نیەتوانسیم ئی خاکە وە جی بیلمن،

ئەمانىگ چارهى تر نه بۆ. وه سەر يهوه هەر چەن جارى وهتمه نادر:
 «ئيمه بايهس له يونان بمينيمه و لهى ولاته بۆمنه پهنا بهر». زانم
 نادريش هه ره وه هس منه داشت وه لى وهت: «يونان ئەوه لهن پهنا بهر
 نيه پزىنى، دويمه ن كهس لهيره دهوام نيه تيرهئ! توایمن لهيره چوه
 بكه يمن؟»

منيش له جواو بيا وهتم: «م كاريگ نهيرم، ئى پيه نيه كيشيدهم، به شيگ
 له هه بۆن من ها لهيره» ههناى لهيوا وهتم، فره جار نادر بى دهنگى
 هه لوژان و هيچيگ نه وهت. دو سى ههفته بۆ ك ئى مهسه له زهينان
 مهشقو ل كردۆ، تا كاشى وه جيگ پهسى هاوسه فهره گانمان وه ههر
 شيوهيگ بۆ دلها داوردن.

له شوون سى ههفته مانه وه لهو شاره، سوار قهتار بۆمن و رى خوهمان
 ترکانيمن. له شوون چوار سات سهر له پاتراوه ده رهاورديمن. ئەو ده مه
 ك له پاترا مايمنهو، ههر جار وه شيوهيگه ته قهلا كردايمن ك سوار
 كامپونىگ بۆمن و گاجار پاره دايمنه پاننده گان و گاجاريش دو سى
 نه فهرى له لوو بار كامپونه يلى ك بارگيرى كردن، وه دزييه و خوهمان
 ئەوشارتيم و سوار كهشتى بۆمن. ههر جار ك سوار بۆمن، هلايه پانزه تا
 بيس سات له ناو ئەو ههواى هه لپان و تيهريكه چه وه پى وسايمن ك
 سه رهى كامپونه گهيان بايد و پيا داگريمن. يه ك پزىگى له خواردمه منى
 و ئاو وه بن ههنگله نه و بۆ و ده بهيگ يا دهفر دهردارىگيش ئرا جى

ئاۋدەس كۆردى. چەندىن چار ئى كاره تاقىھو كۆردىمىن؛ ھالاىە لە بان يەك
 ھساۋى بىكەى بان ھەفتەيىگ، لە ناۋ كامپۇنەگان ۋە ئومىد ئەۋبەپرىن كۆر
 گوۋش لە خۇەيان بېرىمىن. ھەر چارگى پۇلىس گرتەمان ۋ پامان ھاوردەۋ
 يا ئەۋ پانندەگان لە ۋەخت دىپەكەۋ كۆردىن بارەگانىيان دىنەمان ۋ
 كۆردنەمانەۋ خوار.

فكر كەم سەر ھەشىتمىن چار بۆك ۋەگەرد پانندەيىگ ترا قەۋل ۋ قرار
 نايمىن ۋ كابرايش قەۋل داك بېرىنىدەمانە ئىتالىيا. پانندەگە بېجىگە ئى
 بېرىمە، دە نەفەر تىرىش لە پەنابەرەيل ئىرانى ۋ ئەفغانىستانى كۆۋەۋ كۆردى
 ۋ ھەر نوۋزەدەمان لە ناۋ كارتۇنەيل جى كەلۈپەل مالى، جى سازى كۆردى.
 تەقريبەن ھەقدە سات لە سەرە ۋ سايمىن تا يەگ لە ئەۋرۈپ كەفتىن
 كامپۇنەگە ۋ لە دەنگى ك لە دەيشتەۋ ھات فامسىمىن داچمىياپە. لە
 خۇەشى لە ناۋ كارتۇنەگان جىيانەۋ نەۋى ۋ دەس كۆردىمىنە قسە كۆردى
 ۋەل يەكا.

لە شوۋن ھالاىە دە دەقە، جىپە لە دەر كامپۇنەگەۋە ۋسا، ئىمەيش نىز لە
 خۇەمان بېرىمىن. ھەر يەگ دەرەگە ۋاز بۆ دەنگ بۈۋق كەشتىيەيل پېچىيا
 ناۋ گوۋشمانا. ئرا گرېگ نەزانسىم ك چە بۆە! چىشتى پى نەچى دوبارە
 جىپەى دەر ھات ۋ ماشىن كەفتە پىيا، زانسىمىن ك لەپساي سوار
 كەشتى بۆمىن. ھەر چەن يەى نەفەرى ۋ دو نەفەرى لە ناۋ كارتۇنەيل
 يەخچال ۋ كەرەستەيل تر كۆر گوۋش لە خۇەمان بېرىمىن، ۋەلى دى دەۋام

نه هاوردیمین و خوهشییه یلمان وهل دهس کپرانن وه کارتونه گانا دهس پی
کرد و وه قوتانن یه ک پهسانیمنه و ک پهد بقومنه. تاقته ئه و بی دهنگیه
نه هاوردیمین و له نوو دهس کردیمنه دهمه ته قه. ههر کهس باس له بهرنامه
و هه دهف خوهی کرد ک له ئیتالیاوه بچووده کام ولات. له ناکاوا جیره
له دهر کامیونه وه لسا! چمانی کوچگ له قیرهی قورواق خسی. دهنگ
ئایه مهیل له لیبان نزیکه و بقن! یه کینگ له پولیسگان هاتوده و بان و
کیپرهی دریان کارتونهیل له وهر دهسی، رح له جهسه م باله و دا! دهنگی
دوره و بق و له ماشین پا هاورده و، چمانی دلنیا بق ک بار ئی ماشینه
که لوپه ل ناومالسه، ئاخر پاننده گه رز دهم دهر کامیونه گه له ئاخرو
یه خجال چنود. له ناو خوهیان ورویمیان هات و وه یه بهه و ماشین نیشته
هاره له قی. لهی دهمه کونای ک نادر ئرا هه ناس کیشان له کارتونه گه
کردود، دوز له هناز چه و پاس من بق، پروژناوه بق! دیم دو سی گله
سه رباز له پسای یه خجالهیل وهر دهمان به نه و خوار. وهر چه وم وه گشتی
پروژناوه بق. یه کینگ له پولیسگان هاته و بان و که میگ وسا و وه هورد
ئسفای کارتونهیل رز دویم گرت. تک دهسی دا له کارتونه گه و وهل
دهسیا که میگ خوهم کیشامه و! دهس له هاوکاره گی دپا کرد و کارت
دریژنگ دا دهسیه و! دوز هات و له رقه رق کارتونه گی ئیمه وه وسا وه
پاوه. ههر چه نیگ که لین تر نه بق ک نادر پییه و بنووری، وه لی زانس ک
که فتمنه سه ته نگه زلی، ههر ئه و جووره ک من گرتوده باوشه و جم ئه و

خوهى نهخس. منيش له شوونهگهى خوهم بۆمه سان و نه توانسم تهكان
 بخوهم و نهيش چشتى بۆشم. پۆليسهگه ههناسيگه و خوارد و دهس برده و
 بان سهر ك كارتهگهى بچقننننه ناو كارتونهگه! ههناسم چييه بهن.
 ههناسم نههاتهو بان ك بچقننننن، ئهمانى چهو له بانى ههلهنگرتم، ديم
 دهسى داخس و نهچقانهى له كارتونهگه. وهل نه ميان دهسييا ههناسيگه و
 خواردم. چهوم له كوناي كارتونهگه دۆرهو خسم و فرهتر خوهم
 چهوسانمه نادرهه. دهنك كپرهى كارتون وه سهيوهتتى له ژيرا لهپساي
 هات، ههر وه ئهه شيوه ك سفت قهلهنجه كوتاومه نادرا و سهرم وه
 سينگمه و بۆ، چهويگ هلاوردمه كارتونهگهيا، تليهارهى پروژناى ك له
 دهرز شون كارتهگهوه كهفتوده تى، لهپساي فرهترهه بۆ. تا يهگ ئى
 تليهارهى پروژنايه بال چهوم وهرهو لاي خوهى كيشا. ديم كرتهسكى له
 پروژناى كهفتييهسه ناوهى من و نادر و لهپساي ههر وهرهو بانتر تيد.
 تك كارتهگه پهسيه ههناز سهرمان ك كارتون بۆه دو لهتهه و وه ئيلا و
 ئهولاما كهفت!

پۆليسهگه چهوى هاته ملهانا و قهبرى له وهه خوهيهو دا يهكا ك ئيمه لى
 نهپهسيمنهه. گرت له دهس نادر و له باوشم جيايهو كرد و دهسيگ نا
 بووق ملييهو و خسهى ئهه خوار. منيش ههر وهى فييه، ئهمانى وه
 هيمنانهتر. لهى ئانه دو پۆليس تريش چينهو بان و ئهه ههفتانهگه
 ترهكيش له ناو كارتونهگان دهرهاوردن. هاتى دو سى دهقه فرهتر له پاى

ماشینه گه نهوساؤمن، وه یه یهه وه هر وه یوونانییه و نانه پرتمانه و وه
 شق و لیدان له کشتی کردنه مانه و خوار و تهرفتنمان کردن.
 له ی سهرگه ردانییه، همیدمان ناهمی بقود. چهن جاریگ له و پری دهریاییه
 به تالمانه و بق و تواسیم پری زهمینیگ تاقیه و بکه یمن، ئەمانی له شوون
 په یجووری فره ی پرسیمنه و ک ئە و پریه یلیشه دۆزهمه ی خوه یان دیرن و
 له یوا بق ک ههر جار تیرمان ورگیا له تیه ت. ئەلبهت وه چه واشه ی
 ئەودقای هاوسه فهره گانه و ههر جار ک گریایمن و ناچار بؤمن ک له
 خاک یوونان بمینیمنه و، ناراحت نهویم.

IX

تاتيلات وەرجه سال نوو دەس پى کردۆد. دەمەلدم قاچاخبەر تر پەيا کردیمن ک ئیرانی له ئاو دەرھات؛ ئەویش ھەر ئەو پروژ یەکمە کەفتۆدە ھۆرشەى پىگەى ئرامان و وەل رانندە کامیونىگا قسە کردۆد. ئاخىر شەو ھاتە لامان و وەت ک کامیونىگ پەيا کردمە ک جى ھەفت ھەشت نەفەر دىرئ.

لە ئەنجاما من و ئەسرین و ھەفتان تر لە ھاوسەفەرییەى ک یەک ناسیمن، ھەرئەو شەو ھەفت بر وەل قاچاخبەرا کردیمن. ئى پروژیشى ھاتیمن ئا پاي کامیونەگە تا رانندە جى ساریان بکەى. وەختىگ دەر دۆای کامیون چەکیا، ھلم و بوویگ لە لى ھەلسا ک ئالاجەوى گەن بۆ. قاچاخبەرەگە وەت: «ئەو ئەگەى کەمىگ بوو دەى. کەم کەم وە بووگەى عادەت کەین و ئەسلەن ھسى نەکەین» چارمان ناچار بۆ. سوار بۆمن و وە بان کەول مانگە و پەس و پوولەیا خز خوەمان دایمن و لە بن تاقەگەى جیەو گرتیمن. رانندەگە وەتە پیمان ک تا ئیقەرە ک لە ئسکەلە رەد بۆمن بریگ لە کەولەگان بەیمنەو لا و خوەمان سۆلە بەیمنە دلوویانەو.

هەر کام بهش چهن پرووژيگ خواردهمهني و ئاو وهل خوهمانا بردومن،
ئهماني له وهيشت بوو گهنگيای كهوله گانا، ههرئهو سات به كمه
زوورمان ههرچيگ خواردون، قهيي كرديمه مل كهوله گانا.

هلايه ههفت ساتي له ناو سهرهی كهشتيا بومن تا يه گ دهر کاميؤن
چه كيا. بؤمه بهشيگ لهو كهولهيله ك رحي له وجودمان نه ماؤد.
بيجگه دهنگ راننده گه ك كه ميگ ئرام ئاشنا بو، دو دهنگ تريش له
لايهو هات و له يوا ديار بو پؤليس كونترولن. ئهلبهت ههر يه گ دهره گه
کردنهو، دهنگيان دؤرهو كهفت و هس کردم ك ههرئهو هلم گه رما و بوو
كهوله ك ههفت ههيشت سات پيش چۆده لوت ئيمهيا، ئرا
پؤليسه گانيش واژاوه بۆه. گواي هيچ كام له پؤليسه گان تاوشت يه
نهياشتن ك بانهو بان و ئي بار کاميؤنه بوشكنن. ونه ون دهنگي هات
ك ههر دؤرهو بو و دهره گه بهسيا.

ههنای كهشتي داجميا و جم كهفته و پيان. له ناولوو كهوله گانا هاتيمنه
دهر و له بن تاق کاميؤنه گه وه ك جي فره تريگ داشت، نيشتيمنه دهم
يه كهو و فهنده كي دایرسانيمن. بن تاق کاميؤنه گه كه ميگ پرووژناوه بو و
له زرکهي چهوهيل هاوسه فهریيه وه هميديگ هس کردم.

فهنده كه گه له ناو دهس ئهوه هاوسه فهره مردهو و وه پشتهوه ته كان بردهي،
هاتهوه خوهي و دوباره فهنده كه گه ي دایرسان. چهوهيلي ك زرقاقيان
هات، كهفتونه پرت پارت و بهينيگ نوقيان و بهين تر تروسكه ي

فەندەكەگە خسانەو زىناقە. فرەيگە لىيان ھەر لەواى من و ئەسرىن لە شوونەگەى خوھيان ھلاژيان. خوھشم ھات سەرەو بنەم. فرەنە، تەنانەت ساتىگ بخەفم. لۆتم گرتەم و ۋە دەم خەۋەو ۋەتم شەۋە خەير. ئەسرىن و ئەۋدۋاى ھاۋرپپەگان تىرىش ھەنای شەۋەخەيرى کردن لەواى من دەنگيان كەفتودەو ناو لۆت.

ۋەل يەيا تۋاس خەو بکەفیدە بال چەۋم، دەسم لە لۆتم سسەو بۆ و لە خەۋا ھاتم.

گلە گلەيگە لىيان بىئاگا كەفتون و مەى مەى پرخەيان ھات و مەى مەى لە خەۋا ھاتن. چارەيگ بىيجگە يە نەياشتىمن ك تەز پىشتىگ دەربكەيمن. ھەركەس ئەۋەركوتىگ يا ھەر كەلوپەل تر ناو ژىر سەر؛ منىش ھەر ئى كارە كردۆم. ھالاىە سەرم ۋەل كەۋلەگانا ھەفت ھەيشت سائىتى ھەيمەيى بۆ.

ھەرچى ك گوزەرييا، بوو ھلاوردنەيلى ك ئامىتەى كەۋلەگان بۆد، فرەتر ھەلسىياد و لە لای خوھمەو سەرم بۆدە پر كامپۆنەگە! چەن سالىگ بۆ ك لەيۋا بوۋەيلى چىيە لۆتما، و عادەت كەردن ۋە ئى بوۋە فرە ئرا سەخت بۆ. تاۋشت ھاوردن بوۋەيل كوشندە ھەر ۋەئى پەتەيە نىيە؛ بوۋى ك ۋە ھەر كۆۋرەى ئىرانا چيام، لە لۆتم نەۋرپا و ھەر پوۋژ ك گوزەريا فرە و فرەترەو بۆ. بوۋىگ ك لە تەيرانەو دەميا و پوۋژھەلات ناۋىن گرتودە ۋەر. ئى بوۋە، بوو كەۋلەكوتىگ بۆ ك ئرا بپىگ لە مەردم بوو خوھشىگ

داشت و ههزهو پئی بۆن. ههر ئی بووییه بۆه مدوو یه گ فرهیگ له مهردم ئیران چهوهپئی ئی کهوڵ گا بوون تا پرهسیده دهسییان و نهخش و نگار له بانئ بکیشن و له بانئ عبادهتییان وهجی بارن. فرهیگ له مهردم شهوانه کردنه بان خانییه گانیانهو و له مانگ هۆردهو بۆن و نه یه کیگ و دوان، وه هزاران لییان، وینهی ئی کهوڵ گا له ناو مانگ دیان. ئی خهوهره دهملهلدهم گهر دیا و تا ئه و ساله مهردم گشتییان کردنه بان ماله و و بر فرهیگ لییان ئی وینه دیان، ئهوانه شیه ک نهینهی ههرچهن پێژهیان فره بۆ، وهلی ههول دیان ک شهوهیل فرهتریگ بکهنه بان خانییهو؛ تا ته نانه تیگ بریگ لییان له یوا ک من ژنه فتم دهنه ژن و مناله گانییان خواردن پانزه پووژ له مانگ ئرایان به نه بان مال تا یه گ وهخت له دهس نهن و بتوهنن له دهره فته تیکا ئی وینه له ناو مانگ بۆن.

وه رجه هاوردن ئی کهوڵه، بوو گهن تریگ ک له تیه ریکایی سه دان ساله یا هات، زوورم مهردم ئاس کردۆد؛ تا یه گ چین دهرس خوهن و چین کارکه ر و فرهیگ له چین و گروهیل تر وه گهر د یه کا مه لوه ن ئی بوو گهنه وه دی کردن و دهس دانه تان تو په نکووړ کردنئ. له ولاتهیل ئامریکا و ئرووپایی هه له له ی فرهیگ کردن ئرا فره تن کهوڵیگ ک خوهیان له بانیه و سوود بوهن. ئرا ئی کاریشه هه له له ی فرهیگ کردن. وه تن یه رچیگه ک له هه وای پاریس په روه رده بۆه و بوو هه قرات سه رایسه ر ئیران گریده وهر. باوجی بریگ که سیش په یا بۆن ک وه رجه

یه گ ئی کهولە برەسیده ناو ئیران، ئەو بوو کوشندهیه هس بکهن، وه لئى چشتى ئەو بان دەسییان نه هات.

له بن تاق کامیونینگ له دوتوو کهول په سیگ لیز گرتۆم ک گووشتخوهرهیل وه خه یال ئاسووده پشته لی کردۆن و گووشتى پینه و نه ماۆد ک هه لپلیه نه و سه ری. هه ر ئی کهولە سلما داۆد و له دوتووی نق له خوه م برپۆم. جمیگ خسه و خوه م و چوارمخشی نیشتم و نه تواسم له یه فره تر له دوتووی بی کرچه بمینم. ده سیگ کیشامه سه ر ئه سرینا و رۆ له مه ردمه گه وه تم: «هه لسن تا ئەو کهولە یله ک ئسفرای کریاسه ملییان، وه کهولە یل تر داپووشنیان و گه نه و شارریان بکه یمن».

پرووژ دویم هه یچ کامان دلان ئەو خواردن نه چی، یانی نه توانسیم له وه یشت بووه گه چشتی بنه یمنه و ده م. ورسیه ری دی تاوشته لیان سه نوڊ. له شوونه گه ی خوه مان له تر به سایمن. نه توانسیم چشتی نه خوه یمن و نه یش ورسیه ری ئەمان دا پیمان. دقای چه ن ساتیگ مملانی کردن وه گه رد خوه مانا، هه یچ کامان ده سمان ئەو خواردن نه چی.

سه ر سییم پرووژ بۆ هه ر که س جانتای خوه ی کرده و له تیه ریکایی بن کامیونه گه فهنده کیگ پرووژن کردیم. وه ده سیگ لۆت خوه مان گرتیم و وه ئەو ده سه گه ساندویچ سه ردی ک له یوونان ته یار کردۆم، گرتیمه ده مه و. لۆتم کپ بۆ و هه یچ بوویگ هس نه کردم. ساندویچه گه له ناو ده سم مینسه گووشت که ل! نه یشتمه ی ئەو راو و قه پ کوتامه لی.

وہل یہیاگ دہم دام لہ یہ ک، لہینوو بوو کہوّل ھەلّسا! تیکہ گہ ھەر لہ ناو دہمم ئیلا و ئەولای کردم، ھالایہ دوو سێ دەقە ی پێ چێ تا لہ ناو دہمم بۆ ھەقەر. چەن جار یگ لہ قورگم نزیکییەو کردم، ئەمانێ ھەر کاری کردم ئەو خوار نەچێ. چەن گل و پل تر یگی دام و پەنج دەقە ی ویہریاق ک تواسم قوتییا بەم. وہ ییہەو ھاتمە لایا و دەسم لہ لۆتم چەکانم ک بەمە ی گەز، ھناس کیشان کەفتەو لۆتم. ھەرچێ قوتاداوّم وەل ئەسید مەیدەما لہ ژیرا ھلاوردەمەو. گلە گلە ی لہ و پەفیکەیلە توانسن ساندویچە گانییان بخوہن و ھەر یە بۆ مدوو یەگ دو دەبە ی ک واوریز ئرا ئاودەس ناؤمنە سوک پشتین کامیۆنە گە زۆتر پەر بوون.

سێ چوار ساتیگ لہ خواردن گوزەریاقود ک دەبەگان نیقەلتووژ لہ میژ بۆن و دی چشت تر نەبۆ ک ئرا ئاودەس لی ئیسفادە بکەیمن. میژیش تاو داؤدە دوان سییان لہ ی پەفیکەیلە و خەجّل ماؤن ک چە بکەن. مەحمود ک دیار بۆ لہ یە فرەتر تاوشت نیہتیرێ، پەر کہولەگان لہ ئاخر کامیۆنە گەوہ داوہو و یەکیگ لہ دەبەگان لہ بانا داکرده ناولوو ییانا. لہ شوون ئەوا، ئەودۆامان گە ی وہ گە ی دوبارە ھەر وہ ی فەنە چیمەنو سەر ئاودەس.

لہ ئی سێ بووہ ک ھامیتە ی یە ک بۆد، ناچار بۆمن یە ک دەسیگەن وە لۆتمانەو بوود و ھەناس کیشان وە گشتی بخەیمەو دہم.

سەر چوارمین پرووژ بۆ ك گورپى له كامپون وسا و پهسىمنه و ك پهسىمنه سه ئىتالىيا. ماشين يه واش يه واش كهفته پيا و ديار بۆ ك له پساي له كهشتى چياده و در. هلايه له شوون ساتيگا چاني نايدهى كوچك قه لاسگ و ئىقه ره خيرا چى ههر نه وساوه. بى هه چان له گاز دان بۆ و ئيمه يش چه وه پى بۆمن ك گه ها بووسيده و هه ناسيگه و بخوه يمن. چهن جارى ته قه له سه قفه گه ي كرديم، ئه مانى خه وه ريگ له ترمزگرتن نه بۆ.

دقاي سى چوار سات له په ر شاريگ وه يه يه وه تروسكه ي پروژنايىگ تاويا ناو تاق كامپونا و پانده گه ئشاره دا ك پا باريمنه و. دو سى كه ليمه ئنگليسى نا دهم يه كه و ك له قسه گاني پهسىمنه و ئى شاره ناوى **پوتنزاس**. ههر كامان وه ره و در تاق كامپونه گه وه بان كه وله گانا خز خوه مان دايمن و له لى په ريمنه و.

سات دوانزه ي شه و بۆ. له په ر شاريگ ك نه زوانيان زانسيمن و نه يش كه سپىگ له وه ناسيمن، وه يلان وه كه مار جاده يگا وه ناو يه كا ژاوه لاورديمن. پريگان ده س كردومه بن هه نگله و و پريگ ترمانيش ك گيرفانه يل قول و گهرميگ داشتن تا به له نيسك ده سه يلتيان ورگانونه تيبان و وه سهر يه يشه وه هه وه له ره مان بۆ. سى چل گاميگ له په ر پيه گه دۆره و كه فتيمن و له مشه وه شه ي دايرسانن ئاگريگ بۆمن. له دريژايى ئى سه فهره، دلنگه گانمان له بوو كه وله گان و ميز و سفراق

په ژياؤدهو. چهن شهو بق ك نه خه فتمن، نه ماني له كه مار پييه گه نه جي هلاژيانينگ بق و نه يش ئمكاناتي داشتيمن ك خوه مان پي داپووشنمين. چيلگ و داره يل هشي ك كه فتمن، هه لچانيم و ناگري داپوسانمين. ئي هه مگه ي نايه مه له دهو ر يه ي ناگر جيانه و نه وي و ناگر تر له نزيكي كرديمه و. بومنه دو پروه، خوه مان گرتيمنه مل ناگره گانا، بن بسات باركووله گانمان گهرديم، دو سي تيكه نان هشك پها كرديمن. يه ك چه پالي لي نايمنه و دم و كه مينگ هاز هاته و پيمان. بريگه ليمان وه لوو ناگره گانا سهر بردنه يه كا و دهس له ناو قولان خه فتمن. نه سرين له شوون سات و نيمينگ هه لسا و شوونه گه ي خوه ي دا من. دهمه و ناگره گه هلاژيام، گور ناگره گه عه ره ق خسه و دم چه وم و سزانهم و له پشتيشه و له رزيام! ئيلو نه ولای خوه م كردم ئمجا پشتم داخ كرد و دهمچه و و ئي لام تاوشت نه و سوز سهرده نه هاوردا! وه سهر ئي سارد و سقهر يشه و توانسم سهر خه ويگ بشكنم.

ههر يه گ هه لسام ديم ك يه كينگ له هاوسه فه ريه گان وه ناو داوود خه وييه و نيه و هيد و هل يه كا سهر باس هه لته كانمين. ئي كبرا نه سليهت كرماشاني بق و له وه خت شهر ئيران و عراق، هل كه سوكاريا ده ركه فته ي تهيران بوون. له لي پرسيم: «چون هاتيده ئرا ترووپا؟». وه ت: «ئي زمسانه نه، زمسان پاره كه هل په فقه يلا جه مه و بوم و پاسوور بازي كرديمن. له هه ين بازي بوه باس قيره ت و شه ره ف و وه تيامن ك

ههركهسى دانهى بايهس خوهى سهختترين كار پيشنهادهى. لهو بازىيه م دانام. پاسهگهى بتواى قورور ئجازه وه پيم نهيا ك چشت كه ميگ بوشم و مهرداو كردم ك شهوهكى پرووژهو بوود تونم بچم ئرا ئروويا! هاوپهفيقهيلميش ئهوهل قهشمهري كرديان و ئيجار وهتنه پيم ك ئهگهر نه چى پيا نبيد! منيش ئيجووره كهفتمه ناو كوردهناموسى و بان گرتمه وهر». كه ميگ تماشاي ناو چهويى كردم و پي وهتم: «چه بوشم! ئمجائى يه ي سا له ك دايدسه وه در، له كوو بو ده؟»

«ئى يه ي سا له له ناو پى تركيه وه يوننان بيمه. چهن جاريگ له يوننان و بلغارستانه و ديپورتمه و كرده تركيه و منيش وهگهرد خوهم قهسه م خواردوم ك هه تا ئهگهر ههفت ساليش وه ناو پى بووم، بايه بچمه ئروويا»

ئو شهوه وهى شيوه تا شهوهكى له دهو ر ئاگرهگه هه لكرديم. بر يگ خهفت و بر يگ قسه و باس كرد. هه ر يه گ خوه ر هه لات، وه ل يه كا راويژ كرديم چو ن بچيم ئرا پرووم. ئه سرين وهت: «هه ر وهى سه ر و سه كوتمانه و كهس نيه و پرى له ده م تر يان يشه و ر ده بوود، ئاخ ر چو ن سوار قه تار و ماشين بو من!»

زانيار وه دم پيك دانهو، بال چه ويگ دا ئه سرينا و وهت: «ده ي چى بكه ين، ئيسه هه مام له كو ي ده ست ئه كه وي؟»

ئەو كۆر سەنەبەگە ك لى ناو پىيە وەلمانا ئاشناوە بۇد، وەت: «برا گيان
منىش لەتەك قەسەگەل ئەسرىنام، ئىيسە لووتى ئىمە بەم بوونە گەنەو
عادەتى كىرگە. ھەر بەم سەر و فورمەو بىرە ناو شار، خەلک شارەكە
چۆل ئەكەن!»

ھاۋزىنەگە كەمىگ مەق بىرەدە و وەت: «دوینی شەو من چووم بۇ سەر
ئاودەس، دەنگ خۆرەى ئاویك لەم نىكانە ھات، ئەتەنن ئاگرەكە گر
بەكەنەو، بەك نەفەرى و دوو نەفەرى بىچىنە ناو ئاۋەكە ھەم خۆمان و
ھەمىش لىياسە كانمان بىشۆين و بىنەو بە ئاگرەكە خوەمان گەرم كەينەو»
منىش وەت: «ئەرى يە فەك خاسىگە»

داۋود وەت: «ئاخىر وە ئى سەرماى سقان سزە بىچىمە ناو ئاۋەكە وە
ساق دەرنىە تىەيمەن!»

بەكىگ تىر لە پەفەقەل ك لى ناو پىيە فرە كەم قەسە بۇ، لە عەفرىن
ھاتۇد. ئىمەش ھەر وە ھەقال عەفرىن چىمەنى. ھەر بەگ پەسىمە
ئىتالىيا پەيۋەندى وەلمانا پەتەرەو بۇ و بەيەو وەت: «ھەقالنۇ چارەبەك
دەن تەنەبە، گەرەكە كۆ ئەم پاقىر بىن و سۋارى قەتارى بىن، ئەزى دچم و
جارا بەكەم ئاقى دجەرىنەم. گەلۇ كەسەك ھەبە كۆب مەن پە وەرە؟»
«مەن تىەم»

مەن و عەفرىن خوەمان پەسانىمە پەپ چەمەگەيا. لە بىرگ جىبە و ك
ئاۋەكە مەن بۇ، توۋزەلى يەخ ناۋد. لە شەش ھەفت گام ئەو خوارترمان

گولەم قۇلتريگ بۆ. لى نزيكه و بۆمىن و عەفرىن دەسىگ ژەنيە پيا و زۆ دەسى كيشايەو. ھەر دوانمان تماشايگ يەكتەرەكى كرديمن و ۋە دلنگەو قۇتەى خوەمان دايمنە ناويا. ھەر يەگ سەر دەر ھاوردم وەتمە عەفرين: «چانئى لەشم سزىدا!» ئەۋيش دەمى خاس قسە نەگرت و ۋە دەم لەرزەو وەت: «ئەز ژى وسامە» دۆاى گرپگ كەميگ ك ھلم گيانمان خەفت، دلنگەگان لە ۋەر كەنيمىن. ۋە ھەلەپەلەيگەو سەر و مل و لەشان سايمىن. فرەترە لە سى چوار دەقە لە ناو ئاۋەگە دەوام ناوردىمن. لە قۇلايى ئاۋەگە ھاتيمنەو دەر و لە پەر ئاۋەگە، دلنگەگانمانيش ئاۋ كيشايمىن. مۆچرگە بردۆدەمان و دگانمان بان دگان نەگرت. ھەلاى لاي ئاگرەگە كرديمن و خوەمان گرتيمنە ملييا.

داوود و زانيار چەن لەتە دار تر خسنەو بان ئاگرەگانا و گوپداريانەو كردن. تا نيمەروو لەيۋا گەى ۋە گەى، سناو كرديمن و سىپالەگانيش ۋە گورالە و دۆكەل ئاگرەگە وشكەو كرديمن. ھەرچەنئى گشتان سەر و مل و دلنگيش شوورتۆمىن، ئەمانى بوو كەۋل ۋە تمامى نەچۆد و بوو دۆكەل ئاگرەگەيش نىشتۆدەو بانئى.

ۋەتەم: «خەلگەگە چە بكەيمىن؟ ھەر لەيەمانە ماۋد دۆدپرەژەى خوەمانيش بكەيمىن! چۆن بچيمىن و قەتار بگريمن؟!»

ھاۋرپى عەفرينى ۋەت: «فى دۆمانئى گەلەك باشە، ئەگەر ئەم بيهنا ئاگر بەدن، خەلك وسا دفكرن كو ئەم چىافانن و د چىايئى دە قەدگەرن»

نیمه ره و دقا بۆمنه دو بره و ک بجیمین ئا ناو شار پۆتنزا. من و ئه سرین و هاوړی عه فرینی و داوود بۆمنه گروویږگ و ئه و په نج که سه گه ی تریش بۆنه گروویږگ تر. له سه ر شوون یه ک که فتمینه پیا. ده ملده م له شوون نیم ساتا ویستگه ی قه تار په یا کردیم. بلیت پرووم ئا سات ۸ شه و بریم. ئه و دوو سی ساته ک وهخت داشتیم خړیگ خواردیمه ئه و ده ور و هرا و ساندویچیږگ په یا کردیم، شامیگ خواردیم و سه ر سات سوار بۆمن. سات ۱۱:۴۵ شه و په سیمه ناو شار پرووم. خه لک پرووم گشت له مال داونه و ده ر و له ناو خیاوانا خړ خواردیان. شار له وهشت ئاگر و نور بۆده پرووژ نیمه روو. هاوړی عه فرینی وه خه نییه و وهت: «هه قالنۆ سالا نوو ل وه پیروژ به». تازه په سیمه و شه و سلویستره و ئا چهن ده قه ی تر پا نه یمنه ناو سال ۱۹۹۹ ز.

ئو شه وه که میگ په نگ هاته و پۆمان. سات هلایه یه ک شه و بۆ، مه ردمه گه که م که م چینه و ئا مال خوهیان و ئیمه یش بی ماوا و بی جیوبان له ناو پرووما وه یلان و سه رگه ردان خیاوان گه ز کردیم. بۆمنه سی چوار بره و له دۆر نزیک یه ک له په ر خیاوان و ده ر بانک و په سق دکانه یل له دوتوو کارتوون و کوانه یل که مار خیاوان خه فتمین. ئه و شه وه له یوا بردیمه و سه ر. شه وه کی ئی پرووژ ئیدی هه ر له وره له یه ک جیاوه بۆمن و هه ر که س چی ئا شاریگ یا له شوون قاچاخه ریگ گه ردیا ک بوهدانه ولات تر. منیش تلفونی توانسم

وہ گہرد یہ کیگ لہ ئەندامەیل ئەنستیتو کوردی ئستانبۆل، قسە بکەم. باوجی خود ئەو ھەڤالە پێشتر وەتۆدە پیم ھەنای پەسیمنە ئیتالیا، ئاگادارییەو بکەیمن تا ھەڤالێگ پیمان بناسنێ و گەھا بتوانی کوومەکان بکە ی.

من و ئەسرین لہ پروومەو سوار قەتار بۆمن و خوەمان تەقانیمنە میلانۆوا. لہ ی ماوہیشە ئەو ھەڤالە لہ ئەنستیتو وەگہرد پەفیقە گە ی لہ میلانۆوا قسە کردۆد و شمارەیشی داۆدە پیم. ھەنای پەسیمنە سەنترال قەتار میلانۆ، کابرا چەوہ پریان بۆ و بردەمان ئرا مال خوە ی. لہ دۆای چەن مانگ تەنگەزلی و سەختی، وە خەیاڵ رحەت ھەم حمام کردیمن و ھەمیش لہ ناو تەخت خەو گەرم و نەرمیگ خەفتیمن.

ھەفتە یگ لہ میلانۆ مایمنەو تا یە ک خاون مالە گە پێگە ی ئەمنیگ ئپرامان دیەو و وە ماشین شەخسی یە کیگ لہ پەفیقە گانییەو کلان کردە ئالمان. لەورەیشە گورجانە خوەمان دایمنەو دەس. درس ناو پاس مانگ **نووھم** ژانۆیە بۆ ک دانەمانە کەمپیگ لہ مونیخ.

VII

زایه لہی سنوورہیل مودرن

I

من دالگم، دالگى ك زوورم عمرى وه چهوه نوورى بردهو سهر و ئيسه يشه چهوه پى تهرم سه رچه وكييه ك ته نيا و جاخم بق. پرم له زان و ته نانه ت زوانتيگيش ئرا وازگوو كردن ئى مهرگ له ناكاهه نه يرم. مهرگ پرووله ك زوانم له نگ كردييه. ئه زره تهيلم گشت مردن. ته نيا ئه زره تى ك دىرم، چهن گوور له شان يه كه تا له بائيان تير پر گري بكهم.

هيچكه چهنه من چاره ي چه فت نه بق. له پساي پرووژ هه لات و منيش هيمانى له ناو خوه له گه نيشتوم و ده قه يگ چهو له ئه و ديم سنووره گه نه هه لگرتم. تماشاى وه سى چوار دار به ره فتاوا كردم ك له وه ر دهم ئاسايش پيشمه رگه له چوار په نج متريمه و بقن، دوزايدوزن كه فتونه يه ي هناز وهل نوورينا. كه فته و هورم ك دقه كه ده ميانه و جى تر بق و ئمروو وهل نوورين منا دهم كردنه سه و تهرمه گه ي نازاد! له ناو ئى شه و و پرووژه يه يه كم جار بق ك ئى به ره فتاوه يله نوورينم دزين. له به ين سهر ك به ره فتاوه گان تا تهرمه گه ي نازاد، پرووژناى ليسك خوه ر شه وه كى پاس دا له ناو چه وم. وه سهر يه وه ك ههم تهرم و ههم به ره فتاوا و ههميش ليسك خوه ره گه كه فتونه يه ي هناز، چه و نه پرتانم و ههر ستيان وهل يه كا هه لوپريم.

من زوورم له يه ترسم ك هيچ وه خت قه ور نازاديش وه چه و نه ونم! وهل يه ياگ خوه ره گه سه وه ره و بق دوباره پاودانگى نام «ئمجا خه رگ كوره

بگرمه سهرم پوول! ته گهر هوونه یلم وهل جه سه ی بی نازدا خاک نه کهم،
چون تاقهت بارم؟ ههر له ته وه لا هیج وهخت سلاوئنگاریگ وه دهسم
نهق. ته وه له برا، هاورددهم و له شار تر هیشته مه جی. ته وه له له یلا و
پشتیوان ک هیئانی چه وه نووړیئانم. یه له ت ک هایده سهد متریم و
دهسمه بان تهرمه گد نیه په سی...» ته سرین هات ئا لام. عهره ق ده مچه و
و ته سرم ک ئامیته ی یه ک بقن وه په پ ده سلائیگ سپییه و. له ی هه ینه دیم
به رزوو له ژوهر سهر تهرمه گه وه هه لسا ته و پا و منیش له شوونه گه ی
خوهم وسامه گاوه و چریمه و پی: «واها به رزوو! بزانه تهرمه گه ی به یده
ژیر ساپرووکی» یه وه تم و دهنگ ماشین له پشت سهرمان ژنه فتم ک
هاووه و یه یل و شورا و که سوکاره یل له تی پا هاوردنه و. لیان نزیکه و بقن
و دهس کردنه شین کردن. دو سی ده قه یگ وه مل یه کا وانگ
هلاوردیمن ک ته سرین ده سیان گرت و نایانه و زه وی.

تماشایگ قه ومه یل کردم و وه تم: «خوه زیه و بزاستیام و نوای چینی وه
ئیران بگرتیاتام» له یه فره تر زوانم ته وگوو نه هات و له نوو ده م کردم و
ته و دیم.

II

۲۳ ئاگوست ۲۰۰۲ مەن ۋە ئەسرىن دىپورتەۋ كىرايمەنە باشوور ۋە چىمەنە مەل مېمگ شېرىن. ئەلبەت مەل مەلە بۇچىگەلەي ئەۋسا نەبۇن ۋە لە نىزىك پىرد بەختىارى مەللىگ سەنۇن. مېمگ ۋە ئازاد ۋە ژن ۋە مەنەلەگەي ۋەل يەكە لە مەل دوقاتىگ ژيان.

لە شوون دوو سى ھەفتە كەفتمە شوون پەيا كىردن مەللىگ. ھەم مېمگ ۋە ھەمىش ئازاد فرە پاملەن بۇن ك جارى لە لای ئەۋان بووسىمەن. ئەمانى مەلەگە جوورى نەبۇ ك جى گىشتەنەۋ بىكەي تا يەك مەلە بۇچىگەلەي ھەر لەۋ نىزىك مەل ئەۋانە كىردىمەن.

مانگى گوزەرىا ك ۋەل ئەسرىنا ئىرا يەكەم جار چىمەنە قەندىل ۋە سەردان ھەقەلەيل. ئىۋارانتىگ سەرم تەتيا ۋە ەلى ئىلامىيا ك ۋە ھەقەل زىگروس چىرىنەي. ئەۋ چەن پوۋزە ھەلەيە فرەتر لە لای ھەقەل زىگروس بۇمەن ۋە لە دۇاي دوو سى پوۋزا ۋەت: «بەسەس بىچەم. چەم بوم ۋە چەنەم فرەخ نىكەي لەيرە پەختە بون»

ۋەتەم: «خەيرە؟ تۋاي بىچى ئىرا كۋو؟»

«قەرارە سوۋ ۋەرد تىمىگ بىچەم ئەپە كىرماشان ۋە ئىلام!»

ۋە يەيھەۋ ھاتە فەكەم ك نامەيگ ئىرا مەل بىنۇسەم، چۈن مەلمان تەلفۇن نەياشت ۋە ھىچ پى پەيۋەندى تر نەبۇ. ۋەتەم: «چەخاس! زامەتتىگ دىرم، تۋەنى نامەيگ ۋەلا ئىرام بوەي؟»

له یوا بق ک وه هه له په له ئی نامه نقسام.

بنه ماله سرته نریم،

ئویدوارم ک حاله داخ خاسر بوود.

وه هه وه جه زانسم ک ئه داخ شیو بکم ک ئه چه ئیسه هاینه
باشوور کوردستان!

سال ۱۹۹۹ وه سه ختر ضوه داخ ته قانینه ئالمان. له شووخ نهوده سرداخ
ضوه داخ، دانه مانه که مینگ ک سه داخ په نابهر له ولاتیل جیایا له تر
بو. هلایه چل پرووژ له ویه ریانداخ له که مپه گوزهریاود ک پرودلوینگ
قومیا، ئوه یسه یه بو وهل یه یا گ پرادیووه که ولاز کردم، مه ونجه که ر
چینه باخ پرادیو کوردینگا ک یه کسین ضوه رز له یوا ده سره کرد
"دوه که پانزه رفقریم، پرینه رگل کورد عبیدولا ئو جالاخ له ولات
یووناخ ده سگیر و په ولان سه ترکیه کریا" وه که رد ژنه فتح ئه ضوه ره،
هه رنو پرووژ و پرووژ دولته رزوورم کورده یلر ک له ناو که مپه که
بوخ، دانه و ده ر و له ضوه پیشاندانه یل در و ئه ده سه یه کینه
به شدار کردخ ک ئیسه یشر له ناویباخ بو مخ. له پرووژ یله، زووورم
کورده یل نیسته بهر ئروویا له هه ر شارینگ وه نیسانه رناره زایه تر
هاتنه ضیوانه گاخ و ئه ده سه یه که کردخ ناوده و له تیه شه رمه زار کرد داخ.
پولیس له مردم عه کسرو فیلم گرت و له فره یگ له شاره گاخ بو
شه ر و ده رگیر

له شوون شه ئێرمانگ ک له موساچه که ماخ گوزه ریا، نامیگ ئێرمان
هات ک جولاو پهرد دلاونه پیمان. وه کیل گرتیمخ و لهینوو که فتمینه
شوونز. ههفت ههشت مانگ تر زه ماخ برد تا دلاگه ردویم پهس
و ئیجاریشه لهینوو جولوماخ کردخ. مدوو جولو کردنه که رته سربخ دیار بو
و پێر وه تیخ ک س کورد عراقید و شمال عراقیتر مهنته که رته تیخ
صساو بوود. چوون دولا ریهگ شه بر لاکوژ روه پهس تیخ پهس، ههس دو
لایهنگه له ئروویا سوخته پێر کردیخ و باس له ئاشتر و بر لایه تر کردیخ
و له دهسکه فتمینا ههزلاریخ پهنا بهس زولای ک له تاو شه بر لاکوژ روه
بهس بهس ههتر ههتر یخ ته قانۆنه ئروویا، جولو کریاخ.

له شوون سال و نیمینگ پاریزه تر گرتیمخ ک پهس گیه دوو سه که ماخ
بو و توه نهر سهس ته یلر وه دهس ریا تر و پرووژر وه ته پیمان ک عه کس
ههس دوانماخ دێخ ک له ههس پێشان دانه گاخ دێر وه دهس گیهس پێر دێر
ئۆجه لای هاتینهس خیاوای و نهوه کردنهس بهسکه رک نیمه نه ندام (پ
ک ک) هیم! له هالیکه نیمه نه ندام ههس حزب سیاسینگ نه و تیخ و
لهو لار ههزلاریخ کورد تر دهس له کرانهس و ههس سیهس مهس تیخ
کردیایمخ ک بندهس و لهو لار ههس ئنساخ ئازادی فوولز تر ئێر کرده وه و
پرو لاکانه شهس مهس لار کردیمخ

دولا **دو سال و نیم** له ئالماخ، مه لوه خ نه ندریمه و دمو کرانهس،
ته کلیمماخ دیارییهو نهو له ناوه سهس یسهس و دوو زهغ گیر کردیمخ
ک نه ئقامهس دانه پیمان و نه سیهس قهس کار، وه لێر تو لانسیمخ کلانهس
ئالمانر بهسیمخ و زولای ههس کاره بویمخ. ههس ههس رک ئیتر لار دایمه بانز،

سردنوو جولو مان کردن. له یولا دیار بوک تولاخ دیپورتمانو بکمنخ ئپرا
 ئیراخ و ئز ضمه تهره له سرمان بو تا پرووژینگ ضوه مان بهر یار دایمخ در
 له سبرزه ضه ضوه مان پرزگار بکمنخ. وهرجه یهگ دیپورتمانو بکمنخ ئپرا
 ئیراخ، بیلا کلمانو بکمنخ ئپرا باشوور.

پینز و هرمت
 نادر

III

وه گهر ديه ياگ ههر يم كوردستان دى هيز عراقىيگ له تى نه ماو، هيز و كارايى من چو جارن نه بو. ههر وهى خاتره هاتووچوو ئرا كوردهيل ههر دو ديم تا پاده يگ رحهت تره و بو.

هلايه بيس كهس له مەريوانا هاتن و تواسن دهرباس پينجوين بن. ئى ئايه مهيله پريگ لىيان كولهر بون و ئه و پره گه يش كه سانىگ بون ك تواسن سهردان كهس و كارىيان له كوردستان عراق بكهن. له ناوييان پيره مهردىگ بو ك تا ئيسه له يره نه قومهى! باوجى نه يه گ نه ناسمهى، من ئرا يه سه قامگيره و بومه ك ئايه مهيل بناسم و له هوره و نه وه مان. پهنجيا سال پيش، زه مانى ك نه وجوانىگ بو، هلايه **له سىسه** **كليووتر** خوارترمه و، يانى له ناوهى قهسر و خانه قين، ئرا يه كمين جار پا نا سه رمه و! ئه مانى زياتر له بيس و پهنج ساله ك ته نانهت له ليميش نزيكه و نه بوه.

سهربازهيلى ك پاريزهر من بون، گرتانه رز گوله و يه كىگ لىيان كوشيا. وهل ته قهيا، بريگىيان خوهيان خسه ناو گلايگا ك وه پيا هاتون و پاشه كشه كردن، پريگ تر لىيان ئه و ترسه ك چوده گيانىيان پهخش و بلاوه و بون و ههر كامىيان وه لايجا ههيوين. له دو سى متری شان چهپ گاله گه رپهه ههلسا و قول يه كىگ لىيان چيه ئاسمان.

سهرکوولټبره گه قال کرده لیان: «مه گهر من نه موت مهیدان مینه کانی
 ئیره هیشتا پاکسازی نه کراون و ته نیا بهم باریکه ریگه وه ئه بی پروین!»
 ههر کهس له شوونه گه ی خوه ی وشکییه و برد. بهرزوو ک له ههفت
 ههشت متر ئیلاتر له ناو گالاله گه بق، ههلسا ئه و پا و له کانه ی
 که ندره گه یا چیه و بان، نه میه و لهش زامداره گه و نه مانه ی. ترس ئازای
 ئه نام ئه وودقایان داگرتود ک له که ندره گه دقوره و کهفتون. دهس و پایان
 له رزی و له شوونه گه ی خوه یان پرکیان. چاره یگ تر نه یاشتن و بایهس
 ئی هه میه یه تا ناو گالاله گه بهاتانه و. دو سی گله لیان وه له رزه له رز
 چمانی وه بان خایا ری کردن. په نجان ترییان وه تک په نجه وه و
 چه ناننیش و گامپه ر له سهر شوون یه ک خوه یان ته قانه گالاله گه یا.

IV

ئەسرىن سوار كردم و چىمە شوون ئازاد و مېمگمىش. ئەوانىش وەلا
هاوردم و لە ساياننىيە و داجميايمن ئرا پىنجوئىن.

ئەو شەو شەو تا شەو كى لە سەر گوزەرى ك كۆلەره گان تىنەو ژىر
وسايمن و هيچ خەوهرىگ نەبۆ. تا سات نوو شەو كى سەبر كرديمن و
هاتىمنەو ئرا سەر مەرزەگەى پىنجوئىن. لە ئاسايشىش پرسىمن و
ئەوانىش وەتن ك **هيچ ئىرانىيگ ئمروو ئرا كەفالت نەهاتىيە سە ئىرە.** تا
يەك دو سات دۆاى نىمەرووئىش چەوهرى وسايمن، خەوهرىگ نەبۆ.
چىمن ئرا ناو پىنجوئىن چشتى خواردىمن و لەنوو هاتىمنەو ئرا سەر
مەرزەگە.

سات تەك خسۆد لە چوار دەم شەو كى ك برىگ كۆلەر هاتن وەى
دىا. خاس لىيان هۆردەو بۆم دىم پىرەمەرد بالابەرزى ها لە ناوئيان
كەمىگ تىپى وەل ئەو دۆايانا فەرخ كەى. شوال كوردى سىيەگ ها لە
پاى و كوترىگ كرديەسەو بانى. نزيكەو بۆن دىم ك خود باوگمە! هاتە
دە پانزە قەدەمىم دىم ك چەنئى پىر و شكستەو بۆ! دۆاى **هەفت**
هەيشت سأل باوش كوتايمن لە مل يەك.

ئەو رى قاچاخىيە تا ئاسايشى ك لە سەر مەرز قانونى پىنجوئىن بۆ،
هالاىە هەفت هەيشت دەقە فرەتر نەبۆ. لەى ناو رپيە باوگم ئرام وەت:

«دوه شهو پاسگای ئیران ته قه لیان کرد، یه کیگ له کوولبه ره گان کوشیا و به ندهی خودای تریش چیه مل مینا. دی نه توه نسیمن بایمن»

وه تم: «ئمشه و چون بق؟ راحت رهد بون؟»

«ئواره گهی وهرجه یه گ بتوایم بایمن، سه رکوولبه ره گه چوده لای ره ئیس پاسگاه و دهمی دود. بی ته قه هاتیمنه و ژیر. وه لی خوو پرووله تا هاتیمن وهی دیا خودا وه هزار و یه ی ناو چریم»

ره سیمنه لای ئاسایشه گهی پینجوین و یه کیگ له پیشمه رگه گان ک ناشنای نازاد بق، برده مانه و تاقیگ و چهن گله په توو ئرمان هاورد.

هیمنی پرووژ نه هلاتبؤد و بایهس تا سات هه یشت شه وه کی سه بر بکردایمن ک بهش ئداری ئاسایش باشوور بکرداده و؛ ئرا یه گ نازاد بووده که فیل باوگم و بهرگهی هاتنه ناو خاک ههریم ئرای بگری.

نزیکه ی سی سات و نیم تا نه وکردن ئداره وهخت ماؤد. ناو چه وهیل باوگم بووده گوله میگ خون. وه تم: «باوگه! که میگ سه ره و بنه تا وهختی کارمان که فیده و پئ»

«رووله! خه ومه و نیه وهی» یه وهت و گتیگه و کرد. تماشا یگ شیرین کرد و وهت: «دوای چل و یه ی سال توام چشتی بوشم».

ههر یه گ وهت چل و یه ی سال، ههر دوانییان ئه سر زایه چه وییان و دیار بق فره چشت له و ماوه ئرایان زینیه و بق. شیرین سای سه ری ئه و خوار بق و هیچی نه وهت.

باوگم وهت: «شیرین، خوهم نیه وه خشم. منیش جایل بوم و نه زان. هه رچهن نه وسا باو بق و فره کهس وه زوور دریا شق، وه لی خوو من ئی ناحه قیه له حه ق ت کردم. سالان فره یگه ک بقه سه لکیگ و بان دلم گرتیه!» هه رچی باوگم باس کرد، میمگم چشتی نه وهت و فره تر گری کرد. ئا یه گ حال و هه واگه بگوهریه ی، وه تم: «وه پاسی مال چون؟» باوگم وت: «وه ختی نامه گه ره سییه ده سان، ئیمه خوو سه واد بریاگ نه یریمن ک بخوه نیمنه ی. تازه نامه گه یش وه کوردی بق، هه ر کهس نه توه نس هلائیده ی تا یه گ ئیوارانی قوباد کوپ خه زال هات و ئرامان خوه نیه ی» باوگم یه وهت و ده سیگ کرده گیرفان لپانی شواله گه یا، کاستیگ ده رهاورد و له لیم دریا کرد: «دالگد ئی نه واره ئراد پر کردیه» پام نه و بان زهوی نه هات و چهن سالیگ بق دهنگ دالگم نه ژنه فته بوم. وه گورجانه یگ له شوونه گه ی خوهم هه لسامه و پا و تماشا یگ ناو و تاقه گه کردم، وه لی زه فتی نه بق ک کاسته گه بنه یمنه بانی. چیمه لای پیشمه رگه گان. یه کیگ لئیان چیه و تاق تر و زه فت گه و رای **هه یش** **قه وه ی دو کاسته گه ی** ئرام هاورد. زه فت نامه و زهوی و نواره گه خسمه بانی. میمگم و ئازاد و ئه سرینیش ته ک دانه و نوا.

====
 ڀوولہ، کورہ شرينہ گہم، دہردد بکھئی لہ بان سہر دالگد. من
 خو لہ باس سہوادہو خدا کوورم کردیہ تا ٿڙاد بتوسم. وہختی
 نامہ گہد ڀہسیہ دہسمان و زانسم کلدانہ و کردنہ ٿڙا سلٿانیہ، چمانی لہ
 کہور ہزار گہزی ہہوام دان. کہی بقاتاد ماچ ئی چہو و ٿہو چہو تن و
 ٿہسرين بکردیاتام!

ئہ ہہمگہی سالہ ٿاوارہی خوہدان کردین تا ٿرووپا چین و من نیہ زانم
 لہی ناو ڀیہ چ سہختیہ یلیگ کیشاینہ، ٿہمانی ڀیشہ نان وہتنہ:
 (وہ ڀووڙ سابقہ وہ شہو ٿہور ڀڙ/ خودایش توایدن کوردان بکھ ی ڀر)
 خاس زانم ٿایہم وہختی لہ ولات خوہی بی قورب و دہروہدہر بوود،
 وہختیگ گولہی خاک وہ ناو ولات خوہد نہ یاشتود، لہیوا پید تید. ہیچ
 وہختی لہ ہورمہو نیہ چوود ک ہہر ئی جاش و مزورہیل جہووری
 ٿسلامی چوہ وہ سہر تن و ٿہسرين ہاوردن و چوہ ٿہو شووندان
 نہ خسن! ہیچ وہخت ٿڙادان نہ وہ تیمن.

کہی بقاتاد تہخت و بہخت ئی ڀڙیمہ بشیویاد و ٿیوہیش باتاینہ و ٿڙا زید
 و وار خوہدان. ولہی ڀوولہ پایہی زلم پایار نیہ...====

V

وهل يهياگ نواره گه تمام ٻڙ، نه توانسم به جهر خوهم بکه م و دامه ی له
 ژير گيری و وه تم: «نای قه يه مخه یر به دبه ختتر له م!» به رزوو سه رم ناو
 سينگ و وه ت: «شيرين...!» و هل يه يا گ ناوم هاورد تکه ی ئرميسه گه ی
 چکيا من ده مچه وما و منيش بي مييارا ده س نامه و گری. من و به رزوو
 گرپگ وه مل يه کا گری کرديمن. وه په ر له چگه گه م چه وم سرپمه و و
 وه تم: «يه سه دقاي چهن سال قه يه مخه یر پوي لي خسه و ده ر. منيش
 هيانئ ئي باسه له لادان نه کرديمه. له شوون يه گ گرتونه دان، پروژيگ
 برده مه ئتلاعات کرماشان تا دوه ته م بونم. وه رجه يه گ قرار ديدار بنهن،
 فشار هاوردنه پيم ک قاقه زيگ ئمزا بکه يم و بوشيم ک ئه سرين و نادر
 زاوه مان و هل کومه له يا کار که ن! منيش پيان وه تم ک ههر نيه توام
 دوه ته م بونم. ئاخر له و مده ته ک له ئيران بوم، که سه يلي ک ته جربه
 داشتن، پيم وه تن ک ئتلاعات ئيران کافيه ک چشتي له ژير زواند
 بکيشيده و تا ئيعدامد نه که ی واز نيه تيه ري»

ئه سرين ده سي کيشا مل ده سا و وه ت: «ئافه رم هه ی! خاس کرديده ک
 ئمزا نه کرديده، ئمجا چون هيشتن بايد وه؟»

«وه رجه يه ک بيلن بامه و ده يشت، يارو و وه ته پيم تا هه فته ی تر فکړه يي
 بکه، ئه گه ر تواسی دوه ته د و زاوه گه د بوني خوو ئيره بله ييد. وه ختي

هاتمه و له وای مامر سهر بریای پیم هاتود. تا یه گ خالوو و خالووژند
پازیم کردن بامه و ئرا ههریم»

بهرزوو ده میگ کرده و ئه سرین و نادر و وهت: «پوول! ری تر
نه یاشتیم، وه مل ههر که یا چیم وهت توان شیرینیش بگرن! ئیمهیش
وه تیمن ئی ژن به دبخته وهره قهت شکه نجهی ئه و بی پدهر و ماده ره یله
نیه گری»

ئه سرین وهت: «کار فره خاسیگ کردینه»

وهتم: «دقه تم باوه پ نیه که ی هه نای هاتمه و ئرا ههریم، ئه و هه یمه یه تا ره
مه رز په ی بوم، چمانی بردنم ئرا وه دار ئیعدام! تمام فکر و زکرم له لای
تن و نادر بو. له لای تره و بریگ له و قه و مه یله ک له ده وری خومه یینی
گیریاون شه وانه وه دزیه و هاتنه مال بهرزوو و وهت ک ئتلاعات
بی ره حمر له به عسه، هاتی ناچارم بکه ن وه ئمزای به لگه یلی و هه رئه وانه
بووده بایس ئیعدامدان»

نادر وهت: «میمگه! جمهوری ئسلامی ئرا گیان سه نن ئایه یمه یل ههر
کاریگ بوشید که ید. وه هزاران کهس له یوا گوول دایه. ئه وه ل وه تییه سه
پیان ههرچی ک ئیمه ئوشیم ت ئمزا بکه تا و لد بکه یمن. ئه گه ریش
ئه و شه خسه یله پیان باوه پ نه کردنه، مل خانه واده یان گرته ک ئی کاره
بکه ن و ئمجا له شوو ئتیا ههر وه گووره ی ئه و به لگه ئیعدامیان کردنه»

ئەسرین مۆڭگ بردهو دۆل و وەت: «دالگە! ئیمە چەن سال لە وەخت
براكۆزیه گە لە لای یەك بۆم، ئەوسا ئێ ئۆ هۆرده كارىیه یله ئپامان
نەوەتید؟!»

وەتم: «پوولە كەمگە كرد هاتۆده سەر تن و نادر ك منیش بەش تر
بناتامەو بانێ؟».

VI

به رزوو چرپیه و قهیه مخهیر: «بهو تا بزانیم توه نیم جیواز ئی ته رمه بکه یمنه سارو وکیه گه» قهیه مخهیر له تهرم نزیکه و بق، وهرجه یه گ زوور بکه نه لیم، سهرم دایه و. تماشا یگ وه ناوما کرد و چهوئ هاته مل له ش ئازادا. دهنگی به رزه و کرد و وهت: «به رزوو، یه خه گانیش تاویانه سه و!» دوو سی جار زوور کردنه لیم بخه نه مه و بان دهم، ئه مانئ له توانییان نه بق. وه بان زه ویا کردنه مه کپ وهره و سارو وکیه گه. ههر یه گ کیشانه مه سارو وکیه، به رزوو وهت: «بووسیه دیار ییا تا بجم یه خ بسیئم و بامه و». که متر له ساتیگ وه به رزوو چی ک دوو سی قالب یه خ وه تاکسییگه و هاوردود و هاته و. وهل یه یاگ یه خه گان هورد کردنه ناوم و له ش ئازاد پی داپووشان، قهیه مخهیر وهت: «ئه وه سه پسای شیفته عه وهز بوود، خوه زه و یه ی جار تر بچیده لایان گه ها **لانکه م هیشتن دالگنی بایده بان** سهر جنازه گه ی تا دق مه رگ نه وه»

به رزوو تماشا یگ ساته گه ی کرد، چه نه ده قه یگ له سات هه یشت شه وه کی رهد بقود، وهت: «نه هیچ وهخت دی رکو له ی بی سهر و پایله نیه خه م».

هلا یه سات هه یشت و نیم بقو که سوکاره یل به رزوو وه سی چوار ماشینه و هاتنه و و دوباره شین گهرمی کردن. یه کیگ له لئیان چه نه

جاری باس کهریمه دیزه کرد ک معاون فهرومانداری شاباد بقو. بهرزوو وەت: «پۆر خەسن لە ی ئایە مەیل دەوڵەتییە، فرە ئێرام سەنگینە» قەیه مخەیر دەس بەرزوو گرت و وەت: «خودا خەلمان کردییە، پێی تر نەیریمن. کهریمه ئاشنای فرەس و گاهەس کومە کمان بکە ی لە فهرومانداری قەسر نامە یگ بەنە پێان» بهرزوو دەسێ کیشادەو و وەت: «م سەد سأل سییه حازر نیم پۆر لی بیخەم»

قەیه مخەیر وەتە سوورارو ک شماره گە ی کهریمه ئێرای بگری، ئەمانی جواووە نەیا. سوورارو وەت: «میمگە! ناو کهریمه دیزه ناریدە زوان، هەتا نەقشە پیشی کهریمه! بۆش ئاغای سألحی» لە دقوی چەن جار سوورارو دوبارە شماره گە ی گرت، ئاخیری جواو دا و لە شوون قسە و شیه وکردن فرە یگ، موبایلە گە مرانەو و وەت: «کهریمه دیزه ئۆشی تا سات تر خەوێردان کهم»

سات **تەکی خەسۆد لە دە** ک کهریمه دیزه لەنوو زەنگ دا. کهسە یلی ک لە بان سەرم جەلا داوێن، گووشە قولاخەو بۆن. سوورارو نایە ی بان بڵەنگوو و دایە ی دەس قەیه مخەیرەو.

دەنگ کهریمه دیزه: «وەل فهروماندار قەسرا وەتمە، خودی منال ئی مەنتە قە نییه و کەمیگ لە فهرهەنگ خوەمان ئێرای وەتم. ئەویش کار فرە یگ ئەو بان دەسێ نیەتی. وە خواش و تەمە نا پۆم لە زەقنە خەس ک

لأنكه مئی دالگی له نزیكه و شین كوره گه ی بكه ی. یه كتیگ له لیدان
بچووده لای و خوه ی پی ماری بكه ی و ناو من باری. تا ئیوه یش بچین
نامه گه ئاماده س، له لای بارنه ی و به نه ی نه و ده س پاسگای سه ر
مه رز).

یه یه كمین جاریگ نییه ك له شه یل له ناوم خجل مین و گاهه س
ئاخرین جاریش نه ود. له ی سام سقه ر قه سه ر نیه لئووزم له هقورده
سه هوول كرده.

ته ك خه ی له بیس و چوار سات ك له وای ته وافكه ر وه ساپووكی ئی
دارا خپم دهن.

ئسا پروسه م له ینوو ته مقوره گه ی وه لا هاوړتود و مه قام فانی فانی ژه نی.

VII

بهرزوو له ماشين پاوه هاورد و خوهى په سانه كولاوانچهى پۆليسه گهيا. نامهى شه قّل و موور فه رماندارى دا ئه و دهس سه رگورد. ئه و يش نامه گه چه كان و خوه نيهى. تلفونه گه هه لگرت و چه ن جارى زهنگ دا، ئه مانى بى جواو ما. له شوونه گهى خوهى هه لسا ئه و پا و وه ته بهرزوو: «له يره بووسيه كه م تر تيه مه و» دره جه دار وه دهر پشئينه و چييه و ده يشت و هه لپلپاوه ئرا لاي ساختمانه گه و وه پله يل ئاسنينيگا ك ئرا پووش دوييم نرياقونه كار، چييه و بان. په سيه وه رتايرمهى ته به قهى دوييم، وه رجه يه گ ته قه له دهر گهى بهى، دهر واز بق و دهنگيگ **هات** وه ت: «اون نامه رو بزار تو او ظرف جلو دست و بهشون بگو تا چند دقيقه منتظر باشن»^{xxii}

چشتى پى نه چى ك له باس شه خسيگ تر ك جفتى پووتين نزامى له پاى بق له ماشينى پاپيا بق و له پله يل ئاسنين چييه و بان. دقوى گرپيگ سه رله نوو نه ميا. دو سى پله ماوده ئاخىر ئشاره يگ دا له دو نزامى ك له پاى ماشينه گهى چه وه پيى بق و ئه وانيش له شوونى هاتن. هه ناى هه ر سىيان په سينه بان سه ر تابووته گه، له باس شه خسيه گه **دهر** تابووته گه داوه و وه ل يه يا گ وه ت: «ژنه گاندا ن توه ن له شوون م بان» **دهر گهى** ناده و و دم كرده و ئيلا. ئه و دوان نزاميه گه يش وه ليئا كه فتنه پيا و وه هه يمهى هه ف هه يشت مته و، ژنه گانيش گله گله له شوونىيان هاتن. هه ر گام ك نان له ناو پاس من نزيكه و بق. دقوايدوز

خال سفر مهرزی، شوونینگ ک وه خاتر من ناو ئیران و عراق پی زیای کردنه تا ئی خاکه بی ناسنامه نه مینی. بیلا ده قیقتر بوشم مهرز ئیران و عراق. له باس شه خسی له په پ پیله گه، وه تک پووتینه گه ی کرپگ هلاورد و هه ههفت ژنه گه نا رزار یه که و و پیان وهت ک لهیره فرهتر ئجازه نه یرن بانه وهر. یه کیگ له دهره جه داره گان له شان راس ژنه گان و ئه وه که ی تر له لا چه پیان و سانه دیار یانا. فه رمانده ههفت گام وهره و نوا نا و دوزایدوز له ئی شان پیله گه وه ک چه ن گامینگ ها ناو خاک کوردستان عراق، وه تک پووتینه گه ی کر تره ک کیشا. له عه سکه ر و پیشمه رگه یل حکوومهت ههریم نزیکه و بق، دهس کرده قسه کردن وه گهرد یه کیگ له لئینا ک بهرپرس کونترۆل بق و پی وهت: «ئه وانه ک چه وه پری تهرمه گن بچر بان».

بیجگه له ئه سرین و نادر، له ژن و له پیان هه لای بان پیله گه کردن. پیای له باس شه خسی هاته و دهر پیان و نه هیشته پیانگان نزیکه و بن و وهت: «فه قهت ژنه گان توهنن بانه و نوا» خوهی له نواتر هه لیلیاوه و شوون کرپی ک کیشاود، جارتی وه تک پووتینه گه تازه وه کرد و وهت: «له ی خه ته فرهتر ئجازه نه یرین باینه و نوا».

شیرین هاته نیم متری خه ته گه پووتین پیا له نوای پای راسه و بق و وهت: «به سه» شیرین له شوونه گه ی خوهی و سایه و و ئه و ژنه گانیش وه ئی شان و ئه و شانیا رزار گرتن. ههفت متر ئه ولاتر خوه یشکه یل شیرین و براژن و ژنه یل تر باوانی چه وه پری هاتن یان بقن. ژنه یل ههر

دو لا وه لوو دو کړ مهوازیا، دهس نانه سقرهت و دانهی له ژیر
 گهرمهشین. پیای لهباس شهخسی له ناو راس پیلگه دهس ناوده بان
 کولتهگهی و وساوده دیاریانا. هر یه گ دهنگ ههمهپوو و
 گهرمهشینه ریتیمیکه و بقو سهر بزهخنگی کرد و لیان هقورده و بقو.

په رتخ

مونځ ۲۰۲۱

تەرجمەى دىالۆگەيل وه كوردى

- ⁱ. بايەس لە تاۋسە گەى بارىنەى ئەودەيشت تا بناسرىەى.
- ⁱⁱ. براى بەرپز نەود، ئى كەمىرا لەرە سابتە بايەس بارىنەى ئىرە.
- ⁱⁱⁱ. بووسن تا ئى دوانە بخرىنەو پى. دقاي يانە گەى ئىوەس.
- ^{iv}. كەنە گە لە بان دەمچەوئى لاوہن و دەسئى بکەنەو ك ھاوکارەگانم، پەنجەموور لئى بگرن.
- ^v. کلگەيلئى وه ھەل نایدە، لەینوو.
- ^{vi}. پە دى تامە، ئىسە پاسپۆرتە گەى بەيە تا موھر ئەودەرچئىن بەمە ناوئى.
- ^{vii}. ئەنق پاسپۆرتە گەى ھا کوو؟ مە دروو وه قاچاخى ھاتۆدە ئى دىما!
- ^{viii}. خوو دى ھىچ پىگەى نەيرئى. وه دەس ئىمە نىيە ك ھەرلەيوا كلى بکەيمنە ئەو دىما.
- ^{ix}. بەس پەى فرسەت دەمە پىدان ھەرچئى زۆتر پاسپۆرتە گەى بۆننەو، ونە نە تەنیا خوہى، بەلکو ئىوہيش وه تاوان ھاوکارى وەلئىيا و ھەرلەيوا وه جرم برىن ناقانونى سنوور، كەمەو ناو.
- ^x. ھىچ پىگەى نەيرىن، تا سى شمارە كەم بانەو دەيشت.
- ^{xi}. بەو دەر... نەھاتى؟
- ^{xii}. بەھ بەھ زدنقلا بەيل جيايى خواز.
- ^{xiii} لە كەيەو كەسىگ ك لە مەدرەسەى ئىترانى دەرەس خوہنە، فارسى نەزانى؟
- ^{xiv}. ھىچ و پۆچ بئى شعور وه ئى قەسەدەو توای كوردەيل لە ئىتران جياوہ بکەى! جيايى خواز عەوہزى.
- ^{xv}. باوجى لەى كتاوہيلە ك ھا وه پىدان، ديارە ك ھايە شوون دابەشكردن ئىتران
- ^{xvi}. قۆرئانە گە بنەو ژىر ھەنگل و دەس پى بکە
- ^{xvii}. پىشترىش يەى شلاخ درياۆدە لئى، ئەوہيشە حساو كردىن؟
- ^{xviii}. نە حاجى مەن تەنیا ھەفتا گلە گەى خوہم شمارىم.
- ^{xix}. خەلک كوورەى، مەنل كويى؟
- ^{xx}. تركى نەزانم (وہ تركىو). توانى ئنگلىسى قەسە بکەى؟
- ^{xxi}. مەنىش ئنگلىسىم خاس نىيە، مەنل كوورەى؟
- ^{xxii}. ئەو نامە بنە بان ئەو دەرەو و پىيان بۆش گرپگ چەوہرئى بووسن.